Extensio … quo in … §. 3. Hinc eſt, quod Nos dubitationes hujuſmodi ex injunctæ Nobis cœlitùs paſtoralis ſolicitudinis munere dirimere pariter, atque decidere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum, qui rem maturè perpenderunt, conſilio, declarationem à memorato Alexandro Prædeceſſore, ſicut præmittitur editam, ad Altaria, ut præfertur, non in perpetuum, ſed ad ſeptennium, ſeu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, ſed aliquo, vel aliquibus tantùm hebdomadæ diebus, nunc & in futurum quandocumque privilegiata, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus. Et proinde, ut Miſſæ, quæ ibidem de feſto currenti, in quo Miſſæ Defunctorum celebrari non poſſint, ſive ex obligatione, ſive ex ſola fidelium devotione celebrabuntur, ſuffragentur, ita ut animæ Chriſti fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia hujuſmodi conceſſas conſequantur in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Miſſæ Defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. *Clauſula … ſervati…*

§. 4. Decernentes pariter eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari.

Clauſula … blata. §. 5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. §. 6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 7. Volumus autem, ut earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 23. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Septemb. 1667. Pontificatus noſtri anno tertio.

XL. **Confirmat Decretum Sacræ Congregationis rebus Conſiſtorialibus Præpoſitæ editum in Cauſa Diſmembrationis à Metropolitana Eccleſia Burgenſi ejus partis Diœceſis, quæ vulgò dicitur la Montagne baſſe, ad effectum erigendi novum Epiſcopatum in Collegiata Eccleſia Oppidi de Santander.**

Edita An. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Decretum Sac. Congr. CUm Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium rebus Conſiſtorialibus præpoſita in cauſa Diſmembrationis à Metropolitana Eccleſia Burgenſi ejus partis Diœceſis, quæ vulgò dicitur la Montagne baſſe, ad effectum erigendi novum Epiſcopatum in Collegiata Eccleſia Oppidi de Santander, viſis, & maturè diſcuſſis probationibus, tam pro diſmembratione, quàm contra legitimè factis, & unà cum aliis documentis, utraque parte informante latiſſimè deductis, cenſuerit non eſſe locum diſmembrationi ejuſmodi, prout in ipſius Congregationis Decreto deſuper die 27. Septembris proximè præteriti emanato continetur.

§. 1. Et ſicut Venerabilis frater Archiepiſcopus Burgenſis, ac dilecti filii Capitulum, & Canonici dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Burgenſis Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmiùs ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſiderent.

§. 2. Nos ſpecialem ipſi Archiepiſcopo, ac Capitulo, & Canonicis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum ſupra expreſſum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Salvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictæ Cardinalium. *Quod confirmat hic Pontifex.*

Decretum irritans. §. 3. Decernentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Octobris 1669. Pontificatus noſtri anno tertio. *D. P. An. 3. die 7. Oct.*

CLEMENS X. PONTIFEX CCXLIII.

ANNO DOMINI MDCLXX.

CLemens X. Romanus, Æmilius anteà dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Preſbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronuntiatus die 29. Aprilis

Aprilis 1670. & die 11. Maii ejuſdem anni coronatus: creavit uſque ad præſentem diem Cardinales octo; feliciter regnat, eumque pluribus annis ad Univerſalis *Eccleſiæ* bonum ſuperſtitem faciat Deus.

I. Canonizatio Sancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum Catalogo adſcripſerat unà cum Sancta Maria Magdalena de Pazzis, ſed morte præventus Bullam expedire non potuit, & ideò hic Pontifex illam expedivit.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROMANORUM geſta Pontificum (præſertim majorem Dei gloriam, ac Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia) ſuper quibus illorum ſuperveniente obitu litteræ Apoſtolicæ confectæ non fuerunt, recenſeri juſtum reputamus, & rationi conſonum, ut illa univerſis Chriſtifidelibus innoteſcant. Dudum ſiquidem fel. record. Clemens Papa IX. Prædeceſſor noſter devotæ conſiderationis indagine perſcrutans, quod inter cœleſtes Heroës, quorum eximia vitæ ſanctitas ritè comprobata promeretur ſingularem Chriſtianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè ſancti nominis immortalitatem Apoſtolica Sedes decernere conſuevit, quorum honor cum eximia ſit Populorum utilitate conjunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ Inſtituto ideam ſanctitatis exhibuerunt, & ſacrorum præſertim Ordinum Fundatores inſigni virtute, ac prodigiis Illuſtres, libentiſſimè ſacras ad Aras accipiuntur, quibus junguntur ii, qui Religioſas familias jam virtute florentes ad ſeveriorem diſciplinam revocarunt, & ad ſanctioris inſtituti ſtudium ab excelſa virtute commendati invitarunt, quorum merita exigunt, ut Sanctorum Albo adſcribantur: magna ſiquidem haud dubium eſt in ſacram eorum militiam, atque in univerſam Eccleſiam commoda profectura, quam egregio exemplo ad ſanctitatem ardentiùs provocabunt. Quamobrem cùm ſanctiſſimus, Deoque [illegible] vir Petrus de Alcantara, optimè meritus ſit de Chriſtiana Republica, eo quòd inculpatam Religione, & doctrina Sancti Franciſci familiam fœtu novæ prolis adauxerit, eamque jam per Hiſpaniæ, & Indiarum Regna dilatatam, per ſemitas ſtrictiſſimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Chriſti fidelibus præbuerit exemplar incredibilis pœnitentiæ cum [illegible] innocentia conjunctæ, deeſſe illi non [illegible] [illegible] nominis gloria, & Populo Chriſtiano [illegible] de [illegible] novo Petri cultu ad virtutem incitame[illegible] gra[illegible] igitur agebat omnipotenti Deo idem Clem[illegible] deceſſor, qui ſibi hanc me[illegible] inſpira[illegible] [illegible]di ſupremos honores huic viro admirabili, [illegible]mo cultu [illegible], & à quo [illegible] o[illegible] [illegible]nis hiſce [illegible] [illegible]im contra [illegible] [illegible]ar. Ut [illegible] [illegible]m ſuo [illegible] [illegible]ſis Chriſti [illegible] [illegible]is [illegible] [illegible]m [illegible] [illegible]em [illegible] [illegible]ſò [illegible] [illegible]e- [illegible] [illegible]mo [illegible] [illegible]s, [illegible] [illegible]n, quod in ſacra familia perpetuum illi fuit, ſacro è fonte ſuſceperat. Ab ineunte ætate ambulans in innocentia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens, contemplandis rebus divinis ita

S. Petrus de Alcantara de Chriſtiana Repub. optimè meritus. — *Clemens IX. [illegible]* — *[illegible] [illegible] [illegible].* — *S. Petri [illegible].* — *[illegible].* — *Ab ineunte ætate rebus Divinis vacat.*

vacabat, ut amore Cœleſtium incenſus, aliquando extra ſe raperetur. Ideóque ſapientiâ creſcens, & gratiâ, menſuram ætatis moribus ſenilibus excedebat. Studium litterarum ingreſſus acri ingenio, ingentem ſpem ſuis Parentibus, & Magiſtro indidit: Quia verò noverat ſapientem futurum, qui cum ſapientibus graditur, Religioſorum virorum conſortio delectabatur, ac Divinæ præſertim inhians ſapientiæ, ſacros avidiſſimè quærebat libros, à prophanis abhorrens. Et quoniam ab infantia ſecum creverat miſericordia, omnibus ſe charitatis operibus aſſiduè dabat. Infirmos proinde, in carcere poſitos, & egenos quantum poterat, ſublevabat. Cùm autem in alios pius eſſet, & miſericors, ſibi tamen ex tunc incipiebat eſſe auſterus; nam non ſolùm ſingulari abſtinentia ſenſuales appetitus frenare, ſed & leviſſimos quoſcumque defectus flagellis aſperis conſueverat expiare.

In operibus charitatis aſſiduus. — *Abſtinentia.*

§. 1. Licèt autem etiam dum in ſæculo verſaretur, animo Cœlum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in ſcientia, & in omni ſenſu probavit potiora; & annum ætatis ſextumdecimum ingreſſus, in Cuſtodia ſancti Evangelii, ſeu Eſtremaduræ (quæ nunc Sancti Gabrielis Provincia dicitur) Fratrum Minorum Diſcalceatorum habitum, & Evangelicam vivendi formam ſuſcepit.

Converſatio ejus in Cœlis. — *Anno 16. FF. Min. habitum ſuſcepit.*

§. 2. Quod conſilium inſigni prodigio approbavit Deus: cùm enim feſtinanti ad Religioſi Ordinis portum moram objiceret fluvius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque ulla navigii facultas eſſet, effuſus in preces, in altera ſe ripa divinitùs conſtitutum extemplò reperit Petrus. In Cœnobio tam magnos in virtute ſtatim progreſſus fecit, ut initio tyrocinii emeritis Chriſti fidelibus emineret, ad omnium tamen pedes mirabili demiſſione proſternens ſe.

In alteram fluvii T[illegible] ripam divinitùs trajicitur.

§. 3. Præcinxit illum Deus virtute, & poſuit immaculatam vitam ejus: paupertate, religioſæ diſciplinæ rigore, rara oculorum modeſtia, incredibili ſiti cruciatuum magnam in omnibus excitavit admirationem ſui.

Virtutes [illegible] in tyrocinio Religionis.

§. 4. Solemnem profeſſionem expleto tyrocinii anno emiſit, & ſeſe elevans ſupra ſe, humana omnia tranſcendens, & anhelans ad cœleſtia, oculis tamen in terram ſemper dejectis, ignorabat an Chorus Eccleſiæ (quem perpetuò adibat) fornice obductus eſſet, an laqueari; an cellula ſua ex lapidibus, an ex lignis conſtaret. Et exactis in quodam ſui Ordinis Cœnobio tribus annis Fratres non ex vultu, ſed ex ſolo vocis cognoſcebat auditu. Silentii quoque rigore linguam reprimere ſtudens, per triennium quoſdam in ore lapillos detulit, ut vel ſic loquendi pruritum coërceret.

Rara oculorum modeſtia. — *Silentii rigor.*

§. 5. Senili prudentia juventutem ſupergreſſus, vigeſimo ætatis anno præter ſacri Ordinis morem, Cuſtos Cœnobii Sanctæ Mariæ Angelorum renunciatus eſt, ubi tot chariſmatum dona cœlitùs illi collata ſunt, ut ex eo jam tempore prodigiis coruſcaret. Cùm enim annona omnis defeciſſet, ac Fratres egredi ad petendam eleemoſynam prohiberentur (altiſſima nive Conventum obſidente) conqueri de Petro cœperunt, qui etiam rigente Hyeme ipſis cogitare de craſtino vetuiſſet, quidquid menſæ ſupererat, quotidie in pauperes diſtribuere conſuetus: at ille certò ſciens enutriendos eſſe, qui jactant cogitatum ſuum in Domino, juſſit ad oſtium puerulos pergere, ubi ſuper acervum nivis poſtibus hærentem, prægrande caniſtrum refertum panibus invenerunt, tam importuno tempore, & itinere alta nive obſito, nonniſi ab Angelis eò delatum: quam divinæ providentiæ curam aliis quoque vicibus eſt expertus.

Anno ætatis 20. renunciatur ſuperior. — *Prodigii [illegible] [illegible] juvenis.*

§. 6. Sed mirabilior erat Petri vita, quæ ut viva lex perfectionis Alumnos provocabat ad ſanctitatem. Pro quovis præconio ſufficeret referre illa, quæ de hoc viro ſanctiſſimo dixit Sanctiſſima pariter Virgo Thereſia Carmelitarum Reformatorum Parens, videlicet ne momento quidem diei, ac noctis Petrum ab oratione ceſſaſſe, & ne ſomnus oranti obreperet flexis genibus, cum quieti tandem indulgere cogebatur, ad ligni ſtipitem parieti infixum caput admovebat. Illius cella, eadem Thereſia teſte, pedum quatuor longitudinem cum

Alios ad ſanctitatem provocat. — *Oratio aſſidua.* — *Cella anguſta.*

cum dimidio non excedebat; adeóque depreſſa erat, ut flexis genibus, & curvis ſemper humeris in illa hærere cogeretur.

Somnus [...]iſſimus.

§. 7. Per quadraginta annorum decurſum ſeſquihoram tantùm ſomno conceſſit. Jejunium amavit adeò ut ad triduum ordinariè, & ad octo aliquando dies inediam protraxerit: aſperrimo prætereà cilicio armatus, bractea ferrea per viginti annos præfixis aculeis corpus dilanians, bis in die flagellis in ſe crudeliſſimè animadvertens, itineta quamvis longiſſima, atque aſperrima capite ſemper detecto, nudiſque pedibus per æſtus, & frigora ſuſcipiens, ita ut cùm nudum caput imbribus, & nivi exponeret, interdum capilli gelu concreti deciderent, & æſtate præfervida, exurentibus Solis radiis, vehementiſſimè cruciaretur, reſpondere ſolitus interrogantibus, cur detecto capite ſemper incederet; nefas eſſe coram Deo tecto capite ambulare. Cùm vetuſtum, ac vilem ſaccum abluebat, madidum corpori aptabat: quin etiam in gelidam aquam rigente Hyeme ſeſe plerumque injiciebat. Præter hæc, familiàre illi erat hyeme ſumma, urgente nivis frigore, depóſito pallio, feneſtram, & januam Cellæ reſerare, ut frigidiſſimo excepto aëre, & gelu, acriùs torqueretur caro mox exurenda diris cruciatibus, cùm feneſtram clauſiſſet, & januam. Eò devenit hac ſæva maceratione membrorum, ut ex narratione Sanctæ Thereſiæ arido, & exſangui corpore, radicum arboris ſpeciem exhibuerit: oculis autem in cavam recedentibus, & ſulcatis perpetuo lacrymarum imbre genis, mirabile Pœnitentiæ ſimulachrum videretur.

[...]

§. 8. Ex hac eximia vitæ ſanctitate vires hauſit ad egregia quævis præſtanda in honorem Divinitatis, eaque prodigioſo morum ſuorum exemplo aſſequi potuit. Latere ille quidem præoptaſſet, & paternam S. Franciſci humilitatem ſequutus, Regale Sacerdotium formidaſſet accipere, niſi ad illud Superiorum imperio coactus fuiſſet. Itaque non ſumens ſibi honorem, ſed vocatus à Deo tanquam Aaron, Sacrum quotidie peragebat tam uberes in fletus effuſus, ut exitus aquarum deducentes oculi ejus, viderentur fons hortorum, & puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

§. 9. Juſſus etiam eſt ſuggeſtum aſcendere, ac verbi Divini panem ex tempore Populis eſurientbus frangere: cumque de ore ejus erumperent quaſi ſagittæ potentis acutæ, innumeros feliciſſimè ſauciatos eruit de poteſtate tenebrarum, & tranſtulit in Regnum filii Dei. Prætereà confluebant ad illum privatim erudiendi non modò infimi, & populares; ſed etiam Nobiles, ac Principes viri, quos mira ſuavitate, & efficacia verborum ad ſalutarem pœnitentiam invitabat. Confeſſarii tamen munus apud Carolum V. Cæſarem declinavit, captus amore ſolitudinis, & demiſſionis, ac metu diſcriminum Aulæ Regalis.

Plura Cœnobia ſui Ordinis ſanctiſſimè temperavit, videlicet illud S. Honuphrii in Provincia S. Gabrielis, S. Michaëlis Placentiæ, aliaque: ſubinde Provinciæ Diffinitor, & Cuſtos, ac deinde omnium ſuffragiis in Provincialem electus eſt Provinciæ S. Gabrielis, cujus regimini ſedulò incumbens exemplis, & verbis, quaſdam edidit Conſtitutiones, quibus ſtrictioris Obſervantiæ nitor in ea refloreret. In Luſitaniam quoque perrexit, ut naſcentem Arrabidorum Provinciam juvaret, & promoveret.

§. 10. Cùm autem arctiorem ſui Ordinis diſciplinam urgere deſideraret, & longiùs extendi, ſuperatis graviſſimis difficultatibus, divino munitus præſidio, & Apoſtolica fretus auctoritate, primum novæ reformationis Cœnobium auguſtiſſimum, & pauperrimum ſub Immaculatæ Conceptionis titulo prope Pedroſum Caurienſis Diœceſis in Bœturia, vulgò Eſtremadura, Oppidum conſtruxit, ubi cum paucis ſociis Apoſtolicam ſui Patris Franciſci vitam renovavit. Hinc à Paulo IV. Summo Pontifice, ejuſdem Clementis, ac noſtro Prædeceſſore Commiſſarius Generalis novæ Reformationis inſtitutus, alios ædificavit Conventus, ex quibus, & quibuſdam aliis ejus ſe regimini ultrò ſubdentibus, Provinciam Sancti Joſephi fundavit: mox deſtinatis ad Regnum Valentiæ ſociis, Provinciæ S. Joannis Baptiſtæ fundamenta jecit. Ac tandem illud ſtrictiſſimum vitæ genus in varias Hiſpaniæ Provincias, ad Indias, & Japonium uſque feliciter dilatatum eſt, ubi ex ipſa Reformatione multi martyrio coronati ſunt.

[...] Paulo IV. [...]

§. 11. Sanctam quoque Virginem Thereſiam in ſtabilienda Carmelitarum reformatione indefeſſus adjuvit, ita ut ipſamet teſtante, recentis illius propaginis ſit præcipuus promotor exiſtimandus. Et reverà multas pro re tanta peregrinationes ſuſcepit, & labores tulit, imò & abſenti opem, & conſilium laturus aliquando miraculosè apparuit.

§. 12. Quàm gratum acciderit Deo ſtudium hoc obſervantiæ ſtrictioris, & quantò haberi vellet in pretio Seraphicum zelum hujus viri, Deus ipſe prodigiis ingentibus comprobavit: cùm non ſolùm rapidiſſimas Tagi, & alterius fluminis aquas ſiccis ipſe pedibus aliquando tranſivit, ſed & puer, qui aſello inſidens caniſtrum panibus refertum ad illum, & Fratres deferebat, Petri de Alcantara nomine invocato, jumentum impulit in flumen, quod ſolidum, ac tutum ſupra ſuas aquas greſſum eidem præbuit.

Siccis pedibus tranſit flumina.

Cùm Joannes de Neira in itinere Petri ſocius, inedia, & ſiti confectus penè decideret in loco, ubi ad orandum Sanctus hic vir ſe compoſuerat, fons illicò erupit, & panis cum piſce ad eſum paratus apparuit.

Cibum, & potum divinitùs ſocio præbet.

Infixus ab eo terræ aridus baculus in viridem ficulneam excrevit, cujus fructus etiam nunc ægris ſalutem redonant.

Baculum aridum plantat, & in ficulneam creſcit.

Atrocem pertinacis mulieris injuriam non modò patientiſſimè toleravit, verùm etiam flexis coram ea genibus pro culpa, quam non patrarat, humillimè deprecatus eſt.

Patientia. Humilitas.

Semel Crucem in horto Pedroſi devotis oculis contemplans, ſurſum ferri, & in aëre coram ipſa ſuſpendi, & lucidiſſimos quoque ex oculis radios in eandem crucem emittere viſus eſt, candidaque nube caput ejus circumdari.

Raptus in aëre radios ex oculis emittit in crucem.

§. 13. Quemdam adoleſcentem benedictionem ſuam enixè efflagitantem, cùm ab Urbe quamprimùm recedere decreviſſet, de gravi diſcrimine, quod illi imminebat in hæreticam quandam opinionem incidendi, præmonuit.

Prophetia.

Scholarem alium reſpiciens, Mundo quamprimùm renunciaturum, ſacrumque Religionis habitum ſuſcepturum divinitùs agnovit.

In magna ſiccitate precibus ſuis copioſum à Deo imbrem obtinuit.

Imbrem à Deo obtinet.

Accenſum ignem in quodam Conventu, per flammas ipſas innoxius incedens ſine mora extinxit.

Per flammas innoxius incedit.

Demerſum in puteo infantem, chorda qua cingebatur in eum locum demiſſa, mirabiliter extraxit.

Demerſum in aquis mirabiliter extraxit.

Mulieris oculos luce orbatos leviter tangens, data ei benedictione protinus illuminavit.

Viſum reſtituit.

Fœminam quandam à dæmone per multum temporis deceptam, de prava illa conſuetudine, quam cum maligno tentatore habuerat, commonefecit, & liberavit.

Fœminam à conſuetudine dæmonis liberat.

In reditu ad Conventum de Arenas à Civitate Abulæ, obrutus fuiſſet nivibus, quarum vis ingens è Cœlo devolvebatur, niſi ejus precibus coërcitæ, in aëre pendulæ conſtitiſſent, & prodigioſum tabernaculi genus artificioſo fornice compoſuiſſent, quo incluſus Petrus ab aliarum læſione nivium prohibebatur.

Nives in aëre pendulæ.

Imbres quoque copioſiſſimi eum madefacere non ſunt auſi, quod etiam dum auguſtum Miſſæ ſacrificium offerret, ipſi, & circumſtantibus ſemel evenit. Corporaliter videndum ſe præbuit plurimis procul diſtantibus: Prophetico lumine remotiſſima locorum, ac temporum ſpatio prædixit. Demùm uſque adeò fuit in deliciis Divinitati, ut omnium vota, quando Petrus interceſſorem exhiberet ſe, implenda eſſe profeſſus fuerit Sanctæ Virgini Thereſiæ, ut ipſamet ſibi ſemper accidiſſe fatetur.

A copioſiſſimis imbribus non madefactus.

Procul diſtantibus corporaliter apparet.

§. 14. Et illius quidem preces adeò incenſæ erant igne Divino, ut inter orandum brachiis in modum Crucis expanſis in altum ſæpiſſimè ferretur; ac dum

Inter orandum in altum elevatur.

Sacrum

Sacrum faceret, elevari in ſublime coram populo aliquoties conſpectus fuerit: immò tanta ejus erat aſſiduitas orationis, ut nunquam ab ea ceſſaret, & intuentibus ipſum homo alterius ſæculi videretur.

Mortalis infirmitas.

Edoctus ergo etiam, dum in Terris agebat, ad Cœlum evolare, tandem meritis plenus, ætatis anno ſexageſimotertio in febrim, ac dolores moleſtiſſimos incidit. Augebatur ſimul cum ægritudine hilaritas Petri prohibentis Religioſam ſuam familiam à lachrymis, in quas ob amittendum amantiſſimum Parentem agebatur. Eccleſiæ Sacramentis ritè ſuſceptis, ac prædicta mortis hora, non jacens, ſed humi erectus in genua in altiſſimam ecſtaſin erupit; ac deinde ſenſibus reſtitutus: Lætatus ſum (inquit) in his quæ dicta ſunt mihi, In domum Domini ibimus. Et manu Fratribus benedicens, ita illos eſt alloquutus: Non intuemini Fratres mei, Sanctiſſimam Trinitatem, & Dominam meam glorioſiſſimam Virginem Mariam, & Sanctum Joannem Evangeliſtam? Quibus dictis adhuc ſtante genibus corpore, migravit anima in Cœlum, & Sancta Thereſia procul diſtans ab Oppido de Arenas, in quo Petrus deceſſerat, illum vidit recto, & lucido tramite delatum ad ſempiternam felicitatem; ac ſæpè poſteà eidem oranti apparuit plenus immenſa gloria, & puriſſimæ lucis radiis circumfuſus. Corpus verò pulcherrimum cœleſti quodam colore perfuſum, oculis apertis, & miro ſplendore radiantibus, ſuaviſſimo de membris odore manante, intuentes replebat admiratione, utque fidelium adventantium devotioni ſatisfieret, in eminentiori extra portam loco expoſitum fuit, ad cujus conſpectum Populus ſuſpiriis, ac vocibus Sanctum inclamabat, auxilium ab eo petebat, vel minimam habitus particulam pro ſummo quilibet bono reputabat. Inde proceſſum eſt ad funus, numeroſo Populo cum facibus, ac candelis accenſis ſacrum depoſitum comitante. Contigit autem inter cætera notabilia, quod Cœlum imbre, ac vento furens, delato in medium corpore ſubitò placaretur, dum in circuitu omnia ſtreperent, & inundarent, ita ut à Valetudinario, in quo deceſſerat, uſque ad Conventum duobus milliaribus diſtantem, quieto Cœlo omnes immadefacti proceſſerint, & ceram pro funere honorando accenſam in tanto ſpatio nihil imminutam repererint. Ejus corpus in Eccleſia Fratrum Minorum Diſcalceatorum depoſitum, ſingulari Populorum veneratione inviſitur.

Mortis horam prædicit. — *Ecſtaſis.* — *In genua erectus lucidè migrat in Cœlum.* — *Plenus gloria apparet S. Thereſiæ.* — *Splendor ex oculis, & odor manat è membris.* — *Sanctum inclamat populus.* — *Mirabilia in funere.* — *Sepultura.*

Annus, & dies obitus.

§. 15. Exceſſit Anno ſalutis milleſimo quingenteſimo ſexageſimoſecundo, 18. die Octobris.

Poſt mortem miracula.

Plurimis etiam poſt mortem miraculis coruſcavit.

Greſſum reſtituit.

Alphonſus Sanchez faber lignarius, fracti cruris integrandi mortalem omnem ſpem projecerat; ſed ad ſepulchrum Petri momento temporis convaluit.

Ab exitiali morbo liberat.

Laborantem exitiali morbo Mariam de Paramo, & à Medicis deſperatam, hauſtus aquæ reliquiarum Petri contactu ſacræ, dicto citiùs integræ ſanitati reſtituit.

In extremis laborantem ſanat.

Sacramento Extremæ-Unctionis munita jam erat Maria Velaſquez, quæ Petri opem expoſcens illicò ſurrexit incolumis.

Pedibus contractum redintegrat.

Franciſcus Ramirez ſexennis puer cruribus contractis, oleo lampadis ante Petri ſepulchrum lucentis inunctus repentè ſanatur.

Fracta crura ſanat.

Balthaſari Rodriguez ſexenni puero, fracto utroque latere, ac defluentibus inteſtinis penè confecto, effuſæ ante Petri ſepulchrum preces ſaluti fuerunt.

Greſſum reddit.

Franciſca Martinez triennio claudicans; quæ deſperata fracti pedis ſalute, genibus, & manibus reptaverat ad Petri ſepulchrum, incolumis, & ſolido pede innixa regreſſa eſt domum.

Auditum [illegible].

Utraque aure ſurdus Bartholomæus Garzia, contactu aquæ, cui fuerant admotæ Petri reliquiæ, recuperavit auditum, & eodem contactu viſum momento recepit Iſabella Gonzalez à tribus menſibus cæca: & fœdo [illegible] laborans in dextro genu Joannes puer [illegible], repentè convaluit.

Ad ſepulchrum concurſus.

§. 16. Jacuit autem Petri corpus per multos annos in humili loco, in quo primò reconditum fuerat, ſed cùm undique ad illud ex tota conflueretur Hiſpania, Epiſcopi Abulenſis auctoritate in locum [illegible] à Religioſis Conventus de Arenas tran[illegible] & oleo ſimilem liquorem diſtillans repertum, candidis velis fuit involutum, retenta quadam reliquiæ particula, & in Arca prope Altare majus iterum muro incluſum.

Liquor à corpore diſtillat.

§. 17. Gratias igitur immortales agebat omnipotenti Deo idem Clemens Prædeceſſor, & in illo cor ſuum exultabat, quòd nullis ejus ſuffragantibus meritis, ſed altitudine divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei, hanc Servi ſui Petri de Alcantara Canonizationis ſolemnitatem per ejus humilitatis miniſterium, ad ſui nominis gloriam, & Catholicæ Fidei exemplum voluerit celebrari. Cùm enim præter eximia prodigia, quibus Petri vita effulſit, poſt mortem etiam quamplurimis aliis miraculis claruerit, ut ejus ſanctitatem teſtaretur Deus, aditus aperiebatur ad ſacros honores Petro deferendos.

Fama ſanctitatis.

§. 18. Propterea crebreſcente famâ ejus ſanctitatis, venerationis, & miraculorum, editi ſuper his fuere Proceſſus auctoritate Apoſtolica, & ordinaria: & accedentibus precibus claræ mem. Philippi III. & IV. Catholicorum Hiſpaniarum Regum, necnon ferè omnium *Hiſpaniæ* Regnorum, cæteriſque de more peractis, Sacra Rituum Congregatio, cui ſupradictorum Proceſſuum reviſionem injunxerat Gregorius Papa XV. etiam Prædeceſſor noſter, tunc ſuus, reſpondit referente bonæ mem. Marco Antonio tituli Sancti Euſebii Preſbytero Cardinali Gozadino, juxta ſeriem relationis trium cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorum, pluries examinatam fuiſſe cauſam Servi Dei Petri de Alcantara, ac pleniſſimè conſtare de validitate Proceſſuum, fama ſanctitatis, fidei puritate, cæterarum virtutum excellentia, reliquiarum, ac ſepulchri veneratione, & plurimis tandem miraculis: ac propterea poſſe, ſi Summo Pontifici placuiſſet, eundem Petrum Sanctum, ac in Cœlis regnantem, omnibus fidelibus ſolemni Canonizatione proponi venerandum; dum interim Epiſcopus Abulenſis in Capellam quandam novam à ſe dedicatam, ſacrum ejus corpus odorem ſuaviſſimum ſpirans ſolemniter tranſtuliſſet, præſentibus nonnullis Hiſpaniæ Magnatibus, qui ferendis reliquiis nobiles humeros ſubmiſerunt.

Validitas proceſſuum.

Corporis tranſlatio.

§. 19. Quapropter idem Gregorius XV. fel. record. Prædeceſſor noſter, tunc ſuus, annuit precibus ejuſdem Philippi IV. Regis, & Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum; atque Petrum Beati titulo inſignivit die decimaoctava Aprilis, anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo; ac de eo tanquam de Confeſſore non Pontifice, die decimanona Octobris, qua ipſius memoriam celebrandam eſſe ſtatuit, ubique Terrarum ab univerſo Ordine Minorum Obſervantium utriuſque ſexus; in Oppido verò de Alcantara, ubi natus eſt, atque in altero de Arenas, ubi corpus ejus requieſcere acceperat, ab omnibus tam Regularibus, quàm Sæcularibus Clericis recitari Officium poſſe, & Miſſam celebrari, datis deſuper litteris in forma Brevis, conceſſit. In Provincia verò Sancti Joſephi, cujus Auctor extitit Petrus, à Fratribus Diſcalceatis de illo veluti de Patrono etiam cum Octava Officium, ac Miſſam celebrari poſſe.

Beatificatio.

Proceſſus illius ob decreta Urbani VIII.

§. 20. Deinde verò novus Proceſſus conditus eſt ob nova Decreta ab Urbano VIII. edita, & fama ſanctitatis perſeverans, & creſcens fidelium veneratio reperta eſt.

Innocentius comprobat miracula.

§. 21. Alia deinde miracula à fel. rec. Innocentio X. Prædeceſſore noſtro, tunc ſuo, comprobata ſunt die octava Martii 1650. cùm Proceſſus novi ſuper his, quæ poſt Petri Beatificationem contigerant, formati fuiſſent, inſtantibus in primis iteratis ſupplicationibus Epiſcoporum, Principum, ac Civitatum totius Hiſpaniæ.

§. 22. Repetito voto Sacra Rituum Congregatio die 22. Aprilis, anno 1660. cenſuit poſſe tutò deveniri ad ſolemnem Petri Canonizationem, ac in Domino plurimùm expedire, ut diuturnæ mortificationis aſſiduus labor planè ad prodigii genus accedens, argumentum inſigne perfectiſſimæ charitatis in Deum, cum ſalubri

animarum

animarum profectu ſanè admirabili Chriſti fidelibus colendus, & imitandus omninò proponeretur.

Alexandri VII. obitu retardata Canonizatio. §. 23. Sed interim ſuccedente interitu felic. record. Alexandri VII. prædeceſſoris noſtri, tunc ſui, quo annuente Decretum ſupradictum emanaverat ab eadem Sacra Rituum Congregatione, & eodem Clemente ad Sancti Petri Cathedram evecto, priores diligentiæ fuerunt inſtauratæ, & accedentibus novis Principum Catholicorum inſtantiis, præſertim verò Regis Catholici Caroli II. ſecretum Conſiſtorium fuit habitum die 18. Martii anno 1669. in quo per venerabilem Fratrem noſtrum, tunc ſuum, Martium Epiſcopum Portuenſem S.R.E. Cardinalem Ginettum ſtatus Cauſæ Beati Petri relatus fuit; & omnium Cardinalium, qui adfuerunt, ſuffragia dixerunt placere eis, ut idem Clemens ad ſolemnem Canonizationem deveniret.

Carolus II. Rex Hiſpaniarum instat pro Canonizatione. §. 24. Quapropter ſequente publico Conſiſtorio, in quo de Canonizatione dicti Beati Petri verba fecit dilectus etiam filius Alexander Capraria, noſtræ, tunc ſuæ Conſiſtorialis Aulæ Advocatus, & nomine præfati Caroli Regis, necnon Regnorum prædictorum, ac Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum eidem Clementi prædeceſſori fuit humiliter ſupplicatum.

Clemens IX. jejunia indicit, & Indulgentiam concedit. §. 25. Idem Clemens Prædeceſſor noſter, in tam gravi cauſa orationibus, & jejuniis publicè indictis, & conceſſa pro hoc fidelibus Indulgentia, Divinæ voluntatis beneplacitum explorare ſategit.

Dies Canonizationis statuitur. In ſemipleno poſtmodùm Conſiſtorio Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, (de quorum numero tunc eramus) ſcripta ſuffragia Canonizationis ſolemnitatem approbantium, eidem Clementi Prædeceſſori diem Dominicum in Albis unanimiter innuerunt.

Canoniza-... §. 26. Tandem cùm nihil aliud deſideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S. R. E. antiqua conſuetudine, ac novorum Decretorum præſcripto agenda, & obſervanda erant, die Dominica in Albis, quæ erat quarto Kalendas Maii, anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimonono, Pontificatus ſui anno ſecundo, in Sacroſancta Beati Petri Apoſtolorum Principis Baſilica, in qua ſolemni ritu cum ejuſdem S. R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus ſuis, Clero ſæculari, & Regulari, & maxima Populi frequentia manè convenit, & poſt repetitas pro Canonizationis Decreto petitiones nomine ejuſdem Caroli Regis à dilecto etiam filio noſtro, tunc ſuo, Jacobo tituli Sancti Sixti Preſbytero Cardinali Roſpiglioſio nuncupato: poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliaſque preces, poſt Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ejus matura deliberatione præhabita, & divina ope ſæpiùs implorata, ac de venerabilium Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe exiſtentium conſilio, Beatum Petrum de Alcantara Sanctum eſſe decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adſcripſit, ſtatuens ab univerſali Eccleſia quolibet anno decimaoctava Octobris, illius obitus die memoriam ejus inter Sanctos Confeſſores non Pontifices, pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

...di festum statuitur. §. 27. Poſteà idem Clemens Prædeceſſor noſter, ejuſdem Sancti feſtum die 19. Octobris celebrari quotannis decrevit, in qua die omnibus Chriſti fidelibus, qui aliquam ex Eccleſiis univerſi Ordinis Sancti Franciſci, tam Fratrum, quàm Monialium, tam hactenus erectis, quàm in poſterum erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus viſitaverint, Indulgentiam plenariam perpetuam conceſſit. *Indulgentia plenaria perpetua.*

Pontificis ... §. 28. Deo igitur Optimo Maximo, à quo eſt omne datum optimum, & omne donum perfectum, gratias agere eundem Clementem Prædeceſſorem decebat, qui benedixit hunc Servum ſuum in omni benedictione ſpirituali, ut eſſet Sanctus, & immaculatus coram ipſo, & curreret in via mandatorum Divinorum, dilatato corde ab eximia charitate, eumque illum Divina pietas huic noſtro ſæculo indulſerat, qui antiquæ prodigia ſanctitatis inſtauraret, eumdem ſingulari cultu proſequeretur, ejuſque auxilium in hiſce Chriſtianæ Reipublicæ neceſſitatibus enixiùs imploraret.

§. 29. Ne autem de Decreto, Definitione, Adſcriptione, Statuto, Conceſſione, aliiſque præmiſſis, pro eo quod ipſius Clementis Prædeceſſoris literæ, ejus ſuperveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari: volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adſcriptio, Statutum, Conceſſio, aliaque præmiſſa à dicta die quarto Kalendas Maii ſuum conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Clementis Prædeceſſoris litteræ ſub Data ejuſdem diei confectæ fuiſſent, prout ſuperiùs enarratur. Quodque præſentes litteræ ad probandum plenè Decretum, Definitionem, Adſcriptionem, Statutum, Conceſſionem, aliaque præmiſſa ubique ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. *Decreti confirmatio.*

§. 30. Cæterùm quia difficile foret præſentes noſtras litteras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: Volumus ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Publicatio, & fides.*

§. 31. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum voluntatis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1670. quinto Idus Maii, Pontificatus noſtri anno primo. *D.P. An. 1. die 5. Maii*

† Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego Franciſcus Epiſc. Oſtienſis, Card. Barberinus, S.R.E. Vicecancellarius.

† F. M. Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Brancaccius.

†

†

† Ego Uldericus Epiſcopus Albanenſis, Cardinalis Carpineus.

†

† Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Preſbyter Card. Urſinus.

†

† Ego Cæſar tit. SS. Quatuor Coronatorum Preſbyt. Card. Facchenettus.

†

†

† Ego Alderanus tituli Sanctæ Praxedis Preſbyter Card. Cybo.

† Ego Fridericus tit. Sancti Petri ad Vincula Preſbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tituli Sancti Honuphrii Preſbyter Card. Odeſcalchus.

†

†

† Ego Aloyſius tit. Sancti Alexii Preſbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tituli Sancti Marci Preſbyter, Cardinalis Orthobonus.

† Ego Laurentius tit. Sancti Chryſogoni, Cardinalis Imperialis.

†

†

† Ego Marcellus tit. Sancti Stephani in Monte Cœlio Preſb. Card. Santacrucius.

† Ego Joan. Baptiſta tit. S. Marcelli Preſbyt. Cardin. Spada.

† Ego Franc. tituli SS. Quatuor Coronatorum Card. Albitius.

† Ego Octavius tit. Sanctæ Cæciliæ Preſbyt. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tituli Sanctæ Priſcæ Preſbyter Cardinalis Pius.

† Ego Carolus tit. S. Euſebii Preſbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. Sanctæ Mariæ de Populo Preſbyter Card. Chiſius.

†

† Ego Jacobus tituli S. Pancratii Preſbyter Cardin. Franzonus.

†

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Preſbyter Cardinalis Vidonus.

†

†

†

†

† Ego Nerius tituli SS. Nerei, & Achillei Preſbyter Card. Corſinus.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Anaſtaſiæ Preſb. Cardinalis Bonellus.

†

†

† Ego Carolus tit. Sanctæ Suſannæ Preſbyt. Cardinalis Caraffa.

† Ego P. tit. SS. Duodecim Apoſtolorum Preſb. Card. de Alteriis.

† Ego Cæſar tit. S. Joannis ante Portam Latinam Preſb. Card. Raſponus.

†

†

†

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Preſbyt. Card. Robertus.

†

†

†

†

† Ego Jacobus tit. Sancti Sixti Preſbyter Cardinalis Roſpiglioſus.

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. de Haſſia.

† Ego Carolus Sancti Cæſarei Diaconus Cardinalis Barberinus.

† Ego Decius Sancti Euſtachii Diaconus Cardinalis Azzolinus.

† Ego Franciſcus M. SS. Viti, & Modeſti Diac. Card. Mancinus.

†

† Ego Paulus tituli Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.

†

†

†

† Ego Sigiſmundus S. Mariæ in Dominica Diac. Card. Chiſius.

†

Indulta, gratiæ, & Privilegia Conclaviſtis, qui in Conclavi adfuerunt, quando ad Pontificatum fuit evectus, conceſſa. II.

Similia Privilegia, & Indulta Conclaviſtis conceſſere plures Summi Pontifices, inter quos Clemens IX. ſupra Conſt. 4. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclaviſtas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus uti familiares, & continui commenſales inſervientes interfuerunt; quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare. *Cauſa Indulti.*

§. 1. Ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu diviſione ſubſcripto, vel ſubſcripta per dilectum filium Magiſtrum Gaſparem de Carpineo Datarium noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos ſpectantium gratioſè donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quàm alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, & tam illos, quàm omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtinctè, qui nobiles non ſunt, nobiles; quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis; ita ut ipſum jus civilitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & litteris, tam gratiam, quàm juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernentibus, ſe familiares, continuos Commenſales, noſtroſque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & litteræ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis,

Donatio ſcut. 10. mil. auri pro Conclav.

Receptio in familiares.

Notarius.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii Noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero Participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente verè Nobili, & Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliàs ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu aliàs quomodolibet, etiam quoad aſſequutionem quorumcunque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque litteras, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum, in judicio, & extrà, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis; & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Exemptio à gabellis, decimis, & aliis oneribus.

§. 2. Noſque Conclaviſtas prædictos à ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris, tam ordinarii, quàm extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque, quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & è contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus: Diſtrictiùs inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis, ac quibuſcumque filiis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu, poſſeſſione, vel quaſi, directè, vel indirectè quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel aliàs quomodolibet impedire quoquo modo præſumant.

Abſolutio à cenſuris.

§. 3. Necnon omnes eoſdem Conclaviſtas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt, in foro conſcientiæ tantùm abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui fortè ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclaviſtarum, tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcunque cenſurarum, & irregularitatis, quàm aliàs ex quavis cauſa provenientibus ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum, in foro conſcientiæ tantùm, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura Beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujuſvis Ordinis Regularium, per eos reſpectivè obtentis, de novo etiam reſpectivè providemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum, etiam cujuſvis Ordinis Regularium fructibus, &c. reſpectivè reſervatas ſimiliter de novo reſervâmus.

Remiſſio fructuum malè perceptorum.

§. 4. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos occaſione quarumcunque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcunque, & quarumcunque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occaſionibus, etiam ratione omiſſionis recitationis Horarum Canonicarum indebitè perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſè remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia divina Officia, dummodò tamen non in contemptum Clavium, celebraverint, aut aliàs in Divinis ſe immiſcuerint; quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam Sacros, & Preſbyteratus Ordines, aliàs ritè, & dummodò nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos aliàs ritè ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare etiam liberè, & licitè valeant, diſpenſamus.

Legitimatio illegitimorum.

§. 5. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito coïtu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi aliàs legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcunque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo realiter, & cum effectu, ac ad Dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia, publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & preſbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodùm charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque Privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi aliàs canonicè conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodò plura ſimul non ſint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditio litterarum Apoſtolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ litteræ Apoſtolicæ proviſionum quorumcunque Beneficiorum Eccleſiaſticorum hujuſmodi, prout noſtris Familiaribus continuis Commenſalibus, gratis dentur, concedantur,

& expediantur, ac etiam litteræ ipſæ in forma Brevis, tam de capienda poſſeſſione nomine dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quàm aliàs, uti illis ſuper proviſionibus quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omninò debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Conceſſio antianitatis Equitibus Hieroſolymitanis, ſeu alterius militia.

§. 7. Ac Conclaviſtis prædictis, qui Sancti Joannis Hieroſolymitani, ſeu cujuſvis alterius Militiæ regularis etiam expreſsè profeſſi ſunt, ut etiamſi ab eorum Conventu abſentes exiſtant, dum tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in Conventu fecerint, & conſueta ſervitia præſtiterint, quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, & quarumvis penſionum, & commendarum eorum Militiæ, ſeu Religionis capaces exiſtant, perindè ac ſi in eadem Militia, ſeu Religione Antianitatem de juſtitia conſequuti fuiſſent, ſimiliter indulgemus. Eiſdemque Conclaviſtis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis univerſis, certis, & incertis quarumcunque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis, etiam ratione ſervitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam per prædictos S.R.E. Cardinales obtentorum, & in poſterum obtinendorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi Beneficiorum reſervatos, ſeu reſervandos, etiamſi ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu tranſlati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac in una, ſeu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis, cum clauſula tamen ex tunc prout poſtquam dicto charactere ritè inſigniti fuerint, per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen penſionum capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ, ſeu reſervati erant, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu integrè perſolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeant; præfatique Tranſlatitii in quaſi poſſeſſione dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore tranſlationis per eos præſentium vigore faciendæ exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamſi ſimilem gratiam à Prædeceſſoribus noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclaviſtarum, quàm ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & conceſſionem impedire nolumus, ſed cumulativè conceſſam, vel conceſſas eſſe volumus, ita ut quilibet eorum cumulativè, & ampliativè prædictis facultatibus præſentibus, & præteritis privilegiis hac in re conceſſis uti, frui, & potiri poſſint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones; & aſſignationes Penſionum, ſeu fructuum, redditum, & proventuum hujuſmodi, ut præfertur faciendas, ex nunc, prout poſtquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliiſque hujuſmodi reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendum efficaciter obligatos fore: Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quod ratione quarumcunque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis, etiam à prædictis S.R.E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reſervatarum, & reſervandarum, habitum, & tonſuram Clericales geſtare, & in illis, dummodò aliàs ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id unquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras, ac etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi Matrimonium jam contraxerint, vel poſthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & liberè retinere.

Exempti à ſpoliis, & facultatis teſtandi.

§. 9. Poſtremò, quod bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque aliàs obtentarum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, legitimè tamen, ac aliàs licitè acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubique exiſtentia, Spoliis minimè ſubjaceant: ſed Conclaviſtæ prædicti, etiamſi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcunque perſonarum, de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuſlibet ipſorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere liberè, & licitè valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, & mandantes eiſdem S.R.E. Camerario, Theſaurario, præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ prædictæ, & quibuſvis aliis Spoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibuſvis aliis perſonis, tam ſæcularibus, quàm Regularibus, cujuſcumque gradus, ſtatus, Ordinis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni exiſtant, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant. Ac etiam decernentes donationes, etiam per viam teſtamenti, & Codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Ab inſinuatione in Camera.

§. 10. Nec eoſdem Conclaviſtas, eorumve aliquem ad præſentem motum proprium, ſeu litteras ſuper præſentibus, ſi videbitur, conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illum, ſeu illas, etiamſi motus proprius, & litteræ hujuſmodi intra legitimum tempus inſinuatus, admiſſus, & regiſtratus non fuerit, ſeu illæ inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minùs validum, ſeu validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, ac Motum proprium, & litteras hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam Conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint, minimè comprehenſum, vel comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt, toties eum, & eas in priſtinum ſtatum

reſtitutum,

reſtitutum, repoſitum, & reintegratum; ſeu reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri.

Comprehenſio Procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et inſuper cùm dilectus filius Abbas Joannes de Spinoſà Vicarius Clericus Toletanus, ſeu alterius Civitatis, vel Diœceſis, tanquam dictorum Conclaviſtarum Procurator in præmiſſis ſedulam pro eis operam navarit, propterea, & aliorum meritorum ſuorum, & obſequiorum Nobis, & dictæ Sedi impenſorum intuitu, volentes ipſum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, eidem Joanni, licèt ipſe in Conclavi prædicto non intervenit, nihilominus ut omnibus, & ſingulis ſupradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæteriſque præmiſſis (non tamen quoad participationem decemmillium ſcutorum auri hujuſmodi per Nos ut ſuprà dictis Conclaviſtis donatorum, & inter eos, ut præfertur, diſtributorum, ſeu diſtribuendorum) tanquam Conclaviſta frui, & gaudere liberè, & licitè poſſit, & valeat, perinde ac ſi Conclavi hujuſmodi verè, & realiter interfuiſſet, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque ſupradictis, & aliis contrariis, nequaquam obſtantibus, motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus, de ſpeciali gratia indulgemus. Sicque per quoſcumque Judices, etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet in quavis cauſa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. Irritumque, &c. attentari.

Expeditio gratis, & per viam ſecretam.

§. 12. Et inſuper Venerabili Fratri noſtro Franciſco Oſtienſi, & Veliternenſi Card. Barberino nuncupato, ejuſdem S.R.E. Vicecancellario, & Litterarum Apoſtolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apoſtolicis, Præſidenti Plumbi, aliiſque Officialibus ad quos litterarum prædictarum deſuper conficiendarum expeditio per viam ſecretam quomodolibet ſpectat, & pertinet, ſub pœna indignationis noſtræ, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas litteras ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tam conjunctim, quam ſeparatim pro ſingulis, quibus conceſſæ fuerint, ac ſeorſum, & ſeparatim cum omnibus, & quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis conceſſis, Gratis etiam quoad compoſitionem in Dataria noſtra, & per eandem viam ſecretam abſque alio mandato expediant, & expediri faciant. Inſuper omnia, & ſingula Privilegia, gratias, & conceſſiones eiſdem Conclaviſtis, & eorum cuilibet à diverſis Summis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris hucuſque conceſſa, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberaliſſimè concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum non ſit deventum, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de præſtando conſenſu in penſionibus, & felicis record. Pii Papæ IV. de ſimilibus, & diſſimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum contra illegitimos, necnon Pictavienſis Concilii, ac noſtris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in craſtinum dictæ Aſſumptionis Noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in univerſalibus, & Provincialibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſcunque in genere, vel in ſpecie, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiamſi de illis, &c. eorum tenores, &c. illis aliàs, &c. permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

ET, cum abſolutione à cenſuris ad effectum, &c. & quod obſtantiæ etiam in beneficialibus Conclaviſtarum, & ab eis ſubrogati hujuſmodi, & diſpenſationes, ac indulta habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint in litteris, & in caſibus regulæ de inſordeſcentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæſito derogatione, & quarumcunque aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Conciliorum etiam Generalium, & ſtatutorum, ſtabilimentorum, uſuum, naturarum, Conſtitutionum Synodalium, Statutorum, ac Privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen. Ciſtercien. S. Benedicti, S. Auguſtini, & aliorum Ordinum, & Militiarum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, & Eccleſiis, Monaſteriis, Civitatibus, & locis, & perſonis, & Dominis temporalibus ſub quibuſcumque verborum formis, ac cum quibuſvis efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam Conſiſtorialibus, etiam contra alienigenas, & alias perſonas certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet conceſſis, quorum tenores, &c. latiſſimè, ac de verbo ad verbum, prout ipſis Conclaviſtis magis placuerit, exprimi poſſint, & cum ſuſpenſione quarumcunque gratiarum, & indultorum quibuſvis ordinariis Collatoribus conferendi Beneficia Eccleſiaſtica, etiam reſervata, ad eorum collationem, &c. pertinenria, & in omnibus, aut certis expreſſis cauſis quomodolibet conceſſis latiſſimè extenden. ita ut omnia tollantur, & quod ſola præſentis Motus proprii ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula contraria non obſtante, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in litteris, ſi videbitur, in quibus ſingulorum Conclaviſtarum nomina, & cognomina, qualitates, Ordines, gradus, Diœc. Patria, & cætera requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint, inter eos Sacriſta, & Magiſtri Cæremoniarum Capellæ noſtræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipſos Magiſtros Cæremoniarum facta, & deſcripta adnotati, & deſcripti, ſi aliàs ad penſiones, & beneficia hujuſmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur ſimul, vel ad partem, etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire.

Tranſumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod litterarum ſuper præſentibus conficiendarum, ſeu præſentis Motus proprii tranſumptis impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus litteris, ſeu præſenti Motui proprio originali adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, aut exhibitus, vel oſtenſus foret.

FIAT E.

Datum Romæ apud S. Petrum, quinto Kal. Junii, anno primo.

D.P. An. 1. die 28. Maii.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

REverendiſſ. D. Franciſcus Maria Phœbeus, Urbevetanus, Archiepiſcopus Tarſenſis, Præceptor Archihoſpitalis Sancti Spiritus in Saxia, Canonicus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Primus Cæremoniarum Magiſter.

Reverendiſſ. D. Fr. Joſeph Buſanius, Aquilanus Epiſc. Helenopolitanus, Sacriſta noſter.

Carolus Vincentius Cartaraſius Canonicus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Presbyter Romanus.

Fulvius Servantius Preſb. de Sancto Severino, Canonicus inſignis Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Antonius de la Pedacchia Preſbyter Romanus perpetuus Beneficiatus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe.

Petrus Paulus Bona Preſbyter Romanus, Magiſtri Cæremoniarum.

Abbas Franciſcus Polinus Preſbyter Camerinenſis, Baſilicæ Lateranenſis Canonicus, Sacri Collegii Secretarius.

Abb. Aſcanius Paganellus Preſb. Camerinen.

Nicolaus Gentilis Laïcus Camerinen. noſtri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abb. Joan. Baptiſta de Palagio Preſbyter Romanus Canonicus inſignis Colleg. Eccleſ. S. Laurentii in Damaſo de Urbe.

Agapitus Colorſius Preſbyter Præneſt.

Philippus Balthaſſarus Preſbyter Romanus, Perpetuus Beneficiatus Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, Franciſci Oſtien. Barberini.

Benedictus Caccia Preſb. Callien. Joannes Antonius Quaglinus Clericus Taurinenſis Diœc. Andreas Gioiettus Romanus laïcus, Martii Portuenſis Ginetti.

Antonius Simon Abb. Balleonus, Preſbyter Piſaurenſis, Fauſtus Turſius Clericus Spoletanæ Diœceſis, Ugo Porrà Clericus Lugdunenſis. Antonii Præneſtini Barberini.

Dominicus Magrus Preſbyter Meliten. Canonicus Theologus Cathedralis Eccleſiæ Viterbien. Dominicus Paglia Preſbyter de Vetralla Tuſcanenſis Diœc. Franciſcus Ciceri Clericus Mediolanen. Franciſci Mariæ Tuſculan. Brancatii.

Federicus Bonaventura Clericus Vrbinas, Zenobius Caſinus Preſb. Florent. Joan. Baptiſta Sardineus Preſb. Ulturarien. Diœc. Vincentius Ghirellus Clericus Eugubinus, Ulderici Albanen. Carpinei.

Joſeph Lampanus Clericus de Monte Faliſco, Joannes Sbardella de Monte Roſeo Nullius Diœc. Franciſcus Maria Santandrea laïcus de Briſighella Faventinæ Diœc. Julii Sabinen. Gabriellii, Venerab. Fratrum noſtrorum Epiſcoporum S. R. E. Cardinalium.

Paulus Nicolaus Venerius Clericus Recineten. Hieronymus Miletus Clericus Civitatis Plebis, Laurentius Copellus laïcus Camerinen. Virginii Sancti Laurentii in Lucina Urſini.

Marchio Carolus Pallavicinus Preſb. Parmen. Alexander Mazzinius Clericus Regienſis, Guillelmus Cataneus laïcus Mutin. Raynaldi S. Pudentianæ Eſtenſis.

Joannes Andreas Borbonius Preſbyter Senen. Abb. Octavius Pierizzius Clericus Bonon. Joannes Michelinus Preſbyter Aretinus, Flaminius Juſtus Clericus Tiburtinus, Cæſaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti.

Paulus à Lamma Preſb. Favent. Dominicus Padoua Cleric. Ferrarien. Caroli S. Sylveſtri in Capite Roſſetti.

Ferrantes Orſellus Cleric. Forolivien. Nicolaus Auguſtinus Forolivien. Joannes de Ognatte laïcus Pampilonen. Nicolai S. Mariæ Transtyberim Ludoviſii.

Marchio Claudius Pallavicinus Cleric. Parmen. Jacobus Girod à Burgundia Mignovillars Clericus Diœc. Biſuntinæ, Alderani Sanctæ Praxedis Cybo.

Antonius Sinibaldus Cleric. Rom. Hiacynthus Fanciullus laïcus Viterbien. Franciſcus Beltramminus laïcus Bononien. Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ.

Franciſcus Maria de Alice Preſb. Mediolan. Joſeph Sanctes Flamma laïcus Comen. Benedicti S. Honuphrii Odeſcalchi.

Michaël Imperialis Cleric. Januen. Thomas Piſcius Preb. de S. Juſto Firmanæ Diœceſ. Horatius Bonellus Preſbyter Romanus Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Burgi S. Domnini, Laurentii SS. Quirici, & Julittæ Raggii.

Dominicus de Malclerc à Sommervillers Clericus Tullen. Carolus Fromentin. laïcus Diœceſ. Suſſionen. Joannes Gobin laïcus Nanneten. Joan. Franciſci Pauli S. Mariæ ſuper Minervam de Retz.

Abb. Vercellius Bigarolus Cleric. Mediolan. Nicolaus Antonius à Fruſinone, Verul. Diœceſ. laïcus, Aloiſii S. Alexii Homodei.

Abb. Vincentius Lucciolus Cleric. de Mevania Spoletan. Diœc, Petrus Paulus Pontinus Clericus de Seria Terracinen. Diœc. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Gregorius Lizzolius preſb. de Carraria, Nullius Diœc. Joan. Jacobus Lanzettus cleric. à Sancta Barbara, Nullius Diœc. Laurentii Sancti Chryſogoni Imperialis.

Federicus Calliſtus clericus de Monte Georgio Firmanæ Diœc. Angelus Chiavellonus clericus Reatinus, Giberti Sanctorum Joannis, & Pauli Borromæi,

Carolus Guallus cleric. Rom. Auguſtinus Vulpianus, preſb. de Aquaviva Ripanæ Diœceſis, Marcelli Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanctacrucii.

Joannes Ricchius Lucanus, Nicolaus Theobaldus preſb. Tullen. Carolus de la Porta Meliten. Diœceſis, laïcus, Joannis Baptiſtæ S. Marcelli Spadæ.

Carolus de Marchis presb. Aſculanæ Diœc. Joſeph Sfaſciamontius laïcus Montiſalti Diœceſis, Franciſci S. Mariæ in Via, Albitii.

Abb. Honoratus Tondutus clericus Nicen. Honuphrius Corradinus cleric. de Fabriano, Camerin. Diœc. Petrus Pantinus Romanus laïcus, Octavii S. Cæciliæ de Aquaviva.

Petrus Carolus Cappellettus Reatinus clericus conjugatus, Salvator Serra presbyter Ferrarien. Caroli Sanctæ Priſcæ Pii.

Antonius Franciſcus Paſſerinus presbyter Firmanus, Petrus Joannes Bernardus cleric. de Sancto Paulo Vencien. Diœceſis, Caroli Sancti Euſebii Gualterii.

Comes Alexander Mareſcottus Roman. Abb. Benedictus de Rubeis presb. Firmanæ Diœc. Dominicus Viva clericus Urbevetanus, canonicus Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres de Urbe, Flavii S. Mariæ de Populo Chiſii.

Andreas Manſius presb. Lucen. canonicus Cathedralis Lucen. Lælius Cerchius cleric. conjugat. Lucen. Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonviſii.

Abbas Joſeph Paulutius clericus Piſauren. Octavius Maria Leopardus laïcus Camerin. Diœceſis, Antonii S. Auguſtini Bichii.

Joſeph Palectonius cleric. Spoletanus, Julius Durantus laïcus Callien. Petri Sancti Calixti Vidoni.

Gualterus de Leto clericus Aberdonen. Prior ſæcularis Eccleſiæ Beatiſſ. Virginis de la Motte de Beaumont Rupellen. Diœc. Franciſcus de Magiſtris presb. Camerin. Henricus Gial Roſenhemenſis, Bavarus Frinſingenſis Diœc. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbarici.

Joannes Vincentius de Cæſaris clericus Romanus, Joannes Claudius laïcus Tullen. Hieronymi SS. Petri, & Marcelli Boncompagni.

Abb. Decius Coccus cleric. Mediolan. Paulus Foſſatus presb. Mediolan. Joannes Franciſcus Agliaudus laïcus Taurin. Alphonſi Sanctæ Crucis in Hieruſalem Littæ.

Abb. Franciſcus Milonus presb. Vintimilien. Diœc. Michaël Turrius clericus Papien. Nerii SS. Nerei, & Achillei Corſini.

Joan. Baptiſta Michelius clericus Sarſinat. Matthæus Fatius presb. Aſten. Diœc. Horatius Fulchignonus cleric. Romanus, Caroli Sanctæ Anaſtaſiæ Bonelli.

Auguſtinus Felix Rugginus clericus Ravennatenſis, Joannes Maria Marabinus laïcus Imolen. Cœlii Sancti Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolominei.

Abbas Franciſcus Antonius Gallus de Auſtrimont presb. à Latertia Acheruntinæ Diœc. Stephanus Millner laïcus Viennenſis, Caroli Sanctæ Suſannæ Caraffæ.

Abb. Ludovicus Piccinus clericus Aeſinus, Horatius Fortunatus presb. de S. Archangelo Anglonen. Diœc. Paluzii SS. duodecim Apoſtolorum Palutii Albertonii, nunc Alterii.

Carolus Raſponus Eques Sancti Stephani Ravennas, Carolus Antonius Corradus Clericus Callien. Antonius

Porta

Portà Clericus Bonon. Cæſaris S. Joannis ante Portam Latinam Raſponi.

Joſeph de Annibaldenſibus à Molaria Clericus Romanus, Julius Cæſar de Cæſaris Clericus à [illegible], Nullius Diœceſis, Nicolai Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Comitibus.

Abb. Alexander Sozzinus Clericus Senenſis, Paulus Cyprianus Laicus de Tolentino, Franciſcus Cæſarinus Clericus conjugatus, [illegible], Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Ninii.

Joſeph [illegible] Presbyter Senenſis, Michaël Brachier Brixellen. [illegible] Diœc. Malines, Julii Sancti Martini in Montibus Spinulæ.

Comes Philippus de Marſciano Urbevet. Dominicus Antonacchius laicus de Scarpa Tiburtinæ Diœc. Caroli S.Mariæ in Ara Cœli, Roberti Victorii.

Joſephus de Grappellis à Fruſinone Clericus Verulanæ Diœc. Vincentius Placentinus laicus Papien. Vitaliani S.Agathæ extra mœnia Vicecomitis.

Joſeph Criſpinus Preſb. de Rocca Guglielma, Aquinaten. Diœc. Silvius Vincentius Clericus Senen. Innici S.Clementis Caraccioli.

Paulus Maronus Canonicus Metropolitanæ Eccleſiæ Aquileien. de Portu Naonis Concordien. Diœc. Carolus Bertoncinus laicus de Vangelitia Nullius Diœceſis, Joannis Sancti Salvatoris in Lauro Delphini.

Octavius Riarius Clericus Savonen. Joan. Theodorus Jacquet Preſbyt. Rupeforten. Leodienſis Diœc. Canonicus Metropolitanæ Eccleſiæ Cameracen. Amadeus Capitanei laicus Vercellen. Diœc. Jacobi Sancti Sixti Roſpiglioſii.

Valentinus Bigorre Clericus Diœceſis Toloſanæ, Prior Sanctæ Mariæ de Gondrecuria Tullenſis Diœc. Decanus Nanneten. & Abbas SS. Trinitatis Lucernæ Abricen. Diœc. Abbas Attus Melahus Clericus Piſtorien. Franciſcus Herbet Clericus Sueſſionenſis, Theodoſii Emanuëlis Buglioni.

Hieronymus Martinez de Alarion Clericus Matritenſis Toletanæ Diœc. Joannes Roman à Fonte Preſbyter Oſcanus Toletan. Diœc. Chriſtophorus Martinez Laicus Cæſarauguſtanus, Ludovici de Porto Carrero.

Vincentius Piottus Preſbyter Typhernat. Philippus Baronius laicus Rom. Carolus Franciſcus Gandulphus Laicus Mediolanenſis, Franciſci Nerlii.

Joannes Dominicus Corradus Clericus Firmanus, Marcus Antonius Perfectus Laicus Sarzan. Diœceſis, Caroli Cerri.

Abb. Carolus Tinellus Presb. Arimin. Joan. Aloyſius laicus de Monte Cauſario Firman. Diœceſis, Franciſcus Abbundantius laicus Fanenſis, Lazari Pallavicini.

Joannes Baptiſta Carpanus Preſbyter Vercell. Diœc. Nicolaus Salleveranus Clericus Taurinen. Diœceſis, Joannis Bonæ, Presbyterorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium.

Ugo Maffeus Clericus conjugatus Volaterranus, Sanctinus Fanciolus Presb. Rom. perpetuus Beneficiatus Baſilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe, Ægidius Brunacchius laicus de Caprarola Civitate Caſtellanæ Diœc. Franciſci S. Mariæ in Via lata Maidalchini.

Joannes Moſſovius Outrelouxhe Clericus Leod. Ferdinandus Fridericus Baro de Hohenech laicus Moguntinus, Franciſcus Haim laicus Auguſtanus, Joannes Fridericus Ganſer laicus Conſtantienſis Diœc. Friderici S.Nicolai in carcere Tulliano de Haſſia.

Carolus Albanus laicus Urbinas, Joannes Cecius Clericus Abb. Sublacen. Nullius Diœc. Caroli S.Cæſarei Barberini.

Canonicus Stephanus Ricciardus Presb. Firmanus, Matthæus Paſſanus laicus Tiburtinus, Decii S.Euſtachii Azzolini.

Joannes Vincentius Condivius Preſbyter Ripanus, Philippus Capriolus laicus Romanus, Jacobi S.Mariæ in Coſmedin Franſoni.

Abb. Hilarius Mazzocchius Presbyter Romanus, Simon de Amicis laicus de Camerino, Franciſci Mariæ SS.Viti, & Modeſti Mancini.

Paulus Franciſcus Scottus Clericus Narnien. Hieronymus Benvignatus Clericus de Rocca Contrada Senogallien. Diœc. S. Angeli in foro Piſcium Celſi.

Ciccolinus de Ciccolinis Eques S. Jacobi de Spata, Maceraten. Paulus Racchellius Clericus Spoletanus, Pauli S.Georgii ad Velum Aureum Sabelli.

Hieronymus Ugurgerius Eques Sancti Stephani, Senen. Fabritius Cecchinus Presb. Florent. canonicus Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Frigdiani ejuſdem Civitatis Florentiæ, Paulus Canninus laicus Florentinus, Leopoldi SS. Coſmæ, & Damiani Medices.

Abbas Guido Paſſioneus clericus Foroſempron. Bernardinus Guerrinus laicus Peruſinus, Sigiſmundi S. Mariæ in Dominica Chiſii.

Fatinellus de Fatinellis clericus Lucenſis, Joſeph Blaſius laicus Ferrarienſis, Nicolai Accialoli.

Abb. Annibal Simonettus clericus Auximan. Bernardinus Felicius clericus Callien. Bonacurſii Bonacurſii, Diaconorum S.R.E. Cardinalium nuncupatorum.

Carolus Vienius Presbyter Senen. Sebaſtianus Veronicus presb. de Corinalto Senogallien. Diœc. bon. mem. Scipionis tit. S.Sabinæ Card. Ilcii nuncupati defuncti.

Ferdinandus Ximenes è Societate Jesu Florentinus Confeſſarius.

Abb. Dominicus Cappellus de Accumulo Presbyter Aſculanus, canonicus Collegiatæ Eccleſiæ S. Anaſtaſiæ de Urbe, cum prædicto Reverendiſſ. D. D. Phœbeo Archiepiſcopo Tarſenſi.

Frater Mag. Carolus Bonettus Ordinis S. Auguſtini cum dicto Reverendiſſ. D. Sacriſta.

Vincentius Checchius presbyter Ripanus cum dicto Secretario Sac. Collegii.

Joannes Veranus laicus Vintimillien. Cuſtos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Cæſar Manuccius Peruſinus, Cæſar Macchiatus Firmanus, Medici Phyſici.

Gabriel à Porta de Villafranca Sarzan. Diœc. Joan. Baptiſta Pierius è Scrofiano Pientinæ Diœc. Chirurgi.

Joan. Petrus Paulutius Piſauren. Aromatarius. Blaſius Manſuetus laicus Narnien. Diœc. Joannes Franciſcus de Nicolis de Terra S.Joannis Imperſiceti Bonon. Diœc. ejus Auxiliatores.

Gaſpar Mazzantes Fabenſis, Joſeph Tyberius de Quadris Romanus, Barbitonſores. Antonius Roſellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Diœc. eorum Auxiliatores.

Franciſcus Gualdus Faber lignarius. Donatus Corſius Faber Cæmentarius.

Laurentius de Laurentiis à Petra Sancta Lucenſis Diœc. familiaris Magiſtrorum Cæremoniarum.

Antonius Comus, Joſeph Coletta, Paſqualis Honorantes, Joſeph Honorantes, Leonardus Chriſtianus, Antonius Cavallonus, Joannes Antonius Bruſchettus, Joannes Franciſcus Zonus, Joannes Dominicus Zonus, Paulus Antonius Brunus, Joannes Maria Rè, Joannes Luſettus, Antonius Felicettus, Joan. Baptiſta Chriſtophorus, Gaſpar Baldus, Carolus Antonius Gunettus, Antonius Piſcis, Franciſcus Catenaccius, Joan. Maria Catenaccius, Bartholomæus Onginus, Bartholomæus Tognettus, Petrus Euſtachii, Joan. Brunellus, Paulus Baroccius, Scopatores Conclavis.

Confirmatio Privilegiorum, & Indulgentiarum pro Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia in Terra Sancta, aliiſque qui dictam Terram incolunt, aut eò devotionis cauſa peregrinantur. III.

Similem confirmationem habes ſuprà in Conſt. 5. Alex. VII. & Clem. IX. Conſtit. 10. Piis.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Chriſti fidelium votis, ex quibus ſacrorum locorum venerationem, & animarum ſalutem prove- *Prœmium.*

 nire

nire conſpicimus, libenter annuimus, & illa, quantum nobis ex alto conceditur, favoribus Apoſtolicis confovemus.

Supplicatio. §. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Jacobus à Jeſu Maria Frater, expreſsè profeſſus Provinciæ Valentinæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ac Commiſſarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipſe ad ejuſdem Terræ Sanctæ ſubſidium, eorumdemque Fratrum ibidem vineam Domini aſſiduè excolentium, ſacraque loca venerantium obventionem, necnon ad ſpiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis cauſa peregrinantium conſolationem, & profectum omnia, & ſingula gratias, privilegia, Indulgentias hucuſque ſacris ejuſdem Terræ Sanctæ locis Apoſtolica auctoritate conceſſa, & confirmata, per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimùm deſideret.

Confirmat gratias in rub. §. 2. Nos deſiderio hujuſmodi annuere, ipſumque Jacobum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, indulta, indulgentias, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales eiſdem locis, & illa viſitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet conceſſa, quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa exiſtant, ſacriſque Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini decretis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Indulg. plen. in mortis articulo concedit. §. 3. Necnon inſuper omnibus, & ſingulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hieroſolymis, Bethlehem, & Nazareth exiſtentibus, & viventibus, in cujuſlibet eorum mortis articulo, ſi verè pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen Jesu ore ſi potuerint, ſin minùs corde devotè invocaverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & largimur.

Contraria removet. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 1. die 11. Jun. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Junii 1670. Pontificatus noſtri anno primo.

IV. Privilegia, Exemptiones, & Indulta Dapiferis, qui in Conclavi ſuæ Aſſumptionis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus inſervierunt, conceſſa.

Similia Privilegia indulſit ſuprà Clemens IX. Conſtit. 3. Nos volentes.

Edita A. D. 1670. *CLEMENS PAPA X.*

Cauſa Indulti. Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios noſtros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcumque meritis exornare, ac eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos.

Dapiferi creantur Commenſales, & Notarii Apoſtol. §. 1. Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos Familiares continuos Commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præſentium recipimus, & tam illos, quàm alios Dapiferos ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, ac tam illos, quàm alios omnes quoſcumque Dapiferos indiſtinctè, qui Nobiles non ſunt, Nobiles; quique *Nobiles, & Cives.*
Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Eccleſiæ mediatè vel immediatè ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorsùs differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos, & nobiles participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis.

Jus Civitatis in heredes transfert. §. 2. Ita ut ipſum jus Civitatis ad quoſcumque eorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque Familiarium continuorum Commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujuſmodi Originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibuſque, & Militibus, Nobilibuſque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eoſque in quibuſcumque impetrationibus, ac conceſſionibus, & litteris, tam gratiam, quàm juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernentibus ſe Familiares, continuos commenſales noſtros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & litteræ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuſcumque prorſus ſimilibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri Familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles Originarii, & Antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliàs ex aliquo ſpeciali Privilegio, ſeu aliàs etiam per quaſcumque litteras, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum, in

judicio

judicio, & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perindè ac ſi de vero nobili genere ex utroque parente originario, & antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones; gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus Originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ illis competunt, pro eiſdem Dapiferis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanaſſent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præſentium indulgemus.

...gabellis ...beratur. §. 3. Ac ſingulos Dapiferos præfatos à ſolutione, & exactione Decimarum Eccleſiaſticarum, ubique locorum, & ex quacumque, quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus, necnon ipſis Dapiferis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, & proventus Eccleſiaſticos, tam occaſione penſionum annuarum ipſis, vel eorum alicui reſervatarum, quàm ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in Divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & eiſdem præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam Sacros, & Preſbyteratus ordines, aliàs tamen ritè promoveri, & in illis etiam ſuſceptis aliàs ritè per eos ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare etiam liberè, & licitè valeant, diſpenſamus.

...legitimos ...natalibus reſtituit. §. 4. Ac eoſdem Dapiferos, ſi qui eorum defectum Natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, ac vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati aliàs exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus reſtituimus, ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, vel aliorum Conſanguineorum, ſeu Cognatorum, vel aliorum quorumcunque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Eccleſiaſticis, vel ab Eccleſia acquiſitis, ac ſine præjudicio Venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione ſuccedere, & illa donationis, ſeu alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura legitima, & ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato, hæreditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

...Dignita... admitti... §. 5. Necnon ad Dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia, publica, vel privata, etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam ſacros, & Preſbyteratus ordines, ſi ad illos nondum promoti ſunt, promoveri, & poſtmodum charactere, & Ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem Ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac dignitates, non tamen in eiſdem Cathedralibus poſt Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ec[illegible] hujuſmodi fuerint, ſi ſibi aliàs canonicè [illegible] ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs [illegible] ad illa, & inſtituantur in illis, recipiantur, & dummodò plura ſimul non ſint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè, & licitè valeant, ſimiliter diſpenſamus.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, Commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ litteræ Apoſtolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quàm in favorem litterarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris Familiaribus, & continuis Commenſalibus, etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus: ac Dapiferis præfatis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones annuas eis, eorumque ſingulis ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis certis, & incertis, ac diſtributionibus quotidianis quarumcunque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum, cum cura, & ſine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi reſervatas, ſeu reſervatos, ac reſervandas, ſeu reſervandos, etiamſi aliàs ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu tranſlati fuerint uſque ad ſummam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquàm caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles Penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, per eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos nominandis, quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen penſionum hujuſmodi capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ, ſeu reſervati erant, etiam abſque beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu integrè perſolvendas, ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, ipſique Tranſlatarii in poſſeſſione dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Dapiferi tempore tranſlationis per eos vigore præſentium faciendæ exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam à Prædeceſſoribus noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus.

Expeditionem litterarum gratis fieri mandat.

§. 7. Decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditumm, & proventuum, aliorumque hujuſmodi, plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore, ac eiſdem Dapiferis, ut ratione quarumcunque penſionum eis, & eorum cuilibet, ſuper quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reſervatarum, ac reſervandarum, habitum, &

& tonſuram clericalem [illegible] & in illis, dummodò ipſi habitum decentem [illegible] deferant, incedere minimè debeant, [illegible] quàm cogi, ſeu compelli, minuſque [illegible] ſententias, aut cenſuras, etiam privationis, ſeu caſſationis ipſarum Penſionum, ad prædictam ſummam [illegible] ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint cum unica tantùm, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipſorum à ſpoliis liberat.

§. 8. Poſtremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque per eos aliàs obtentorum, & obtinendarum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, legitimè tamen, & [illegible] acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejuſque Diſtrictu, ac ubicumque exiſtentia, ſpoliis minimè ſubjaceant: ſed ipſi Dapiferi etiam Religioni alicujus Militiæ, etiamſi Sancti Ioannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, eiſque ab inteſtato decedentibus eorum hæredes quicumque ſuccedere liberè, & licitè valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit à moleſtiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſcumque aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Teſtamenti, & Codicillorum per ipſos Dapiferos de eorum bonis hujuſmodi, ſervatis de jure ſervandis faciendas, ſemper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eoſdem Dapiferos, eorumque aliquem ad litteras ſuper præſentibus conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illas, etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint, proptereà minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque, ſub quibuſvis revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, decretis, Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibuſvis cauſis, etiam urgentiſſimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint, minimè comprehendi, ſed quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri: Sicque per quoſcumque Judices, etiam Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, in quavis cauſa, & inſtantia, & ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratioſam mandat.

§. 10. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Computatori Collegii Scriptorum litterarum Apoſtolicarum, & aliis, ad quos earumdem litterarum expeditio ſpectat, in virtute ſanctæ Obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandamus, ut eaſdem præſentes, & forſan alias litteras ſuper præmiſſis omnibus, tam conjunctim, quàm diviſim, tunc pro ſingulis quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, Gratis de mandato noſtro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Solicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Regiſtri, abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obſtantibus [illegible], ac de certo [illegible] tariorum numero, etiamſi ad illum non ſit deventum, quibus aliàs per præſentes non intendimus derogare, ac regula noſtra de [illegible] penſionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, de ſimilibus, vel diſpenſationibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, ac regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam Prædeceſſoris noſtri, contra Illegitimos, ac Pictavienſis Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, & Monaſteriorum, Eccleſiarum, Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam ſacris Canonibus: Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis Superioribus, ac perſonis, & locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam Conſiſtorialiter, ac aliàs forſan in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, inter alia diſponentibus, quod beneficia Urbis non niſi perſonis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expreſsè profeſſis conferri, & commendari ſoleant, quibus omnibus, etiamſi aliàs pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

ET cum abſolutione à cenſuris ad effectum, &c. & in caſibus Regulæ de inſordeſcentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæſito, aliiſque neceſſariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus ſit, & quod indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omnium, & ſingulorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in litteris, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint, juxta Notulam per ipſos, ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem, etiam in una, non facta mentione de illa, vel aliis, prout videbitur expedire, expediendarum, &c.

Transſumptorum fi…

§. 12. Volumus autem, quod litterarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate

Eccleſiaſtica

Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii Noſtri Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Fiat R

P. An. I. 14 Jun. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem decimo octavo Kal. Julii, anno primo.

Nomina Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hæc quæ ſequuntur.

ÆMILIUS ALTERIUS, nunc CLEMENS X. Rom. Joſeph Barbius Sacerdos Terræ Sancti Geneſii Camerinenſis, noſter dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPISCOPI VI.

Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis, Sancti Collegii Decanus, Cardinalis Barberinus, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarius, & Summiſta, Florentinus. Abbas Carolus Franconus Neapolit.

Martius Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Ginettus, Sanctiſſ. D. N. Papæ Vicarius, Veliternus. Joſeph Crucius Tiburtin.

Antonius Barberinus Epiſcopus Præneſtinus, Cardinalis Antonius nuncupatus, Archiep. Rhemenſis, S.R.E. Camerarius, Signat. Brevium Præfectus, Romanus. Gaſpar Marcaccionus Rom.

Franciſcus Maria Epiſcopus Tuſcul. Card. Brancaccius, Epiſcopus Viterbienſis, Neapolitanus. Archangelus de Paulis Clericus Eugubinus.

Uldericus Epiſcopus Albanenſis, Cardinalis Carpineus Urbinatenſis. Uldericus Nardi de Poppi Aretinæ Diœceſ.

Julius Epiſcopus Sabinenſis, Cardinalis Gabriellus Epiſcopus Reatinus, Romanus. Joſeph Liberatorus Clericus Aſculanus.

PRESBYTERI XLVIII.

Virginius tituli Sancti Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Urſinus, Rom. Robertus Urſinus Clericus Rom.

Raynaldus tit. Sanctæ Pudentianæ Cardinalis Eſtenſis, Mutinenſis. Joannes Baptiſta Mozzarellus Canonicus Mutinenſis.

Cæſar tituli SS. Quatuor Coronatorum Cardinalis Facchenettus Epiſcopus Spoletanus, Bononienſis. Nicolaus Sega Clericus Bononienſis.

Hieronymus tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Cardinalis Grimaldus Archiepiſcopus Aquenſis, Genuenſis.

Carolus tit. Sancti Sylveſtri in Capite Cardinalis Roſſettus, Epiſcopus Faventinus, Ferrarienſis : Abbas Benedictus Bartolus Potignani in Terra Bari Nullius Diœceſ.

Nicolaus tit. S. Mariæ Transtyberim Card. Ludoviſius, Major Pœnitentiarius, Bononienſis. Joſeph Meſſina Clericus Conjugatus Urbevetanus.

Alderanus tit. Sanctæ Praxedis Card. Cybo, Epiſcopus Æſinus. Innocentius Serenus Sacerdos Avenionenſis.

Federicus tit. Sancti Petri ad Vincula Cardinalis Sfortia, Romanus. Angelus Dominicus Sinibaldus Clericus Rom.

Benedictus tit. Sancti Honuphrii Card. Odeſcalchus Comenſis. Felix Bonafide Clericus Firman.

Laurentius tit. SS. Quirici, & Julittæ Card. Raggius, Genuenſis. Cinthius Guarinus Terracinenſis.

Joannes Franciſcus Paulus Gondus tituli Sanctæ Mariæ ſuper Minervam Cardinalis de Retz nuncup. Gallus. Franciſcus Canſeus della Chavuſe Lotaringus Virdunenſis.

Aloyſius tit. Sancti Alexii Cardinalis Homodeus, Mediolanenſis. Joannes Baptiſta Conducius Clericus Anconitanus.

Petrus tit. S. Marci Cardinalis Ottobonus, Venetus. Sertorius Urſinus, Rom. Clericus conjugatus.

Laurentius tit. S. Chryſogoni Cardinalis Imperialis, Genuenſis. Valerius Zacchæus Spoletanus.

Gibertus tit. SS. Joannis, & Pauli Cardinalis Borromeus, Mediolanenſis : Alexander Hoſtilius Layaro J. U. D. de Urbania.

Marcellus tituli Sancti Stephani in Monte Cælio Cardinalis Santacrucius, Epiſcopus Tiburtinus, Romanus. Thomas Botta Sacerdos Camerinenſis, Archipresbyter Parochialis Eccleſiæ Sancti Clementis Terræ Serte Petrone.

Joannes Baptiſta tit. Sancti Marcelli Cardin. Spada, Lucen. Michael Priolius Clericus de Meldola J. U. D. Ravennatenſis.

Franciſcus tit. S. Mariæ in Via Cardin. Albitius, Ceſenatenſis, Joſeph Herculanus de Seſtino nullius Diœceſ.

Octavius tit. Sanctæ Cæciliæ Cardinalis Aquaviva, Neapolitanus. Jacobus Peña Rom.

Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Cardinalis Pius, Ferrarien. Ludovicus Cantarinus Clericus Lucenſis.

Carolus tituli Sancti Euſebii Cardin. Gualterius, Urbevetanus. Eques Tiberius Simoncellus de Comitibus Baſchi Urbevetan.

Flavius tit. Sanctæ Mariæ de Populo Card. Chiſius, Archipresbyter Baſilicæ Lateranenſis, S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, Senenſis. Franciſcus Baciocchi Presb. Adiacenſis, Sacræ Theol. ac J. U. D.

Scipio tit. Sanctæ Sabinæ Cardin. de Ilcio Archiep. Piſarum, Senenſis. Fr. Fortunatus de Vecchis Eques Hieroſolymit. Senen.

Hieronymus tit. S. Hieronymi Illyricorum Cardinalis Bonviſius Archiepiſcopus Lucæ, Lucenſis. Julianus Biſcottius Civis Lucen. Conjugatus.

Antonius tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Cardin. Bichius Epiſc. Auximanus, Senenſis. Alexander Bonus Urbinaten.

Petrus tit. S. Calixti Cardin. Vidonus Cremonenſis. Paulus Guglielmus Clericus Patritius Lucen.

Gregorius tituli Sancti Thomæ in Parione Cardin. Barbaricus Epiſcopus Patavinus, Venetus. Thomas Raggiolus Cleric. Rom.

Hieronymus tit. SS. Marcellini, & Petri, Cardin. Boncompagnus, Archiepiſcop. Bononiæ, Bononienſis. Joan. Thomas Sabatinus Camplen.

Alphonſus tit. Sanctæ Crucis in Hieruſalem Card. Litta, Arciepiſc. Mediolani, Mediolanen. Hieronymus Archangili Terræ S. Quirici Camerinen.

Nerius tituli SS. Nerei, & Achillei Card. Corſinus, Legatus Ferrarien. Florentinus. Franciſcus Battiſtinus Clericus de Regio Lombardiæ.

Carolus tit. Sanctæ Anaſtaſiæ Card. Bonellus, Rom. Jacobus Rinaldus. à Pergola Cleric. Eugubinus.

Cælius tit. Sancti Petri in Monte Aureo Card. Piccolomineus, Senenſis. Nicolaus Abbas Finettus J.U.D. Patritius Senen.

Carolus tit. Sanctæ Suſannæ Card. Caraffa. Legatus Bononienſ. Neapolit. Petrus Jacobus Taſſius Clericus Sabinenſis.

Palutius Palutius Albertonius, tit. Baſilicæ SS. XII. Apoſtolorum Card. Altierius, Epiſcopus Montis Faliſci, Rom. Antonius Ghiſlerius Romanus.

Cæſar tit. S. Joannis ante Portam Latinam Cardin. Raſponus, Legatus Urbinatenſis, Ravennat. Eleuterius Breſcianus Civis Rom.

Joan. Nicolaus tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Card. de Comitibus, Epiſc. Anconitanus, Rom. Abbas Joannes Jordanus Beneventanus.

Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Card. Ninus, Senenſis. Chriſtophorus Boldrinus Foſumbronen. Clericus.

Julius tit. Sancti Martini in Montibus Card. Spinola, Genuenſis. Propertius Aloyſius Montis Alti.

Carolus

Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Card. Robertus, Legatus Romandiolæ, Romanus: Dominicus à Lega Sacerdos Faventinus J. U. D.

Vitalianus tit. Sanctæ Agnetis Cardin. Vicecomes, Mediolanenſis. Philippus de Philippis de Appignano Auximan.

Innicus tit. Sancti Clementis Cardinalis Caracciolus Archiepiſcopus Neapol. Neapolit. Angelus Turchius Fulginatenſis.

Joannes tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Delphinus, Patriarcha Aquileienſis, Venetus: Joſeph Felicius ab Apoſita Clericus Reatinæ Diœc.

Jacobus tit. Sancti Sixti Card. Roſpiglioſius Archipreſbyter S. Mariæ Majoris, Legatus Avenionen. Signaturæ Gratiæ Præfectus, Piſtorienſis. Ioannes Franciſcus ex Comitibus Gudis à Balneo Mantuanus.

Emanuël Theodoſius tituli S. Laurentii Paniſperna Card. Buglionus Gallus. Renatus le Sannage Preſbyter Diœceſ. Conſtantienſis, S. Facultatis Pariſienſis Doctor Theologus, ac Socius Sorbonicus, Abbas Commendatarius S. Petri de Belloloco, Ordinis S. Benedicti in Diœc. Lemovicen.

Ludovicus tit. Sanctæ Sabinæ de Porto Carrero, Hiſpanus. Deſiderius Philippus Oddi Romanus, Clericus Conjug.

Franciſcus tit. Sancti Bartholomæi Inſulæ, Cardin. Nerlius, Archiepiſc. Florentiæ, Florentinus: Julianus Martinus Lucenſis.

Carolus tit. Sancti Adriani Card. Cerrus, Romanus. Carolus de Rubeis Cleric. Rom.

Lazarus tit. Sanctæ Mariæ in Aquiro Card. Pallavicinus, Januenſis. Gaſpar Truſſius, Rom.

Joannes tit. Sancti Bernardi Cardinalis Bona, Congregationis D. Bernardi Ordinis Ciſtercienſis, Pedemontanus. Thomas de Julio à Phara Sancti Martini, nullius Diœceſ.

DIACONI XII.

Franciſcus tit. S. Mariæ in Vialata Primus Diaconus Cardin. Maidalchinus, Viterbienſis. Prior Stephanus Stephanuccius Urbevetan.

Fridericus Sanctæ Agathæ Cardinalis de Haſſia, Germanus. Nicolaus Dencouit Talancourtinus, Diœc. Trever.

Carolus Barberinus Sancti Cæſarei Cardin. Carolus nuncup. Archipreſbyter Baſilicæ S. Petri, Romanus. Fr. Vincentius Rinalduccius Eques Hieroſolymitanus, Fanenſis.

Decius S. Euſtachii Card. Azzolinus, Firman. Petrus Bellonius Camerinen.

Jacobus tit. Sancti Pancratii Cardinalis Franſonus, Epiſcopus Camerinenſis, Genuenſis. Sigiſmundus Zanellus Faventin.

Franciſcus Maria SS. Viti, & Modeſti Cardinalis Mancinus, Rom. Franciſcus Ant. Vitalis Clericus Romanus.

Angelus Sancti Angeli in foro Piſcium Card. Celſus, Rom. Fabius Celſus Romanus, Eminentiſſ. Frater.

Paulus Sancti Nicolai in Carcere Cardinalis Sabellus Perrettus, Romanus. Angelus de Maſſimis Clericus conjug. Roman.

Leopoldus Sanctæ Mariæ in Coſmedin, Cardinalis Medices, Florentinus. Eques Joannes Giraldus Florentinus.

Sigiſmundus Chiſius S. Mariæ in Dominica Card. Sigiſmundus, Senenſis: Abbas Franciſcus Ridolphius Canonicus Florentinus.

Nicolaus SS. Coſmæ, & Damiani Card. Acciaiolus, Florentinus. Sperandeus Riccionius Clericus Sabinenſis.

Bonacurſius Sanctæ Mariæ de Scala Cardinalis Bonacurſius, Maceratenſis. Cæſar Robertus Clericus Recanetenſis.

Induſtum de Officio Sancti Franciſci Xaverii in Breviario ſub Ritu Duplici apponendo, & ab omnibus qui ad horas Canonicas tenentur, de Præcepto recitando. V.

Ne otiosè repetam plures dicta, vide quæ ſunt notata ad Conſtit. 4. Rationi, *Urbani VIII. tom. 4. & augenda devotioni erga eundem ad Conſtit.* 48. Aliàs, *Innoc. X. ubi ad materiam aliqua videre poteris.*

CLEMENS PAPA X. *Edita An. 1671.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN eminenti Principis Apoſtolorum Sede, meritis licèt imparibus, divina diſponente clementia, conſtituti, muneris noſtri eſſe arbitramur, ut Sanctorum in cœlis regnantium, illorum præcipuè, quibus annunciantibus, Evangelicæ Prædicationis ſonus uſque ad extremos Orbis terrarum fines penetravit, cultum, & venerationem in terris, quantùm Nobis ex alto conceditur, augere ſatagamus. Itaque pro peculiari noſtra erga S. Franciſcum Xaverium Societatis Jesu, qui Apoſtolicis chariſmatibus affluenter decoratus, novarum Gentium Apoſtolus unanimi totius Chriſtiani Orbis conſenſu meruit appellari, devotione, ejus venerationem condignis honorum incrementis ampliare cupientes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium jubemus, ut ejus officium de mandato felic. record. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri in Calendario Romano ſub ritu Semiduplici appoſitum, in poſterum ſub ritu Duplici de præcepto in eodem apponatur, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, tum Sæcularibus, tum Regularibus utriuſque ſexus ubique de præcepto recitandum.

Contrariis derogat. §. 1. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Societatis, vel perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. die 14. Ju. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Junii 1670. Pontificatus noſtri anno primo.

Indictio Jubilæi univerſalis ad implorandum divinum auxilium initio ſui Pontificatus pro ſalutari Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ regimine. VI.

Hujuſmodi Jubilæum indixere plures Summi Pontifices initio Pontificatus, inter quos Innocent. X. Conſtit. 1. Immenſæ, *& Alexander VII. Conſtit.* 1. Unigenitus, *& demùm Clemens IX. Conſtit.* 1. Placuit.

CLEMENS PAPA X. *Edita An. 1670.*

Univerſis Chriſti fidelibus, ad quos præſentes litteræ pervenerint, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Cauſa conſtitutionis. CUm inſcrutabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitatem noſtram his calamitoſis temporibus ad Supremum Apoſtolicæ dignitatis faſtigium vocare, nobiſque vicariam ſui in terris poteſtatem committere dignata ſit: Nos licèt nihil magis

deſidera-

deſideraremus quàm ut immenſam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem noſtram longè imparem agnoſcimus, defugere poſſemus; nihilominus ne divinæ voluntati nimiùm obluctari videremur, impoſito nobis jugo collum ex charitatis neceſſitate humiliter ſuppoſuimus: omnem ſpem noſtram collocantes in ineffabili bonitate Salvatoris, & Domini Noſtri JESU-CHRISTI; cujus auxilium pro catholicæ Eccleſiæ regimine quotidiè privatis noſtris ſacrificiis, & precibus ſupplices invocamus. Id ipſum ut & vos, quibus Apoſtolica ſollicitudo à nobis impendenda eſt, conjunctis precibus nobiſcum pariter faciatis, ac divinam miſericordiam per jejunia, & eleemoſynas, aliáque pietatis opera demereri ſtudeatis, paternè requirimus & hortamur: ut Deus patrum noſtrorum, & Dominus miſericordiæ, qui vocat ea quæ non ſunt, tanquam ea quæ ſunt, det Nobis ſedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam, mittátque illam de cœlis ſanctis ſuis, & à ſede magnitudinis ſuæ, ut nobiſcum ſit, & nobiſcum laboret ad divini nominis gloriam, Eccleſiæque ſanctæ utilitatem, & ſpiritualem omnium Fidelium ædificationem; imbecillitatem noſtram roboret, omniaque noſtra conſilia, & actiones dirigat ſecundùm beneplacitum voluntatis ſuæ, hæreſes extirpet, fidem Catholicam protegat; & propaget, Principum Chriſtianorum pacem & concordiam conſervet, magiſque & magis in dies ſolidet, & nomen Chriſtianum ab Infidelium incurſionibus, & inſidiis potentia virtutis ſuæ tueatur. Hæc autem ut ardentiori ſpiritu, uberioríque fructu fiant, Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſatores eſſe nos voluit Deus, proferre, & prudenti liberalitate largiter erogare decrevimus.

Indictio de qua in rub.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam nobis Dominus, licèt indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti Fidelibus in alma Urbe noſtra degentibus, qui ſolemni proceſſioni, quam feriâ quartâ currentis hebdomadæ ab Eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Baſilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ de eadem Urbe unà cum Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud nos exiſtentibus; prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium ejuſdem, vel proximè ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devotè, ut ſuprà, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediatè ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi alteram ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum à publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſurarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut ſuprà oraverint, & quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediatè ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilei viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Conceſſio plenariæ Indulgentiæ.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes; ut cùm primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupradictis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcumque, tam laicis; quàm Eccleſiaſticis, ſæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua, præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere quæ ipſi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Libertas eligendi confeſſarii.

§. 3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti Fidelibus utriuſque ſexus, tam laicis, quàm eccleſiaſticis, ſæcularibus & Regularibus cujuſvis Ordinis, & Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium, tam ſæcularem, quàm cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis Sententiis, & cenſuris à jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & aliàs per quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantùm abſolvere, & liberare valeant; & inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Jubilæum ubique publicari jubet.

§. 4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuſcumque venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum, ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cùm præſentium literarum tranſumpta, aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiámque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu inhabilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui à Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordi-

nationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis indulgentiis adinſtar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorúmque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim & expreſſè ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem adhiberi mandat. §. 6. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 16. Iun. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Junii 1670. Pontificatûs Noſtri Anno primo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1670. Indictione octava, die verò 16. menſis Iunii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Clementis Divinâ Providentiâ Papa X. Anno ejus primo, ſupradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilica Lateranenſis, Principis Apoſtolorum, & Sancta Maria Majoris de Urbe, & in Acie Campi Flora, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Franciſcum Perinum Apoſt. Curſ.

Petrus Macheratus Curſ. Mag.

VII. Conſtitutio in qua Regularium privilegia quoad prædicationem Verbi Dei & Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem declarantur.

De hac materia vide Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15. & ſeſſ. 24. cap. 4. & Gregorii. XV. Conſt.* Inſcrutabili, *ubi plura ad rem videre poteris.

Edita A.D. 1670. *CLEMENS EPISCOPUS Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. SUperna magni Patrisfamilias præordinatione creditum Nobis univerſalis Eccleſiæ myſticum agrum circumſpecta providentia cuſtodire, atque excolere (quantùm ex alto conceditur) ſatagentes animum in eas curas libenter intendimus, quibus valeant diſſidia inter villicos, & operarios componi, jurgia tolli, ſcandalis, atque offenſionibus aditus præcludi; ut quibus una fides, una Mater Eccleſia, & unus Dominus, qui charitas eſt, & pacis cogitans cogitationes; fiat etiam cor unum, atque anima una: ſic etenim evulſis opportunè zizaniis, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus. Quo benedicente meſſis multa fructu centeſimo cœleſte in horreum congregabitur.

§. 1. Sanè cum Sacri Concilii Tridentini decretis providè ſtatutum fuerit, ut Regulares cujuſcumque Ordinis, niſi à ſuis Superioribus de vita, moribus, & ſcientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicare non poſſint; cum qua licentia perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant: In Eccleſiis verò, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, ultra licentiam ſuorum Superiorum etiam Epiſcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur, ſine qua in ipſis Eccleſiis non ſuorum Ordinum nullo modo prædicare poſſint. Atque ut nullus ſæcularis, ſivè Regularis etiam in Eccleſiis ſuorum Ordinum contradicente Epiſcopo prædicare præſumat. Itidemque cùm nullus Sacerdos regularis poſſit confeſſiones ſæcularium etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneus reputari, niſi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut aliàs idoneus judicetur: Et approbationem, quæ gratis detur, obtineat, privilegiis, & conſuetudine quacumque non obſtantibus. Innotuit nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem ejuſmodi in aliquibus Diœceſibus excitatas fuiſſe, ex quibus controverſiæ, & diſſenſiones permultæ in diem ſubſequi poſſent occaſione privilegiorum, quæ per Sedem Apoſtolicam religioſis Ordinibus conceſſa fuerunt. *Statutum Concilii Trid. de Regular.*

§. 2. Nos attendentes, quòd aliàs diverſis temporibus prædictæ dubitationes, & controverſiæ nonnullis prædeceſſorum noſtrorum Summorum Pontificum Conſtitutionibus, earúmque declarationibus definitæ fuerint; Ejuſmodi definitiones in unum collectas, ut magis magiſque diſſenſionum tollantur ſemina, & in poſterum firmior in agro Dominico pax Chriſti floreat, pro ſummo, quo fungimur, Apoſtolatus officio novis Apoſtolicis literis muniendas duximus, & roborandas. Itaque de conſilio nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, & prudentia præſtantium, & matura deliberatione noſtra, atque ex certa ſcientia, hac generali, & perpetuò valitura Conſtitutione decernimus, & declaramus.

§. 3. Regulares, qui in Eccleſiis ſui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Epiſcopo Diœceſano benedictionem petere: Prædicare tamen poſſe, quamvis illam non obtinuerint. Quòd ſi Epiſcopus benedictionem nedum non conceſſerit, ſed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Eccleſiis licere Regularibus prædicare; Eóſque contravenientes ab illo tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato cenſuris, aliiſque pœnis eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis fel. record. Gregorii XV. Prædeceſſoris noſtri, incipientis: Inſcrutabili Dei providentia, coërceri, & puniri poſſe. Epiſcopum tamen abſque juſta, & rationabili cauſa contradicere non debere. Et hujuſmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere, ſi in quibuſcunque Oratoriis ſui Ordinis ſermonem coram populo, vel in Eccleſiis, aut ad Crates Monaſteriorum Sanctimonialium eorum Juriſdictioni ſubjectarum, licèt clauſis januis, & nullus Sæcularis ibi interſit, habere voluerint. Poſſe autem Epiſcopum licentiam conceſſurum Regularibus in Eccleſiis, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab Univerſitatibus, aut à Magiſtratibus Laïcis nominatos, etiamſi Epiſcopi Anteceſſores per tempus immemorabile hanc licentiam abſque examine concedere conſueverint, quoad doctrinam examinare, ſi ita ipſius arbitrio, quòd moderatum, & diſcretum eſſe debet, viſum fuerit. Et licentiam prædicandi ſemel iiſdem conceſſam ob rationabiles cauſas, licèt occultas, prædicationem tamen concernentes, ſuſpendere. Non poſſe tamen Epiſcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent. *Regulares ab Epiſcopo benedictionem petere tenentur.*

§. 4. Ad hæc Religioſos ab Epiſcopo ad confeſſiones ſæcularium in ſua Diœceſi audiendas approbatos, *Quid de Confeſſariis ab uno Ordinario approbatis*

non

non poſſe in alia Diœceſi eas abſque Epiſcopi Diœceſani approbatione audire, quamvis pœnitentes ſubditi ſint ejus Epiſcopi, à quo ipſi Religioſi jam fuerant approbati. Et generaliter approbatos ab Epiſcopo ad perſonarum ſæcularium confeſſiones audiendas, nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione: atque approbatos pro audiendis confeſſionibus Monialium unius Monaſterii minimè poſſe audire confeſſiones Monialium alterius Monaſterii. Itidemque Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad Monialium confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe expleta deputatione in vim approbationis hujuſmodi illarum confeſſiones audire, ſed toties ab Epiſcopo eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit. Cæterum in Monaſteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularia inſtituta vivitur, poſſe tam Prælatos Regulares, quàm Confeſſores Regularium eorumdem Monaſteriorum, ſeu Collegiorum audire confeſſiones illorum ſæcularium, qui inibi ſunt verè de familia, & continui commenſales; non autem illorum, qui tantùm ipſis deſerviunt. Illos autem Religioſos, qui ad confeſſiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Epiſcopis generaliter quoque, & indiſtinctè abſque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis perſonarum in Diœceſi propria admittendos: Quoad cæteros verò, qui non adeò idonei reperiuntur, ſi petierint ſe admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui, ipſos cum limitata facultate, prout eiſdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, admittere, ſemel autem ſimpliciter approbatos poſſe in Diœceſi Epiſcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paſchali, & quorumcunque etiam infirmorum confeſſiones audire abſque ulla Parochorum, vel ipſius Epiſcopi licentia. De qua tamen confeſſione teneri dictos Religioſos eorumdem Infirmorum Parochum illicò certiorem reddere. Et hoc poſſe illis ab Epiſcopo ſub pœna ſuſpenſionis à facultate audiendi confeſſiones præcipi: Sufficere tamen ut certioratio hujuſmodi fiat ſaltem per ſcripturam apud ipſum Infirmum relinquendam.

...nſtitutio- ... Omnis ...riuſque ...ius, in ...ntum ...iſieri ...nſendum ..., decla- ...tur.

§. 5. Et eos, qui dictis Religioſis ſimpliciter approbatis Paſchali tempore confeſſi fuerint, Conſtitutioni, quæ incipit: Omnis utriuſque ſexus, quoad Confeſſionem duntaxat ſatisfeciſſe cenſendos. Regulares verò ad ejuſmodi confeſſiones audiendas prævio examine ſimpliciter, & abſque ulla temporis præfinitione ab ipſomet Epiſcopo: ſecùs autem ab ejus Vicario, aut ab anteceſſoribus Epiſcopis approbatos non poſſe ab eodem, qui ſic approbavit, iterum examinari, aut ab eiſdem Confeſſionibus audiendis ſuſpendi: ſeu licentias illi conceſſas revocari, niſi nova ſuperveniente cauſa, quæ ipſas Confeſſiones concernat. De qua tamen haud neceſſarium eſſe, ut in actis conſtet; nec eam teneri Epiſcopum ipſis Regularibus ſignificare, ſed Sedi Apoſtolicæ dumtaxat, ubi eam ſibi aperiri poſtulaverit.

...gulares ...probati, ...ſcanda- ...m poſſunt ...ſpendi.

§. 6. Porrò ſi Regulares cum ſcandalo, aut aliàs inhoneſtè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Epiſcopi judicio videantur à Confeſſionibus ſuſpendendi, in quo ipſius Epiſcopi conſcientiam oneratam eſſe volumus, cùm præcipua Miniſtri Sacramenti pœnitentiæ qualitas ſit vitæ integritas, ac morum honeſtas, utique eam cauſam ad Confeſſionis miniſterium pertinere, ac proinde nihil obſtare, quominus ob eam poſſit Epiſcopus Regulares à ſemetipſo approbandos ſuſpendere, aut repellere à Confeſſionibus audiendis: Attamen Confeſſiones audiendi facultatem omnibus ſimul unius Conventus Regularibus Confeſſoribus adimi ab Epiſcopo inconſulta Sede Apoſtolica nullatenus poſſe. Ex facultatibus per Mare Magnum, aliáve privilegia Regularibus cujuſcumque Ordinis, Inſtituti, aut Societatis, etiam Jeſu conceſſis factam eis non eſſe poteſtatem abſolvendi in caſibus ab Epiſcopo ſibi reſervatis. Et per confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares à Sede Apoſtolica poſt Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixiſſe privilegia priùs ab eodem Concilio, aut deinde Apoſtolicis etiam Decretis ſublata, atque extincta, ſi quæ habebant, abſolvendi à caſibus Epiſcopo reſervatis.

§. 7. Et habentes facultatem abſolvendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non ideò à caſibus Epiſcopo reſervatis poſſe abſolvere. Poſſe autem Regularem Confeſſorem in ea Diœceſi, in qua eſt approbatus, confluentes ex alia Diœceſi à peccatis in ipſa reſervatis, non autem in illa, ubi idem Confeſſor eſt approbatus, abſolvere, niſi eoſdem Pœnitentes noverit in fraudem reſervationis ad alienam Diœceſim pro abſolutione obtinenda migraſſe: Vigore ſupradictorum privilegiorum nequaquam licere Regularibus etiam ſatisfacta parte abſolvere Pœnitentes à cenſuris quoad externum, & judiciale forum, & abſolutos ab eis in foro Pœnitentiali, utique non cenſeri abſolutos in exteriori judicio, & contentioſo. Quinimò Cenſuris Eccleſiaſticis irretitos, & denunciatos ab Epiſcopis cogi poſſe gerere ſe pro talibus etiamſi à Regularibus fuerint abſoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apoſtolicis Privilegiis coram Epiſcopo, ab eo judicetur ipſa non ſuffragari caſui, de quo agitur: Si dictorum Privilegiorum verba obſcura ſint, & ambigua, non eſſe ad Metropolitanum provocandum, ſed cùm ejus ſit interpretari, cujus eſt condere, dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apoſtolicæ judicio, prout aliàs Conſtitutione Prædeceſſoris noſtri fel. recordationis Clem. IV. ſtatutum fuit, eſſe requirendum.

Decretum irritans

§. 8. Decernentes, ſic & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quoſvis alios, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcunque perſonarum, atque quorumvis Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium. Militarium, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Congregationum Societatum etiam Jeſu, ac cujuſvis alterius inſtituti, etiam neceſſariò, & in individuo exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque, tam Sæcularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exceptionibus quoque indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis. Conſervatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minimè teneatur, & quibuſvis aliis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis côceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis quoad ea, quæ eiſdem præſentibus adverſantur, aliàs in ſuo robore

Tt 2 permanſ

permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conſtitutionem jubet publicari.

§. 10. Cæterùm quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad Valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari.

Tranſumptis fidem adhiberi jubet.

§. 11. Volentes, quòd earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu tamen alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis in judicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei autu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 1. die 22. Jun.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1670. Undecimo Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri Anno primo.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1670. Indictione octava die verò ſecunda menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Clementis Divinâ Providentiâ Papa X. Anno ejus primo. Præſens Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Hilarium Centellum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Petrus Marcheratus Mag. Curſ.

VIII. Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalis Barberini, in favorem Pictorum, & aliorum Academiæ S. Lucæ legitimè aggregatorum emanata, pro exactione taxæ, ejuſdemque pro annatis decurſis, & non ſolutis reductione.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Eccleſiæ, & Academiæ Sancti Lucæ Pictorum, Sculptorum, & Architectorum de Urbe, quod Venerabilis Frater noſter Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Barberinus nuncupatus, Sacri Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R.E. Cardinalium Collegii Decanus, cui fel. recor. Clemens Papa IX. Prædeceſſor noſter in Signatura ſuæ Gratiæ commiſerat, ut ſuper exactione taxæ juxta Ordinationem rec. mem. Urbani VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri à publicis venditoribus picturarum, & ſculpturarum in Urbe prædicta ſolvendæ arbitrio ſuo provideret, nonnulla decreta edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum Card.

§. 1. Fidem facio per præſentes ego Notarius publicus infraſcriptus, qualiter die 7. Octob. 1669. coram Eminentiſſ. & Reverendiſſ. D. Card. Franciſco Barberino Judice Commiſſario pro Venerabili Eccleſia, Confraternitate, & Academia S. Lucæ Urbis, DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum principalibus contra infraſcriptos ex adverſo principales, videlicet DD. Joſephum Conſtantinum, Joannem Petrum Berrettum, Laurentium Caſtruccium, Joannem de la Riviera, Aloyſiũ Pileport, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magneſium, Carolum Pratam, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Paulum Plinecenſem, Andream Scottum, & Franciſcum Perſichellum, hos duos ex adverſo principales, ac Procuratores Deputatos Univerſitatis Regatteriorum Urbis ex adverſo principalium, Nicolaum Patronum, & D. Nicolaum Gallum Procuratorem prædictorum Joſephi Conſtantini, Joannis Petri Berrettæ, & omnium aliorum litis conſortium ex adverſo principalium, Segnius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſor retulit in ſcriptis ſe die 5. hujus perſonaliter ſupradictos D. Nicolaum Gallum, Andream Scottum, Franciſcum Perſichellum, Nicolaum Patronum, Aloyſium Pileport, Ioannem Petrum Berrettam, Joſephum Conſtantinum, & Laurentium Caſtruccium, ac domi dimiſſa copia alios citaſſe ad comparendum coram Eminentiſſimo Domino die prima Juridica hora ſolitæ audientiæ, & audiendum ejus voluntatem, & loco voluntatis videndum per eundem Eminentiſſimum Dominum capi quamcunque proviſionem, ſeu quodcumque decretum neceſſarium, & opportunum fieri, & interponi ad primam diem inſtantibus etiam principalibus, ſive, &c. Relatione facta comparuit. D. Franciſcus Chiriacus Procurator, & petiit, ut ſupra, omni, &c.

Taxa pro annatis decurſis, & non ſolutis reductio.

§. 2. Ex tunc Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus pluries partibus auditis utendo facultatibus ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro in commiſſione, de qua in actis conceſſis, Taxam annuorum ſcutorum decem in Brevi ſan. mem. Urbani VIII. contentam quoad Coronarios pro annatis decurſis, & non ſolutis reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria monetæ pro quolibet, qui picturas vendiderit, pro qualibet apotheca, & futurum mandavit, & mandat ſolvi per eoſdem Coronarios, qui picturas vendunt collectivè annua ſcuta vigintiquinque monetæ inter eos dividenda, & ratam ſemeſtruatim ſolvendam, cum hoc tamen quod teneantur, & obligati ſint conſtituere collectorem, qui onus exigendi prædicta ſcuta vigintiquinque in ſe ſuſcipiat, illáque, ſeu ratam ſcutorum duodecim cum dimidio Eccleſiæ, & Academiæ prædictæ ſolvendi, & quatenus hujuſmodi collectorem conſtituere, vel creare noluerint, ſeu neglexerint, vel idem collector non ſolverit, tunc & eo caſu teneantur, & obligati ſint in ſolidum pro dicta ſolutione annuorum ſcutorum vigintiquinque, vel teneantur ſolvere pro dicta taxa ſcuta tria quolibet anno, & pro qualibet apothecha arbitrio Academiæ prædictæ, hac tamen lege, quòd dicti Coronarii retineant, & vendant ſolummodo picturas adaptatas ornamentis per ipſos fieri ſolitis, & non alterius qualitatis, ſeu magnitudinis.

Reductio pro Regatteriis, eorumque in caſu trangreſſionis pœna.

§. 3. Quo verò ad Propolas, qui picturas, ſeu ſculpturas cujuſvis generis retinuerint, & vendiderint, pro annatis decurſis, & non ſolutis, eandem tamen annuorum decem reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria pro quolibet, & qualibet apothecha, & in futurum pro eadem taxa mandavit ſolvi per univerſitatem Regatteriorum, ac reſpectivè per Camerarium, & Officiales pro tempore annua ſcuta quinquaginta, & ſic ſcuta viginti quinque pro quolibet ſemeſtri inter eos dividenda, & exigenda à quolibet Regatterio picturas, ſeu ſculpturas vendente, dummodo tamen dicti Propolæ, ſeu Regatterii, vel quilibet illorum non retinuerint, nec vendiderint, ac in futurum non retineant, nec vendant picturas, ſeu ſculpturas novas, illaſque ad effectum vendendi emant, vel fieri curent. Et ſi dicti Coronarii, & Regatterii, vel quilibet eorum circa vinditionem picturarum, ſeu ſculpturarum non ſe continuerint, & in futurum non ſe contineant modo, & forma præmiſſis, eo caſu voluit, & mandavit ac vult, & mandat per quemlibet tranſgreſſorem (ſalvis taxis collectivè, ut ſupra ſtabilitis) ſolvi ſcuta ſex quolibet anno, pro qualibet apotheca.

Reductio pro lapidicidis, calceolariis, ſtuccatoribus &c.

§. 4. Quo verò ad alios, nempè, lapidícidas, calceolarios, colorum venditores, b rbitonſores, ſutores, ſtuccatores, onus depingi faciendi in ſe ſuſcipientes, miniatores, & alios cujuſcumque artis, ſeu profeſſionis, ac alterius cujuſcumque conditionis, & qualitatis, apothechas picturarum, ſeu ſculpturarum cujuſvis generis retinentes, vel illas quovis alio modo venales exponentes, ſeu etiam privatim vendentes, eandem taxam an-

nuorum

annuorum ſcutorum decem in prædicto brevi ſan. mem. Urbani VIII. contentam, tam pro annatis decurſis, & non ſolutis, quàm in futurum decurrendis reduxit, & reducit ad annua ſcuta ſex pro qualibet apotheca. Ad quam ſummam annuorum ſcutorum ſex monetæ ad formam conſenſus Congregationis generalis teneri voluit, & declaravit, ac vult, & declarat etiam ipſos Academicos in nobili Academia prædicta deſcriptos, ac quoſcunque alios ejuſdem S. Lucæ Archiconfraternitati quomodolibet aggregatos, qui apothecas picturarum, vel ſculpturarum retinuerint, vel dictas picturas, ſeu ſculpturas venales expoſuerint, ac in futurum retinebunt, vel illas quovis modo venales publicè exponent, & ita, &c. non ſolùm, &c. ſed & omni, &c, Franciſcus Cardinalis Barberinus Protector.

[A]liud de[cre]tũ Card. [de] Annatis [de]curſis, & [no]n ſolutis.

§. 5. Item qualiter die 4. Decemb. 1649. coram eodem Eminentiſſ. & Reverendiſſ. D. Cardinali Franciſco Barberino pro Venerabili Eccleſia, & Academia S. Lucæ DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum Urbis principalibus contra infraſcriptos ex adverſo principales, videlicet DD. Laurentium Caſtruccium, Joannem de la Riviera, Vincentium Filicium, Georgium Perannum, Joannem Petrum Berrettam, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magneſium, Carolum Pratam, Paulum Plinceſnem, Aloyſium Pileport, Nicolaum Patronum, D. Nicolaum Gallum Procuratorem dicti Joannis Petri Berrettæ, & aliorum litis conſortium ex adverſo principalium Segnius Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſor retulit in ſcriptis ſe die iii. hujus do. dim. copia eoſdem citaſſe ad comparendum coram Eminentiſſimo Domino die Martis loco ſolitæ audientiæ, & deducendũ quicquid volunt, & poſſunt, & informandum necnon videndum per Eminentiſſimum Dominum fieri quodcunque decretum neceſſarium, & opportunum, inſtantibus eiſdem principalibus, ſive, &c. Relatione facta comparuit D. Franciſcus Chiriacus Procurator ſupradictarum Eccleſiæ, & Academiæ S. Lucæ, & petiit ut ſuprà, omni, &c. ex tunc Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus taxam annuorum ſcutorum decem in Brevi ſan. mem. Urbani VIII. demandatam, & in decreto per Eminentiam ſuam facto ſub die 7. Octobr. proximi præteriti in vim commiſſionis Sanctiſſimi ex plena Signatura Gratiæ ſibi directæ redactam ad annua ſcuta ſex, tam pro annatis decurſis, quàm in futurum decurrẽdis quoad pictores, ſeu alios legitimà Academiæ S. Lucæ aggregatos, qui apothecas ſculpturarum, ſeu picturarum retinuerunt, & retinent pro annatis decurſis, & non ſolutis, tantummodò reduxit, & reducit ad julios quatuor cum dimidio pro quolibet, & qualibet apotheca, & conceſſit facultatem Cõgregationi ſecretæ ejuſdem Academiæ cum aliis omnibus circa annatas decurſas, & non ſolutas concordandi, ſeu R. P. D. Carpineo, pro ut ei videbitur, circa dictas annatas decurſas, & non ſolutas providendi, in reliquis, & quoad alios in omnibus, & per omnia confirmavit, & confirmat ſupradictum decretum, & taxam ut ſupra moderatam in futurum mandavit ſolvi de ſemeſtri in ſemeſtre. Et quoad Regatterios, quatenus eorum Univerſitas recuſet ſolvere pro dicta taxa annua ſcuta quinquaginta collectivè, mandavit, & mandat per eorum quemlibet, & pro qualibet apothecha ſolvi annua ſcuta tria de ſemeſtri in ſemeſtre, quatenus non vẽdant picturas novas, nec ſe diverſimodè contineant, quàm in prædicto decreto fuit proviſum, & ita, &c. non ſolùm, &c. ſed omni, &c, & aliàs pro ut latiùs in ſupradicto decreto per dictum Eminentiſſ. D. Cardinalem ſubſcripto in folio, quod mihi Notario conſignavit tenoris, &c. & aliàs pro ut latiùs in actis meis, &c, ad quæ, &c. In quorum fidem, &c, Datum hac die 19. Dec, 1669. Ita eſt. Joſeph Metus Curiæ Capitolii Not,

[...]rum re[...]ctio,

[Po]ntifex [ſu]pradicta [de]creta approbat & [con]firmat.

§, 6. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes decreta hujuſmodi, quo firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſiderent: Nos ſpecialem ipſius Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Decreta præinſerta à memorato Franciſco Cardinale facta, ut præfertur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decretum irritans.

§. 7. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ab verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Iulii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo, *D. P. A. 1, die 3. Iulii,*

Extenſio conceſſionis Officii, & Miſſæ B. Roſæ de Sancta Maria, Tertii Ordinis Sancti Dominici pro univerſo Clero Regnorum Poloniæ, Ducatu Lituaniæ, &c. IX,

Beatorum Albo adſcripſit Roſam, eique Officium, & Miſſam decrevit Clemens IX. Conſt. 18.

Indultum Clem. IX.

§. 1, Aliàs fel. record. Clemens Papa IX. ſub data 14. Septembris 1668. conceſſit Univerſo Americæ, & Indiarum Clero, tam Sæculari, quàm Regulari utriuſque ſexus cujuſcunque Provinciæ, ſeu diſtrictus, quod perpetuis futuris temporibus die 26. Auguſti quotannis ſub Ritu duplici recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Beata Roſa à S. Maria Limenſi Virgine Tertiæ Regulæ S. Dominici, juxta rubricas Breviarii, & reſpectivè Miſſalis Romani,

Illius amplicatio,

§. 2. Anno deinde ſequenti 1669. die 30. Octobris idem Pontifex hoc ſuum Indultum benignè extendit in perpetuum ad univerſum Sæcularem pariter, ac Regularem Clerum Hiſpaniarum. Denique poſt acceptam notitiam, quod præmemorata Virgo Roſa jam omnium ubique Populorum ſolemni plauſu devotiſſimè honorata utrumque, tam veterem, quàm novum Orbem in dies odoris ſui fragantia magis, magiſque implebat, idem Sanctiſſimus hoc ipſum Indultum clementer ampliando, die 9. Novembris ejuſdem anni 1669. Univerſo Sæculari, & Regulari Clero utriuſque ſexus in omnibus Auguſtiſſimo Imperatori, Regi Catholico, Domuique Auſtriacæ ſubjectis Regionibus, Provinciis, Regnis, atque Dominiis ubivis locorum conſtituto Paternè conceſſit ut ſupra, quòd nempè ſingulis annis die 26. Auguſti perpetuis futuris temporibus ſub præfato Ritu duplici recitetur officium, & celebretur Miſſa de eadem Beata Roſa,

Extenſio conceſſionis de qua in rub.

§. 3. Porrò Sanctiſſ. D. N. Clemens Papa X. habita pariter notitia communis illius devotionis, qua totius Regni *Poloniæ*, magni Ducatus Lithuaniæ, Ditionum Ruſſiæ, atque Boruſſiæ, aliarúmque dictæ Coronæ ſubditarum Regionum Fideles veneratione ejuſdem B. Roſæ afficiuntur, inſtantiis Eminentiſſ. D. Card. Urſinii exoratus illud ipſum prædeceſſoris ſui indultum benigniſſimè extendit ad univerſum pariter utriuſque ſexus tam Secularem, quàm Regularem Clerum Poloniæ, *Lithuaniæ*, Ruſſiæ, Boruſſiæ, cæterorumque Dominiorum ad Poloniæ Coronam pertinentium, concedens eidem univerſaliter, & in perpetuum, quod quotannis die 26. Auguſti ſub Ritu duplici peragat Officium, & Miſſam de B. Roſa à S. Maria juxta rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani. Quibuſcumque in contrarium non obſtantibus. Hac die 26. Julii 1670.

Contrariorū derogatio.

M. Epiſc. Portuenſis Card. *Ginetus.*

Loco † ſigilli.

Bernardinus Caſalius S. Rit. Congr. Secr.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alia extenſio ejuſdem Officii, &c. pro Regnis, & Dominiis Sereniſſimo Regi Catholico ſubjectis, necnon Aug. Imper. & Domui Auſtriacæ.

Exordium.

QUæ à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ad augendam in terris venerationem Sacrarum Virginum, quas cœleſtis ſponſus virtutum omnium ſplendore fulgentes ad æternæ Beatitudinis nuptias evexit, rectè atque Ordine facta eſſe noſcuntur, ea nos Paſtoralis charitatis ſtudio libenter ampliamus, ſicut pia Orthodoxorum Regum vota flagitant, & nos re maturè perpenſa Dei gloriæ, ipſarumque Sacrarum Virginum honori, & ſpirituali fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur. Aliàs ſiquidem emanarunt à felic. rec. Clemente Papa IX. Prædeceſſore noſtro literæ in ſimili forma Brevis tenoris qui ſequitur, videlicet.

Tenor brevis Clem. IX.

§. 1. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu-Chriſti, qui Sacras Virgines, Sponſas, floribus multipliciter virtutum decoratas immarceſcibilis Gloriæ præmiis donat in Cœlis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, pia fidelium, præſertim Catholicorum Regum vota, ad augendam illarum venerationem laudabili ſtudio tendentia libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis proſequitur opportunis. Aliàs ſiquidem diligentiſſimè diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum proceſſibus de Sedis Apoſtolicæ licentia confectis ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus in gradu Heroico, quibus Serva Dei Roſa de S. Maria Virgo Limana Tertii Ordinis S. Dominici multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem à Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, cum Congregatio prædicta coram nobis conſtituta unanimiter cenſuiſſet quandocumque nobis videretur ad ſolemnem ejuſdem Servæ Dei Roſæ Canonizationem, juxta Ritum ejuſdem S.R.E. tutò poſſe deveniri, interim verò indulgeri, ut in toto orbe terrarum Beata nuncuparetur, nos piis, atque enixis chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, ac chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ Reginæ Viduæ ejuſdem Genitricis, & totius Ordinis S. Dominici ſupplicationibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de prædictorum Cardinaliū conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica indulſimus, ut memorata Dei Serva Roſa de S. Maria in poſterum Beatæ nomine nuncuparetur, ejuſque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Proceſſionibus circumferenda) exponeretur: Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornarentur, atque de ea ſub ritu duplici recitaretur Officium, & Miſſa celebraretur de Virgine non Martyre ſingulis annis juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani die 26. Auguſti, quæ prima eſt non impedita poſt diem 24. ejuſdem menſis, qua ſpiritum Creatori reddidit: hæc verò in locis dumtaxat infraſcriptis, nempè in Civitate, & Diœceſi Limana, ac in univerſo Ordine S. Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium, & quantum ad Miſſas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis, die 12. Febr. proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberiùs continetur. Cum autem, ſicut prædictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ nomine per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Aſtorga ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem nobis nuper expoſitum fuit, ipſi Carolus Rex, & Marianna Regina pro peculiari eorum erga B. Roſam prædictam devotionis affectu, ac ut ſpirituali Populorum Americæ, unde novus ille Flos Eccleſiā univerſam ſuavi Chriſti odore recreans prodiit, conſolationi, atque ædificationi perampliùs conſulatur, indultum prædictum opportunè à nobis extendi, & ampliari plurimum deſiderent: Nos laudabilia eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ erga res ſacras ſtudia plurimum in Domino commendantes, piiſque eorum precibus favorabiliter annuere Paterna benignitate cupientes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab univerſo Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, quarumcunque Provinciarum, & Regionum Americæ, & indiarum dicto Carolo Regi ſubjectarum, Officium, & Miſſa de eadem B. Roſa, ſervatâ tamen in omnibus, & per omnia prædictarum literarum noſtrarum formâ, & diſpoſitione, recitari, & celebrari reſpectivè liberè, & licitè poſſit, & valeat, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus omnibus & ſingulis illis, quæ in eiſdem literis noſtris voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 2. Volumus autem, ut ipſis præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Septemb. 1668. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Extenſio [...] qua in rub[...]

§. 3. Cùm autem, ſicut prædictus Marchiō de Aſtorga dicti Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator, memoratorum Caroli Regis, & Mariãnæ Reginæ viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, prædicta Roſa de S. Maria jam omnium ubique Populorum ſolemni plauſu devotiſſimè honorata, utrumque, tam veterem, quàm novum Orbem ſui odoris fragantia in dies magis, magiſque impleat, cupiántque propterea dicti Carolus Rex, & Marianna Regina pro ſingulari eorum erga eandem B. Roſam devotione, indultum à prædicto Prædeceſſore per literas præinſertas conceſſum ad confovendam, promovendamque Fidelium pietatem opportunè à nobis extendi, & ampliari: Nos enixis, devotiſque eorumdē Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ precibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, ac memorati Clementis prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab univerſo Clero, tam ſæculari, quàm Regulari utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorū dictis Carolo Regi, & chariſſimo in Chriſto filio noſtro Leopoldo Romanorum Regi Illuſtri in Imperatorem electo, Domuique Auſtriacæ ſubjecta, Officium, & Miſſa de memorata B. Roſa Virgine Limana Ord. Dominici quotannis die 26. Auguſti ſub ritu duplici, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, recitari, & celebrari reſpectivè liberè pariter: & licitè valeat, auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus ſimiliter, & indulgemus.

Derogatio contrarior[...]

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor in ſuis literis prædictis cōceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 5. Cæterum

Tranſum-ptorum fi-des. §.5. Cæterum volumus pariter, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. A. 1. die 12. Aug. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 11. Auguſti 1670, Pontificatus Noſtri anno primo.

Conceſſio, ut in toto Orbe Terrarum celebrari poſſit Miſſa Beatæ Roſæ ex voto, vel devotione.

CReſcente in dies mirabili Populorum devotione erga Beatam Roſam de S. Maria Virginem Limenſem ex Tertio Ordine S. Dominici, ac virtutum illius fragrantia ſeſe latiùs quaquaverſus diffundente, Sanctiſſimus D.N. Clemens Papa X, admiſſis Excellentiſſimi D. Oratoris Marchionis de Aſtorga inſtantiis ex nomine Catholicæ Majeſtatis ſibi porrectis, Univerſo, tam ſæculari, quàm regulari Clero per totum Terrarum Orbem benignè indulſit pro futuris perpetuis temporibus, quod de prædicta B. Roſa poſſit ubique in Eccleſiis quorumcumque, tum Regularium, tum ſæcularium celebrari Miſſam per anni circulum, ſive ex voto, ſive ex libera devotione, juxta Rubricas, ac diſpoſitionem Miſſalis Romani, tametſi nondum prædicta B. Roſa ſolemni Canonizationis ritu fuerit ab Univerſali Eccleſia inter Sanctas relata. Et ad hunc effectum ſpecialiter diſpenſavit in decretis, tum fel. rec. Urbani VIII, tum Sacræ Congregationis Rituum, & quibuſcumque aliis huic indulto quomodocumque obſtantibus. Hac die 27. Auguſti 1670.

M. Epiſc. Portuenſis Cardinalis Ginettus.

Loco † ſigilli.

Bernardinus Caſualius S. Rit. Cong. Sec.

X. Confirmat Decretum electionis B. Roſæ in Regni Peruani Patronam à Clemente IX. emanatum, quod ad ſingulas Provincias, Regna, & Regiones Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum extendit.

Roſam Beata titulo inſignivit, eique Officium, & Miſſam decrevit Clemens IX. Conſt. 18.

...ta A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

...rdinum. SAcroſancti Apoſtolatus cura, quam inſcrutabilis divinæ ſapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati noſtræ, meritis licèt & viribus longè impari imponere dignata eſt, Nos urget ut piis Orthodoxorum Regum votis ad augendam in terris ſacrarum Virginum cum Cæleſti Sponſo in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus favorabilem aſſenſum paterno affectu præbeamus.

...ultum ...m. IX. §.1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter Beatam Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici in Patronam principaliorem Civitatis Regum, ſeu Limanæ, totiuſque Regni Peruani cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate Apoſtolica elegit, & declaravit, & aliàs prout uberiùs continetur in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

...jus tenor inſertur. §.2. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Orthodoxorum Regum de Eccleſia Dei multis nominibus optimè meritorum ſtudia, quibus Chriſtianorum populorum erga Beatos regni Cæleſtis incolas devotio, atque pietas fovetur, Apoſtolico favore libenter proſequimur, ſicut ſpirituali eorundem populorum conſolationi, atque præſidio conducibile in Domino arbitramur. Cum itaque Nos per noſtras in ſimili forma Brevis die 12. Februarii proximi præteriti emanatas literas Beatam Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici, multiplici virtutum decore florentem, inter Beatas Apoſtolica auctoritate juxta hujus Sanctæ Sedis ritum retulerimus, aliáque ad ejuſdem Beatæ Roſæ honorem, & venerationem ſtatuerimus, & indulſerimus, prout in eiſdem literis continetur: Et ſicut pro parte Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, & chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ Reginæ Viduæ ejus genitricis per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Aſtorga ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem prædictam Oratorem Nobis nuper expoſitum fuit ipſi Carolus Rex, & Marianna Regina, ut eidem Beatæ Roſæ, quam cæleſtis Sponſus tot chariſmatum decoravit monilibus, tot virtutum ornavit floribus, tantaque, & tam latè ſparſa de unguentorum ſuorum odore imbuit fragrantia, ut ex Dei ſervis, quos Occidentales Indiæ protulerunt, prima publici cultus honore per hanc Sanctam Sedem decorari meruerit, venerationis fiat acceſſio, & ex illius interceſſione tantò potentiùs partium illarum populi patrocinium ſperent, quantò populi ipſi illam crebriori, interiorique devotione colere, atque honorare ſtuduerint, ipſam Beatam Roſam in Patronam principaliorem Civitatis Limanæ, ſeu Regum, totiuſque Regni Peruani eligi, & declarari ſummoperè deſiderent: Nos quamvis Conſtitutiones Apoſtolicæ, & Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum vetent Beatorum hujuſmodi nondum canonizatorum electiones in Patronos principaliores, ac requiſita neceſſaria pro ejuſmodi electione valida deſint; nihilominus piis, enixiſque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ, magno in Eccleſiam Dei meritorum ſplendore fulgentium precibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis pro præcipuo paternæ noſtræ in eos charitatis affectu duximus annuendum. Itaque memoratam Beatam Roſam de Sancta Maria in Patronam principaliorem Civitatis, Regum, ſeu Limanæ, & totius Regni Peruani prædictorum, cum omnibus prærogativis quæ Patronis Principalioribus debentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eligimus, & declaramus, ipſiuſque Beatæ Roſæ feſtum in univerſo Regno hujuſmodi ut de Patrona principaliori ab omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus illic degentibus de præcepto ſervari, & ſicut alia feſta de præcepto celebrari, ejuſque Officium ab univerſo Clero, tum ſæculari, tum regulari, ut de principaliori Patrona juxta rubricas Breviarii Romani inibi recitari Auctoritate, & tenore prædictis mandamus. Non obſtantibus quibuſvis Decretis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque. Volumus autèm, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Januarii 1669. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

§.3. Cum autem, ſicut prædictus Marchio de Aſtorga dicti Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator, eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ Viduæ nomine Nobis nuper exponi fecit, ipſi Carolus Rex, & Marianna Regina fovendæ, & propagandæ fidelium erga eandem Beatam Roſam devotioni laudabili pietate ſtudentes, præinſertas Clementis prædeceſſoris literas ad univerſa Americæ, & Indiarum loca à Nobis extendi plurimùm deſiderent: Nos glorioſæ Beatæ Roſæ prædictæ, quæ Eccle-

ſiam univerſam bono Chriſti odore longè, latéque perfundit, merita magno cum ſpirituali animi noſtri gaudio recolentes, piiſque, & devotis dictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, eandem Beatam Roſam de Sancta Maria in univerſam, & principaliorem Patronam omnium & ſingularum Provinciarum, Regnorum, Inſularum, & Regionum Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum cum eiſdem prærogativis, dicta auctoritate tenore præſentium eligimus pariter, & declaramus; ipſiúſque Beatæ Roſæ feſtum ibidem tanquam de Patrona principaliori ab omnibus utriúſque ſexus Chriſti Fidelibus illic degentibus de præcepto ſervari, & ſicut alia feſta de præcepto celebrari, ejuſque officium, & Miſſam ibidem ab univerſo Clero, tam ſæculari, quàm regulari, ſicut de principaliori Patrona, juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani recitari, & celebrari eadem auctoritate harum ſerie ſimiliter mandamus: firmis tamen ſimul remanentibus particularibus Patronatibus, ſi qui ſint pro aliqua, vel aliquibus Civitatibus, aut locis prædictarum Regionum aliàs legitimè conſtituti. Non obſtantibus, omnibus, & ſingulis illis, quæ prædictus Clemens prædeceſſor in ſuis literis præinſertis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Et modo hic Pontifex confirmat prout in rub.

Tranſumptorū fides. §. 4. Cæterum volumus pariter, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 11 Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri anno Primo.

XI.

Confirmat Sententiam Ordinarii Gienníenſis latam ſuper cultu ab immemorabili tempore exhibito S. Petro Paſchaſio de Valentia Martyri Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, Epiſcopo Giennenſi: ac Decretum Sac. Rituum Congregationis illam approbans.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

ECcleſiæ Catholicæ regimini meritis licèt imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam præſidentes, illa quæ à Catholicis Antiſtitibus in partem ſollicitudinis noſtræ vocatis ſuper cultu, & veneratione Beatorum Martyrum, qui bono certamine peracto victores coronam Juſtitiæ ab Agonotheta Chriſto Jesu Domino Noſtro in Cœlis acceperunt, rectè atque ordine facta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter conſtabilimus.

Expoſitio. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod aliàs à Venerabili Fratre Ferdinando de Andrade, & Caſtro olim Archiepiſcopo, tunc Epiſcopo Giennenſi, ſuper cultu immemorabili Beato Petro Paſchaſio de Valentia Martyri ex Ordine prædicto, Epiſcopo Giennenſi exhibito, & caſu excepto à decretis fel. recordationis Urbani Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri in Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis adverſùs hæreticam pravitatem auctoritate Apoſtolica inſtituta ſuper non cultu editis, emanavit ſententia definitiva tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor ſententiæ. §. 2. CHRISTI Nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolùm Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram diffinitivam ſententiam, quam de juriſperitorum conſilio ferimus in his ſcriptis in cauſa, & cauſis Servi Dei Beati Petri Paſchaſii de Valentia Martyris ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Epiſcopi Giennenſis inter admodum R.P. Magiſtrum Fratrem Melchiorem de Torres pro Bœtica Provincia Electorem, atque Procuratorem in hac cauſa à Reverendiſſimo Patre Magiſtro Fratre Ildephonſo de Sotomayor totius Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Magiſtro Generali legitimè conſtitutum, & Petrum Verbel Presbyterum, & Promotorem in hac cauſa de, & ſuper cultu immemorabili, & extra centum annos ipſi Beato exhibito, ac caſu excepto à decretis fel. rec. Urbani Octavi in Sanctiſſima Inquiſitione ſuper non cultu editis. Viſis literis deputationum ſub die vigeſima menſis Junii anno Domini milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimotertio à Nobis factis, & relaxatis in perſonis Doctoris D. Didaci Domedel, & Queſada Magiſtri Scholarum, & Portionarii Sanctæ Noſtræ Cathedralis Giennenſis Eccleſiæ Judicis delegati, & D. Ferdinandi de Nava in Sacra Theologia Doctoris, & ejuſdem Sanctæ Eccleſiæ Canonici Pœnitentiarii, & Don Nicolai de Adarue in jure Canonici Licentiati, & ejuſdem Giennenſis Canonici Doctoralis adjunctorum, ac Petri Verbel Promotoris, & aliis noſtris, & eorumdem deputatorum decretis: Viſis depoſitionibus teſtium coram ipſis delegatis legitimè inductorum, juratorum, & examinatorum: viſis ſcripturis, ac juribus productis, & compulſatis: viſa conſtitutione Procuratoris, viſo toto proceſſu, & viſis videndis, atque examinatis examinandis, CHRISTI nomine repetito: Dicimus, decernimus, declaramus, & pronunciamus, & Diffinitivè ſententiamus, conſtare Servo Dei Beato Paſchaſio de Valentia Martyri ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Epiſcopo Giennenſi cultum exhibitum eſſe à centum annis, & ſupra, & ad præſens exhiberi, & hoc ſcientibus ac tolerantibus Ordinariis Giennenſibus, & Granatenſibus, & eandem cauſam iſtam verſari in caſu excepto à decretis fel. record. Urbani Octavi ſuper non cultu & propterea in hac cauſa dictis Decretis nullo modo eſſe vel fuiſſe contraventum, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè ſententiamus, & non ſolùm præmiſſo, ſed omni meliori modo pronunciavi Ego Ferdinandus Archiepiſcopus Epiſcopus Giennenſis. Lata, & lecta fuit præſens ſententia per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum D Ferdinandum de Andrade, & Caſtro Archiepiſcopum, Epiſcopum Giennenſem pro Tribunali ſedendo, in ſuo loco ſolitæ audientiæ, & per me infraſcriptum Notarium cauſæ promulgata, citato, præſente, ac intelligente Petro Verbel Presbytero Fiſcali Promotore, die trigeſimoprimo menſis Martii, Anno Domini milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimoquinto, præſentibus etiam ibidem multis, & nominatim D. Gabriele de Flores, & Antonio de Eſpinoſa Presbytero, teſtibus vocatis, & rogatis. Actum fuit prædicta die trigeſimaprima menſis Martii hora tertia poſt meridiem: Et Ego Notarius hujus cauſæ publicus, & Apoſtolicus fidem facio. Ludovicus à Delgado Notarius publicus, & Apoſtolicus.

§. 3. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Procurator Generalis ſententiam prædictã quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ approbationis noſtræ præſidio communiri, & aliàs opportunè in præmiſſis à Nobis provideri plurimùm deſideret: Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendũ harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, qui propoſito dubio, An ſententia præinſerta *Confirmatur prout in rubr.*

eſſet

eſſet confirmanda, vel infirmanda in vim proceſſus ab Ordinario Giennenſi peracti, cauſam maturè diſcuſſerunt, & priùs in ſcriptis, & in voce dilectum filium Promotorem Fidei audiverunt, ac quaſdam anonymas ſcripturas contra dictam cauſam eorum Congregationi porrectas viderunt, & conſiderarunt conſilio præinſertam Ordinarii ſententiam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus. Ideóque conſtare de cultu immemorabili eidem B. Petro Paſchaſio Epiſcopo Giennenſi Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum exhibito, & caſu excepto à Decretis dicti Urbani prædeceſſoris, ac ad ulteriora in cauſa ad formam Decretorum ejuſdem Urbani prædeceſſoris, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis procedi poſſe, auctoritate & tenore præſentis declaramus, & decernimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

[…]t ſecundū [..]m judica[…] [..]manda[..]ur. §.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[D]erogatio [co]ntrariorū. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

[T]ranſum[p]torum fi[d]es. §.6. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

[D].P.A.1. [di]e 14. Aug. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XII. Indultum de Miſſa, & Officio in Polonia, Lithuania, & alibi à Patribus Societatis JESU, & aliis in honorem Beati Staniſlai Koſtkæ die 13. Novemb. recitandis.

[E]dita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

[E]xordium. IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio, ad quod ineffabilis Divinæ Clementiæ abundantia humilitatem noſtram nullo meritorum noſtrorum ſuffragio evehere dignata eſt, paſtoralem ſollicitudinem Eccleſiæ Catholicæ Nobis creditæ omni ſtudio, quantùm Nobis ex alto conceditur, repræſentare jugiter ſatagentes, pia Fidelium, præſertim ſublimium Principum præclaris in Eccleſiam Dei meritis fulgentium, & Religioſorum virorum propriæ, alienæque ſaluti laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Beatorum in Cœlis regnantium venerationem tendentia, libenter exaudimus, ſicut ad omnipotentis Dei, & Patris Domini Noſtri JESU Chriſti, qui electos ſuos devotione ſupra ætatem, virtute ſupra naturam inſtituit, gloriam, ſanctæque Eccleſiæ decus, & ſpiritualem fidelium ædificationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Indulget [..]ut in [..]br. §.1. Itaque glorioſa B. Staniſlai Koſtkæ Poloni Societatis JESU merita, devota conſideratione, magnoque cum ſpirituali animi noſtri gaudio recolentes, ac piis, enixiſque Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Michaëlis Poloniæ Regis Illuſtris, & dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum dictæ Societatis precibus Nobis humiliter porrectis favorabilem aſſenſum præbere cupientes, ipſorúmque Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de dicto Beato Staniſlao Koſtka quotannis die 13. Novembris in univerſo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Eccleſia Sancti Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis noſtræ, ubi ejuſdem Beati Staniſlai corpus requieſcit, ac omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis JESU Miſſa, etiam à Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, & Religioſis ejuſdem Societatis ubicumque terrarum exiſtentibus celebrari, & officium recitari de Cōmuni Confeſſorum non pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani liberè & licitè poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contrariis derogat.*

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis pro tempore exiſtentis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptorum fides.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo. *D.P.A.1. die 16. Aug.*

Feria 5. die 21. Auguſti 1670.

Decretum emanatum in Congregatione generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. CLEMENTE Divina Providentia Papa X. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis. XIII.

Exordium.

CUM aliàs per Sacram Congregationem S. Officii iteratis Inſtructionibus ab eadem emanatis de anno 1658. & 1665. locorumque Ordinariis tranſmiſſis, proviſum fuerit, ut præſcriptis Interrogatoriis faciendis Teſtibus, qui ad probandum ſtatum liberum contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorsùs ſecluderetur aditus iis, qui adhuc vivente altero Conjuge, aut aliàs impediti ad ſecunda illicita vota tranſire ſategebant: Videns nihilominus Sanctiſſ. D. N. quamplures locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, & Deputatos ad excipiendas teſtium depoſitiones, necnon Parochos, & Notarios in caſibus expreſſis, aut omittere, aut non obſervare earumdem Inſtructionum tenorem: Et licèt aliquando plenè obſervent, non tamen interrogare teſtes ſuper aliis impedimentis dirimentibus.

§.1. Ideò volens Sanctitas Sua prædictis malis occurrere, re maturè conſiderata cum Eminentiſſimis, & Reverendiſſ. Dominis Cardinalibus Generalibus Inquiſitoribus, præſenti Decreto perpetuis futuris temporibus duraturo, iterùm injungit omnibus Vicariis, ſeu Deputatis pro examinandis Teſtibus ad probandum *Decretum Pont. adjungit.*

ſtatum

ſtatum liberum contrahentium matrimonium; necnon Parochis, Notariis, & quibuſcumque aliis reſpectivè, ſub pœnis etiam gravibus corporalibus arbitrio Sac. Congr. ut Inſtructionem infraſcriptam ad ungnem obſervent.

Iubet publicari.

§. 2. Ut autem præſens Decretum, & Inſtructio ad omnium notitiam faciliùs deveniant, decrevit, illa ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ac Palatio Sancti Officii ejuſdem Urbis per aliquem ex Curſoribus Sanctitatis Suæ publicari, ac eorum exempla ibidem affixa relinqui; illaque ſic publicata omnes, & ſingulos, quos concernunt, poſt duos menſes à die publicationis in Urbe faciendæ numerandos, perindè afficere, ac arctare, ac ſi illorum unicuique perſonaliter nonotificata, & intimata fuiſſent.

INSTRUCTIO

Pro examine illorum Teſtium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in Curia Eminentiſſ. & Reverendiſſimi Domini Cardilis Urbis Vicarii, quàm in aliis Curiis cæterorum Ordinariorum.

IN Primis Teſtis moneatur de gravitate juramenti in hoc præſertim negotio pertimeſcendi, in quo Divina ſimul, & humana Majeſtas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam, & gravitatem, & quod imminet pœna Triremium, & fuſtigationis deponenti falſum.

2. Interrogetur de nomine, cognomine, patria ætate, exercitio, & habitatione.

3. An ſit Civis, vel Exterus, & quatenus ſit exterus, à quanto tempore eſt in loco, in quo Teſtis ipſe deponit.

4. An ad examen acceſſerit ſponte, vel requiſitus Si dixerit acceſſiſſe ſponte à nemine requiſitum, dimittatur, quia præſumitur mendax: Si verò dixerit acceſſiſſe requiſitum, interrogetur à quo, vel à quibus, ubi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requiſitus, & an ſciat aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

5 Interrogetur an ſibi pro hoc teſtimonio ferendo fuerit aliquid datum, promiſſum, remiſſum, vel oblatum à contrahere volentibus, vel ab alio ipſorum nomine.

6 Interrogetur an cognoſcat ipſos contrahere volentes, & à quanto tempore; in quo loco, qua occaſione, & cujus qualitatis, vel conditionis exiſtant.

Si reſponderit negativè, Teſtis dimittatur: ſi verò affirmativè.

7 Interrogetur, an contrahere volentes ſint Cives, vel exteri: ſi reſponderit eſſe exteros; ſuperſedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarii ipſorum contrahere volentium doceatur de eorum libero ſtatu, de eo tempore quo permanſerunt in ſua Civitate, vel Diœceſi. Ad probandum verò eorumdem contrahere volentium ſtatum liberum pro reliquo temporis ſpatio, ſcilicèt uſquè ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Teſtes idonei, qui legitimè, & concludentèr deponant ſtatum liberum contrahere volentium, & reddant ſufficientem rationem cauſæ eorum ſcientiæ, abſque eo quod teneantur deferre atteſtationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si verò reſponderit contrahere volentes eſſe Cives.

8. Interrogetur ſub qua Parochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præſenti.

9 Item an ipſe Teſtis ſciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuiſſe uxorem, vel maritum, aut profeſſum fuiſſe in aliquà Religione approbata, vel ſuſcepiſſe aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum ſcilicet, Diaconatum vel Presbyteratum; vel habere aliud impedimentum ex quo non poſſit contrahi Matrimonium.

Si verò Teſtis reſponderit non habuiſſe uxorem, vel maritum, neque aliquid impedimentum ut ſupra.

10 Interrogetur de cauſa ſcientiæ, & an ſit poſſibile, quòd aliquis ex illis habuerit uxorem, vel maritum, aut aliud impedimentum, &c. & quod ipſe Teſtis neſciat.

Si reſponderit affirmativè, ſuperſedeatur, niſi ex aliis Teſtibus probetur concludenter non habuiſſe uxorem, vel maritum, neque ullum aliud impedimentum, &c.

Si verò reſponderit negativè.

11. Interrogetur de cauſa ſcientiæ, ex qua deindè Judex colligere putetur, an Teſti ſit danda fides.

Si reſponderit contrahere volentes habuiſſe uxorem, vel maritum, ſed eſſe mortuos.

12. Interrogetur de loco, & tempore, quo ſunt mortui, & quomodo ipſe Teſtis ſciat fuiſſe Conjuges, & nunc eſſe mortuos. Et ſi reſpondeat, mortuos fuiſſe in aliquo Hoſpitali, vel vidiſſe ſepeliri in certa Eccleſia, vel occaſione militiæ ſepultos fuiſſe à militibus non detur licentia contrahendi, niſi priùs recepto teſtimonio authentico à Rectore Hoſpitalis, in quo prædicti prædeceſſerunt, vel à Rectore Eccleſiæ, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel ſi fieri poteſt, à Duce illius Cohortis, in qua deſcriptus erat miles. Si tamen hujuſmodi teſtimonia haberi non poſſunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de jure communi poſſunt admitti, dummodo ſint legitimæ, & ſufficientes.

13 Interrogetur, an poſt mortem dicti Conjugis defuncti aliquis ex prædictis contrahere volentibus tranſierit ad ſecunda vota.

Si reſponderit negativè.

14. Interrogetur, an eſſe poſſit, quod aliquis ex illis tranſierit ad ſecunda vota, abſque eo quod ipſe Teſtis ſciat.

Si reſponderit affirmativè, ſuperſedeatur in licentia donec producantur Teſtes, per quos negativa coarctetur concludenter.

Si verò negativè.

15 Interrogetur de cauſa ſcientiæ, qua perpenſa Judex poterit judicare, an ſit concedenda licentia, vel ne.

Si contrahentes ſunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, niſi doceant per fides Ordinariorum ſuorum eſſe liberos, & in aliis ſervata forma Concilii Tridentini in cap. Multi, ſeſſ. 24.

Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, niſi ſint munita ſigillo, & legalitate Epiſcopi Ordinarii, & recognita ſaltem per Teſtes, qui habeant notam manum, & ſigillum, & attentè conſideretur, quòd fides, ſeu teſtimonia berè, & concludenter identificent perſonas, de quibus agitur.

Pro teſtibus in hac materia recipiantur magis conſanguinei, quàm extranei; quia præſumuntur meliùs informati, & Cives magis, quàm Exteri, nec admittantur homines vagi, & milites, niſi datâ cauſâ, & maturò conſiliò: Et Notarius exactè deſcribat perſonam Teſtis, quem ſi cognoſcit, utatur clauſula, ***mihi benè cognitus:*** ſin minus, examen non recipiat, niſi unà cum perſona Teſtis aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ atteſtetur de nomine, & cognomine ipſius teſtis, necnon de idoneitate ejuſdem ad teſtimonium ferendum. Et hujuſmodi examinibus debet intereſſe in Urbe ultra Notarium, Officialis ſpecialiter deputandus ab Eminentiſſimo Vicario: & extra Urbem, vel Vicarius Epiſcopi, vel aliqua alia perſona inſignis, & idonea ab Epiſcopo ſpecialiter deputanda: aliàs puniatur Notarius arbi-

trio

trſo Sacr Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

Ordinarii præcipiant omnibus, & ſingulis Parochis in eorum Diœceſibus exiſtentibus, ut pro matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Eccleſiis, niſi certiorato Ordinario, à quo, vel ejus Generali Vicario priùs teneantur authenticam reportare, quòd pro tali matrimonio fuerint examinati Teſtes in eorum Tribunali, qui probant ſtatum liberum contrahere volentium, &c.

Contravenientes autem ſeverè puniantur.

Anno à Nativitate Domini Noſtri IeſuChriſti 1670. Indictione octava, die verò 30. menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ X. anno primo, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe, ac Palatii S. Officii ejuſdem Urbis, per me Petrum Paulum Deſiderium, ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, & Sanctiſſ. Inquiſitionis Curſ.

LXIV. Confirmatio nonnullorum Decretorum Capituli Generalis Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti, de conditionibus circa electionem, & adminiſtrationem officii Procuratoris Generalis obſervandis.

Ne plaries dicta otioſè repetam, te remitto ad ea, quæ notavi ad Conſt. 255. Nuper *Urb. VIII.*

...ita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

...ordium.

EX injuncti nobis divinitùs paſtoralis officii debito illa, quæ à Congregationibus Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi vitæ monaſticæ jugo mancipatorum pro felici earum regimine, & gubernio providè facta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, libenter cum id à Nobis petitur, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio roboramus.

...tertum ...apituli ...neralis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti, quòd in Capitulo Generali dictæ Congregationis menſe Maio proximè præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta, & ordinationes, ſeu conditiones tenoris qui ſequitur, videlicet: Primò. Cum à Patribus Capituli Generalis celebrati in Monaſterio S. Benedicti de Mantua unanimi conſenſu ſancitum ſit, ut ad evitandas expenſas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale, quod à Conſtitutionibus noſtris ſingulis annis celebrandum mandatur, in poſterum altero quoque anno ad mentem fel. rec. ord. Alexandri PP. VII. cogi debeat: Idcircò quo præfato Patrum Decreto majus robur accedat, Patri Procuratori Generali injungimus, ut cùm primum Romam acceſſerit à S. D. N. ejuſdem Decreti confirmationem per Breve ſpeciale impetrare ſolerter ſtudeat.

...e Procu... ...tori Ge... ...rali eli... ...ndo.

§. 2. Secundò. Et quoniam Eminentiſſimus Cardinalis Protector prævio Sanctiſſimi D. N. Beneplacito facultatem Patribus Capituli Generalis conceſſit, ut pro ſuo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantùm ad Procuratoris Generalis munus unum ex Abbatibus Regiminis eligere poſſet: cognoſcentes Patres ſummoperè Congregationi expedire, ut hoc ipſum in perpetuum (ſub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferiùs exprimendis) inviolatæ executioni demandetur: Omnes unanimiter decreverunt, quòd in futurum ad prædictum Procuratoris generalis officium nonniſi unus ex Abbatibus Regiminis (prout ab aliis novem Congregationibus Monaſticis ſervatur) aſſumi poſſit. Proptereà prædicto Patri Procuratori generali mandamus, ut hujuſce Decreti confirmationem per Breve ſpeciale à Sanctiſſ. D. N. ſtudeat impetrare.

Conditiones circa electionem, & adminiſtrationem officii Procuratoris Generalis.

§. 3. Conditiones ſervandæ circa electionem, & adminiſtrationem officii Procuratoris Generalis. Si Sanctiſſimo D. N. placuerit, quòd Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur: Primò. Procurator Generalis ſit alius Abbas ab Abbate S. Pauli de Urbe, inter quos ſervandam mandamus Provinciarũ alternativam perindè ac ſi ad prædictum Procuratoris Generalis officium unus ex Prioribus clauſtralibus promoveretur: Secundò. Idem Procurator in quolibet generali Capitulo ſecretis Patrum calculis exponi debeat, ac per ſecreta Abbatum ſuffragia confirmari, prout in Conſtitutionibus: Tertiò. Ad officium Procuratoris Generalis nullus aſſumatur, qui per integrum biennium Abbas de Regimine non fuerit: Et quouſque in officio Procuratoris Generalis permanſerit, eligi non poſſit in Diffinitorem, nec in Viſitatorem, nec ullo modo ad Dietam celebrandam admitti valeat: Quartò. Eligatur dictus Procurator per ſecreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo intererunt, ſuffragia, eo prorſus modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur; ita ut quilibet Abbas prædicti officii capax ſigillatim totius Capituli ſcrutinio ſubjaceat: Quinto. Procurator in eo Capitulo Generali in quo Procuratoris officium expleverit, aut ab eo ſe abdicaverit, vel quoquo modo abſolutus fuerit, ad Diffinitoris; atque Viſitatoris munus aſſumi non poſſit, neque eligi in Abbatem, ſive adminiſtratorem S. Pauli de Urbe. Quemadmodum firmiter ſtatuimus, quod Abbas S. Pauli immediatè poſtquam prædictæ Abbatiæ Regimen reliquerit, nullo pacto in Procuratorem Generalem eligi poſſit: Sextò. Durante Procuratoris Generalis officio ipſe Procurator nullam Abbatiam de Regimine adminiſtret, ſed titulari tantùm Abbatia ſit inſignitus: Septimò. Præſidens Generalis; & Procurator in Curia non poſſint eſſe unius, & ejuſdem Monaſterii Profeſſi. Nec duo Abbates ejuſdem Monaſterii Profeſſi poſſint immediatè unus poſt alium ad Procuratoris officium promoveri: Octavò. Quanto tempore quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipſo ceſſare debeat, ut iterum ad idem munus aſſumi poſſit: Nono. Sive ob mortem, ſive ob alias cauſas quis ab officio Generalis Procuratoris vacaverit, aut amotus fuerit, ejus vices exequatur Abbas Sancti Pauli uſque ad proximum Capitulum Generale: inviolato tamen perſeverante ſtatuto, quòd Abbas S. Pauli de Urbe ad Procuratoris officium eligi nequeat: Decimò. Procurator Generalis more ſolito juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod nullas diſpenſationes ad gradus, dignitates, officia aliaque noſtris Conſtitutionibus repugnantia, tam pro ſe, quàm pro aliis quibuſcumque noſtris Religioſis, cujuſcumque conditionis fuerint, impetrabit, aut impetrare, ſive obtinere tentabit: Quod ſi contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem à Capitulo Generali abſentem, hoc ipſum Juramentum cùm primùm Romam pervenerit, infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præſtare, & de hujus Decreti executione P. Præſidem certiorem facere teneatur: Undecimo. Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & accepti Abbatibus S. Pauli de Urbe, ac S. Mariæ de Farfa, & computa in ſcriptis reddere, & exhibere teneatur cum aſſiſtentia unius Computatoris à Diffinitorio deſignandi. Quod ſi hoc exequi neglexerit, graviter in ipſum à Capitulo Generali, vel Dieta animadvertendum eſſe mandamus: Duodecimò. Cum Patres Viſitatores Monaſterium S. Pauli de Urbe viſitabunt, Procurator Generalis annua computa, ac dati, accceptique rationes ad procuratoriam generalem pertinentes ipſis Viſitatoribus reddere teneatur: Libros verò, in quibus prædicta computa continentur, ad Capitulum Generale deferat, quo à Diffinitoribus diligenter examinari valeant: Decimotertiò. Capſa Procuratoria penes computatorem minimè ſit, ſed penes alium à

Diffinito

Diffinitoribus deſignandum : Decimoquarto. Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ ſummam expendere, aut Creditoribus exſolvere ſine mandato in ſcriptis P. Procuratoris Generalis manu ſignato. Decimoquintò. Quotieſcumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interuſurium, ſive æris alieni extinctionem fieri Computator Congregationis pro tempore exiſtens, talis reductionis, ſive extinctionis inſtrumentum infrà menſem ad Monaſterium, ad cujus beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio, tranſmittere teneatur pæna depoſitionis, & inhabilitatis ad omnes gradus, ſi ſecus egerit, puniendus: Decimoſextò. In computatorem Congregationis nemo in poſterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non ſit inſignitus. Horum omnium, & ſingulorum, ut ſupra Confirmationem Procurator Generalis per Breve ſpeciale nomine totius Congregationis à Sanctiſſimo D.N. impetrare curet, in quo Brevi declaretur nulla, & invalida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & ſingula ſervata minimè fuerint. Volumus tandem, quòd præſens Procurator Generalis juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod quantùm ſua intereſt, prædictum Breve à Sanctiſſ. Domino Noſtro omni meliori viâ, & formâ obtinere ſolerter ſtudebit.

Confirmat ... in ...

§. 4. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Procurator Generalis præmiſſa quo firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimùm deſideret: Nos ſpecialem ipſi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula præinſerta decreta, & ordinationes, ſeu conditiones auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplêmus.

Decretum irritans

§. 5. Decernentes præinſerta Decreta, ac ordinationes, ſeu conditiones, ac eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorũ fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 22. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones nonnullis Sanctitatis Suæ familiaribus conceſſæ. XV

Similia privilegia conceſſit Clemens IX. Conſt. 21.

Venerabilibus.

CLEMENS PAPA X

Nomina familiarium

VEnerabilibus fratribus Stephano Vgolino Conſtantinopolitano: Federico Borromæo Alexandrino, Secretario Status: Iacobo Altoviro Antiocheno, & Camillo Maximo Hieroſolymitano Patriarchis, cubiculi noſtri Præfecto, ac Iacobo de Angelis Dum Vrbinatenſi: Franciſco Mariæ Phœbæo Tarſenſi, Bernardino Roccio Damaſceno, Palatii noſtri Apoſtolici Præfecto, Stephano de Auguſtinis Heracleæ Eleemoſynario ſecreto, Gaſpari Carpineo Nicæno, Datario; & Neſtori Ritæ Sebaſtenſi Archiepiſcopis, necnon Camillo Piazza Dragonienſi, Honuphrio de Hippolytis Porphyrienſi, & Ioſepho Euſanio Helenopolitano Epiſcopis, Sacrarii noſtri Præfecto, ac dilectis filiis Magiſtris Franciſco Mariæ Antaldo Urbinatenſi: Ioanni Muto de Papazurris Romano, Bernardino Caſalio Romano, Ioanni Baptiſtæ Rubino Veneto, Ioanni Gualterio Sluſio Leodienſi, Secretario Brevium noſtrorum ſecretorum, Proſpero Bottinio Lucano, Auditori, & Æneæ Pio Ferratienſi, in utraque Signatura noſtra Referendariis, Prælatis Domeſticis noſtris, ac Ioſepho Vallemanio Pincernæ, Franciſco Polino, Nicolao Gentili Camerinenſi, Architriclino: Carolo Balduccio Tuſculano Veſtiario, Aſcanio Paganello, Venantio Benignio, Octaviano Cambio Camerinenſi, Antonio Simoni Bagliono Piſaurenſi, notarum arcanarum Secretario: Florido Salvatorio Civitatis Caſtelli, Medico ſecreto: Alexandro Caracciolo Neapolitano, Dominico Panti Piſaurenſi, Pomponio Cavallio Ravennatenſi, Ioanni Angelo ab Altaemps Romano, Mario Taddæi Ilcienſi, Mario Spinulæ Ianuenſi, literarum noſtrarum in forma Brevis ad Principes Secretario, Nicolao Piccolomineo Senenſi, libellorum ſupplicum Nobis porrectorum Secretario, Octavio Falconerio Florentino, Petro de Ioanne Syracuſano, Nicolao Antonio Fili de Altamura, Cubiculariis ſecretis noſtris, ac Pompeio Roccio Romano Forerio majori, & Theodoro Celleſio Piſtorienſi, fratri Militi magnæ Crucis Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, itidem Cubiculario ſecreto, Sancti de Pilaſtris Cæſenatenſi, Subdatario, necnon Riccardo Cruciano Camerinenſi Caudatario, Antonio Mariæ Martorello Tuſculano Crucifero, Ioſepho Barbio Camerinenſi, & Ferdinando Gonſalvio Auximano, Capellanis ſecretis noſtris, Marchioni Octavio Mariæ Lancelloto militum utriuſque cuſtodiæ Corporis noſtri, & Angelo Maximo Romano Triremium Pontificiarum reſpectivè Præfectorum Locumtenentibus Generalibus: Marchioni Antonio Sanctacrucio, & Franciſco de Cavaleriis Romanis, Equitum levis armaturæ cuſtodiæ Corporis noſtri Capitaneis, Franciſco Ceriolo Cremonenſi, Magiſtro Domus noſtræ, Brunoni Bellozzio Aſculano, Petro Baios Tornacenſi, Evangeliſtæ Cæſaris Romano, Simoni de Amicis Camerinenſi, Sebaſtiano Mirolio Civitatis Caſtellanæ, & Bartholomæo de Leone Cordubenſi reſpectivè Civitatum, vel Diœceſis Clericis, ſeu Preſbyteris, vel laicis Cubiculi noſtri Auditoribus familiaribus continuis Commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœ...

§. 1. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare,

necnon

necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Pontifex ſupranominatis privilegia ſubſequentia concedit.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui Commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrûm Nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita quibus perſonas veſtras, etiam familiari experientia juvari percipimus, condignam rationem habentes, ac proptereà eaſdem perſonas veſtras peculiaris favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque, & quemlibet veſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vos & quemlibet veſtrûm reſpectivè in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionenſis, Bononienſis, Ferrarienſis, & Beneventanæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives, cum omnibus juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus.

Ipſorum privilegiis etiamſi habitum non deferant, fruantur.

§. 3. Vobiſque, etiamſi habitum, & rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino ſublatas, ita ut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa, ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane exiſtat, quicquid ſecus per vos, aut quemlibet veſtrum reſpectivè attentari contigerit.

Etiam in aſſecutione bonorum Eccleſiaſticorum.

§. 4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tam in Urbe, quàm in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, inſcribere, & vos illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque id fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium, obreptitium, vel invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur, necnon honoris cauſa inſignia Gentis noſtræ, ſive integrè, ſive cum veſtris reſpectivè compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio à Decimis, & aliis impoſitionibus.

§. 5. Et inſuper vos, veſtráque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum; Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis, etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, & quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quàm ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia, quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrûm nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quàm ut præfertur, valeatis coarctari (quandiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Diſpenſatio

§. 6. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrûm reſpectivè, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, principalis, Canonicatus, & Præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrûm alias canonicè conferantur, aut quiſque veſtrûm eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere.

Necnon à reſidentia durante ſervitio Pontif.

§. 7. Necnon etiam quamdiù Nobis inſervieritis tantùm in beneficiis Eccleſiaſticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore reſpectivè obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earundem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis; omnéſque & ſingulos veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proven-

tus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perceperitis, ſi in eiſdem Eccleſiiis, ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines ſacros.

§. 8. Ac interim, vel poſtmodum ſi volueritis hîc in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis Catholico Antiſtite gratiam & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtis diebus, etiam extra tempora à jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita, ſi aliàs ad id idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare.

Indultum docendi leges.

§. 9. Necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publicè in ſcholis, & Vniverſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficienter reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Aduocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis civilibus tantùm exercere liberè, & licitè poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet veſtrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vitâ cujuſlibet veſtrûm comite vos, & quemlibet veſtrûm à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcunque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorúmque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantùm in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, caſtitatiſque & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indultum transferendi penſiones.

§. 11. Vobiſque vlteriùs, & cuicumque veſtrûm reſpectivè, vt quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quàm extra eam ad id per vos reſpectivè coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda, pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrûm, quandocumque alicui veſtrûm reſpectivè placuerit, ſimul, vel ſucceſſivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuſlibet veſtrûm mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, aliàs ſimiles Penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, diſtributionibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu Clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpectivè, etiam abſque conſenſu eaſdem Penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa aliàs caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac Penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſata, & de novo aſſignata fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè perſolvendas, ſervatâ tamen formâ Conſtitut. fel. record. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri quoad exceſſum medietatis fructuum, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratiâ indulgemus.

Facultas teſtandi.

§. 12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis; poſſeſſionibus, terris, & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, ſeu altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarúmque penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum, & aſſignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtrâ, & cuiuſlibet veſtrûm induſtriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen, acquiſitis, & aquirendis ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis,

&

& perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quàm extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros, etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecificè, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum favorem, & uſum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuſlibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quàm cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni coram duobus, vel tribus Teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione preſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, ita ut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum à vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenorè præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 13. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum redditrum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quàm interpolata inibi cujuſlibet veſtrûm reſpectivè manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ à vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra, ſcriptura, etiam minus ſolemni, ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Exequutores omninò exequi, & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan à vobis etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum necnon ſubſtantiales, alióſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contra molestantes.

§. 14. Diſtrictiùs inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cruciatæ ſanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Vniverſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi Exequutores prædictos directè, vel indirectè quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clauſula præſervativa.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit, tam vigore præſentis, quàm etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum, cum inde ſequutis, & ſequuturis, etiamſi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis rec. mem. Pii P P. IV. prædeceſſoris noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos; nec non Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes, ſeptimo Kalend. Decemb. Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis ex quibuſcumque cauſis, quantumcunque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſimè ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenariè reintegrata, ac de novo conceſſa, validáque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuóſque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, aut aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut tranſlationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ, bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & dona-

mus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac eum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium à Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe.

Clauſula ſublata.

§. 16. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 17. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Oſtienſi & Portuenſi Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem, quomodolibet indebitè moleſtari, inquietari, vel perturbari, Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 18. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati de certo Notariorũ numero etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus; & quibuſvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii PP. VIII. per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii PP. IV. prædeceſſoris pariter noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrare teneamini, ac ſimilis rec. Vrbani PP. VIII etiam prædeceſſoris noſtri de penſionibus aliàs tranſlatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Vrbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives Originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Vrbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo vos, per vos, vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdẽ Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus; illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum ſtatuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, ſtabilimentis prædictis caveatur expreſsè, vel tacitè, quod Urbis niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur quodque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri non poſſint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona, etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque preceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, tam ex ejus inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione, penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſimæ extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demùm Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi, etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipſi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere

&

& in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe decernimus: Quodque vos primam non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 19. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios vobis ut ſuprà facta perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædicta propoſitos expreſsè emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare omninò teneamini: Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 26. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri anno primò.

XVI.

Ampliatio Indultorum Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum Majoris Præſidentiæ à ſanct. mem. Urbano. VIII. conceſſorum

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Creditæ Nobis divinitùs diſpenſationis ratio poſtulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus noſtris, & Apoſtolicæ Sedis miniſteriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu proſequentes, gratias, & privilegia eis in præmium laborum ſuorum à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris prudenti liberalitate conceſſa uberiori benignitate ampliemus, ſicut eorum meritis convenire arbitramur.

Indultum Urb. VIII.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. record. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter tunc, & pro tempore exiſtentibus Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum majoris præſidentiæ in Cancellaria Apoſtolica perpetuò conceſſit, & indulſit, ut ipſi & eorum ſinguli penſiones annuas Apoſtolica auctoritate eis ſuper quibuſvis fructibus Eccleſiaſticis reſervatas, & pro tempore reſervandas, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ad favorem unius, ſeu plurium perſonarum Eccleſiaſticarum, ſeu Clericorum, ac aliàs penſionum hujuſmodi capacium, etiam in mortis articulo coram Notario, & Teſtibus, ac cum alicujus Prælati, ſeu perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ interventu, dummodo tempore eorum obitus officia Abbreviatorum dictarum literarum adhuc obtinerent, transferre, necnon in Oratoriis, ſeu Capellis in eorum ædibus benè ac decenter conſtructis, ac rebus omnibus ad Miſſæ ſacrificium requiſitis inſtructis, & ab omnibus domeſticis uſibus liberis, Miſſam per ſe ipſos celebrare, ſeu per alium quemcumque Preſbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem ab Ordinario approbandum, quandiu tamen officia hujuſmodi obtinerent, non autem illis dimiſſis, celebrari facere; necnon dimiſſis officiis hujuſmodi habitum Prælatorum Romanæ Curiæ coloris violacei perinde ac ſi ſua Abbreviatorum officia adhuc retinerent, quamdiu viverent, dummodò tamen per decennium officia hujuſmodi obtinuiſſent, etiamſi illa elapſo decennio dimiſiſſent, & non aliter, deferre liberè, & licitè valerent, & alias prout in ipſius Urbani Prædeceſſoris literis ſub plumbo deſuper anno Incarnationis Dominicæ 1623. tertiodecimo Kalend. Aprilis expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Innovat, & confirmat prout in rub.

§. 2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Abbreviatorum literarum Apoſtolicarum majoris Præſidentiæ hujuſmodi merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac benignè perpendentes quantum ex eorum Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumve ex ſedulo illorum labore Eccleſiæ Catholicæ proveniat utilitatis, eoſque proinde, ac illorum ſucceſſores, ut eorum alacriùs fidem, operam, induſtriam, atque ſedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obſequium adhibere ſtudeant, amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & ipſorum modernorum Abbreviatorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & mera liberalitate noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine prædictis modernis & pro tempore exiſtentibus literarum Apoſtolicarum Abbreviatoribus majoris Præſidentiæ in Cancellaria ſupradicta, ut ipſi dimiſſis Abbreviatorum hujuſmodi officiis dummodo tamen illa per quinquennium exercuiſſe, ſeu obtinuiſſe reperiantur, facultate transferendi penſiones annuas uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera, ac licentia celebrandi, ſeu celebrari faciendi Miſſas in privatis eorum Oratoriis, ſeu Capellis à memorato Urbano prædeceſſore per ſuas literas prædictas, ut præfertur, conceſſis uti, frui, & gaudere, necnon habitum Prælatitium violacei coloris hujuſmodi deferre, & geſtare liberè pariter, & licitè poſſint, & valeant in omnibus & per omnia perinde, ac ſi eorum officia Abbreviatorum hujuſmodi adhuc obtinerent, & uſque ad eorum obitum retinerent, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliòve quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, ſeu ad terminos Juris reduci, aut in controverſiam revocari, aut adverſùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum; aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe: Neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam, per Nos, vel Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, & Sedem prædictam in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis comprehendi, vel comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegras, ac etiam de novo ſub quacunque poſteriori data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit eligenda conceſſas intelligi, firmaſque, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans. apponit.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 5. Quocirca dilectis filiis noſtris & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellario, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Prædictorum Abbreviatorum; ſeu alicujus eorum, vel aliorum intereſſe in præmiſſis pro tempore habentium deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra ipſas præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ipſoſque modernos, & pro tempore exiſtentes Abbreviatores: & alios, quos eædem literæ concernent, in futurum præſentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos, ſeu eorum quempiam deſuper quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri: Contradictores quoſlibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Contrariorũ derogatio.

§ 6. Non obſtantibus quoad ea quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Urbani prædeceſſoris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 1. die 30. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 30, Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Nomina Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Abbreviatorum, ſunt quæ ſequuntur.

R. P. D. Nicolaus Oregius è S. Sophia Decanus Proregens, admiſſus 3. Decembris 1644.

R. P. D. Ioannes Auguſtinus Vincentinus Reatinus, admiſſus 20. Januarii. 1656.

R. P. D. Ludovicus Arbona Mediolanenſis, admiſſus 22. Aprilis 1659.

R. P. D. Petrus Alberinus Romanus S. Conſultæ Ponens, admiſſus 20. Aprilis 1660.

R. P. D. Joannes Buſſius Romanus S. Congregationis Avenionenſis Votans, & Sacr. Congreg. Aquarum Secretarius, admiſſus 11. Aprilis 1661.

R. P. D. Franciſcus Filicaia Florentinus, admiſſus 30. Maii 1661.

R. P. D. Joannes Dominicus Thomatus Pedemontanus, admiſſus 23. Decembris 1665.

R. P. D. Jacobus Lombardus Ferrarienſis, admiſſus 29. Decembris. 1665.

R. P. D. Felix à S. Petro Romanus Protonotarius Apoſtolicus de numero Participantium, admiſſus 28. Iunii 1668.

R. P. D. Dominicus Paraccianus Romanus, admiſſus 17. Maii 1670.

R. P. D. Ioannes Franciſcus Rota Cremonenſis, admiſſus 19. Junii 1668.

R. P. D. Joannes Baptiſta de Silva Mediolanenſis, admiſſus 28. Junii 1670.

XVII.

Confirmatio, & extenſio literarum Greg. XIII. & Urbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti ad favores Principum, & aliorum pro aſſequendis Prælaturis, Dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Conſimilem materiam habes ſuprà in Conſt. 258. Quoniam, *Urbani VIII. & Conſt.* 3. Aliàs, *Alexand. VII. & Conſt.* 31. Exponi, *& Conſt.* 46. *hujus Pont.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Eccleſiæ Catholicæ regimini, meritis licèt imparibus, divinâ diſpoſitione præſidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ad recidendam, & excludendam à Religioſis viris, quos in humilitatis ſpiritu Deo ſervire decet, ambitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem piè, prudenterque conſtituta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter conſtabilimus, noviſque præſidiis, ut ſerventur exactiùs, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Greg. Papa XIII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 17. Aprilis 1574. expeditas literas inter alias omnes, & ſingulos Monachos Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti, cujuſcumque ætatis gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium favores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad dignitates, ſeu officia in Congregatione præfata obtinenda aſpiraviſſent, vel aliis minùs legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiviſſent, illorumque complices, & fautores ad quaſcumque Prælaturas, Dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Adminiſtrationibus, vel officiis eo ipſo privavit, ac privatos voce tum activa, tum paſſiva carere decrevit, & declaravit.

§. 2. Et in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini ejuſdem Congregationis deputati eſſent, præcepit, diſtrictéque mandavit, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti, ad cujuſvis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Adminiſtrationes & gradus promovere præſumerent: Imò promovendorum meritis, & virtutibus tantùm inſpectis, quod Dei cauſam agerent, memores eſſent, quo magis puro, & ſincero corde nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent: Decernens electiones, & promotiones ad Monaſteria ſic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, exiſtentium, eorúmque precibus, aut pollicitationibus injuſtè, ac indebitè extortas, nullas, invalidaſque eſſe, & adverſus eos, qui his minùs legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſſumi obtinuiſſent, per ejuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ congregationis quietis perturbatores affici poſſe & debere.

§. 3. Et

§. 3. Et ſubinde rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis literas, die 11. Maii 1638. emanatas, præfatas Gregorii Prædeceſſoris literas, toto illarum tenore inſerto, cum omnibus; & ſingulis in eis contentis, Apoſtolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus eſſet, innovavit. Necnon omnibus, & ſingulis quorumcunque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcepit, & mandavit, ne ad inſtantiam, preces, & requiſitionem quarumcunque perſonarum, tam Laicarum, quàm Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quoſvis dictæ Congregationis Monachos, ad cujuſvis generis Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & officia quæcumque, tam ſpiritualia, quàm temporalia ſingulorum Monaſteriorum deputare præſumerent, eoſdémque dictæ Congregationis Monachos, cujuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſterent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis aſſequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & alia officia quæcumque, tam ſpiritualia, quàm temporalia à Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum, Principum, & Prælatorum de gremio Congregationis præfatæ non exiſtentium favores per ſe, vel interpoſitam perſonam, directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut aliàs quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, dignitates, Adminiſtrationes, & alia hujuſmodi dictæ Congregationis, & Monaſteriorum officia aſpiraviſſent, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuiſſent, prædictas excommunicationis latæ ſententiæ, aliáſque inhabilitatis, & privationis pœnas, in præfatis Gregorii Prædeceſſoris literis contra ſimilia perpetrantes comminatas eo ipſo incurrere, & incurriſſe decrevit, & declaravit.

§. 4. Voluitque ipſe Urbanus Prædeceſſor, eaſdem literas ſuas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulis annis publicè legi, illáſque in dicto Capitulo lectas, ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, & aliàs pro ut in præfatis Gregorii, & Urbani Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Confirmat prout in rub.

§. 5. Cùm autem, ſicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Caſſinenſis Nobis nuper expoſitum fuit, licèt præmiſſa à memoratis Gregorio, & Urbano Prædeceſſoribus, ſaluberrimo fuerint conſtituta, & Ordinata conſilio, illa nihilominus quorundam ambitione, cæcáque bonorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, ut par eſt, in eadem Congregatione ſerventur: Hinc eſt quod Nos conſiderantes, quod nemo debet ſibi aſſumere honorem niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta Congregatione penitùs excludere cupientes, ut Congregatio ipſa præclara ſemper humilitatis religioſæ laude floreat, illiúſque munera, non mendicatis ſtudiis procurentur, ſed à viris vitæ ſanctitate, & virtutibus conſpicuis obedienter ſuſcipiantur, & humiliter adminiſtrentur, ac dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes: Supplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula præmiſſa à præfatis Gregorio, & Urbano Prædeceſſoribus conſtituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt ſupradictas eorumdem Prædeceſſorum literas, auctoritate prædicta, tenore præſentium approbamus, & confirmamus; ac quatenus opus ſit, innovamus, & de novo conſtituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illáque omnia & ſingula inviolabiliter, & inconcuſsè in præfata Congregatione perpetuò ſervari mandamus, & præcipimus.

Bis in anno legi publicè præſentes jubet.

§. 6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, eaſdem præſentes literas perpetuis futuris temporibus bis quolibet anno in Refectorio uniuſcujuſque Monaſterii dictæ Congregationis, nempe proxima poſt feſtum Sancti Benedicti, & Dominica itidem proximè ſubſequenti poſt Feſtum Sancti Placidi, Ordinis ejuſdem Sancti Benedicti, publicè legi, illáſque ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus Prædeceſſores in literis ſupradictis reſpectivè voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides

§. 8. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ejuſdem Congregationis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 9. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Septembris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Statutum in quo declaratur, omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ eſſe obligatos, & tanquam tales ad eidem Monti ſatisfaciendum teneri. XVIII.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ÆQuitatis, & Juſtitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Urbe in publicum aſſiduè proveniunt utilitates ſuadent, ut illius indemnitati quãtùm cum Domino poſſumus, conſulere ſtudeamus.

Cauſa hujus conſt.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Proviſores, & Deputati dicti Montis, quod ex diſpoſitione quarumdam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædeceſſoris noſtri bona dicti Montis ad favorem illorum, qui pecunias in Bancho ipſius Montis deponunt pro reſtitutione depoſitorum efficaciter obligata ſunt perindè, ac ſi cum unoquoque Cameralis obligatio interceſſiſſet. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, interdum eveniat, ut Montis prædicti debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad ſatisfaciendum eidem Monti pari Cameralis obligationis vinculo adſtringi: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ipſi Monti in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declarat ut in rubrica.

§. 2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favo-

tibus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulos memorati Montis ex quacumque cauſa debitores præſentes, & futuros, cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, ac etiamſi Eccleſiæ, Monaſteria, Conventus, Collegia, Hoſpitalia, Archihoſpitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quæcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna exiſtant, ad ſatisfaciendum eidem Monti de eorum debitis reſpectivè efficaciter obligari, ac obligatos, & obligata exiſtere, & fore in omnibus, per omnia, perindè ac ſi ab eorum ſingulis Cameralis obligatio ad favorem ipſius Montis facta fuiſſet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & Ordinamus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Monti, illiúſque Proviſoribus, & Deputatis, aliiſque Officialibus, & Miniſtris in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici, ac Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generalem Auditorem, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præſidentes, Clericos, Theſaurarium Generalem, & alios Officiales, & Miniſtros, nunc & pro tempore quandocumque exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Urbis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 17. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XIX.

Declaratur Statutum Alexandri VII. & Clementis IX. circa Reformationem Ordinis Ciſtercienſis, non afficere, nec obligare Monaſteria dicti Ordinis, in quibus Monachi perpetuam ſtabilitatem promittunt.

Quid ſtatuerit Alexand. VII. Habes ſuprà Conſtitut. 114. Nuper, *& Conſtit.* 110. Aliàs, *ubi ad materiam Reformationis hujuſmodi videre poteris.*

Edita A. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Tenor Brevis Alex. VII.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monaſteriorum Germaniæ, Poloniæ, Helvetiæ, Belgii, Patriæ Leodienſis, & Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis, quod aliàs poſtquam fel. record. Alexander Papa VII. Prædeceſſor noſter per ſuas ſuper Reformatione Generali dicti Ordinis die 19. Aprilis 1666. in ſimili forma Brevis expeditas literas inter alia ſtatuerat, & ordinaverat, ut in ſingulis Provinciis univerſi Ordinis hujuſmodi, etiam extra Galliam, deſignarentur duo Monaſteria communis obſervantiæ, unum ſcilicet pro Novitiatu, & alterum pro Profeſſorio ſeu ſecundo Novitiatu, unà cum Magiſtris pro educandis Novitiis, & noviter Profeſſis, & cum familia ſelecta; rec. mem.

Clem. IX concessio.

§. 2. Clemens Papa IX. etiam Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas itidem in forma Brevis, die 20. Decembris 1667. emanatas literas ipſis Abbatibus Exponentibus conceſſit, ut proprios Novitios educare poſſent in illis dumtaxat Monaſteriis, in quibus vigintiquinque religioſi exiſterent.

§. 3. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, hæc diſpoſitio tam Abbates præfatos, qui minorem Religioſorum numerum habent, quàm Novitios, qui ſtabilitatem in illis minoribus Monaſteriis ſervant, multùm gravet: Abbates quidem, quippè qui proprios quos per profeſſionem ſuis Monaſteriis incorporare, & cum quibus uſque ad mortem vivere debent, probare, eorúmque mores, inclinationes, & defectus, ſi alibi educarentur, explorare nequirent: Novitios verò, utpotè qui incommoda locorum, aëris, & onerum perſonalium illorum parvorum Monaſteriorum, in quibus perpetuo ſtabilitatis voto aſtricti, abſque ſpe communicationis, ſeu tranſlationis ad alia Monaſteria, permanere tenentur, experiri non poſſent. Accedit quòd pleraque ex præfatis Monaſteriis, vel ex fundatione, vel ob bellorum, & temporum injurias, nonniſi duodecim Religioſos ſuſtentare poſſunt, in quibus tamen juxta primævas Ordinis præfati Conſtitutiones, & uſum tam in Choro, quàm extra Chorum vigent obſervantiæ, quibus ſatisfieri non poſſet ſine ſubſidio Novitiorum, qui ab Ordinis primordio, etiamſi familiæ numerum duodenarium non excederent, in hujuſmodi Monaſteriis educari, & probari ſoliti fuerunt: Nobis propterea Abbates prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declar. in rub.

§. 4. Nos igitur ipſos Abbates ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupra expreſſum ſtatutum, ſeu Ordinationem dicti Alexandri Prædeceſſoris noſtri non afficere, nec obligare

Monaſteria

Monaſteria Ordinis præfati, in quibus Monachi perpetuam promittunt ſtabilitatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus.

Clauſula præſervativa. §. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritatè ſcienter, vel ignorantér contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §. 6. Non obſtantibus præfati Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptorũ fides. §. 7. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 3. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatûs Noſtri Anno primo.

XX. Conceſſio Privilegiorum pro ſuis Capellanis communibus.

Similia privilegia conceſſit Innoc. X. Conſt. 21. & Clemens IX. Conſt. 25. Grata.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. GRata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Michaël Angelus Lualdus Romanus, Canonicus ſæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Marci de Urbe, Paulus Brancondius Romanus, Barnabas Berardus Reatinus, Carolus Jacobellus Verulanus, Vincentius Dinus Civitatis Caſtelli, & Philippus Baldaſinus Æſinus reſpectivè Civitatum, vel Diœceſum Presbyteri, moderni Capellæ noſtræ Pontificiæ Capellani, familiares noſtri, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliáque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum teſtimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales

Nobiles, & Cives. §. 1. Hinc eſt, quòd Nos volentes illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, eoſque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad ſupradictorum Michaëlis Angeli, Pauli, Barnabæ, Caroli, Vincentii, & Philippi, vel alicujus ipſorum, aut aliorum pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra deliberatione, ac certa ſcientia, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium Michaëlem Angelum, Paulum, Barnabam, Carolum, Vincentium, & Philippum prædictos, & illorum ſingulos in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites (ſine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conſcribimus.

Ipſorum privilegii etiamſi habitum non deferant donantur. §. 2. Ipſiſque, etiamſi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati non deferant, aut Civitates hujuſmodi non incoluerint, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuſcunque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Eccleſiaſticorum, & ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tam in Urbe, quàm Civitatibus prædictis, ac aliàs ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolùm ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipſis emanaſſent (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino ſublatas, ita ut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliáque hujuſmodi privilegia à Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, ita ut illis ſupramemorati Capellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritũ, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit, inſcribere, & ſe illis ſubſcribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio à Decimis & aliis impoſitionibus. §. 3. Et inſuper illos, eorúmque beneficia, & officia Eccleſiaſtica, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis, etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarúmque ſuarum uſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidii partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam Urbanis, quàm ruſticis, Ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore ipſo impoſitis: ita quod illi, & quilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſolvere teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi

[illegible], conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quàm ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiterint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Diſpenſ...

§. 4. Ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eiſque cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præſententur, aut aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixerint retinere: Necnon etiam quamdiù Nobis inſervierint tantùm in beneficiis Eccleſiaſticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, ſeu Eccleſiarum earumdem Capitula, aut quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſint, omneſque & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & levare, proviſo tamen per eos, ut onera eiſdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè ſupportentur.

Indultum docendi leges.

§. Necnon etiamſi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publicè in Scholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, ac ſi habiles, & ſufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate ſe promoveri facere, ipſaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè poſſint, & valeant, de ſpiritualis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§. 6. Liceat quoque ipſis, & eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis Regularem in ſuum eligere Confeſſorem, qui vita eis comite eos, & ipſorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, ac quorumcunque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantùm in vita, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus illorum diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, & illis pro commiſſis pœnitentiam pro modo culpæ injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare poſſit.

Indultum transferendi penſiones.

§. 7. Ac etiam eiſdem, eorumque ſingulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quàm extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcunque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumcunque Ordinum Regularium, etiam *Hoſpitalis S. Joannis* Hieroſolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illorum loco fructus, proventus, jura, *obventiones*, *diſtributiones*, & emolumenta ſibi nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, quandocumque ſimul, vel ſucceſſivè, in toto, vel in parte, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cujuſlibet ipſorum conſenſu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles Penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ſeu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per eoſdem Capellanos, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſe Clericali charactere inſigniri volentibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Capellanis aſſignatæ, aut reſervari, vel aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſa fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem Penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi ſolvere debentium, etiam pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus; privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus; vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, integrè perſolvenda reſervare, conſtituere, & aſſignare.

Facultas teſtandi.

§ 8. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, etiam juriſdictionalibus, cæteriſque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum ipſis Capellanis noſtris prædictis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, vel uſui deputata, ſeque moventibus cujuſcunque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditumn, & proventuum Eccleſiaſticorum, penſionum annuarum, penſionumque annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus

tibus eis reſervatarum, & aſſignatorum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fruct bus, redditibus, proventibus, ac penſionibus annuis, necnon eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quàm extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecificè, & ſigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipſis proventibus, ac penſionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi eorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Conſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtante, etiam accumulativè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri ſimilium dumtaxat, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in ipſorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum favorem, & uſum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate abſolutis teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quàm cauſa mortis, & aliis quibuſcunque modis, & titulis, ſcriptura etiam minùs ſolemni, etiam coram duobus, vel tribus Teſtibus, aut etiam cedula ſola eorum manu ſcripta, vel ſubſcripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipſa Curia (non tamen extra reſidentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mẽtione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, & intendant, ſemel, atque iterum, & pluries diſponere, ſtatuere, & Ordinare, ita ut quicquid teſtatum, geſtum, aut Ordinatum, ſeu aliàs ab ipſis diſpoſitum fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari omninò debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, Ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta, etiam pluries, ac toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quòd ſi contigerit ipſos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddit000uum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra ſua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis reſidentiæ perſonalis, etiam nullâ ſubſiſtente cauſâ, ab humanis decedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia pro dicta ſumma etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes ſanguinis eorumdem integrè deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ipſi ſcripto nominaverint, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione eorumdem ſcriptura etiam minùs ſolemni ſecus appareret, quã tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omninò exequi, & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, donationes, legata, diſpoſitiones, & alia forſan aliàs ab ipſis, etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per ipſos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta ſumma ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnéſque & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alióſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de ipſis mentio habenda eſſet, ſupplemus.

Contraria omnia removet.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & ſtylo in ſimilibus hactenus ſervato, ac piæ memor. Alexandri PP. VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, per quam conceſſiones de fructibus in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorũ, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quàm quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives Originarii creati ſunt, ac quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramentò, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo ipſi Capellani per ſe, vel eorum Procuratores præſtiterint forſan hactenus, vel in poſterum eos præſtare contigerit juramentum: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali S. Joannis Hieroſolymitani, illorúmque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorúmque Collegiis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibúſque, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, & de ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, ac per modum ſtatuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia paribus, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione, in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus conceſſis, confirmatis, & innovatis, & in poſterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamſi in iis,

ſi

ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſsè, vel tacitè, quòd [illegible] nonniſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri, aut conferri non poſſint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſit, niſi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, ſeu etiam in illis bona, etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſideat, quódque præceptoriæ, & alia beneficia quæcunque dicti Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, tam ex ejus inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, ſed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & ſic penſionibus eccleſiaſticis, ſecularibus, aut aliis perſonis Apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint, quódque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clauſulæ implicitæ derogationis latiſſimè extendendæ, etiam per quaſcunque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioréſque, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demùm ad id Magiſtri, & Conventus præfatorum expreſſus accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magnum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & ſemper in hujuſmodi literis, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationis ſit appoſita clauſula, quòd illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus præfatorum, & non aliàs, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, & in eis caveatur expreſsè, quod illis nullatenus derogari poſſit, quodque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto, etiam motu proprio emanato appoſita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore, & firmitate permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſsè Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptorum fides. §. 11. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus ubique fides, tam in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, & adhiberi poſſet, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 6. Oct. §. 12. Quodque præfati, antequam gratia Notariatus perfrui poſſint, & valeant, in manibus alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſionem fidei juxta articulos pridem à Sede Præfata propoſitos, emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum omninò præſtare teneantur, & quilibet ipſorum teneatur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Conſtitutio revocatoria exemptionum à vectigalibus, aliiſque publicis oneribus. XXI

Hujuſmodi revocationem habes ſuprà Conſtit. 25. In ſublimi, Alexand. VII. ubi alia ad materiam annotata reperire poteris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. 1670.

Exordium. IN graviſſimis rerum omnium difficultatibus, maximiſque anguſtiis, in quibus Camera noſtra Apoſtolica, ac Communitates, & Univerſitates Civitatum, Terrarum, & locorum temporalis S.R.E. Ditionis propter tot ſumptus antehac in cauſam publicam, & nuper in ſubſidium belli contra Turcas Apoſtolicæ charitatis zelo factos, graviáque onera propterea impoſita verſantur, nemini mirum videri debet, ſi præcipuam æquitatis, atque juſtitiæ, publicæque utilitatis rationem habentes, dum eiſdem Cameræ, ac Communitatibus, & Univerſitatibus quacunque opportuniore, atque æquiore ratione ſublevandis, omnem operam, atque induſtriam noſtram aſſiduo labore, & ſtudio, quantùm Nobis ex alto conceditur, adhibemus, illis aliquod etiam levamen adferre ſtudeamus, ſublatis immunitatibus, & exemptionibus ab onerum publicorum ſupportatione per nonnullos Romanos Pontifices, & Sedem Apoſtolicam, ac forſan illius de latere Legatos, alioſque earumdem Sedis; & Cameræ Officiales, & Miniſtros, ad importunas ſupplicantium preces, & aliàs quovis modo conceſſis; ne illud quod per eas aliquibus, iiſque ut plurimum locupletioribus remittitur, in cæteros, & quidem plerumque pauperiores ſubditos noſtros refundi neceſſe ſit, atque ita eorum inopia prægravetur.

Revocatio de qua in rubrica. §. 1. Itaque Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum, ſubditorúmque noſtrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantùm cum Domino poſſumus, æquè principaliter conſulere cupientes, ac fel. recordationis Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. & Clementis IX. aliorúmque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorũ, qui Conſtitutiones ſimilium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, veſtigiis inhærentes, necnon quarumcunque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi, literarúmque Apoſtolicarum ſub plumbo, ac in ſimili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum cujuſvis Romani Pontificis prædeceſſoris noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum literarum, & ſcripturarum deſuper quomodolibet emanatarum, pluriéſque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali, ac individua expreſſione digna, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſertis reſpectivè habentes; Motu Proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione omnes, & quaſcũque exẽptiones, & immunitates à ſolutione ſubſidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, quatrinorum carnis, taxarum equorum, tallearum, cenſuum, archivii, fogliettæ, triremium, utenſilium, dohanarum, gabellarum quarumcunque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum perſonalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, ſolitorum, & inſolitorum Cameralium quorumcunque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Univerſitates directè, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium ſolutione, publicorumque munerum ſupportatione, ac pro viis, & pontibus conſtruendis, inſtaurandis, muniendis, & manutenendis, aliiſque indigentiis, & uſibus quibuſcũque, tam Cameræ, quàm

Commu

Communitatum, & Univerſitatum prædictarum, ſeu aliàs indicta, & impoſita; ac exigi ſolita ſunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hoſpitandi Milites, Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, alióſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia, & alia neceſſaria ſubminiſtrandi per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac eandem Sedem Apoſtolicam, & quóſvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Miniſtros quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, ceteróſque etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignos, ac ſpecialem ad id facultatem habentes, quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuſcunque feudatariis, cenſuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujuſvis ſtatus, gradus, conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus, ac quavis dignitate etiam eccleſiaſtica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui caſtra, & juriſdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. poſſident, etiam qui nihil ratione caſtrorum, & juriſdictionum hujuſmodi Sedi prædictæ annuatim, ſeu aliàs perſolvunt, & tam incolis, quàm extraneis, & forenſibus bona ſtabilia, ſeu mobilia, vel ſe moventia habentibus, & tenentibus, ſeu poſſidentibus, omniúmque ſupradictorum colonis, & laboratoribus etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, expenſarum, vel meritorum, ſeu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis favorabili, ac urgentiſſima, & de neceſſitate ſpecialiter exprimenda cauſa, ſub quibuſcunque verborum formis, & expreſſionibus, etiamſi in appaltuum, & locationum Cameralium inſtrumentis promiſſum, & cautum ſit eas obſervari debere, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque, in genere, vel in ſpecie, ad vitam, vel ad tempus, ſive in perpetuum conceſſas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam judicis auctoritate ſequuta quæcumque, necnon quaſvis literas etiam Apoſtolicas, ſub plumbo, vel in ſimili forma Brevis, motus proprii cedulas, chirographa, & ſcripturas hujuſmodi ex nunc perpetuò revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribúſque & effectu penitus, ac omnino evacuamus, ac revocata, caſſata, ſublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribúſque, & effectu penitus, ac omninò vacua eſſe.

§. 2. Nec ulli prorſus in petitorio, aut poſſeſſorio, etiam ſummariiſſimo, contra præſentium literarum tenorem, & diſpoſitionem ſuffragari poſſe, ſed prædictos omnes, & ſingulos exemptos ad omnium, & ſingulorum onerum prædictorum ſolutionem, & ſupportationem pro rata eos tangente in poſterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus conceſſæ fuiſſent, nec literæ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & ſcripturæ hujuſmodi unquam emanaſſent, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine prædictis decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Privilegia Eccleſiaſticis conceſſa quomodo intelligenda.

§. 3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta perſonis eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, ac Societatis etiam Jesu regularibus ſuper ſimilibus immunitatibus, & exemptionibus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſa ad limites juris communis motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus: illa verò quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe noſtra exiſtentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis Jesu, ſive alios quoſcumque adminiſtrari conſuetis ſimiliter à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa fuerunt, quoad victum, & veſtitum dumtaxat, non autem, ut vulgò dicitur, à Fundaco, & Magazzeno, prout antea obſervatum fuit, ſuffragari volumus, & decernimus.

Privilegia Nepotibus Pontif. revocat.

§. 4. Ac demum ſimilia privilegia, & indulta nepotibus, & aliis conſanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum pro tempore viventium ab illis reſpectivè conceſſa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata, & abolita eſſe, ac cenſeri debere volumus, & ſtatuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, ſive conſanguineorum, vel affinium à die noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis ſuffragari poſſe, & debere, ſeu potuiſſe, ac debuiſſe.

Immunes à revocatione declarat.

§. 5. Per præmiſſa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuſcunque perſonis eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm regularibus de jure competentes, neque Theſaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ noſtræ, ab ipſa Camera, ſeu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum inſtrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroſo conceſſas; ac inſuper à revocationibus, & aliis ſupradictis excipimus, & exceptas eſſe volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibuſvis Univerſitatibus, & perſonis datas, & conceſſas in vim contractus ex cauſa verè oneroſa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum ſolutionis; & non aliàs, eidem Cameræ Apoſtolicæ, vel ipſis Communitatibus legitimè factæ, vel ex aliis rationabilibus cauſis per nos cognoſcendis, & approbandis, ac etiam declarandis: quas omnes cauſas oneroſas nonniſi legitimas, ac licitas, & honeſtas, prout de jure, approbare intendimus.

§. 6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipſius Cameræ Commiſſario Generali, verificare, & in ipſa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamſi conceſſiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ ſcripturæ deſuper emanatæ, & emanata aliàs in Camera prædicta admiſſæ, & admiſſa, ac in illa, ejuſque libris regiſtratæ, & regiſtrata fuerint, & ſint: quatenus tamen cauſæ oneroſæ hujuſmodi pro verè oneroſis, & legitimis, ut ſupra aliàs in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac prævia judiciali diſcuſſione, non ſint legitimè habitæ, quo caſu ad indicationem tantùm, non autem ad aliam verificationem eoſdem obtinentes teneri volumus: interim verò quandiu non fuerint verificatæ minimè ſuffragari, & præſentis revocationis effectum retardare non poſſe declaramus.

Exemptiones Cardinalium ad terminos Conſtit. Ap. reducit.

§. 7. Præterea noſtræ intentionis non eſt ſub revocationibus, & aliis ſupradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejuſdem S.R.E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis præſidentibus, aliiſque Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, & ſedent, concedi, ſeu admitti ſolitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domeſtici, Cubicularii ſecreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commenſales noſtri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo deſcripti gaudent, & gaudere conſueverunt; neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædeceſſoribus noſtris, & aliis ſuprà expreſſis conceſſas, quas tamen ad terminos Conſtitutionis recol. mem. Pii IV. Prædeceſſoris pariter noſtri, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper ſimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantùm, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac aliàs juxta ipſius juris communis, ac ſupradictarum, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitionem reducimus, neque aliter quàm ut præfertur, ſive in poſſeſſorio, ſive in petitorio ſuffragari volumus, & decernimus.

Inhibitio pro Exequutoribus.

§. 8. Cæterum Appaltatoribus, Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum prædictarum, earundem ſerie

præſentium diſtrictiùs inhibemus, ne contra ipſarum præſentium diſpoſitionem, immunitates, & exemptiones, niſi ut ſuprà exceptas, ac eas, quæ ex cauſa verè oneroſa conceſſas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant; & ſi ſecus fecerint, id nemini eorum in ſuis computis, ſeu rationibus, per eandem Cameram admitti volumus, ſed [illegible] ceſſarum eſſe declaramus.

§. 9. Poſtremò lites quaſlibet occaſione privilegiorum, & indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum hujuſmodi quomodolibet ſuſcitatas, & in quibuſvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominàque, & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, à quibuſcumque Tribunalibus hujuſmodi ad Nos earumdem ſerie præſentium avocamus, illáſque penitus, & omninò perpetuò ſupprimimus, & extinguimus, & pro ſuppreſſis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

Supradictis robur addit.

§. 10. Decernentes præſentes literas, ac omnia, & ſingula *in illis* contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis, ſive eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, ac ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam ullatenus juſtificatæ non fuerint, aut ex alia quavis, quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, occaſione, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quorumvis intereſſe habentium conſenſu, aut alio quovis quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, reſtringi, retractari, in jus vel controverſiam revocari, ſuſpendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſimili conceſſo quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, neque eaſdem præſentes ſeu quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, ſuſpenſionibus, & limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac etiam ſub poſteriori data, quatenus opus ſit, de novo conceſſas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

[illegible], & non aliter judicari mandat.

§. 11. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis Sedis, & Cameræ prædictorum Officiales, & Miniſtros, & alios quoſcumque quavis auctoritate, & poteſtate fungentes nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis noſtro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, ſeu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis præſidentibus, Commiſſario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos ſpectat: præcipimus, & mandamus, ut præſentem noſtram Conſtitutionem, & in ea contenta quæcunque in omnibus, & ſingulis firmiter, & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obſtantibus ſupradictarum litium pendentium, aliiſque omnibus, & ſingulis præmiſſis, necnon noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac quatenus opus ſit, prædicti Pii prædeceſſoris de gratiis quaſcumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præſentandis, & regiſtrandis, ita ut præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, conceſſionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis ſcriptis, & literis etiam Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis etiam ut præfertur qualificatis, ac ſpeciali nota, & mentione dignis, etiamſi nominatim eſſent exprimendi, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & neceſſariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera noſtra Apoſtolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati editis, ſeu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſſè, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuſlibet contrariis diſpoſitionibus, & Conſtitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, cùmque validiſſimum ſtatum reſtituta, repoſita, & reintegrata, ac etiam ſub poſteriori data per quaſcunque perſonas eligenda de novo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro ſufficienti eorum derogatione aliàs de illis, eorũque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importãtes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpectivè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteríſque contrariis quibuſcunque.

Publicari mandat.

§. 14. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & auctoritate Apoſtolica decernimus, illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, ac illorum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Transumptis fidem adhiberi mandat.

§. 15. Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo, alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 9. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Octobris 1670. Pontificatûs Noſtri Anno primo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1670. *Indictione octava, die verò* 11. *menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ X. anno ejus primo præſens Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Laurentium Siginum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.*

Ioſeph Pizzardus Mag. Curſ.

Innovatio

XXII. **Innovatio declarationum nonnullorum Pontificum de Curialibus, meretricibus, & Corteſanis, in qua Cenſus Vitalitii, & contractus cum earum vita perituri in præjudicium Monaſterii Monialium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Urbe ipſis prohibentur.**

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Statutum Leonis X.

§. 1. DUdum fel. record. Leo Papa X. Prædeceſſor noſter Monaſterio Monialium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de pœnitentia in Urbe per ipſum erecto, pro illius oneribus ſupportandis, omnia, & ſingula bona, ac ſpolia Curialium Meretricum ex illicito quæſtu, & extrà matrimonii clauſtra, & pudorem viventium in eadem Urbe pro tempore ab inteſtato, & abſque condendi Teſtamenti facultate decedentium perpetuò applicavit & incorporavit, reſervata tamen eiſdem Curialibus facultate teſtandi, dummodò prædicto Monaſterio quartam, vel quintam partem eorumdem bonorum reliquiſſent.

Quòd Clem. VII ad Corteſanas extend.t.

§. 2. Et huic diſpoſitioni inhærens rec. mem. Clemens Papa VII. pariter Prædeceſſor noſter, decrevit, ut tam Corteſanæ nuncupatæ, quàm quæ palam in proſtibulis quæſtum faciunt, & aliàs ex quocumque turpi quæſtu viventes, & quomodolibet etiam in domibus propriis, vel alibi ad inſtantiam certarum perſonarum ſæcularium, vel eccleſiaſticarum tentæ, vitam impudicam agentes mulieres quartam, vel quintam partem (quam piæ mem. Innocentius Papa X. Prædeceſſor noſter ad tertiam auxit) eidem Monaſterio verè, & cum effectu non relinquentes, careant omni facultate diſponendi de propriis bonis, nedum per viam teſtamenti, ſed etiam donationis cauſâ mortis, vel inter vivos, aut alterius diſpoſitionis, adeò ut tali caſu earum bona quæcunque dicto Monaſterio applicata, ac perpetuò appropriata eſſe intelligerentur, & aliàs prout in eorundem Leonis 14. Kal. Junii 1520. & Clementis Idibus Auguſti 1525. ac Innocentii Prædeceſſorum die 31. Maii 1649. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Cauſa declarationis.

§. 3. Cùm autem (ſicut accepimus) antedictæ mulieres ſæpenumero ſuas pecunias inveſtiant in cenſibus vitalitiis, & aliis contractibus cum earum vita perituris, & ex hoc mens, & finis earundem literarum eludatur non ſine gravi dicti Monaſterii detrimento, quòd à multo tempore, ob tales contractus in obitu dictarum mulierum nihil ferè ex earum bonis conſequi potuit, & hoc ſubſidio deſtitutum, ingenti ære alieno gravatum reperitur.

§. 4. Hinc eſt, quòd Nos ejuſdem Monaſterii indemnitati quantùm cum Domino poſſumus conſulere cupientes, de conſilio particularis Congregationis nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui juſſu ſimilis mem. Clementis Papæ IX. itidem Prædeceſſoris noſtri, rem maturè diſcuſſerunt, Motu proprio, & ex certa ſcentia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium declaramus, & decernimus, ut in poſterum memoratæ mulieres hujuſmodi cenſus, & contractus facere nullatenus poſſint, niſi priùs obtenta in ſcriptis licentia à Protectore unà cum aliis pro tempore deputatis ad regimen ipſius Monaſterii.

§. 5. Quam quidem licentiam iidem Deputati impartiri nequeant, niſi eodem contextu prædictæ mulieres, vel tertiam partem, quæ illi ex pecunia inveſtienda obventura eſſet, vel aliam certam ſummam per eoſdem Deputatos congruè arbitrandam, Monaſterio prædicto tradiderint, aut ſaltem pro dicta tertia parte ſpecialiter alia bona hypothecaverint, aut venditor cenſus in forma juris valida ſe obligaverit ad eam eidem Monaſterio ſolvendam, ita ut ſtatim ſequuta illarum morte, Monaſterio acquiratur; aut alio modo pro eorum arbitrio, & prudentia provideant, ut ex hujuſmodi contractibus nullum præjudicium eidem Monaſterio inferatur. Quatenus verò ipſum Monaſterium pecunia, ut præfertur inveſtienda indigeret; vel quavis alia ratione, aut cauſa ipſi expediret eandem pecuniam in proprios uſus convertere, tunc Monaſterium in cenſibus, & contractibus hujuſmodi celebrandis cum iiſdem pactis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cujuſcunque ſint ſtatus, gradus, & conditionis, etiamſi eſſet Eccleſia, vel alius locus pius: & eo caſu dictæ mulieres ad traditionem, vel aſſecurationem tertiæ partis, vel alterius ſummæ, ut ſuprà minimè teneantur. Quòd ſi cenſus, & contractus hujuſmodi ſine dicta licentia, ut præfertur, obtenta fuerint celebrati, Monaſterium prædictum poſt obitum mulierum contrahentium procedere poſſit, & valeat, non quidem contra alios contrahentes, aut bona ipſorum, ſed contra alia bona earundem mulierum defunctarum, perinde, ac ſi tales cenſus, & contractus cùm eis initi non fuiſſent.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac à dicto Monaſterio in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari, nec de ſubreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alióve quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliúdque quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacunque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, àc Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memorati Prædeceſſores in ſuis reſpectivè literis ſupradictis voluerunt non obſtare, cæteríſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum, &c. tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. die 11. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1670. Indictione octava, die verò 24. Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Clementis Divinâ Providentiâ Papa X. Anno ejus primo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis Urbis per me Carolum Franceſchinum Apoſt. Curſ.

Ioſeph Pizzardus Mag. Curſ.

XXIII. **Breve in quo diſpenſatur cum Clericis, & Laïcis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei, &c. qui in dicta Congregatione tanquam in ſtatu Regulari, & ſub titulo Religionis ſolemniter profiteri non intendunt.**

De horum Clericorum Congregatione vide quæ indicavi tibi ad Conſt. 95. Cum ſicut, *Alex. VII.*

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Clem. IX. quid fecerit. §. 1. Cum felic. recordationis Clemens Papa IX. Prædeceſſor noſter Congregationem ſæcularem Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatam, in qua vota ſimplicia dumtaxat cum juramento perſeverantiæ ad præſcriptum literarum rec. mem. Alexand. PP. VII. Prædeceſſoris pariter noſtri in ſimili forma Brevis die 24. Januarii 1656. expeditarum emittebantur, ad primævum ſtatum Regularem, & titulum Religionis, in quo illam piæ mem. Gregorius Papa XV. etiam Prædeceſſor noſter olim per ſuas itidem in forma Brevis die 18. Novemb. 1661. emanatas literas conſtituerat, auctoritate Apoſtolica reſtituerit, ac reintegraverit, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis pariter in forma Brevis die 23. Octobris 1669. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cauſa Decreti. §. 2. Nonnulli verò, tum, Clerici, tum laïci, qui ante prænarratam reintegrationem vota ſimplicia, & juramentum perſeverantiæ hujuſmodi in dicta Congregatione emiſerant, ſupplices à Nobis petiverint, ut quando ad Profeſſionem ſolemnem in hoc novo Religionis ſtatu emittendam minimè ſe vocari ſentiunt, & inter ſolemniter Profeſſos ipſi non ſolemniter Profeſſi quietè, ac ſine regiminis perturbatione degere non ſatis valeant, eoſdem à prænarratis votis ſimplicibus, & juramento in prædicta Congregatione emiſſis prorsùs eximere, atque ab eorum vinculis abſolvere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Diſpenſatio de qua in rubr. §. 3. Nos illorum, ac dictæ Congregationis ſtatui, & quieti quantùm cum Domino poſſumus providere cupientes, de nonnullorum Romanæ Curiæ Procuratorum, qui rem ſemel, atque iterum examinarunt, & maturè perpenderunt, ac etiam dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Religionis audiverunt, conſilio, dilecto pariter filio Præpoſito Generali ejuſdem Religionis harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut omnibus tum Clericis, tum Laïcis, qui aliàs in ſtatu dictæ Congregationis vota ſimplicia, & juramentum perſeverantiæ emiſerunt, & adhuc ſolemniter juxta enarratam reintegrationem profeſſi non ſunt, terminum intra Italiam quidem exiſtentibus duorum menſium, intra Inſulas verò Italiæ adiacentes trium, extrà Italiam autem, & Inſulas adjacentes quatuor menſium reſpectivè auctoritate noſtra Apoſtolica ſtatuat ad declarandum, an velint ſupradictæ reintegrationis beneficio utentes ſolemniter profiteri & ad ipſam profeſſionem ſolemnem emittendam.

Laïci, & Clerici profeſſione non ſequuta à voti vinculo abſolvuntur. §. 4. Quo termino elapſo, & ſolemni profeſſione non ſecuta, Laïci quidem, & Clerici minoribus tantùm Ordinibus initiati dimittantur, & à ſuorum votorum ſimplicium, & juramenti vinculo per dictum Præpoſitum Generalem eximantur, & abſolvantur.

§. 5. Clerici verò ſacris Ordinibus initiati, ſi patrimonium, aut beneficium Eccleſiaſticum cōgruæ ſuſtentationi ad præſcriptum Sacri Concilii Tridentini ſufficiens obtineant, pariter dimittantur, ſub Ordinarii loci obedientia permanſuri: Iis verò qui patrimonio, aut beneficio caruerint, permittatur, ut in Domibus, ſive Conventibus dictæ Religionis unà cum ſolemniter Profeſſis, voce tamen activa, & paſſiva cariturì, permaneant. Quod ſi diſcedere malint, etiam dimittantur, itidem ſub Ordinarii loci obedientia permanſuri, & ab exercitio ſuorum Ordinum donec, & quouſque patrimonium, aut beneficium ſufficiens obtineant, ſuſpenſi.

Decretum irritans. §. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo. *D. P. A. 1. die 18. Od.*

XXIV. Confirmatio, & extenſio Indultorum, Gratiarum, & Privilegiorum Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ab Urbano VIII. conceſſorum.

Vide, quæ notavi de his Fratribus ad Conſt. 66. In ſupremo: *& ad conſtit.* 94. Ex Clementi, *Urb. VIII. tom.* 4.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Redemptoris, & Domini Noſtri Jesu-Christi, qui ſeipſum exinaniens, formámque ſervi accipiens pretioſi ſui ſanguinis profuſione Nos redemit, exempla aſſidua meditatione penſantes, continuis excitamur ſtimulis, ut tantæ liberalitatis memores, gemitus, maximè filiorum Eccleſiæ in vinculis compeditorum, miſericordiam à nobis poſtulantium audientes, paterna ſolicitudine ad opem illis, quam poſſumus ferendam eò promptiùs excitemur, quò illos apud gentes barbaras, & incultas durior ſervitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amiſſi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Eccleſiæ participatio non recreat, imò ſpiritualis perditionis evidentiùs terret periculum, ſaluti quantùm cum Domino poſſumus, libenter conſulamus, illóſque ab illa miſerabili ſervitute ſublevemus, ac operarios illi meſſi, quæ utique non pauca exiſtit, ex profeſſo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipſi labores expeditius ſuſcipiendo, tam pium opus alacriùs contineant, & promptiùs exequantur, gratiis, & favoribus, quibus poſſumus, ampliſſimis confoveamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſa Indulti. §. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Franciſcus à S. Stephano Procurator Generalis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis Nuper exponi

fecit,

fecit, Fratres, & Religioſi ejuſdem Congregationis in Captivorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædioſos labores in transfretando mari, & apud ipſos Infideles diutiùs ſuſtineant, & non modo in Redemptione ipſa; quæ ad omnes captivos nunquam extendi poteſt, ſed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam duram ſervitutem continuant; ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, diſcrimina quælibet, & pericula alacriter indefeſſi ſubeant, & ut tam pium opus eo alacriùs fratres ipſi continuent & utiliùs exequantur, promptioreſque ad id reddantur, plurimum cupiant aliarum Religionum; & Ordinum gratias, & privilegia à Sede Apoſtolica conceſſa, quæ felic. record. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſub plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. quinto Kal. Aprilis, Pontificatus ſui anno undecimo expeditas literas Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum conceſſit, & communicavit, Congregationi primodictæ, illius Fratribus, & locis per nos, & Sedem eandem pariter concedi, & communicari: Nobis propterea idem Franciſcus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat prout in rubr.

§. 2. Nos igitur primodictam Congregationem firmiſſimis præſidiis vallare deſiderantes, ipſumque Franciſcum Procuratorem Generalem, & ſingulares Congregationis hujuſmodi perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem diligenter examinarunt, atque diſcuſſerunt, & ea omnia privilegia, & indulta Apoſtolica, quibus Religio Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum fruitur, & gaudet, competere poſſe, & eſſe itidem proportionata ſupraſcriptæ Religioni de Mercede Redemptionis Captivorum cenſuerunt, conſilio, eidem Congregationi Fratrum Diſcalceatorum prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiúſque Domibus, & regularibus locis ſub illa comprehenſis, necnon Superiori Generali pro tempore exiſtenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Viſitatori, Conſultoribus, Aſſeſſori, Superioribúſque Provincialibus, & Conventualibus, aliiſque cujuſcunque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religioſis omnibus, & ſingulis in ea profeſſis, fratribus pro tempore ad captivos redimendos tranſmiſſis, & Capitulis Generalibus, perſonis Regularibus, Novitiis, Converſis, donatis, oblatis, miniſtris, famulis, cunctíſque, tam officiariis, quàm domeſticis, & eorum Domibus inſervientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum perſonis quibuſcunque pro tempore exiſtentibus, necnon quibuſvis aliis perſonis, ac Chriſti Fidelibus illorum Eccleſias, ſeu Capellas pro tempore viſitantibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliiſque prærogativis, & gratiis univerſis, & ſingulis, tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, ſingulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac perſonis, tam Canonicorum, quàm Clericorum Regularium, ubivis exiſtentium inſtitutis, & non ſolùm Ordinibus Monaſticis, & Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quàm alias quomodolibet Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiúſque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuſcunque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis miniſtrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctiſſimi Salvatoris Lateranenſis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam S. Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somaſcha, & pauperum Matris Dei, ac Scholarum piarum, ipſiſque Monaſticis Congregationibus, etiam Caſſinenſi, aliiſque Monachis, & Monaſteriis S. Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Diſcalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipſiſque Carthuſienſium, Præmonſtratenſium, & Reformatorum Ciſtercienſium, Servitarum, & Olivetarum Ordinibus, aliiſque familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hoſpitalibus quibuſcunque & piis locis Regularibus, ac quibuſcunque perſonis nunc & pro tempore exiſtentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoſcumque prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, necnon ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales de Latere Legatos, & quoſvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apoſtolica prædicta, quàm Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus reſpectivè, aut aliàs quomodolibet quibuſcumque verborum expreſſionibus, & tenoribus, in genere, vel in ſpecie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quàm ſimplicis, & individuæ, ac particularis, & ſpecialis conceſſionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus conceſſis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi, tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, uſu, aut privilegio, vel conſuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa ſint ſpeciali notâ digna, difficilíſque conceſſionis, & quæ in generali conceſſione non veniunt, non ſolùm per participationem, communicationem, illorum extentionem, & ad illorum inſtar, ſed ſpeciatim, & nominatim, pariformiter, & æquè principaliter in omnibus, & per omnia abſque ulla prorsùs differentia, perinde ac ſi illa primodictæ Congregationi, illius Capitulis Generalibus, Superiori Generali pro tempore exiſtenti, illiúſque Superioribus, & perſonis prædictis ſpecialiter, expreſsè, & nominatim, etiam per viam, & modum ſimplicis, & individuæ, ac particularis, & ſpecialis conceſſionis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis conceſſa fuiſſent; quatenus tamen ſint in uſu, & non revocata, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant. Ita quod omnes, & ſinguli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Miniſtri quocumque nomine appellati, eoſdem favores, gratias Apoſtolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monaſteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & familiarum Generales, Superiores, Præpoſiti, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, aut Clauſtrales, Viſitatores, Guardiani, Cuſtodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate inſigniti habent, ſimiliter, ut ſupra habeant, fratreſque, & perſonæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Miniſtri, & cæteri alii cujuſcumque, appellationis Præpoſiti, & Præfecti in primodicta Congregatione expreſsè profeſſi, & in ejus gremio, & obſervantia viventes Fratres, & perſonas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apoſtolicis Ordinum, & Congregationum hujuſmodi perpetuò ſecundùm obſervantiam Regularem, & Canonicum Inſtitutum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum regere, & guber-

nare, & reſpectivè viſitare valeant, neque primodicta Congregatio ſuper prædictis omnibus, & ſingulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine moleſtari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in judicio, & extra impediri poſſit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Clauſula præſervativa.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes ſemper & perpetuò tanquam ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis firmiter, atque inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo unquam tempore, quovis prætextu, occaſione, vel cauſa recedi, aut reſiliri poſſe eaſdemque præſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedémque prædictam, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi: ſed ſemper & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, atque validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore, primodictæque Generalis Superioris, & Fratrum Diſcalceatorum hujuſmodi Congregationi ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Synodalibus, Provincialibuſque, & Univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis primodictæ Congregationi, illiúſque Superioribus, & perſonis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides

§. 6. Volumus autem, quòd ipſarum præſentium exemplis, ſeu tranſumptis, etiam impreſſis, & alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo, & Notarii publici manu obſignatis ſtetur, eademque prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 22. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Octobris 1670. Pontificatûs Noſtri Anno primo.

XXV. Quòd Privilegia Fratribus Diſcalceatis B. Mariæ de Monte Carmelo conceſſa intelligantur etiam ad favorem Fratrum Calceatorum ejuſdem Ordinis emanata.

Ne otioſè repetam, quæ pluries dicta ſunt, te remitto ad ea quæ notavi de his Fratribus ad Conſtit. 127. Romanus, *& ad Conſtit.* 140. Inter cæteras, *Urb. VIII. Tom.* 4.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1670.

Exordium.

AD uberiores bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati nuncupati Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, adſpirante ſuperni favoris auxilio, in Eccleſia Dei proferre aſſiduè ſatagunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, rationi conſentaneum reputamus, ut religioſa eorum ſtudia, felicéſque progreſſus, ſpiritualium gratiarum, atque privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

Clem. VIII. declaravit Ord. Carmelit. Diſcalc. unum ex quatuor Mendicant.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Matthæus Orlandus Prior Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, dum fel. recordationis Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas die 23. Martii 1594. & die 20. Auguſti 1603. expeditas literas, quæ ſubinde à felic. mem. Paulo Papa V. Prædeceſſore pariter noſtro confirmatæ fuerunt, Congregationem Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum ejuſdem Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, eſſe unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem ſcilicet Carmelitarum, ipſiſque Congregationis, & Fatribus Diſcalceatis, omnia ad prædictum Ordinem tam de jure, quàm ex privilegiis attinentia, tanquam propria competere, ac ejuſdem Congregationis Præpoſitum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Conventus, & Collegia, cæteráque eiſdem pertinentia reſpectivè privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis dicto Ordini conceſſis, & concedendis uti, potiri & gaudere debere declaraverit, & aliàs prout in prædictis literis uberiùs continetur. Licèt autem Fratres Carmelitæ Calceati omnibus privilegiis, indulgentiis, & gratiis prædictæ Congregationi Fratrum Diſcalceatorum conceſſis hactenus fruiti ſint, in vim dictæ declarationis, qua ob identitatem ejuſdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id quod uni eſt conceſſum, alteri quoque tanquam proprium competere; nonnulli tamen circa hoc ſcrupulum ſubindè patiuntur, eo quòd non adſit expreſſa declaratio pro Fratribus Carmelitis Calceatis, ſicuti eſt pro Diſcalceatis: Nobis propterea dictus Matthæus Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat prout in rubr.

§. 2. Nos igitur ipſius Matthæi Prioris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, cúmque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliíſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam prædictarum, quàm aliarum quarumcunque literarum Apoſtolicarum ad favorem memoratorum Fratrum Diſcalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & in inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædicto Ordini, ejuſque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, cæteriſque ad eoſdem quomodolibet pertinentibus reſpectivè, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, immunitatibus,

tibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, quæ dictæ Congregationi Fratrum Diſcalceatorum, ejuſque Fratribus, *Monialibus*, *Domibus*, *Collegiis*, cæteriſque ad ipſam Congregationem quomodolibet pertinentibus hactenus per Sedem Apoſtolicam quomodolibet, etiam cum clauſula prohibitiva communicationis, conceſſa fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodò tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eidem Ordini, ejuſque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus Conventibus, Collegiis, cæteriſque ad ipſum Ordinem pertinentibus hujuſmodi nominatim, & expreſsè conceſſa fuiſſent, & in futurum concedentur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū. §. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgentiis adinſtar, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in prædictis literis Apoſtolicis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorū fides. §. 5. Volumus autem ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 13. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 31 Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XXVI.

Confirmatio Decretorum S.R.E Cardinalium de revocandis attentatis à Fratribus Excalceatis Eremitarum Ordinis S. Auguſtini in Luſitania circa Juriſdictionem Procuratoris Generalis, & novorum Conventuum erectionem.

Declarationem Decretorum circa materiam, de qua in rubrica editorum, habes Conſtit. hujus Pontif. 33. Ex injuncto, *infrà.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Referuntur decreta Cardinalium. Aliàs emanarunt à Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium à Nobis ſpecialiter deputatorum Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 1. Cùm Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ Monaſterium Sanctiſſimæ Conceptionis, in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejuſdem Ordinis a juriſdictione Patris Prioris Generalis totius Ordinis hujuſmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hiſpaniæ ſubjecerint, Novitios ad habitum admiſerint, & nova Monaſteria ibidem erigere, ac fundare intenderent, pendente controverſia ſuper hujuſmodi re in Sacra Congregatione Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Procurator Generalis totius Ordinis prædicti inſtetit revocari prædicta omnia, utpote attentata, & hujuſmodi novas erectiones, ac fundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi. Quapropter Congregatio nonnullorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ad ſupradictas preces examinádas à Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter deputata, auditis pluries rationum momentis, tàm in facto, quàm in jure per utramque partem allatis, die 26. Septembris 1670. cenſuit revocanda eſſe attentata prædicta, & nullum jus competere Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ ſuper illo Monaſterio Ulyſſipone erecto pro cura Monialium neque eſſe locum diſmembrationi à Religione. Et die quinta Decembris ejuſdem anni 1670. cenſuit, non eſſe locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ: ac propterea illos erigi, aut fundari, tenore præſentis Decreti prohibuit. Et prædictis Fratribus Excalceatis circa ſupraſcriptam controverſiam perpetuum ſilentium impoſuit.

M. Card. Ginettus.

Quæ Pontifex approbat & confirmat. §. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius Hieronymus Valvaſorius Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini nobis nuper exponi fecit, ipſe Decreta hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſideret: Nos ipſius Hieronymi Prioris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta authoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſula præſervativa. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, ac fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata. §. 4. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio. §. 5. Quocirca Venerabili Fratri Franciſco Archiepiſcopo Sidonienſi moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, aut alios ipſas præſentes literas & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmiſſis intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum eorumdem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittens illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat. §. 6. Non obſtantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis

vel duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Congregationis Fratrum Excalceatorum Hiſpaniæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 1. die 18. Jan. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Janu. 1671. Pontificatus Noſtri anno primo.

XXVII. Confirmatio declarationis S.R.E. Cardinalium de cultu Immemorabili Beatæ Ludovicæ, & caſu à Decretis Urbani VIII. excepto, uti & de Miſſa, & officio in honorem dictæ Beatæ die 31. Januarii in Eccleſia Sancti Franciſci Fratrum Minorum TranſTyberina recitandis.

Conſimile indultum conceſſit in honorem Ferdinandi III. Regis Caſtellæ hic idem Pont. infrà Conſt. ſeq. Glorioſiſſimos.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AGrum Eccleſiæ, quem excolendum ab æterno Agricola accepimus, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam Conjugii fructibus redundantem pio mentis affectu conſiderantes, glorioſa Sanctarum Viduarum, quæ non humanum, ſed divini ſpiritus depromptum infuſione Apoſtolicum conſilium ſecutæ cogitarunt, quæ ſunt Domini, ut eſſent ſanctæ corpore, & ſpiritu, ac in Deum ſperarunt inſtantes obſecrationibus, & orationibus die, ac nocte, merita condignis honoribus celebranda eſſe cenſemus, & proinde tendentia in id ipſum Chriſti fidelium præſertim hujus Almæ Vrbis noſtræ, ex qua bonorum operum exempla in omnes Chriſtiani Orbis partes aſſiduè promanant vota libenter exaudimus, ſicuti matura deliberatione prævia ſpirituali fidelium conſolationi, atque ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Cauſa Indulti. §.1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Senatus, Populuſque Romanus Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi beatam Ludovicam Viduam Concivem ſuam Tertii Ordinis S. Franciſci ex vetuſtiſſima Albertinorum gente claris natalibus ortam non minus pietate, quàm munificentia, pretioſum Calicem, & Cereos quotannis die 31. Januarii, qua obdormivit in Domino, Eccleſiæ S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, in qua Venerabile ejuſdem Beatæ Ludovicæ corpus requieſcit, offerendo per longiſſimi temporis decurſum coluerint, & in ipſo Pontificatus noſtri primordio Nobis humiliter ſupplicaverint, ut cauſam Canonizationis memoratæ Beatæ Ludovicæ ad effectum probandi ejus cultum immemorabilem Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum committere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos verò eorumdem exponentium deſiderio paterna clementia annuentes, commiſſionem cauſæ hujuſmodi manu noſtra ſignaverimus, & in illius vim peculiaris proceſſus in Curia ſervatis ſervandis fabricatus fuerit, eoque per dilectum filium noſtrum in Urbe prædicta Vicarium in ſpiritualibus generalem recognito, emanaverit ab eodem Vicario ſententia ſuper caſu excepto, ac deinde prædicta Cardinalium Congregatio re acriter, & maturè diſcuſſa ſententiam hujuſmodi cōfirmaverit, ac de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & caſu excepto à Decretis fel. record. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri conſtare declaraverit.

Declaratur in rubr. §.3. Hinc eſt, quod Nos piis, enixiſque Senatus, & Populi prædictorum precibus favorabilem aſſenſū quantùm cum Domino poſſumus præbere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, declarationem à memorata Cardinalium Congregatione factam, ut præfertur, quod ſcilicet de cultu immemorabili dictæ beatæ Ludovicæ, & caſu excepto à Decretis prædicti Urbani Prædeceſſoris conſtet Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

§.4. Præterea, ut de eadem Beata Ludovica quotannis 31. Januarii in prædicta Eccleſia S. Franciſci de Urbe Officium recitari, & Miſſa etiam à Sacerdotibus eo die ad Eccleſiam hujuſmodi confluentibus celebrari de Communi nec Virginum, nec Martyrum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani liberè & licitè poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariorū derogatio. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 28. Jan. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Ianuarii 1671. Pontificatus Noſtri Anno primo.

XXVIII Indultum de celebranda Miſſa, & officio in honorem Ferdinandi III. Regis Caſtellæ, & Legionis per Regna Hiſpaniæ, & omnes ejus ditiones, uti & in Eccleſia SS. Iacobi, & Ildephonſi de Vrbe nationis Hiſpanorum, die 30 Maii ſub ritu duplici recitando.

De materia hujuſmodi indultorum, vide ſuprà ad Conſtitut. 27. Agrum Eccleſiæ, *hujus Pontificis.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA. X
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. GLorioſiſſimos cœleſtis Hieruſalem Cives, illos præſertim, qui in diebus peregrinationis ſuæ tametſi in rerum humanarum ſublimitate poſiti eſſent, non ſperarunt in lubrico divitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis, ſed magna illa virtute humilitatis, qua fit, ut omnia terrena cacumina temporali mobilitate nutantia, non humano uſurpata faſtu, ſed divina gratia donata celſitudo tranſcendat, ſolidati bellarunt bella Domini, & unico illi fundamento, quod eſt Chriſtus Jeſus, innixi, ſuperædificarunt aurum, argentum, lapides pretioſos, manentiſque operis mercedem in æternæ ſalutis ſtabilitate accipere meruerunt, congruis honorum, laudumque præconiis in terris celebrandos eſſe meritò cenſemus, ac proinde flagitantia ad ipſum Regum orthodoxorum non minùs pietatis, aliarūque Chriſtianorum virtutum, quàm Regii faſtigii ſplendore fulgentium vota paterno affectu exaudimus,

ſicut

ſicut ad Eccleſiæ Catholicæ decus,ſpiritualemque fideſium populorum ædificationem , atque devotionem fovendam , & promovendam conducibile in Domino fore arbitramur,

Sacr. Congreg. Cardinalium quid decrevit.

§.1. Cum itaque aliàs videlicet die 29. Maii 1655. Congregatio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum ex deductis in proceſſu auctoritate Apoſtolica confecto ſuper caſu excepto declaraverit , de illo conſtare ex cultu exhibito ſervo Dei Ferdinando III Regi Caſtellæ,& Legionis cognomento Sancto per immemorabilem temporis curſum excedentem metam centum annorum ante Decreta fel. record.Urbani Papæ VIII.prædeceſſoris noſtri,cum ſcientia , vel tolerantia Ordinariorum, & emanatum deſuper dictæ Congregationis Decretum recol. mem. Alexander Papæ VII. etiam prædeceſſor noſter die 31.ejuſdem menſis approbàverit, & inter alia pleniſſimè conſtiterit de celebratione Miſſarum in honorem prædicti *Servi Dei*,prout de Sanctis celebrari ſolent,tam in Sacrario veteri,quàm in Capella Beatæ Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Eccleſiæ Hiſpalenſis , ubi extat illius ſepulchrum.

§.2.Hinc eſt , quod Nos piis , enixiſque chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici,ac chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis precibus nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segobiæ,& Cardonæ, Regni Neapolitani Protegem , ac ejuſdem Caroli Regis apud Nos , & Sedem Apoſtolicam Oratorem ad præſtandam Nobis ipſius Caroli Regis nomine obedientiam miſſum ſuper hoc humiliter porrectis favorabilem aſſenſum,quantum cum Domino poſſumus præbere cupientes, ut in omnibus Regnis Hiſpaniarum , &

Indultum de quo in rubrica

Ditionibus eidem Carolo Regi ſubjectis , & in Eccleſia SS.Jacobi , & Ildephonſi de Urbe nationis Hiſpanorum de memorato Servo Dei Ferdinando III. Rege Miſſa,& Officium de communi Confeſſorum non Pontificum, ſub ritu duplici juxta Rubricas Breviarii , & Miſſalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maij, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino,celebrari, & ab omnibus utriuſque ſexus Chriſti Fidelibus,qui ad horas canonicas tenentur,recitari liberè,& licitè poſſint, & valeant reſpectivè,authoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus,& indulgemus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus , & ordinationibus Apoſtolicis , ac Decretis , cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.4. Volumus autem , ut earumdem præſentium literarum tranſumptis,ſeu exemplis,etiam impreſſis,manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis , & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus , & ubique , tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ.

D. P. A. 7. die Febr.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 7. Februarii 1671. Pontificatus Noſtri Anno primo.

XXIX. Conceſſio , & extenſio Indulgentiarum Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii conceſſarum , ad omnes etiam non confratres ,aut conſorores, dummodò Miſſæ , & Proceſſioni de Roſario celebrandæ, & quolibet menſe faciendæ interſint.

Plures Summi Pontifices Indulgentias ſimiles huic Confraternitati conceſſerunt , ut videre poterit in Repertorio , verbo Confraternitas Roſarii.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COEleſtium munerum Theſauros,quorum diſpenſationem humilitati noſtræ commiſit Deus, fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus , ſicut pia ſublimium perſonarum regali faſtigio, ac multiplici virtutum decore ſplendentium,eximiaque in Nos, & hanc Sanctam Sedem devotione conſpicuarum vota poſtulant,& Nos ad augendam,fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur.

Supplicatio

§.1. Itaque piis , & devotis Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici , ac Chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ , earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus genitricis, nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segobiæ,& Cardonæ, Regni Neapolis Proregem , ac dicti Caroli Regis apud Nos,& Sedem Apoſtolicam Oratorem ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam miſſum humiliter porrectis ſupplicationibus paterno affectu annuere cupientes , ac de Omnipotentis Dei miſericordia , & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus , & ſingulis Sacerdotibus , ſæcularibus , vel regularibus , quibus Miſſam de Sanctiſſimo Roſario juxta Conſtitutiones,& Decreta dictæ Sedis celebrare licet, Miſſam hujuſmodi de cætero celebraturis , necnon omnibus , & ſingulis Fratribus,& Monialibus, etiam Tertiariis Ordinis Prædicatorum , ſeu Sancti Dominici , ac Confratribus, ac Conſororibus quarumcunque Confraternitatum ejuſdem Sanctiſſimi Roſarii,tam hactenus erectarum,quàm

Indulgentias, & confirmat, prout in rub.

in futurum quandocumque erigendarum,& ubicumque locorum exiſtentium,qui verè pœnitentes , & confeſſi vel ſaltem confitendi propoſitum habentes Miſſæ de Roſario hujuſmodi , ut præfertur celebrandæ devotè interfuerint,ibique pro Chriſtianorum Principum concordia hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice id egerint,ut omnes, & ſingulas Indulgentias , & peccatorum remiſſiones,ac pœnitentiarum relaxationes conſequantur , quas Confratres,& conſorores dictarum Confraternitatum totum Roſarium recitando ex conceſsione dictæ Sedis conſequuntur , auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea omnibus , & ſingulis præfatis, qui Miſſam de Roſario,ſicut præmittitur, celebrare, vel audire conſueverint,ſi verè pœnitentes,& confeſſi,ac Sacra communione refecti,ut præfertur,oraverint, ut quolibet menſe eaſdem pariter Indulgentias,ac peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes conſequantur , quas conſequuntur Confratres , & Conſorores præfatarum Confraternitatum,qui proceſſioni Sanctiſſimi Roſarii hujuſmodi prima Dominica cujuſlibet menſis interſunt , utque omnes,& ſingulæ Indulgentiæ, ac peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes hujuſmodi animabus fidelium defunctorum , quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac inde migraverint, per modum ſuffragii applicari poſſint, auctoritate , & tenore præfatis concedimus pariter,& indulgemus.

Contrariis derogat.

§.2. Non obſtantibus noſtra , & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar , aliiſque conſtitutionibus ; & Ordinationbus Apoſtolicis,cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem , ut earumdem præſentium literarum tranſumptis , ſeu exemplis , etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis , & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur in Judicio , & extra illud quæ ipſis præſentibus haberetur , ſi forent exhibitæ,vel oſtenſæ.

D.P. Anno die 16. Febr.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris,die 16.Februarii 1671.Pontificatus Noſtri anno primo.

Indultum

XXX. **Indultum de celebrando feſto, & recitando Officio S. Didaci Confeſſoris die 13. Novembris, ob impeditam diem 12. ejuſdem menſis, in quo idem feſtum, & Officium celebrari, & recitari conſueverat.**

Sanctorum Catalogo adſcripſit Didacum, eique Officium, & Miſſam decrevit Sixtus V. Conſtitut. 82.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Cauſa indulti.

CUm ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de obſervantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit dudum fel. rec. Sixtus V. & Clemens VIII. Romani Pontifices prædeceſſores noſtri Officium, & Feſtum S. Didaci Confeſſoris dicti Ordinis profeſſoris quotannis die 12. Novembris celebrari, & recitari conceſſerint, prout in eorum literis deſuper expeditis uberiùs continetur; dicta verò dies 12. Novembris Officio Sancti Martini Papæ, & Martyris impedita reperiatur: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Indultum de quo in rubrica.

§.2. Nos igitur ad ea, quæ Sanctorum venerationem concernunt favorabiliter intendentes, ac prædicti Procuratoris Generalis votis in hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, benignè annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Necnon prædictorum Sixti, & Clementis prædeceſſorum literarum hujuſmodi tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero feſtum, & Officium S. Didaci Confeſſoris annis ſingulis die decimatertia ejuſdem menſis Novembris ſub ritibus, & formis, ac à perſonis, quibus id per literas prædictas conceſſum fuit, & aliàs in omnibus, & per omnia juxta earumdem literarum formam, & tenorem celebrari, & recitari reſpectivè liberè, & licitè poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſula præſervativa.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§.4. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.5. Non obſtantibus, quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria, prædictis Sixti, & Clementis prædeceſſorum literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 27. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Februarii 1671. Pontificatus Noſtri Anno primo.

XXXI. **Confirmatio Conſtitutionum Pii IV. & Gregorii XIII. de Pœnis Monachis Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti infligendis, qui munus Abbatis poſtulant, aut ad idem, vel alia munera publica per favores Principum, aut aliorum aſpirant.**

Ne pluries dicta otioſè repetam, vide quæ annotata ſunt ad Conſtit. 17. Eccleſiæ, *ſuprà hujus Pontificis.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod licèt per Conſtitutiones dictæ congregationis caveatur expreſſè, *ut qui munus Abbatis poſtulaverit, eo cenſeatur ipſo jure excluſus, ſimiliter & ii, pro quibus poſtulatum fuerit, in pœnam inhabilitationis incurrant*, juxta quaſdam fel. record. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris literas in forma Brevis die 2. Junii 1565. expeditas, multaque alia in dictis Conſtitutionibus ad excludendum ambitum diſponantur: Et in eiſdem Conſtitutionibus inſertæ reperiantur quædam rec. mem. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri literæ, quarum initium, *Cum nihil ita alienum, &c.* per quas ſub pœna excommunicationis, ac privationis officiorum, perpetuæque ad illa inhabilitatis prohibetur cuicumque Monacho cujuſvis gradus, & præeminentiæ exiſtat, ne favores exterorum ad Prælaturas, aliave quæcumque majora, vel minora dictæ Congregationis munera aſſequenda procuret: Nihilominus nonnulli ejuſdem Congregationis Monachi, & Abbates aditum ſibi ad Prælaturas, & munera publica Congregationis hujuſmodi exterorum favoribus facere ſatagunt, non ſine maxima ipſius Congregationis perturbatione. Quare dictus Procurator Generalis de conſilio, & aſſenſu dilecti filii noſtri Cæſaris titul. SS. Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Facheneti nuncupati, Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, Nobis humiliter ſuplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio de qua in rubrica.

§.2. Nos igitur conſiderantes, quod nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, ac proinde ambitionis hujuſmodi perniciosum malum à prædicta Congregatione omninò excludere cupientes, dictumque Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones memoratæ Congregationis ad excludendum ambitum, ſicut præmittitur factas, necnon prædictas Pii, & Gregorii prædeceſſorum literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Præceptum de obſervando.

§.3 Ut autem præmiſſa firmius, atque inviolabilius obſerventur, volumus ut dilecti filii moderni, & pro tempore exiſtentes Abbas Generalis, & alii ex Definitorio, ac Procurator Generalis dictæ Congregationis pœnas in Conſtitutionibus, & literis ſicut præmittitur, confirmatis, & innovatis impoſitas contra tranſgreſſores irremiſſibiliter exequantur, alioquin ſi ea in re negligentes fuerint, poſtquam eis clarè conſtiterit, ambitioſos hujuſmodi Monachos, vel Abbates favores extra eandem Congregationem procuraſſe, pœnam privationis ſuorum reſpectivè officiorum eo ipſo incurrant.

§.4. De

[Cl]auſula [pr]æſervativa. §.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

[C]lauſula [su]blata. §.5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac iritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[C]ontrariorū [re]motio. §.6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

[T]ranſum[p]torū fides. §.7. Volumus autem, vt earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

[D]. P. A. 1. [d]ie 27 Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Februarii 1671. Pontificatus Noſtri anno primo.

[X]XXII. Indultum pro creatione duodecim Abbatum titularium Abbati Generali unà cum Definitorio Congregationis Ordinis S. Benedicti Montis Oliveti conceſſum.

[E]dita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X

Ad perpetuam rei memoriam.

[Pr]oœmium. EX commiſſæ Nobis divinitus diſpenſationis officio cupientes, ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti rependatur, ac ipſius Congregationis Monachos, ut in vinea Domini ſtrenuè laborare ſtudeant, aliquo honorificentiæ præmio incitare, necnon dilectum filium Procuratorem generalem dictæ Congregationis ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis ocaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes.

[U]rban. VIII. aliqua ut in Conſt. prohibet. §.1. Ac quarundam fel. rec. Vrb. PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literarum die 26. Ianuarii 1627. expeditarum incipientium, Apoſtolatus Officium, &c. per quas Abbatum titularium in præfata Congregatione creatio ſub certis modo, & forma tunc expreſſis prohibita fuit, tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto habentes, ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris generalis nomine Nobis de conſilio, & aſſenſu dilecti filii noſtri Cæſaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Preſbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, unà cum Definitorio ipſius Congregationis, duodecim Abbates titulares, nempe duos pro qualibet Provincia ejuſdem Congregationis, qui tamen ſint

[H]ic Pont. [i]ndulget ut [i]n rubr. ætate quinquagenarii, & ſaltem 20. annorum ſpatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magiſtri Novitiorum, aut œconomi [illegible] do, Congregationi præfatæ laudab[illegible] ita tamen ut ejuſmodi Abbates titulares, nec [illegible] Monaſteriorum, nec votum, ſive [illegible] in Capitulis generalibus, nec ullam aliam [illegible] prærogativam, vel exemptionem, quæ Monaſteriis onoroſa ſit, prætendere valeant, ſed in Eccleſia, ſaltem [illegible] feſtivis, Miſſæ Conventuali, & Veſperis, ac diebus ſingulis manè orationi mentali intereſſe teneantur, auctoritate noſtra Apoſtolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum alios ex eadem Provincia uſque ad complementum numeri duodenarii hujuſmodi, & non ultra, ſubrogandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præſentium tribuimus, & impartimur.

§.2. Et quia nonnunquam accidit ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti ſtudio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergo, regimen, ſive gubernium Monaſterii ſibi commiſſi alternis vicibus cum illo gerere ſit contentus, auctoritate præfata harum ſerie permittimus memorato Abbati Generali unà cum Definitorio præfato ejuſmodi alternationes acceptare, & ad uſum deducere, dummodo tamen Abbas ad id ſpontè conſentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præſcriptum conſtitutionum dictæ Congregationis neceſſariæ, & non aliter. *Alternationes acceptandi facultatem ſub certa forma permittit.*

§.3. Porrò unus tantùm eorum, nempè ille, qui Monaſterium actu gubernabit, votum, ſive ſuffragium in Capitulo generali Congregationis prædictæ habeat: Vacans autem à gubernio, in alterius gubernantis Monaſterio degat, nec plus prætendere poſſit, quàm Monachus Ordinarius, præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter ſolus remaneat Abbas regiminis quandiu vixerit, vel donec renunciaverit. *Votum in Capitulo generali Abbati gubernanti ſolum conceditur.*

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari. *Clauſulas præſervativas apponit.*

§.5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Et ita judicari mandat.*

§.6. Non obſtantibus præfatis Urbani Prædeceſſoris literis, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, ac Monaſteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contrariis derogat.*

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptorum fides.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Februarii 1671. Pontificatus Noſtri Anno primo. *D. P. A. 1. die 27. Feb.*

Declaratio

XXXIII **Declaratio, in qua omne Jus prætenſum ſuper Monaſterio Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Ulyſſipone erecto Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ tollitur, & erectio novorum Conventuum dicti Ordinis in Regno Luſitaniæ prohibetur.**

Nonnulla circa materiam, de qua in rubrica, emanarunt decreta Sacra Congregationis Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſita: quorum confirmationem habes ſuprà in Conſt. hujus Pontificis 26. Aliàs.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere enatas inter Religioſos viros controverſias, ne fraternæ charitatis ſerenitatem conturbent, dirimere ſtudemus, ſicut æquitati, & juſtitiæ conſentaneum eſſe in Domino arbitramur.

Cauſa declarationis. §. 1. Cùm itaque (ſicut accepimus) dilecti filii Fratres excalceati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ Monaſterium Conceptionis Beatæ MARIÆ Virginis Immaculatæ, in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejuſdem Ordinis, a juriſdictione dilecti etiam filii Prioris Generalis totius Ordinis hujuſmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hiſpaniæ ſubjecerint, Novitios ad habitum admiſerint, & nova Monaſteria ibidem erigere, ac fundare prætenderint, pendente controverſia ſuper hujuſmodi re in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, dilectus verò filius Procurator Generalis totius Ordinis prædicti inſtiterit, revocari prædicta omnia, utpotè attentata, & hujuſmodi novas erectiones, & fundationes dictis Fratribus excalceatis interdici, ac prohiberi.

Omnia geſta per hos Fratres attentata revocantur. §. 2. Hinc eſt, quod Nos habita relatione ſententiæ Cógregationis nonnullorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium ſuper hoc negotio à Nobis ſpecialiter deputatorum, qui rationum momenta, tam in facto, quam in jure per utramque partem allata pluries audiverunt controverſiæ hujuſmodi finem imponere cupientes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine attentata prædicta revocanda eſſe, nullumque jus competere Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ ſuper illo Monaſterio Ulyſſipone erecto pro cura Monialium, neque eſſe locum diſmembrationi illius à Religione, nec eſſe locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ, tenore præſentium decernimus, & declaramus, ac proptereà illos erigi, aut fundari, harum ſerie prohibemus, & prædictis Fratribus Excalceatis circa ſupraſcriptam controverſiam perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſulæ præſervativæ. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati Fratres Excalceati, ſeu alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, ſeu ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel [illegible] ſeu impetrato, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis [illegible] paribus conceſſo, vel emanato quempiam [illegible] illud uti, ſeu ſe juvare poſſe: ſed [illegible] literas ſemper firmas, validas, & efficaces [illegible], & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus [illegible], & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, [illegible] pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpectivè in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Ita judicari mandat. §. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 5. Quocirca Venerabili Fratri Franciſco Archiepiſcopo Sidonienſi moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & dictæ Sedis in portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præſentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus ſolemniter publicans, illiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittens illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia; appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contraria removet. §. 6. Non obſtantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis authoritate præſentium in judicium non trahatur aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, & Congregationis Fratrum Excalceatorum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. die 27. Feb. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27 Februarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

Literæ Proceſſus S. D. N Clementis Papæ X. lectæ die Cœnæ Domini Anno 1671. XXXIV.

De hac materia vide quæ notavi ad Conſt. 16. Paſtoralis, *Alexand. VII.*

CLEMENS EPISCOPUS *Edita A.D. 1671.*
Servus ſervorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Excommunicentur. PAſtoralis Romani Pontificis vigilantia, & ſollicitudo, cum in omni Chriſtianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro ſui muneris officio aſſiduè

[illegible] veritatem [illegible] in Catholicæ Fidei, [illegible] Deo, unitate, atque [illegible] conſervanda maximè elucet, [illegible] Chriſti non ſint parvuli fluctuantes, [illegible] omni vento doctrinæ in nequitia [illegible], ad circumventionem erroris; ſed omnes [illegible] in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in [illegible]um, neque ſe in hujus vitæ ſocietate, [illegible]nione lædant, aut inter ſe alter alteri offenſionem præbeat, ſed potiùs in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra ſub Chriſto capite, ejuſque in terris Vicario Romano Pontifice Beatiſſimi Petri Succeſſore, à quo totius Eccleſiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratiâ adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ut futuræ quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſanè cauſas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, hodierna die, quæ anniverſariæ Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria juſtitiæ arma per miniſterium Summi Apoſtolatus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius eſt, quàm fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & juſtitiam Deo auctore, tueri, vetuſtam, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Hæretici cujuſcumque ſectæ, & eorum fautores, libros legentes, & tenentes, & imprimentes

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, quoſcumque Huſſitas, Uvichlephiſtas, Luteranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & à Chriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos quocumque nomine cenſeantur, & cujuſcumque ſectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoſlibet illorum defenſores, ac eorumdem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa, publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schiſmaticos, & eos, qui ſe à noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Concilium.

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, ſeu mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes: necnon eos quorum auxilio, conſilio, vel favore appellatum fuerit.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipuè à monte Argentario uſque ad Terracinam; ac omnes eorum fautores, receptatores, & defenſores.

§ 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcumque Navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis, ſive in ipſis navibus, ſive ex eiſdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni & Adriatici, quàm in cæteris cujuſcumque maris Regionibus, & litoribus, ſurripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

§ 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova pedagia, ſeu gabellas, præterquam in caſibus ſibi à jure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis imponunt, vel augent, ſeu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falſarios lit. Apoſt. ab habente auctoritate ſignatarum.

§.6 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios literarum Apoſtolicarum, etiam in forma brevis, ac Supplicationum gratiam, vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarium, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato [illegible] Pontificis, [illegible], necnon falsò [illegible] literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & [illegible] falsò ſignantes ſupplicationes hujuſmodi ſub [illegible] Romani Pontificis, ſeu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

[illegible]em excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes, & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus Sanctæ Sedis ſententias expreſsè, & nominatim declaratos deferunt, ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica inſtrumenta, lignamina, cannabem, funes, tam ex ipſa cannabe, quàm alia quacumque materia, & ipſam materiam; aliaque hujuſmodi, quibus Chriſtianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe, vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipublicæ concernentibus, in Chriſtianorum perniciem, & damnum, ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcumque privilegiis quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus conceſſis, de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Perturbantes eos, qui victualia Romam adducunt

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Romanæ Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam Adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant ſeu hæc facientes defendunt per ſe, vel per alios, cujuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus, etiamſi Pontificali, ſeu Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui juriſdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel Noſtris Judicibus non habentes, illam ſibi temerè vendicantes, ſimilia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, ſeu deprædantes Romipetas, ſeu Peregrinos ad Urbem cauſa devotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, ſeu præſtantes in eis auxilium conſilium, vel favorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel per alios perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel ſæculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negotiorumque geſtores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis, vel negotiis deputatos, occaſione cauſarum, vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujuſmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine ſeu futura executione lit. Apoſt. etiam in forma Brevis, ad Curias ſæculares.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, tam Eccleſiaſticos, quàm ſæculares cujuſcumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futura executione literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quàm juſtitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis & à Sede prædicta, ſeu Legatis, Nunciis Præſidentibus, Palatii noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus, & Delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias ſæculares, & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii ſuper hujuſmodi literarum, & proceſſuum exequutione inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & ſubexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe, vel alium, ſeu alios, publicè vel occultè, quive aliàs quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas à dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directè, vel indirectè prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel eas apud ſe, aut Notarios, ſeu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præſumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque, qui per ſe, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commiſſariis noſtris, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumve curſum, & audientiam; ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Judices interponunt: Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel conſentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel aliàs compellunt, vel exequutionem literarum Apoſtolicarum, ſeu exequutorialium, proceſſuum, ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad Nos informandos, ut dicunt, ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coram Nobis, & Sede Apoſtolica legitimè proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Conſiliarii, Ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum ſæcularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Judices ſæculares trahentes perſonas Eccleſiaſticas ad ſuum Tribunal, vel alios Eccleſiaſticam libertatem quomodolibet lædentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcumque, perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quarumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæſito colore: Necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quævis alia decreta in genere, vel in ſpecie, ex quavis cauſa, & quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo reſtringitur, ſeu noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expreſſè præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directè, vel indirectè carcerando, vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quo minùs ſua juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundùm quod Canones, & Sacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque ſententias, & decreta, aut aliàs fori Eccleſiaſtici judicium eludentes, ad Cancellarias, & aliàs Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Auxilium præſtantes uſurpantibus ſedis Apoſt. vel Eccleſiarum juriſdictiones.

§. 17. Quive juriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcunque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam à ſponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per ſe, vel per alios, directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innovantes decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſimè celebrato, quàm aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales ſæculares ſe interponentes in cauſis capitalibus contra Eccleſiaſticas perſonas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, ſubexequutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illas proferendo, vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique hujuſmodi licentiam ad perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint Conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, ſeu alios, directè, vel indirectè ſub quocumque titulo, vel colore invadere, deſtruere, occupare,

pare, & detinere præſumpſerint in totum, vel in partem; Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Tuſcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayſinum, Sabinenſem, Marchiæ Anconitanæ, Maſſæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarúmque Terras, & loca, ac Terras ſpecialis commiſſionis Arnulforum, Civitatéſque noſtras Bononiam, Cæſenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Caſtelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, dictæque Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjecta: necnon ſupremam juriſdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Eccleſiæ competentem de facto uſurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præſumunt; necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, ſeu illis auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtantes. Volentes præſentes noſtros proceſſus, ac omnia, & quæcunque his literis contenta, quouſque alii hujuſmodi proceſſus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore exiſtente fiant, aut publicentur, durare, ſuóſque effectus omninò ſortiri.

Hac Conſt. quiſcunque ligat.

§. 21. Cæterùm à prædictis ſententiis nullus per alium quàm per Romanum Pontificem, niſi in mortis articulo conſtitutus, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, abſolvi poſſit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis ſæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Epiſcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & locis piis, necnon Laïcis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cujuſvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacunque ſcriptura in genere, vel in ſpecie conceſſorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod ſi fortè aliqui contra tenorem præſentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommunicationis ſententia innodamus, graviùs contra eos ſpiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, proceſſuri.

Papa abſolutio non comprehendit eos, qui à præmiſſis non deſtiterint.

§. 23. Declarantes, ac proteſtantes quamcunque abſolutionem, etiam ſolemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos ſub præſentibus comprehenſos, niſi prius à præmiſſis, cum vero propoſito ulterius ſimilia non committendi deſtiterint, ac quoad eos, qui contra Eccleſiaſticam libertatem, ut præfertur, ſtatuta fecerint, niſi priùs ſtatuta, ordinationes, Conſtitutiones, pragmaticas, & decreta hujuſmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, ſeu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & caſſari, ac Nos de revocatione hujuſmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter ſuffragari, quin etiam per hujuſmodi abſolutionem, aut quoſcunque alios actus contrarios, tacitos, vel expreſſos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam noſtram, vel Succeſſorum noſtrorum quantocunque tempore continuatam in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac quibuſcunque juribus Sedi Apoſtolicæ, ac S. R. E. undecunque, & quandocunque quæſitis, vel quærendis nullatenus præjudicari poſſe, aut debere.

§. 24. Non obſtantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus aliis, cujuſcunque Ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quavis Eccleſiaſtica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, ſeu locis à prædicta Sede ex quavis cauſa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibuſvis clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis conceſſis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujuſmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem; necnon conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcunque longiſſimis, & aliis quibuſlibet obſervantiis ſcriptis, vel non ſcriptis, per quæ contra hos noſtros proceſſus, ac ſententias, quominus includantur in eis, ſeu juvare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac ſi ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitus tollimus, & omninò revocamus, cæteráque contraria quæcunque.

§. 26. Ut verò præſentes noſtri proceſſus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, ſeu membranas proceſſus ipſos continentes, valvis Eccleſiæ S. Ioan. Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos proceſſus hujuſmodi concernunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut quod ipſos ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non ſit veriſimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 27. Inſuper, ut proceſſus ipſi, & præſentes literæ, ac omnia, & ſingula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pleriſque Civitatibus, & locis fuerint publicata, univerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet conſtitutis, per hæc ſcripta committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ut per ſe, vel per alium, vel alios præſentes literas, poſtquam eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam, ſemel in anno, aut ſi expedire viderint, etiam pluries in Eccleſiis ſuis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, ſolemniter publicent, & ad Christi Fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, aliſque locorum Ordinarii, & Eccleſiarum Prælati, necnon Rectores, cæteríque curam animarum exercentes, ac Presbyteri ſæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confeſſiones quavis auctoritate deputati, tranſumptum præſentium literarum penes ſe habeant, eáſque diligenter legere, & percipere ſtudeant.

Quicunque audiunt confeſſiones apud ſe has literas habeant.

§. 29. Volentes earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem prorſus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Trāſumptorum fides.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimoprimo, ſeptimo Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno primo.

D. P. A. 1. die 26. Mart.

Die, menſe, & annò, quibus ſuprà, ſupradicta Bulla affixa fuit ad valvas Baſilicæ Apoſtolorum SS Petri, & Pauli, S. Ioan. Lateranénſis, S. Mariæ Majoris, & aliis locis ſolita, & conſueta Urbis per me Matthæum Bertarellum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. Curſ. Ægidius Felicius Curſ.

XXXV. Monaſteria aliqua pro ſtudiis Generalibus Fratrum Ordinis S. Pauli primi Eremitæ in Hungaria, Polonia, Auſtria, Croatia, & in Suevia, & in Urbe Roma ſtatuit, & de putat.

Privilegia hiſce Fratribus à Summis Pontificibus concreſſa habes ſuprà in Conſtit. 54. In ſupremo, *Alexand. VII.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere, ſacrarum, bonarumque literarum ſtudia, præſertim inter Chriſti fideles divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus fovemus, & promovemus, ac ût debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium, & propagationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Petitio. §. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum S. Pauli Primi Eremitæ, Nobis nuper exponi fecit, ut Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudia in eodem Ordine magis in futurum vigeant, & fratres ipſius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda, atque proſequenda alacriores, & ferventiores reddantur, ipſe Procurator Generalis opportunè à Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummoperè deſideret.

Decernit, ut in rubr. §. 2. Nos ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut deputentur pro ſtudiis generalibus dicti Ordinis in Hungaria, Monaſteria Tallenſe, & Vyhelienſe; in Polonia Clari Montis Czeſtochovienſe, & Cracovienſe S. Staniſlai, in Auſtria Neoſtadienſe; in Croatia Lepoglavenſe; in Suevia Lagnovienſe: quibus accedat Monaſterium ejuſdem Ordinis in Alma Vrbe noſtra nuper erectum, cum ſufficientes redditus, & ædificia neceſſaria arbitrio Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum habuerit: Lectores idonei, & Scholares in his conſtituantur, qui ſtudiis ſedulò incumbant ad præſcriptum Conſtitutionum dicti Ordinis.

Studio uno ab hoſtibus occupato aliud ſubſtituit. §. 3. Porro ſi aliquod ex prædictis Monaſteriis ab Hæreticis, vel à Turcis occupatum fuerit, aut alio caſu occurrente, non potuerint in eo ſtudiorum curricula peragi, dilectus filius modernus, ſeu pro tempore exiſtens Superior Generalis Ordinis præfati, cum beneplacito memoratæ Congregationis Cardinalium aliud vicinum ſubſtituat.

Ad Doctoratus gradum promoveri poſſe indulget. §. 4. Vt autem eorum, qui ſtudia peregerint, labores debitis honoribus decorentur, præfato moderno, & pro tempore exiſtenti Superiori Generali, fratres expreſſè profeſſos dicti Ordinis peractis ſtudiis hujuſmodi, ad Magiſterii, ſeu Doctoratus, alioſque gradus Scholaſticos, dummodo tamen prævio rigoroſo examine ad id reperti fuerint idonei, per ipſum, vel ſi aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, ſeu alios ad hoc idoneos, ab ipſo delegandos, promovendi, ſeu promoveri, eiſque ſolita graduum hujuſmodi inſignia, ſervatis aliàs ſervandis, conferendi, ſeu conferri faciendi, ita ut ſic promoti, & graduati, omnibus, & ſingulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Univerſitatibus ad ipſoſmet gradus promoti ſunt, facultatem auctoritate, & tenore præſentis concedimus, & impartimur.

Prælaturas nullum niſi Doctorem obtinere poſſe decernit. §. 5. Præterea ut nemo deinceps ad Prælaturas, & Officia dicti Ordinis, videlicet ad Generalis, Vicegeneralis, Diffinitoris, Secretarii, Procuratoris Generalis, Provincialis, & Superioris localis munera aſſumi poſſit, qui non fuerit Doctor Sacræ Theologiæ, niſi fortè Definitorium cum aliquo, vel aliquibus vitæ probatæ Religioſis, juſtis de cauſis diſpenſaverit, dicta auctoritate harum ſerie decernimus. Hoc tamen decretum demum locum habere volumus, cùm judicio Capituli Generalis Ordinis præfati, tot numero Doctores fuerint, qui poſſint omnibus Officiis Religionis ſufficere. Interim verò, qui nunc Doctores ſunt, & ſucceſſu temporis erunt, cæteris præferantur.

Doctorum numerum ſtatui mandat. §. 6. Cæterùm ne Doctorum numerus nimium augeatur, in proximo Capitulo generali ejuſdem Ordinis certus eorum numerus ſtabiliatur, quem præterire nefas ſit.

Clauſula præſervativa. §. 7. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata. §. 8. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum quorumcunque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur in Judicio, & extra, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 1. die 3 April. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis 1671. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Erectio Univerſitatis Studii generalis in Civitate Urbini. XXXVI.

Simile erexit Studium in Civitate Ferraria Bonifac. IX. ut videre eſt in ejus Conſtit. 2. In ſupremo, *eique deinde privilegia conceſſit Clemens VIII. Conſt.* 93. Sanctæ Romanæ.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetam rei memoriam.

Exordium. ÆTernæ ſapientiæ conſilio ſpeculatores Domus Iſraël, quæ eſt Sancta Dei Eccleſia, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, excitandis, promovendiſque bonarum literarum, & laudabilium

diſciplina

diſciplinarum ſtudiis, quæ Catholicæ fidei, divinique cultûs propagationi, & incremento, ac Juſtitiæ adminiſtrationi, aliiſque in publicum commodis magnoperè conducibilia ſunt, & depulſa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illuſtrant, peculiarem paſtoralis muneris noſtri ſollicitudinem propenſa charitate adhibemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis dignitatem, noſtrorúmque, & ejuſdem Sedis in temporalibus ſubditorum decorem, commodum, & utilitatem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſa Conſtitutionis. §.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Communitas, & homines Civitatis noſtræ urbinatenſis, quod cùm Collegium Doctorum ejuſdem Civitatis ex antiqua conſuetudine publicam in ea Inſtitutionum Juris Civilis lectionem haberet, ibique Philoſophia, & Sacra Theologia à Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum publicè quoque prælegerentur in utilitatem ſtudioſorum, ut peractis ſtudiorum curriculis, ad Doctoratus lauream provehi valerent, dilectus filius noſter Alderanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apoſtolicæ Legatus, probè cognitum, perſpectúmque habens quantùm eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, ſi inſtituto ibidem ſtudio hujuſmodi, quo parentes eorum liberos ſtudiorum causâ alibi ſuſtentandi onere, atque impenſa liberabantur, incrementum, atque norma traderetur, lecturas prædictas in aliquot manſiones remotas, nec ulli alii uſui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis inſimul redegit, aliáſque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum, quæ in eadem Civitate antehac eximiè floruerunt, lectiones, ſive Cathedras inſtituit, ut ibidem, tam indigenæ, quàm exteri credita ſibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & juventus ad ingenuas artes, atque ſcientias addiſcendas, atque excolendas ardentiori ſtimulo incitaretur; húicque ſtudio nonnullos paucos redditus, ſub Vexilliferi pro tempore exiſtentis, & ſex nobilium prædictæ Civitatis ſuperintendentia aſſignavit.

Innoc. X. & Alex. VII. Studio redditus aſſignant. §.2. Ac fel. rec. Innocentius Papa X. prædeceſſor noſter, cognita grandi utilitate, quæ inde reſultabat, in favorem ejuſdem ſtudii quædam bona ſtabilia duorum Conventuum ſuppreſſorum Congregationis Monachorum Cœleſtinorum, & Ordinis fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis reſpectivè conceſſit, & ſubinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam prædeceſſor noſter publici pariter commodi conſideratione adductus, proventum annuum Sphæriſterii, qui priùs ad exiſtentem pro tempore in eiſdem partibus Sedis prædictæ Legatum ſpectabat, eidem ſtudio applicavit.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, emolumenta quidem ex præmiſſis provenientia, ſtipendiis, quæ Lectoribus dicti ſtudii annuatim præſtantur, ſufficiant: Si verò ſtudium hujuſmodi in Univerſitatem ſtudii generalis cum privilegiis, & indultis ad inſtar illorum, quæ à piæ mem. Clemente Papa VIII. prædeceſſore pariter noſtro Univerſitati ſtudii generalis Civitatis noſtræ, tunc ſuæ, Ferrarienſis conceſſa fuerunt, erigeretur, & inſtitueretur, inde numerus ſtudioſorum, tam provincialium, quàm exterorum ibidem excreſceret, & non ſolùm dictæ Civitati urbinatenſi, quæ à mari remota, commercio non admodum floret, ſed victualibus abundat, & quieti, quam literarum ſtudia deſiderant, colendæ peropportuna exiſtit, decori, & ornamento, ſed etiam illius Civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnoperè conſuleretur.

§.4. Cùmque dicti exponentes hujuſmodi erectionis, & inſtitutionis gratiâ procuraverint, ut idem ſtudium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod antehac à dicto ſtudio diviſum fuit, & (ut aſſeritur) vigore quarumdam ſimilis rec. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri literarum per ſimilis mem. Urbanum Papam VIII. prædeceſſorem pariter noſtrum confirmatarum facultate conferendi Lauream Doctoralem in quibuſcumque facultatibus, ac creandi [illegible], & legitimandi ſpurios fruitur, necnon [illegible] per piæ pariter mem. Julium Papam II. & dictum [illegible] prædeceſſorem conceſſo, de cauſis appellationum in [illegible], & tertia inſtantia, tam civilibus, quàm criminalibus, Eccleſiaſticis, & prophanis in illo ſtatu, & Provincia cognoſcit, firma, ſtabilique unione inter ſe conjungerentur: Nobis propterea ipſi exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ad conſtantis fidei, & ſinceræ devotionis affectum, quem dicti exponentes erga Nos, & Sedem prædictam gerere comprobantur, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper hoc negotio à ſimilis rec. Clemente Papa IX. prædeceſſore pariter noſtro deputatorum conſilio, in præfata Civitate urbinatenſi ex Collegio Doctorum, & ſtudio hujuſmodi, ſicut præmittitur inter ſe unitis, & conjunctis unam Univerſitatem ſtudii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ diſciplinæ, ſcientiæ, & artes publicè doceantur, & prælegantur, & qui peracto ſtudiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magiſterii, & Doctoratus, alióſque gradus Scholaſticos, ſervata tamen in omnibus forma, & diſpoſitione Viennenſis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri liberè, & licitè poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis ſtudiorum generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam prædictam erectis fieri ſolet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & inſtituimus. *Erigit Studium de quo in rubrica.*

Officialibus privilegia concedit. §.6. Ac ipſi univerſitati ſtudii generalis ſic erectæ, & inſtitutæ, ejuſque Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis quibuſcumque, quæ tam per prædictum Clementem VIII. quàm alios quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros præfatæ univerſitati ſtudii generalis Ferrarienſi, ejuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis reſpectivè, etiam per viam communicationis, & aliàs quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia, uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valeant, ſine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum ſit, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuò concedimus, & indulgemus.

Clauſula præſervativa. §.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam ſub poſteriore

data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit, eligenda de novo conceſſa intelligi, ac ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpectivè in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 9. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, dictæ Civitatis Urbinatenſi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibúſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorùmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 1. die 6. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Aprilis 1671. Pontificatus Noſtri anno primo.

XXXVII.

Canonizatio S. Roſæ de S. Maria Virginis Limanæ, tertii Ordinis S. Dominici.

Iſtam Sanctam primus Sacras promovit ad Aras, & de eadem Officium, & Miſſam recitari poſſe decrevit Clemens IX. Conſtit. 18. Sanctæ Matris.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei. Ad Perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COEleſtis Paterfamilias, cujus natura, bonitas, voluntas, potentia, & opus miſericordia eſt, ubi ad Magnam Divinitatis Cœnam invitatos Judæos ſe ipſos ut indignos eximentes conſpexit, ad vicos, & plateas Civitatis accerſentem hinc inde alios atque alios Convivas ſervum fidelem tranſmiſit: Verùm nec pauperum multitudine, nec debilium cæcorum, aut claudorum copia, nec his qui propè, nec his qui longè erant contentus, ad regale epulum, in quo non pauca, ſed omnia parata erant, & ad Cœleſtem domum implendam in ulteriores gentes deſtinatum Nuncium progredi juſſit. Undique ex Aſia, Africa, & Europa Sanctorum Virorum, atque Mulierum, cujuſcumque ætatis, conditionis, & gradus agmina collecta fuere ſola eſuriens languebat America, nec Domini volentis ſalutem omnium arcani myſterii conſcientia, nec Miniſtri vocantis voces audire valens, donec venit plenitudo temporis, & per miniſtros fideles ſedentium in tenebris, & umbra mortis auribus vox Patris inſonuit, illatumque eſt Evangelium ultra Indum, & Gangem, & Æquatorem, & per omnes compitorum angulos famelici quæſiti Gentiles, ut in parato Convivio pinguium, ac medullatorum cum Deo Abraham, Iſaac, & Jacob, in Regia ſua recumberent. Tandem ultra totius antiqui Orbis extremos fines longè, latéque uſque ad ultimas Atlantici Oceani metas, & uſque ad extimas Occidentalium Indiarum oras, quæ maris (quod Pacificum dicitur) ſepiunt immenſa litora, iterum, atque iterum fideli Servo (per quem Prædicatorum Ordo, maximo hujus S. R. E. Doctore, & prædeceſſore noſtro Gregorio teſtante ſignificatur) excurrendum fuit, donec ad Peruviam perveniret, in quam una cum iis, qui Regionem illam felici introitu, ac ſucceſſu Deo, & S.R.E. ſubjecerunt, primus ille penetravit Ordo, qui ſingulari hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ privilegio Prædicatorum titulo jam diu inſignitus fuit, & ante alios Peruvianæ gentilitati Sanctum JESU-CHRISTI Evangelium annunciavit, primuſque ibi ſalutiferæ prædicationis verbum ſuo ſanguine obſignando univerſam illam Gentem ad Cœnam Agni providi efficaciter invitavit, cujus voce, labore, & cruore aurifera illa terra exculta ad exhilarandam univerſæ, tam militantis, quàm triumphantis Eccleſiæ Cœnam inter cæteros Chriſtianæ pietatis illius Regionis flores Deo, Angelis, & Hominibus ſuaveolentem protulit Roſam totius Evangelicæ perfectionis exemplar, & primum ex Orbe novo in Sanctorum albo reponendum ornamentum: cum enim ad hoc nata, & data fuiſſet, eam omnium impartitor bonorum ſpiritus ſapientiæ, & intellectus implevit, adeòque ſuæ charitatis igne inflammavit, ut non tantùm odore recrearet, ſed etiam fulgore luceret in ea Domus Dei parte, quæ in tenebris latebat ut quaſi Stella matutina in medio nebulæ, quaſi Luna plena in diebus noſtris, & quaſi Sol fulgens in perpetuas æternitates ſplendeſceret.

Ordo prædicatorum primus in Indiis Orientalibus Evangelium inſeruit.

Æquum igitur, & ſummoperè rationi conſentaneum judicemus, ut quam dominus Noſter JESUS CHRISTUS (cujus vices in terris gerimus) ſingulariter in dilectiſſimam à ſe ſponſam aſſumptam monilibus, & Coronis ſuis ornatam demonſtrare dignatus eſt, Nos quoque pro muneris noſtri in univerſa Eccleſia debito (cui licèt immerito præſidemus) ut Venerandam à Deo prælectam, Sanctamque colendam Apoſtolica auctoritate decernamus, ut à Solis ortu uſque ad occaſum omnis lingua, & omnes populi confiteantur, quod Magnus Dominus in omnibus operibus & laudabilis valde in mirabilibus ſuis, quoniam etiam in diebus noſtris non defecerunt miſericordiæ ejus ſuper nos, & licèt paternè culpis noſtris exigentibus corripiat, non tamen in perpetuum obliviſcitur, ſed in anguſtiis noſtris multiplici nos electorum, & amicorum ſuorum præſidio cuſtodire non deſinit, qui meritorum, & ſuffragiorum ſuorum patrociniis nos muniant, & defendant, utque Chriſti Domini fideles intelligant, quàm ſit eximium hoc pietatis exemplum, quod in novo Orbe in præſentibus calamitatibus, & periculis toti illuxit Eccelſiæ, illuſtriora ejus chariſmata, virtutes, & geſta ex multis Magnatibus, quæ contulit illi Dominus, his noſtris literis proponenda duximus, ut ejus Sanctitas Apoſtolicæ hujus Cathedræ teſtimonio comprobata in univerſo Mundo perpetuò magis illuceſcat.

Lima Roſa naſcitur.

§. 1. Limæ, quæ eſt Meridionalis Americæ in Regno Peruano Metropolis anno à reparata ſalute 1586. duodecimo Kalendas Maij, Parentibus honeſtis Gaſpare de Floribus, & Maria ab Oliva orta eſt hæc myſtica Roſa in vico Sancti Dominici juxtà Sancti Spiritûs ædem, & in ipſa ſolemni Pentecoſtes die, quam Roſarum Paſcha dicimus, Sacro Baptiſmatis fonte purificata, ut penè videantur omnia fuiſſe infantis hujus futuræ Sanctitatis indicia. Primævum illi nomen ab Avia Eliſabeth fuit, quod poſtea divinitus non ſolùm à Matre propter cœleſte prodigium roſæ in facie ejus illicò apparentis, ſed etiam à Turibio Archipræſule Limæ digniſſimo (non abſque cœleſti, ut creditur afflatu) in

in Sacri Chriſmatis unctione in Roſæ nomen commutatum, & à Deipara Virgine agnomine à Sancta Maria auctum fuit, ut hoc etiam teſtimonio abundantiùs comprobaretur, eximia Sanctorum merita à Deo nomina ſortiri.

§. 2. Infans ſæpè viſa eſt humi jacens fixis ocellis jucundè Cœlum intueri, quaſi jam peregrina in terris, in Civem Cæleſtis Hieruſalem eloquenti ſilentio (quo ex tunc prædita erat) adſcribi poſtularet; jamque pupula intelligens meliorem eſſe patientem viro forti, ſuavis, lepida, & ſerena ſemper apparuit, nec unquam vagitibus, aut voce querula ædium audita eſt turbare ſilentium, averſata ſolùm in publicum efferri. Ea fuit in teneris annis conſtantia, ut diros Chirurgi cruciatus in pollice, aure, & naribus ſine querela; & capitis pœnalem corroſionem ex impoſitis ad medicamen pulveribus ortam ſine querela invicto animo ſuſtineret, ut ejus indoles jam ex tunc patientiæ nata eſſe crederetur.

In Infantia conſtans.

§. 3. Vix quinquennis erat cum à Spiritus Sancti unctione interiùs edocta, Virginitatis votum emiſit, & ex fratris admonitu vanitatis ſæculi conſcia facta; ipſamet ſibi comas ad vivam uſque cutem inſcia Matre præſcidit, ne quid funium ſupereſſet, quibus adverſùs devotam puritatem, aut traheret, aut traheretur ad nuptias; inſignem illam Heroïnam Catharinam Senenſem æmulata, quam ſibi in ipſo rationis diluculo in Sanctitatis exemplar, & magiſterium delegerat, quam ſubindè Magiſtram appellare non deſtitit. Addidit in præſidium primò alterum perpetuæ à carnibus abſtinentiæ votum, quo cautiùs obſtrictam Deo Virginitatem cuſtodiret, optimè intelligens ſobrietatem docere ſapientiam, & virtuté, quibus nihil utilius eſt in vita hominibus. Quapropter jejunium adhuc parvula ſic ſervavit, ut omni ſe fructuum eſu interdiceret, quos ſibi donatos mox aliis largiebatur. In hebdomadarum ſpatia protrahebat inediam, quæque in puerilibus annis inſignem exercuerat abſtinentiam, Monialis poſtea eam ſibimet jejunandi legem indixit, quæ planè ſupra naturam eſſet: nam integras Quadrageſimas tranſigebat ſine pane; dietim quinis dumtaxat aurei mali granulis in memoriã quinque vulnerum Chriſti ſeſe reficiebat; ſeptem verò menſium ex Ordinis ſui præſcripto jejunium à Feſto Sanctæ Crucis exaltatæ uſque ad Paſcha ſic obſervabat, ut nonniſi ad veſperam exigua panis vilioris buccella, hauſtuque frigidæ aquæ ſedaret famem. Sæpè, ac præcipuè ſextis feriis palatum, & viſcera cruciabat felle vervecino, quod in hunc ùſum potabile ſervabat, ut Chriſti ſui in Cruce ſitibundi guſtaret ſpongiam. Interdum, ut Matri videretur lautiùs obſonare amariſſima Granadillæ folia, vel alias è ſylva extremæ amaritudinis herbas iniectis ad ſpeciem paucis uvarum ſiccarum acinis in pulmentum adhibebat. Quando obedientiæ vi ad Carnis eſum cogebatur, duris ſimptomatibus torqueri viſa eſt, nec quietem primam reparabat, donec ad priſtinã abſtinentiam læta redire permitteretur. Sic denique aſſueta jejuniis erat, ut ejus creberrimis infirmitatibus nullum aliud prodeſſet medicamentum quàm panis, & aqua, ſic enim divina gratia curat, & ſanat.

Virginitatē vovet.

Et abſtinentiam à carnibus.

Roſa jejunium.

§. 4. Ut loqueretur victorias, mirabilis fuit in Roſa obedientia, tum in ſequendis Divini Sponſi tractibus, quibus eam per arcanas Sanctitatis ſemitas in unguentorum ſuorum currentem odorem trahebat, tum in duræ, & rudis Matris præceptis adimplendis, quibus eam ex adverſo ad ſæculi nugas, & vanos corporis ornatus impellebat: in tanta enim oppoſitorum mandatorum diverſitate excelluit pluſquàm humana, non aberrando neque ad dexteram, neque ad ſiniſtram.

§. 5. Hinc novit in florigero ſerto vera filia Hieruſalem juſſa illud capiti imponere; celare acum tempora figentem, non ſolùm intuita, ſed imitata verum Regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater ſua. Chirothecarum ſuaveolentium in manibus obtemperãs admiſit amictum, è quibus aduſtionem veram experta, dum eas abjecit, vidit promicare flammas, & totum collucere cubiculum. Pellibus ab ipſa genitrice pro reparanda valetudine circumligatis, ſummè cruciata ſiles, & patiens ſuſtinuit, vitam potiùs, quàm obedientiam perdere parata; in omnibus enim, & per omnia à Confeſſarii, parentum, & majorum nutibus pendens, mundi, & ſui victrix etiam in minimis omnes obtemperantium palmas obtinuit: & quod magis mirandum eſt, etiam vita functa in Cenobio Sanctæ Catharinæ Luciæ Præfectæ illius obedientiam præſtitit.

Et Obediētia.

In ſummo dolore patientia.

§. 6. Sciens etiam Deo, Parentibus, & Magiſtris nunquam reddi æquale, eximiis proſequuta eſt Genitores reverentia, pietate, & charitate: labore manuum eorum inopiam levem reddebat, prudens, & providens in removendo quidquid eis ingratum, aut inquietum eſſe poſſet, in pacandis contentionibus, & ſedandis animis mirificè diſcreta. Infirmæ eorum valetudini ſemper promptè, & providè aſſiſtens, & miniſtrans viſa fuit. Ad hoc per ſingulas noctes in operibus elaborandis vigilias protrahebat ad inſtar fortis illius mulieris, quæ de nocte ſurrexit, deditque prædam domeſticis ſuis; debilis enim, languens, & ſæpè ægrotans, ac orationibus, & aliis exercitiis detenta, aliarum artificum opera, & celeritate, & perfectione, quàm longè ſuperabat. Nec prætereundum, quod in hac pietate erga parentes curſum vitæ ſuæ feliciter clauſit; Matrem enim prævidens pro ſui obitus adventu ſummo mœrore afficiendam, Sponſum ſuum enixè precata, tantam divinarum conſolationum ſenſibilem affluentiam ei obtinuit, ut poſtmodum jurejurando depoſuerit ſe in tam dilectæ filiæ præmatura morte expertam fuiſſe cor ſuum nimis anguſtum, & incapax ad Cæleſtia illa gaudia capeſſenda.

Erga parentes reverentia.

§. 7. Humilis Virgo ſibi videbatur nil agere, aut pati in Sponſi famulatu, ſeipſam redarguebat ſupinæ ignaviæ, vociferabatur ſe indignam communi aëre, mirabatur ſe vivam terræ hiatu nondum abſorberi: ad pedes Confeſſariorum lachrimis plena ſingultiebat, minimos quoſque defectus ita exagerans quaſi atrociſſimorũ ſcelerum cumulatim rea foret: publicas urbis, aut regionis calamitates ſuis imputabat demeritis: ægritudines creberrimas, & acutiſſimas acceptabat, & amabat, ceu vindices, ac juſta ſupplicia ſuæ in Deum perpetuæ ingratitudinis: provocabat in ſe omnia mundi elementa ad vindicias injuriarum, quas eorum Creatori à ſe illatas querebatur: credebat firmiter, & ita ab omnibus credi ſatagebat, omnium ſe creaturarum eſſe adjectiſſimã, & peſtilentiſſimam, nævum execrabilem infelicis ſæculi, Orbis maculam, humani generis ultimum carcinoma. Hinc ſi deprehenderet de virtutibus ſe tantillum commendari, cruciabatur miſera, expalleſcebat, diffluebat lachrymis, dehiſcebat illicò ſe mergens in abyſſum humilitatis: Accidit, quod è vicino ædium conclavi obiter audiret perſonas graves de Roſæ tanquam abſentis mirabili vita honorificè, ac ſecretò confabulantes: expavit, & adtremuit exanguis virgo, angore, fletu, & mœrore diſtabuit, ac ſeipſam duriſſimè objurgans, ter, & quater illiſit pugnum aculeatæ capitis ſui Coronæ. Fluxerunt ſub velo ſanguinis rivi, ut acrimonia doloris ingratiſſimum alienæ laudis obtunderet auditum. Familiaribus ſuis ingenuè profitebatur humilis Roſa plectendis ſuis criminibus haud ſufficere communem gehennæ rogum, alium ſibi deberi ſingularem infernum, ac veteri profundiorem, longeque deteriorem.

Humilitas.

§. 8. Ducebatur inter hæc virtutum exercitia à Sponſo, tam ad exteriorem corporis, quàm ad intimam ſpiritus ſolitudinem, ut ibi loqueretur ad cor ejus, obſiſtentibus ex adverſo importunis genetricis conatibus, quibus eam ad connubia terræ parare ſatagebat, ad quæ non ſolùm verbis durioribus, ſed etiam verberibus impellebatur: ſed vicit invictus Roſæ animus, priùs enim Cantæ, ubi cum ſuis morabatur, per quadriennium ſemel tantùm à matre juſſa domo exivit, poſt exemplo ſuæ Magiſtræ rigidiore inedia vultus venuſtatem imminuere, veſte humili, & deſpecta corporis agilitatem celare, hominumque proſpectum quoad poterat declinare curavit. His ſanctis artibus ſpes omnes nuptiarum eluſit, non tamen quancumque pugnam evaſit. In ſtatu enim vitæ deligendo diu, multumque luctandum fuit. Tandem

Habitum S. Dominici ſuſcipit.

dem obtinuit vigeſimo ætatis anno, ut conſentiente matre cooptaretur palam in filiam S. Dominici, aſſumpto S. Catharinæ Senenſis habitu, quo candent Sorores tertii Ordinis, vulgò de pœnitentia. Eam namque ſeverioris Inſtituti Sanctæ Claræ primæ Virgines Monaſterii Limenſis in fundationis ſodalem habere totis viribus conabantur. Sanctimoniales poſtmodum S. Doctoris Eccleſiæ Auguſtini illam jam domo ad hoc egreſſam præſtolabantur ſacro hoc amictu, & nec fruſtra, ni ante Aram Beatiſſimæ Virginis Sanctiſſimi Roſarii immobilem vis divina tandiu detinuiſſet, quoad cœptum itineris propoſitum retractaret. Unde cœlitus admonita Ordinem Prædicatorum eſſe in Sancta Eccleſia Paradiſum voluptatis Divinæ, in quo ipſa velut Roſa cœleſtis cæteris ibi liliorum, & roſarum vernantibus plantis ſocianda, & inſerenda erat, quod poſtea ex intimis præcordiis optans petebat, & voti compos facta, ante prædictam ſibi ſummè graviſſimam Sanctiſſimi Roſarii Aram Alphonſo Velaſquez ejuſdem Ordinis tunc à Confeſſionibus ipſius Virginis dante anno Domini ſexto ſupra milleſimum, & ſexcenteſimum in clara S. Laurentii celebritate habitum ſuſcepit. Verum nec adhuc integra pax, ſuadebat enim poſtea Quæſtor Gundiſalvus vir optimus, qui apud Virginem Roſam ſibi concreditam authoritate, & domeſtico imperio plurimum valebat, reformatam Excalceatarum Virginum Sacri Carmeli Regulam in clauſo Cœnobio potiùs ſubire, quàm inter poſtremas Sancti Dominici Tertiarias extra ſepta Monaſterii militare; ſe non tantum protectione, ſed & opera, & opibus adjumento futurum pollicebatur. Theologorum ſcrutiniis in hac cauſa anceps ſententia ſtetit donec, ipſa cœlitus roborata conſtantiſſimè ſtatus religioſi delectum, non humanæ, ſed divinæ inſpirationis opus eſſe demonſtravit, ſibique vivendum uſque ad extremum ſpiritum ſub Sanctæ Catherinæ Senenſis Magiſterio, & tandem futurum tempus, quo ibi Limæ exurgeret hujus nominis, & Inſtituti Monaſterium, quod prophetico ſpiritu pronunciatum fuiſſe, eventus ipſe poſtea comprobavit. His omnibus ſuperatis, eò gravior, quò intimior adhuc difficultas emerſit; importunè enim ſe ingerebat in humillima ſui cognitione moleſta cogitatio, quòd ipſa peccatis ſordida illo niveo, & ſacro amictu nimis eſſet indigna, nec deſtitit pugna, donec ante ipſam Sanctiſſimi Roſarii Aram in placidiſſima ecſtaſi rapta, &

Ejus ecſtaſis.

pallens, & rubens, ac ſplendoribus fulgida apparens, & poſt ſenſibus reddita, in jubilum grati animi obtentæ victoriæ erupit. Tantæ molis erat pacificè Seraphicæ ſuæ Magiſtræ habitu, & Inſtituto potiri, quàm poſtea ſic adamuſſim expreſſit, ut non ſolùm ab exteris altera Senenſis Catharina non ſine magno humillimæ Virginis angore animi diceretur, ſed & ipſi Confeſſario in lineamentis, geſtu, & vultu, ſic in illam mirabili divini amoris methamorphoſi commutata appareret, ut jam non ſimilis, ſed eadem prorsùs eſſe videretur.

§. 9. Oraculum illud divinum, Sponſabo te mihi in fide, etiam cum hac dilecta, & electa Dei eximio privilegiò impletum fuiſſe dignoſcitur, ad quod eam per

JESUS Roſæ apparet.

mirabiles favores evehere dignatus eſt. Singularis fuit, quo ſpecioſus forma præ filiis hominum habitu marmorum cædendorum peritiſſimi Artificis feſtivus; & amans in ſomnis apparuit, ut Virginem illic ſponſam quæſiturus. Ubi Roſa in tanti connubii fœdus conſenſit arduos eis cædendorum marmorum labores impoſuit, & brevem terminum ad perficiendum opus, dum peregrè rediret, indixit: erubuit virgo in ſponſi reditu omnino impar ſuis viribus opificium adhuc infectum inveniri, cui dolenti reſeravit ille amplam lapidariam officinam, in qua innumeræ electæ Virgines cædendis, & poliendis marmoribus viriliter inſudabant, ſponſas eſſe ex nuptiali veſte, & fulgore deprehendit, ſuarum lachrymarum ſtillicidiis ſaxa ad inciſionem emolientes, & unà cum illis conſimili veſte circumamicta novit ſe ad tanti ſponſalitii gradum per ardua præparari. His igitur, & eo virginali candore nitens, ut nunquam nec venialis impuritatis macula eam aſperſam fuiſſe, omnes ejus à confeſſionibus jurati teſtes probaverint, apertius ad myſterium ventum eſt. Dominica erat Palmarum, cum in ipſo Roſarii ſacello in

Et ſponſam vocat.

ſui nihili abyſſo demerſam ſic affatus eſt. Roſa cordis mei, tu mihi ſponſa eſto. Contremuit Virgo ad dulces tam divini Sponſi voces, & ſimul audivit gratulantem ſibi Deiparam, & dicentem: En Roſa, quali te dignatur honore meus hic filius. Ineſtimabiles divini amoris Theſauri, & connubialia tanti Sponſi maxima in Roſa munera tam largiter depluerunt, ut ad ea in poſterum occultanda humilioribus adhuc exercitiis continuò vacando, & de ſe abjectiſſimè ſentiendo, ac in omnibus ſui contemptum ſibi comparandum eſſe cognoverit, & reipſa opere compleverit.

Mira fortitudine ſe flagris cædit.

§. 10. His donis aucta, & chariſmatibus cumulata ferventiùs Virgo iſta accinxit adhuc arctius fortitudine lumbos ſuos, & roboravit brachium ſuum; deficientibus enim ad ſuæ fidei martyrium Tyrannis, & tortoribus, ſe ipſa fortior, utriuſque in ſe explevit miniſterium. Saxa enim, & Cruces, quibus parvula uſus flagellorum ignara, à Mariana ancilla ſuarum mortificationum ferè ſola conſcia, ad orationem, vel ad hortum pergens onerabatur, in ferreas catenas commutavit, quas aptavit in flagra, quibus ad ſancti Dominici exemplum ſingulis noctibus uſque ad rivulorum ſanguinis copioſam effuſionem, vel pro ærumnis Sanctæ Eccleſiæ, vel pro periclitantis Regni, aut Urbis Limenſis neceſſitatibus, vel pro compenſandis peccatorum injuriis, vel pro expiandis defunctorum animabus, vel ad impetranda divina ſubſidia in extremo agone conſtitutis, cruentam ſe Deo victimam ad ejus juſtam iram avertendam offerebat, horreſcentibus quandoque domeſticis ad tam diros catenarum ictus, quarum uſu ei interdicto, earum una ſic triplicato ductu lumbos latenter diu præcinxit, ut nunquam niſi maximorum cruciatuum iſchiadis vi apparere potuerit, quæ poſtea nonniſi interveniente miraculo ſoluta fuit, cujus annulos poſt Virginis obitum miram, & peregri-

Vinculis lacertos torquet.

nam ſuaveolentiam ſpirare compertum eſt. Ne qua verò pars innocentis corpuſculi vacaret à ſupplicio, pœnalibus vinculis brachia, & lacertos torquebat, urticarumque manipulis, ac minutulis ſentibus pectus, axillas, ac latera arctabat: ut ſuo lilio inter ſpinas

Cilicium induit.

conſtituto omninò configuraretur hæc Roſa, cilicii poſtea à collo infra genua protendentis aſperitatem acubus permixtis auxit, quo compluribus annis uſa eſt, donec ob frequentem ſanguinis vomitum exuere juſſa fuit, cujus ſupplicii jacturam alia veſte minori valetudinis damno, ſed non leviori moleſtia compenſavit, ſub ea enim pœna erat ei quicumque motus, ſolæ plantæ ab his doloribus vacabant, quas tamen aut ſaxorum

Plantas ſaxorum colliſione cruciat.

colliſione, aut fornacis aduſtione à cruciatibus immunes eſſe non ſinebat, & quod ferè ſingulare eſt, in divinatum conſolationum affluentia, quibus ſolet ſanctitas etiam in terris abundare, & piorum caro in Deum vivum jucundatur, & exultat, ab eis corpus ſuum alienum, & jejunum eſſe cogebat. Memor ulterius non decere ſub capite ſpinoſo membrum delicatum inveniri, compuncta obtutu piæ imaginis muto præconio dicentis: Ecce homo, primam coronam capiti ſuo ex

Ac coronam ex ſtanno peracutam capiti imponit.

ſtanno peracutis claviculis infixit, & per aliquot annos non ſine vulneribus cinxit, cui in majoribus annis ſucceſſit ſecunda nonaginta & novem aculeis armata, quam in dies diverſimodè ſemper magis pœnalem arte familiaribus occultà reddebat, eamque nonniſi cum vita dimiſit.

Quâ Dæmonis ſuggeſtiones fugat.

§. 11. Neque enim videbatur ei ſeraphicæ magiſtræ plenè induiſſe habitum, niſi & ſpineam illius aſſumpſiſſet coronam. Hujus diadematis triplici jactu in Sanctiſſimæ Triadis reverentiam Dæmonum ſuggeſtiones illicò fugare conſueverat; ſatis inſtructa tales ſpinas non violare, ſed vallare has Roſas: ſtrati ſui duritiem eam eſſe voluit, quæ ſomnum magis abigeret, quàm conciliaret, ita ut dormituræ idem eſſet lectulus, & equuleus, cervical aut impolitus truncus, aut lapides in

hunc

Lectulum aſtis ſtruit.

hunc uſum abſconditi. quod cubile præacutis poſteà tegularum fragmentis, teſtarumque fractarum triquetris ſic implevit, ut ſingularum pars mucronata obverteretur corpori, nec ante ſe ad ſomnum componebat, quàm fellis hauſtu fauces amaricaſſet: ſic floridus erat hujus ſponſæ lectulus, & ſponſo divino adeò gratus, ut eam quandoque propter hæc penè exanimem viſibiliter apparens conſolatus fuerit, proponendo ei duriorem, & anguſtiorem ſuum lectulum Calvariæ. His artibus ſomnum ſuum intra duarum horarum anguſtias coërcuit, & quandoque etiam minus ſpatii importuno exactori conceſſit; diurnum enim, nocturnumque tempus ſic diſtribuebat, ut ex utroque duodecim integras horas orationi ſeponeret, alias decem labori manuum, quo Parentes ſuſtentaret, impendebat, reliquas duas brevi quieti, ſomnóque deputabat, adverſùs cujus inſidias clavum parieti infixerat, cui capillitium, quod ad tegendam coronam reſervarat, ſtrictiſſimè implicabat, eoque tormento ſomnolentiam fugans ad preces recitandas vigilias accreſcere conſueverat.

Solitudinem quærit.

§. 12. Æmulata Sanctorum Anachoretarum receſſus, qui in eremi ſolitudine Chriſtum Dominum receperunt, adhuc infans ſolitarios domi angulos quærebat, puellarum nugas fugiens, ut ſola cum Deo ſuo deliteſceret: grandiuſcula ex umbroſis arborum ramis Oratoriolum cum Altariolo conſtruxit, ad illúdque à menſa, & à lectulo ſurgens, ut ad orandi aſylum properabat. Proverbium erat: Hortum adeas ſi Roſulam quæris. Domi in cubiculo ſola in oratione pernoctabat. Exitus è domo pœnis etiam ſibi, vel in pede ſaxo, vel in oculis mordaciſſimo pipere indito inflictis vitabat, tolerabilius judicans excæcari, quàm vanitates ſæculi proſpicere. Pro arctiori receſſu non ſine magna lucta, & prævio mirabili oſtento Deiparæ, & Pueri Jesu in Sanctiſſimi Roſarii Sacello, tandem obtinuit à matre in extremo horti angulo cellulam quinque pedum longitudinis, & quatuor latitudinis, ubi non ſolùm manuum labori, ſed potiſſimum collectioni ſpiritus, & contemplandi ſtudio vacaret, tantùm ibi ſolum ineſſe ſpatii gaudens, quantùm ſibi, & ſponſo cœleſti ſufficeret: in hac felici eremo aſcenſiones in corde ſuo diſponebat, & ſupra ſe elevata videbatur potiùs extra corpus, quàm in corpore degere: ſub ſpecie ſtellæ probatæ perfectionis matronæ in viſu apparuit. Civitati enim Regum, qualis dicitur Lima, ſuum debebatur ſydus, quod ad Chriſtum Dominum Regem Regum Dux eſſet: divinitus proſpectum fuit, ut ibi reſidens complures diſtantes Miſſas audiret, viderétque non ſecus, ac ſi corpore præſens fuiſſet: innumeri culices hanc Anachoreticam cellulam intrabant, nec tamen vel unus fuit, qui eam morderet, aut attingeret, eſto etiam religioſas perſonas accedentes hoſtiliter invaderent hujuſmodi beſtiolæ ad Dei laudes pro ſuo modulo perſonandas ſic incitabat, & mirabiliter regebat, ut Roſa propè attigiſſe imperium ſtatui innocentiæ reſervatum, & in ea ſolitudine velut in Paradiſo morari crederetur. In hujus tugurioli receſſu cum ſola erat, aut à nemine ſe obſervari putabat, teneriùs ſimul, ac liberiùs Proſa, Verſu, Colloquiis, & Cantu in ſolemnes quaſque Seraphici Amoris laudes erumpebat eo fervore, & impetu, ut audientium corda ad charitatem, & compunctionem ignara commoveret. Ex ipſa Divini amoris ignita pharetra jaculatorias collegerat in formam precatiunculas, quæ legentibus placuere, & multis uſu profuerunt. His interpellabat verum Deum, & ſponſum animæ ſuæ, lætitiam cordis ſui, ac benigniſſimum Jesum amore illo perfectiſſimo, quo ſimul univerſi Cives Empirei eum diligunt, ſe proſequi, & conſumi toto corde proteſtabatur.

…nnulus …s Divini …oris ig… …s exitat.

Adventante hujus ſui dilecti in Bethlehem natali, cum eum parvulum, & nudum cum inope Matre contemplaretur, piorum operum ſingulari, ac pretioſa conſutura dignas amore infantulo veſtes pluries præparabat: induſioli enim panniculorum temporis, quo delituerat, ſtragulæ, faſciæ, fimbriarum, & limborum, ac crepundiarum loco ſubſtituerat Roſaria, ſtationes ad Sanctiſſimam Euchariſtiam, jejunia, coronas Domini, orationes Dominicas, Salutationes Angelicas, Symboli Apoſtoli recitationes, & plurium aliarum precum, flagellationes, lachrymas, interventus Miſſarum, & Sanctiſſimæ Communionis ſumptiones, quæ omnia frequentiſſimè repetebat. Hiſque Sancti Amoris exercitiis ſic animam, & cor ſuum illi ſacraverat, ut tota ipſius veluti dilectiſſima Sponſa eſſet, & nihil ſibi reſervaret, quod Sponſus ejus omninò non poſſideret. In connubiali annulo, quem in tanti ſponſi mnemoynon cum ipſius infantis Jesus effigie laborari mandaverat fratri ejus, dum in eo delineando incumbit, quamvis tanti myſterii penitus ignaro pro lemmate divino inſtinctu illa eadem Regis Regum ſponſalitia verba occurrerunt; Roſa cordis mei, tu mihi ſponſa eſto. Annulus iſte eam ab ipſo Chriſto Domino vim ſupernam obtinuit, ut enim vir probatæ virtutis attrectans eximias divini amoris immiſſiones, excelſa lumina, & inſuetos Spiritus Sancti ardores uſque ad animæ deliquium expertus fuerit corpore prorſus immobili, nec niſi annulo depoſito potuerit ſurgere liber, qui ſenſibiliter in captivitate tam ſanctæ nuptialis lætitiæ tenebatur. Quòd ſi tantùm in aliena, quantùm in ipſa ſponſæ anima divinæ illæ nuptiæ valuerunt?

Dormiendo orat.

§. 13. Habitavit igitur hæc amantiſſima Domini confidenter, & quaſi in thalamo tota die morabatur in eo: edocta enim in ipſa infantia interiùs ab ipſo ferventer orare, etiam dormiens deprehenſa fuit ore diurnas proferre preces, & cor ejus in oratione vigilare. Anno ætatis ſuæ duodecimo elevata fuit ad ſublimem illum contemplandi gradum, quèm myſtica Theologia unitivum appellat. Inter manuales labores intellectus aciē immobiliter in Deum figebat, ita ut nec in vigilia, nec in ſomno mentis ejus oculum Cœleſtis ſponſi elaberetur præſentia, quæ ita ſuaviter occupabat interiores animæ illius vires, ut loquendo cum ipſo Deo intus, ſimul etiam alia quæque neceſſaria expeditè foris pertractaret. Per horas immota ante aras, nec prætereuntes vidit, nec ad repentinos ſtrepitus animum deflexit. A mane feriæ quintæ uſque ad Sabbathum, quandoque etiam uſque ad Dominicam ſic genibus flexis invariata manſit, ut nec è pavimento ſurgere potuiſſe, ſincerè juſſa aperuerit. Attributa divina diſtributa in numerum centum quinquaginta per decades ad exemplum Sanctiſſimi Roſarii recitando Dæmonibus terrori fuiſſe cognovit. Familiares ipſius ſermones vim orationis ut plurimum continebant:

Et ad orationem allicit.

A canora Avicula excitata ad Dei contemplationem tribus ante prandium horis, & in ecſtaſin rapta, ab ea nonniſi ad veſperam ſe explicuit. Ad orationis, & præcipuè mentalis exercitium proximos allicere ſtudebat. Confeſſarios exorabat, ut ad eam omni arte pœnitentes inducerent, ipſóſque divini verbi præcones fræquentiſſimè hortabatur, ut ad ejus ſtudium, veluti ad magnam adverſùs omnia peccata pharmacopæam ſuos Auditores inflammarent, ac piarum meditationum uſum populariter inveherent. Parthenici Roſarii recitationem cum innexa decadatim myſteriorum conſideratione, prout Sanctus Dominicus inſtituerat, ſingulariter diligebat, eo quod in ea coaleſcant mentalis, & vocalis ſimul orationis affectus, petitiones, laudes, gratiarum actiones, & plurimis hæc Roſæ incitamenta profuiſſe re ipſa compertum fuit.

§. 14. Propè obitum per Quadrageſimam cum Avicula mirè canora, quæ ſole occiduo ante ſuum cubiculum advolabat, alternavit Roſa cantica, & laudes Dei quotidiè per horam integram tanto ordine, ut canente aviſcula virgo ſileret, & virgine modulante avicula attentiſſima nec pipiret; quin & ipſas inſenſibiles plantas exemplo prorsùs ſingulari ad laudes, & ad orationem Dei, eo verſiculo prolato: Benedicite univerſa germinantia in terra Domino, invitavit, & viſibiliter ſic inclinavit, ut arborum ſummitates terram attingerent ac veluti ſolemni venerationis ritu Creatorem ſuum adorarent, uſque adeò verum eſt, quod is, qui adhæret Domino, unus ſpiritus eſt, & ei quoque obediant omnia.

§. 15. Ut probaretur, an ſpiritus ejus ex Deo eſſet,

ſubtili

Roſa cogitationes.

ſubtili virorum,tum doctrina, tum pietate, & ſpirituum diſcretione excellentium examini.Pluries ſubjecta fuit, ex quo claruit, ejus lumina,& dona divina fuiſſe,& ab ipſo rationis diluculo nihil ei dulcius occurriſſe,quàm de Deo cogitare, & ſupernis ejus beneplacitis inhiare : à duodecimo anno expeditiſſimè introrſum ejus animam á Domino cum ſuis ſpiritualibus potentiis attractam divinæ pulchritudini ita inhæſiſſe,ut nulla re creata à charitate Chriſti unquam ſeparari potuerit:ab infantia ex magno Dei munere faciles ad virtutes propenſiones ſine paſſionum tumultu ſenſiſſe,à prima Dei notitia repletã fuiſſe timore Dei,& horrore peccati:nulla re creata potuiſſe recreari,totum ſuum levamen fuiſſe ſentire Deum in anima ſua præſentem; acerbiùs omni jactura , & gehenna ipſa videri ei , ſi vel ad momentum è conſpectu eum perderet:tunc ex obedientia aperuit,quòd certamen fortè dedit illi Deus,ut vinceret, & ſciret, quòd potentior omnium eſt ſapientia. Horrendas enim viſiones , pavores, & ſpiritus derelictiones , quas per quindecim annos ſumma conſtantia pertulit, enarravit, quæ veluti pœnales animarum in Purgatorio lugentium dilationes, & quidem ipſius Inferni typus videbantur:cùm nulla ei ſpes evadendi affulgebat , tunc patuit inter has derelictiones repentè in ipſo priſtinæ unionis meridie , veluti in Sponſi brachiis ſe deprehendiſſe reſtitutam , ſenſiſſe quoddam donum inexplicabile,ſolidum , & fundamentale,quo videbatur ſibi reddita impeccabilis, ut ille, qui dicebat,quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? Plerũque etiam poſt illas tenebras apparuiſſe ei humanitatem Chriſti Domini , necnon & Sanctiſſimam Virginem Deiparã. Intellectuales etiam viſiones, quibus in ſe præſentiam Dei experiebatur per terminos remotionis,eminentiæ, & cauſalitatis,aliáſque circumſtantias explicavit,idque non à libris acceptum, ſed Spiritu Sancto interius docente aſſecutam fuiſſe,mirificè innotuit.Mortificationis etiam,& pœnitentiæ exercitia , & in his non ſuo,ſed Confeſſariorum arbitratu modum conſtituiſſe : ſuarumque virium diffidentiam,fidei ardorem,ſpei ſecuritatem , divini amoris incendia ſic dilucidè explicavit, ut ſinceram,ac tutam eſſe viam , quâ hæc electa Dei Virgo incedebat, cenſores diſparatis colloquiis , ſcrutiniis , & cenſuris unanimi ſpiritu , voto , & ſententia concluſerint.

Quæ in horrore conſtãs.

Chriſti, ejuſque matris viſione recreatur.

Pœnitentiam exercet.

§. 16.Spiritu Dei agere,& agi Roſam, ut Dei filiam fuit conſtans opinio omnium,qui tunc Limæ perfectionis, & ſanctimoniæ fama celebres erant, eámque dono ſapientiæ abundare,& ſcientia cœlitus infuſa gubernari judicarunt ; difficillimas enim de arcano Sanctiſſimæ Trinitatis myſterio , hypoſtatica Verbi Divini unione, Sanctiſſimo Altaris Sacramento, profundo prædeſtinationis abyſſo , natura gratiæ , cæteráſque Theologicas quæſtiones ſacrarum literarum Profeſſoribus proponentibus,tam ſublimibus conceptibus, profundis ſententiis, & verbis adeò propriis explicavit , ut laudarent omnes cum Servatore noſtro Patrem Omnipotentem Dominũ Cæli,& Terræ , quòd tanta ſapientibus,ac prudentibus abſcondita,humillimis parvulis, & indoctis revelaret.

Arcana Theologiæ explicat.

Converſatio ejus cum Jeſu.

§. 17. Converſatio hujus Virginis magis in Cœlis, quàm in Terris erat,& ubicunque Sanctiſſimum nomen Jesu legendo occurriſſet, tantiſper immorabatur ; inde enim amoris ignes in corde ſentiebat,& ipſe Jesus ſæpè amanti Roſæ in paginæ planitie apparuit , eique ſuavi obtutu abblandiebatur,ut verbum attenta lectione talis animæ digniſſimum , in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ,& ſcientiæ Dei : ſic etiam cum occuparetur in telæ conſutura , pulvillo ipſius ſæpè quietiſſimè inſidebat,& ad cor hujus dilectæ tacitis nutibus loquebatur , omníque guſtu ſuum divinum proteſtabatur amorem. Frequentes,& ferè quotidianæ erant hujus ſanctæ animæ deliciæ iſtæ,& interdum morã faciente Sponſo querulis vocibus lamentabatur,donec veniret:ludens cum eo, cujus guttur ſuaviſſimum eſt , obtinuit vincens curari à doloribus gutturis;perdens verè, iterum doloribus cum patientia donata fuit,quæ dum matri obediens narraret, viſa eſt vultu Angelico radiare.Illi jam languenti,& viribus deficienti,omníque humano auxilio deſtitutæ occurrit idem ipſe,qui eſt adjutor in opportunitatibus, & tribulatione , & pretioſo vulnerati lateris mirothecio eam benignè applicatam ad hauriendam aquam ſalutis de fontibus Salvatoris, illicò ægram ſanavit. Ab innocentibus Virginibus viſa eſt cum ipſo Jesu ſiſtere,quandoque etiam deambulare, & ſecretiſſima miſcere colloquia tali cum Majeſtate,ut quocumque pedem fixiſſet ille,pavimentum fulgenti lumine ſplenderet : utque talis Roſa nulli alteri plantæ adhæreret , quàm ei , qui eſt Flos campi,& Lilium Convallium , invenit baſilicum, ſeu ozimum, quem ſtudioſiùs colebat , reſervatum ut plantam Regiam ipſi Regi Sæculorum,ſiccum & eradicatum, cui de hoc dolenti ipſe Chriſtus apparens dixit, ſe ſuis manibus illum eradicaſſe,& projeciſſe,ut ipſe ſolus eſſet ejus verus baſilicus.

§.18.His oſtendit veriſſimum,quod in ecſtaſi cuidam dixerat , ideſt ſe Roſam geſtare in intimo ſui divini cordis penetrali , cum ſciret viciſſim in ejus Virgineo corculo ſe ſolum tranquilliſſimè inhabitare.

Ejuſque Genitrice Mariâ.

§.19.Adſtitit etiam ſæpè Regina Cœli à dexteris ejus, ita ut ab undecimo ætatis ſuæ anno uſque ad extremum, non defuerit ei hoc pretioſum familiaritatis contubernium : in Roſariano enim Sacello ex ſedulo miniſterio mutua cum illa erat ei converſatio, eóque honore hanc ſuam famulam dignata eſt , ut cubiculariæ ipſi exhibuerit miniſteria excitando eam illis vocibus:Surge ad orationem filia , ſurge , nam inſtat hora. Illique experrectæ ſe præbebat videndam facie ad faciem,Majeſtate decoram , & gloriæ cœleſtis Paradiſum , exclamanti cum altera Eliſabeth : Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini ad me.

Angelus tutelaris ſui Roſæ inſervit.

§.20.Miſit etiam Dominus Angelum ſuum,qui præcederet Roſam,& viſibiliter cuſtodiret , ac introduceret eam in locum , quem illi paraverat ; fuit enim tam domeſtica fiducia hujus Virginis cum eo,ut habuerit illum non ſolùm ut amiciſſimum, ſed etiam ut pararium , aut veredarium,quotieſcumque hora conſueta Sponſus non apparebat.Deficiens quadam nocte viribus miſit eum ad Mariam de Uſatigui , ut nuntiaret ei ſe egere remedio, quod per famulum ſtatim illa tranſmiſit,vidente, & agnoſcente hoc à filia per obedientiam Matre.

§.21.Ab eodem etiam ab horti cellula, aperiente ipſo ſeras portarũ,ad genitricis cubiculum incolumis ducta fuit. Aliis etiam Angelis mandavit Deus de illa; adſtiterunt enim propter ejus preces cuidam Religioſo in periculoſo itinere , donec iſte in deterius mutatum fuit,cui cum ipſa Virgine de hac derelictione conquerenti revelavit myſterium , & arcana ſingularia ipſi ſoli , & Deo nota , & quæ à tanta diſtantia ſolùm ipſo Domino,aut Angelo revelante Virgini innotuiſſe poterant.

Ei Catharina Senenſis apparet.

§. 22. Sæpè etiam ex quo fuit ei à Chriſto Domino data in Magiſtram Sancta Catharina Senenſis , hæc eam viſibiliter conveniebat in terris , præſertim cùm ejus regulam ſcrutaretur : adeòque crebra , & amica fuit inter has Virgines converſatio , ut ex vultu Beatæ in faciem Roſæ tranſierint lumina , ita ut & vivens , & defuncta per oris lineamenta hæc eam omnino repræſentaret , præter innumeras delicias , favores , officia & virtutes , quibus ab ea ornata , & aucta fuit.

A dæmone variè vexatur.

§.23.Probavit Pater Cœleſtis inter has ſpiritualis vitæ delicias hanc ſuam electam , ut aurum in fornace igne tentationum , afflictionum, perſecutionum,& plurium, ac gravium infirmitatum;luctabatur enim quamfrequentiſſimè cum Dæmonibus , multíſque illorum moleſtiis vexabatur,ex quibus ſub terra ſpecie Moloſſi unus eam orantem latratu horriſono terrere , & rapido morſu per ſolum illam raptans tentavit diſcerpere , donec clamavit ad Sponſum , ne tradas beſtiis animas confitentes tibi : aliàs colaphum impegit,quandoque ſaxum rude in eam libravit , quod ſolo tenus Roſam , nec læſam , nec territam proſtravit : libros ejus ſpirituales laceravit , ſub gigantea mole aliàs hanc inexpugnabilem fœminã tremente cellula corrupit , adeoque contorſit , ut ejus oſſa comminuta , & nervi diſtracti viderentur ; ſed invictus Virginis animus inſaniam hujus furentis hoſtis pluribus horis fruſtra certantis repreſſit,& irriſit,donec victoriæ deſperabundus evaſit. Ad hortum oratura procedens in Angelum lucis transformatum obvium blandè habuit

hanc

hunc Antagoniſtam, quæ à nobili fuga victoriam mendicavit, cùm de caſtitate certamen eſſet, arreptaque ferrea catena acerbiſſimis ictibus nudas ſcapulas cruentavit, & inter ſanguinis, lacrymarumque rivos conquerenti de abſentia Sponſi, conſpicuus ille oſtendit, quod niſi cum ea ipſe fuiſſet, nunquam victoriam reportaſſet. A primordiis pueritiæ ſpirituum diſcretionem obtinuerat, agnoſcebatque docente ſua ſancta Magiſtra, quæ olim à Chriſto Domino hauſerat, illuſtrationes à Deo eſſe, cum in anima ſequitur humilitas, reverentiæ affectus, propriæ vilitatis cognitio, ordo, & unitas cordis, & gaudium in Deo. Ex adverſò his oppoſitas impreſſiones, timorem, diviſi cordis confuſionem, ſui complacentiam, & inquietudinem redolere.

A domeſticis perſecutiones patitur.

§. 24. In ærumnis ab infantia fuit, nono enim menſe ætatis ſuæ lacte deſtituta eſt, cujus defectus nonniſi cibo valdè inepto compenſari potuit: vix fari cœperat cum propter nominis controverſiam virgis cædebatur ab Avia, ſi Roſa; à Matre, ſi Eliſabeth vocata reſpondiſſet. Virginis hujus virtutes, & mortificationes Matri aliud intendenti mera delicta videbantur, quibus caſtigandis non ſolum duriſſima verba, ſed perſæpè etiam ſæva verbera adhibebat, præſertim cum rutilam cæſariem deprehenſa fuit ſibi præſcidiſſe. Nec mitiores in eam fuere domeſtici, quando ejus virtutes, & cœleſtia dona innotuerant, vano timore correptionis cum magno familiæ dedecore, ut de impoſturis ſuſpecta ad Sanctæ Inquiſitionis Tribunal raperetur. Acceſſit in cumulum tribulationis quorumdam Confeſſariorum incredula vel oſcitantia, vel ruditas, vel inſcitia, dum ei conabantur ſuadere, non eſſe rectum, aut tutum illud virtutis iter, vertigine, vel alia noxia intemperie laborare, illuſiones eſſe, quas ipſa illuſtrationes divinas credebat. Suadenti fœminæ precibus impetrare à ſua Seraphica Magiſtra eripi ab his ærumnis, conſtanter renuit, pudebat enim Crucifixi Sponſam, vel per momentum extrà Cruces reperiri, à quibus nunquam vacavit, feriatam enim ab exteriori gravior occupabat interior, & ceſſanti foris perſecutioni, ægritudinum agmina ſuccedebant.

Inter corporis dolores conſtantior evadit.

§. 25. In Canta ex dira nervorum attractione per triennium lecto decubuit cruciatu intenſo, gemitu nullo; ſæpè acutiſſima eam angina, aſthma, permoleſta iſchias, pleuritis, ſtomachi, pericardii, & inteſtinorum dolores ſine numero, & ſine lege frequentes convulſiones invadebant, Medicis ut plurimum ſtupentibus, quomodo in tam arido corpuſculo vires eſſent ad perferenda, quæ proſternendo cuilibet robuſtiſſimo ſatis fuiſſent, Roſa optimè penetrante non tam ab intemperie, quam à benevola Sponſi manu hæc ſibi agonalia feſta provenire: febres ephemeras, ac etiam reliquas contumaciores ipſa conſuetudine jam penè in jocum verterat. Chiragræ, Podagræ, & Arthritis morbi frequenter eam occupabant, quos cum invicta conſtantia toleravit. Hæc omnia inter illuſtriores à Deo ſibi collatos favores recenſebat. In ſublimi enim, & ſingulari mentis elevatione viderat Chriſtum Dominum dividentem lance ex Cruce facta gratias, & dona ad menſuram pœnarum; audivitque dicentem, ſine pondere afflictionum ad gratiæ cumulos non perveniri, unicam veram ſcalam Paradiſi eſſe Crucem, nec præter eam ſupereſſe aliam, per quam in Cœlum aſcendatur.

Orantem Pœ... radii cin... lant.

§. 26. Languens, & æſtuans Divini Amoris ignibus in nocte orans viſa fuit ab alia virgine magnis luminibus coruſcans veluti igniculis per os, oculoſque evibratis, proteſtantibus quantum incendium intus ferveret, quod aliàs pluries ea inſcia coram diverſis contigiſſe innotuit. Cæteras virtutes ſtudioſè celavit, magnam charitatis flammam tegere non valuit, ejus enim colloquia, ſalutationes, & reſponſa continuò divini amoris memoria condiebantur. Singularum creaturarum ordines ad amorem dulciſſimi creatoris gradatim compellebat, tum ignitis vocibus, tum pulſu citharæ, quem non didicerat, ut omni ritu, geſtu, actuque ſuo ſe dilecto oſtenderet amantem.

Zelus erga Deum ...tur.

§. 27. Eadem vi charitatis acta, ut vera ſponſa Domini zelavit honorem; irreverentiam enim Eccleſiarum deteſtabatur, loquentes ibi otioſè humiliter, & ſuaviter corripiebat, Domeſtici cavebant, ne coram ea ineptias proferrent; verebantur enim Roſæ adhuc parvulæ cenſorium ſupercilium: immenſo gaudio perfundebatur, quoties Dei honorem inſigni aliquo ſucceſſu promoveri videbat, ut accidit in inſignis peccatricis converſione.

Et erga proximum.

§. 28. Eodem zelo precibus tranſtulit in ſe Confeſſarii ſui febrim, ut Concionatoris officio in percelebri ſolemnitate fungeretur, quo convaleſcente torquebat Roſam febris non ſua, nec tamen à ſermone abeſſe voluit; febrilem enim ardorem facilè ſuperabat exæſtuans divinæ gloriæ deſiderium.

A Chriſti Icone ſudorem manante compenſatur.

§. 29. Obſignavit hanc Dei Amoris ſollicitudinem dilectæ ſuæ ipſe Chriſtus Dominus hoc inſigni miraculo. Anno ſalutis 1617. decimoſeptimo Kalendas Maii, Roſa vehementius amoris divini ſtimulis excitata ſonorè, & fervidiſſimè venerabilem Salvatoris effigiem in Oratorio Quæſtoris alloquebatur; cùm ſtatim totum vultum imaginis guttulæ ſudoris operuerunt; convocati teſtes arte, & doctrina celebres, qui omnibus ſeriò expenſis cenſuere ſupernaturale eſſe, quod in Icone gerebatur, quatuor horis duravit pium oſtentum cunctis adſtantibus admiratione, & ſancto horrore ſtupentibus, cujus ſudoris veſtigia per aliquot luſtra conſpicua manſere. Hoc eſſe tantummodo indicium, quam enixè cupiat Servator noſter ab omnibus redamari, teſtata eſt ipſa Virgo Roſa Divini conſcia ſecreti, timentibus domeſticis, ne impendentis divinæ ultionis præſagium eſſet. Sudor ille brachio ipſius Roſæ ex Confeſſarii imperio applicitus, quod antea ſolo colliſum ſic graviter læſum erat, ut Chirurgorum judicio ex ea parte Virgo manca manſura eſſet, ſanum, & flexibile reddidit, ſtupente Chirurgo, qui pridiè cenſuerat omnem curam eſſe vanam cùm brachium omninò intractabile appareret.

Frequenti Euchariſtia recreatur.

§. 30. Nondum pueriles annos exceſſerat, quando eam Confeſſarii ſpiritu jam grandem agnoſcentes, manducandi frequenter Panem illum Angelorum, qui præbet delicias Regibus, facultatem dedere.

Puritatem, & devotionis ardorem experitur Sacerdos Sacramentum ipſam reficiens.

§. 31. Erat in ejus ſpiritu limpida munditie, nitida innocentiæ puritas, ac robuſtus devotionis calor, & nihilominus cum tanto immaculatæ conſcientiæ candore, quoties ad Divinum Epulum accedendum erat, toties ſummè gemebunda, & lachrymis perfuſa Sacramentalem Confeſſionem præmittebat. Hanc Sacerdotes communicaturi totam flammeam, & vultum ipſius cæleſti, & vehementi ſplendore radiantem conſpexere, quin & Presbytero Sacram Communionem porrecturo videbatur flammeſcens aperiri clibanus dum removebat pallium, ut Divinam reciperet Hoſtiam, & vim erumpentis repentini ardoris adeò ſentiebat pavidus Sacerdos, ut ſæpe manum retraxerit præ ſubito metu aduſtionis. Idem experiebatur in ſe Miniſter Sacrificantis, dum ex more ſcyphum ablutionis ei porrigebat, ut hoc etiam teſtimonio probaretur, hoc eſſe Sacramentum illud, quo Deus ipſe venit ignem mittere in terram. Juſſa aperuit ex Virginea Dei carne diffundi in anima ſua mirabilem Cæleſtis Agni manſuetudinem, vegetari ſpiritum ſuum inuſitato robore, inſtaurari, ac refici vires per quandam veluti novam transformationem ſui ſpiritus in hoc divinum alimentum, interea clarere in corde ſuo placidam altioris ſphæræ ſerenitatem, pacem, temperiem, gaudii immenſitatem ex arcta unione cum Sponſo Divino, fruitionis altitudinem, & ſpiritualem ſaporem veræ dulcedinis, quæ nulla prorsùs comparatione explicabilia erant. Sacra communione refecta jejunia uſque ad veſperam, ſubindè uſque in ſequentem diem, quandoque per octavam integram protraxit, & ea ſola contenta ab omni alio cibo abſtinuit. Veneratio ejus erga venerabile myſterium fuit adeò eximia, ut ſemel ſe accinxerit videntibus aliis ad ſubeundum martyrium, quod imminere rumor ſparſerat, defuitque tunc Hoſtiæ Martyrium, non Hoſtia Martyrio.

Quo multa indi... jejunia protrahit.

Summa

Sancta Crucis.

Summo etiam cultu proſequebatur Sanctæ Crucis ſignum ubicumque illud reperiſſet; ita ut ex plantis horti impreſſionem illius formaret, quarum una Proreginæ dono data paulò poſt exaruit, Roſæ reddita poſt quatuor dies revixit, quod totum virtuti ejuſdem Sanctæ Crucis Virgo tribuit. Erga Imagines Beatiſſimæ Virginis miro fervebat devotionis affectu, & maximè circa eam, quæ Auguſtiſſimam Roſarii Reginam exprimit, in cujus Sacello habitum ſui Ordinis ſuſcipiens ploranti Matri viſa fuit blando favore Deiparæ in Cœlum elevari. Fama erat Limæ Roſam impetrare quæcunque apud Sanctam illam imaginem poſtularet: tranquillitatem cujuſdam Communitatis, in qua invaluerat diſcordia, non ſine lachrymis, & aliorum admiratione biduò orans obtinuit, plurimiſque aliis ibi dignata fuit favoribus, alloquiis, viſionibus, quæ in examine obtemperans aperuit.

Et Imaginis Virginis Roſarii amantiſſima.

A qua gratias ſæpiſſimè obtinet.

§. 32. Electa ut aptior, & dignior ad exornandum ſimulachrum Sanctæ Catharinæ Senenſis, quam ut matrem ex intimis præcordiis colebat, à lachrymis, oſculis, & alloquiis in eo obſequio non ceſſabat, & miro modo tantæ pecuniæ li[illegible]las accepit, quantùm ipſa pro veſte ejus paulò ante optarat: prædixit præſignatam Virgulam nulla fœcunditatis nota tunc turgidam in honorem Sanctiſſimæ Trinitatis tres flores gariophylorum producturam, quibus Sacram Imaginem condecoraret eo tempore, quo tali floram genere regio illa careret, quod fruſtra diu quæſitum fuerat, & oraculo correſpondit eventus, mirantibus, & diffidentiæ veniam petentibus ſodalibus.

Catharinam Senenſem miro amore, & honore proſequitur.

§. 33. Adjuverat eam in hoc munere Euphemia de Pareia, cujus famula Franciſca ſui infantis nutritia graviter ægrotabat. Roſa apud Sanctam Catharinam precante, iſta depulſo periculo ita convaluit, ut poſtridiè permiſſa fuerit à Medico nutritias infanti, quas prohibita fuerat, præbere mammillas.

Cujus interceſſione famulas ægrotantes curat.

§. 34. Franciſcæ quoque de Montoya ab eadem Sancta obtinuit, ut ſulphuratum miſſilium ignium crepitaculum, quòd vultum petiit, & ſupercilium impegit, non noceret, eſto adhuc reſiliens valido ictu alterius fœminæ veſtes læſerit, & ſuccenderit.

§. 35. Eadem Roſa anno Domini 1616. menſe Auguſti, qui poſt proceſſionem delata fuerat Imago deveſtienda, horrenda arthriti in dextera laborabat, quæ immani cruciatu invaſerat articulos omnes, ita ut prædicto operi prorſus redderetur inutilis: procubuit ante Imaginem Sanctæ Catharinæ in die D. Laurentii, & brevi oratione peracta accinxit ſe operi, mirantibus aſſtantibus, Quæſtore ipſo vidente manum paulò antè acerbiſſimè læſam, tunc validam, & agilem; Medico ipſo teſtante evidentiam miraculi: cui beneficio acceſſit, quod exinde nunquam in poſterum arthritis manum illam invaſit, quòd mirum non fuit ipſi Roſæ, quæ ab ipſa ſeu à matre penè quotidiana ex mutuis conſortiis ſolatia hauriebat.

Et ſemetipſam manu acerbiter læſam ſanitati reddit.

§. 36. Zelata eſt etiam pro Domo Dei ſalutem animarum, ipſa enim charitate, qua verum Chriſti Domini Corpus myſticum quoque diligebat, quoties ad interiora Meridionalis Americæ montana oculos vertebat, cruciabatur medullitus illachrymans perditionis tot Barbarorum, qui inaceſſas illas poſt nivoſa juga valles populabant: ſic etiam jugis planctus materies ei erant quæcunque aliæ Infidelium Nationes. Viros Religioſos, & præſertim ſui Ordinis Fratres, quotquot aptos noverat, ad Gentilium converſionem hortabatur, & per Jeſu-Chriſti viſcera obſecrabat, ut huic ſe operi accingerent. Unius ex ſuis Confeſſariis Miſſioni deputati animum ad maturandum opus inflammare ſtuduit, & cum eo convenit, ut medietas omnium fructuum, quos interea ipſa ex toto bonorum operum exercitio [illegible]ulaturam ſperabat, ei adſcriberentur, & viciſſim ille tranſcriberet ipſi Virgini fructus converſionis animarum, qua ſua prædicatione in viam ſalutis erat [illegible]rus. Hoc animo excogitavit inopem parvulum [illegible] filium aſſumere, quem Chriſtianæ vitæ rudimentis imbueret, & piis eleemoſynis ad virtutes, & Sacrarum literarum plenam inſtructionem ſe evecturam ſperabat eo pacto, ut is idoneus factus, & Sacerdotio inſignitus ad Apoſtolicas Miſſiones pro converſione gentium properaret, ut quòd per ſe præſtare non poterat, per illum ſuppleret; quòd niſi immatura morte præventus fuiſſet, perfeciſſet. Pro periclitantibus Chriſtianis, qui per culpam lethalem à ſtatu Divinæ amicitiæ infeliciter exciderant, nulli lachrymarum ſumptui parcebat, & quotidie cruenta ſibi vulnera infligebat, ut his verè miſeris vitæ ſeria emendatio à Deo concederetur. Concionatores ipſos vehementer hortabatur, ut flagitioſas animas ab ima vitiorum charybdi, ne perirent, ad ſecurum pœnitentiæ litus toto conatu evocarent.

Salutem animarum zelatur.

§. 37. Divinitus edocta de pravo deſiderio, quo Vincentius nomine juvenis nobili genere oriundus ad eam fictè acceſſerat, tanta cum charitate corripuit, ut fateretur, ſe agnoſcere Chriſtum Dominum in ea loquentem, & totus mutatus ab illo, qui paulò ante fuerat, fretus, & adjutus precibus ejuſdem Virginis, juvenilibus deſideriis, & culpis valefaciens ſanctam vivendi rationem inſtituit. Prodigium erat, ſi qua perſona cuicunque vitio obnoxia ad Roſam accederet, & melior ab ea non recederet. Mariam de Meſta impatienti, ac præcipitis iracundiæ pugnaci morbo jam ſibimet ipſi ex diuturna conſuetudine factam intolerabilem, patientiæ, ac manſuetudinis aphoriſmis ſic inſtruxit, ut ab illa die emendatior, ac mitior viſa fuerit: eóque brevi in patientiæ gymnaſio profecit, ut jam à Deo ultrò plus, ac plus adverſitatis poſtularet. Religioſum cum mortis angoribus trepidè ac periculoſè luctantem, urentibus ſcrupulis vexatum ſic juvit promiſſione ſuarum precum, & exhortatione, ac ſponſione participationis ſuarum ſatisfactionum, ut confeſtim pavor latæ ſpei locum ceſſerit, qui poſtea ſalutaribus Sacramentis munitus ingenti ſalutis fiducia placidum, & ſerenum ſpiritum reddidit Creatori, de cujus anima poſtea Roſa nunciavit, cum ea feliciter, ac benignè agi, jamque illam Regioni lucis adſcriptam frui perenni Sanctorum felicitatis refrigerio.

Et intima cordium explorat.

Impatientem manſuetudine inſtruit.

Religioſi cujuſdam animam juvat [illegible].

§. 38. Ordinavit etiam Dominus in ea charitatem in corporalibus miſericordiæ operibus, quibus proximos juvare ſtuduit, nam inops hæc Virgo ſibimet neceſſaria ſubtrahens diſperſit, deditque pauperibus, ut enim occultæ cujuſdam neceſſitati ſubveniret, octo dierum alimoniam ſolo pane, & aqua contenta ſibi pro egentis ſubſidio detraxit. Telam à Genitoribus ejus pro ſuis ægritudinum neceſſitatibus conceſſam, illicò inter duas Virgines virtute, & genere nobiles, extremè tamen egenas diviſit. Dono dedit Montoyæ pauperrimæ Virgini alterum ex palliis, quæ mater poſſidebat, prædicens ei fore, ut aliis novis loco veteris provideretur, quòd mirabiliter re ipſa, ut Virgo prænunciaverat, evenit. Divinitus admonita Joannam de Bobadilia Virginem nobilem, ſed derelictam eſſe, quam vorax ſub mammilla cancer torquebat, & tardante remedio exitium minabatur, domi recepit, menſtruum locationis ſumptum, & medicaminum pretium ei providit, & poſt aliquot menſes integrè ſanam reſtituit, hoc unum dolentem, quod non poſſet (obſtante fide data) Virginis beneficium in grati animi obſequium ea vivente palam referre. Nihil ei jucundius contingere poterat, quàm ſi à Matre permitteretur, cujuſque conditionis egenas, aut morbis afflictas mulieres paternis inferre ædibus, ut illic ſuis manibus aſſiduè miniſtraret languentibus, quibus de quacunque re ad victum, & medicamen neceſſaria exactè providere ſtuduit. Inter has mendicas nulla erat tam intolerabilis aſpectu, aut fœtore horribilis, quam Roſa dedignari, vel præ nauſea averſari poſſet. Omnibus medelam, famulatum, & curam afferebat.

Roſa charitas.

§. 39. Indignanti Matri propter graveolentiam mucidi putoris à Roſa in veſtibus ex cura infirmæ contractam reſpondit: Chriſti bonus odor ſumus, dum miniſtramus infirmis. Charitas delicata non eſt, nec proximum faſtidit. Invicto animo vix imitabile ſuæ Sanctæ Magiſtræ exemplum ſecuta in ædibus Iſabellæ de Mexia nauſeam ſtomachi heroico actu ſuperavit. Nove-

Miniſtrat Infirmis.

rat

rat Joannes de Tineo Almanſa Quæſtorem Gundiſalvum ... precibus, & meritis pluries à graviſſimis infirmitatibus liberatum: *Ille ex cruciatibus ſtomachi* periculosè ægrotans obtinuit, ut Virgo iſta poſt auditum Sacrum decenter aſſociata eum inviſeret; *in cujus vultu majeſtatem Angelicam intuitus ſpem* indubiam incolumitatis concepit, ſtatimque omnis dolor evanuit, ſomnus, qui omnino diffugerat, blandè corripuit infirmum (citiſſimè illa abſceſſit, ut plauſum effugeret) iſte verò ſanus evigilavit. Uſque ad bruta animalia Clemens Roſæ ſuavitas, & tenera ſe oſtendebat, & juvabat commiſeratio.

Spei ejus in Deo.

§. 40. Tota hujus Sanctæ Virginis ſpes in Deo erat, qui prævenerat eam in benedictionibus dulcedinis; hinc frequentiſſimè decantabat Davidicum illud Sanctis Patribus, & Eremicolis familiare: **Deus in adjutorium meum intende; Domine ad adjuvandum me feſtina.** Quæſivit ſæpè horum verborum emphaſim: ſed nullus unquam profundiorem ei attulit explicationem ea, quam ipſa intimè Deo docente in animo conceperat. Interrogata cur unicè hunc præ cæteris verſiculis amaret? Reſpondit totum ſolatium Seraphicæ ſuæ Matris eo contineri, & ſingulas illius ſyllabas arcano quodam familiaris in Deo confidentiæ ſucco turgere, nec ſuo palato *aliud* his propriis verbis ſapidius poſſe occurrere. Cœlitus data fuit ei fiduciæ certitudo aſſequendi tria maxima munera, æternam videlicet Beatitudinem: perpetuam, & nunquam interpolandam Dei amicitiam: & infallibilem ex alto ſuccurſum in quibuſvis tum neceſſitatibus, tum repentinis periculis. Angebatur quondam innocens hæc anima recogitans pavida formidine prædeſtinationis ſuæ arcanum omni animæ tremendum, quam Dominus ad adjuvandum feſtinus ſic eſt affatus: Filia ego neminem condemno, niſi volentem condemnari; ex nunc tranquillo animo eſto. Alias in mentis exceſſu adfuit illi parvulus Jesus puriſſimæ Genitricis ulnis innixus, eamque blandè alloquens juſſit ſparſas per ſolum Roſas in ſinuoſæ veſtis laciniam colligere, inde Divinus infans una petita, & gratanter accepta ſubintulit; hæc Roſa tu es, hujus providam curam mihi aſſumo, tu de reliquis, ut magis volueris diſponito.

Reciproci Divini Amoris pignus recipit.

His agnovit ſe teneri in dextra Salvatoris, velut Roſam electam, quam non raperet quiſquam de manu ejus. De reliquis roſis ſubitaneum ſertum contexens tremendo Jesu capiti impoſuit, qui Virgini arridens, eamque benedicens diſparuit. Cæteris roſis indicari novit pias Virgines Limenſes, quas poſt ſuum obitum in novellum S. Catharinæ Senenſis Monaſterium colligi opportebat.

Roſæ fides.

Eadem vi confidentiæ in Deum à prima ætate Roſa adverſùs quaſcumque mortalis vitæ difficultates, & incommoda ſtetit impavida. Cujus fidem, conſtantiam, & nutus viſi ſunt immanes Tauri in extremam aliunde rabiem extimulati revereri, nam adſtupentibus quotquot ſpectabant ad invictæ Virginis conſpectum eminus, & repentè innocentibus parcere didicerunt. Cùm enim eſſet duodecim annorum in quodam Pago obvium habuit ferociſſimum Taurum illuc ruentem, & fugam meditantibus his, qui cum ea erant, fixis in Cœlum oculis dehortata eſt à fuga, necdum verba finierat, cum ferox animal terrifico mugitu in alias procul perſonas impetum fecit, Roſa cum ſuo comitatu incolumi manente, quæ adhuc poſt periculum paventes ſocias monuit, ſperandum firmiùs in adjutorium Altiſſimi, & tunc maximè cum periculi vicinitas omne effugium interclusit.

Taurorum ferociam frenat.

Sic & alia vice Taurus alter recta via in quadrigam, qua Roſa vehebatur cum Matre, & aliis curſum libravit, cæteris fugam tentantibus ſola Roſa oculis in Cœlum jactis prædixit Taurum uſque ad rhedam non percurſurum. Dixerat, & reſpondit eventus, ſtupentibus univerſis, non tam reditum Tauri, quàm Virginis animum omni metu ſuperiorem, quæ in ſummis periculis Cœleſti Sponſo occinebat: **Non timebo mala, quoniam tu mecum es.** Minor non erat ejus fiducia in ſperandis à Divina providentia neceſſariis vitæ ſubſidiis. Defecerat olim in paternis ædibus numeroſæ familiæ panis, nec erat unde emerent: illa, brevi labiorum motu rem Deo commendavit; mox magna fide arcam panariam aperiens, plenam azymis, ac ſapidiſſimis panibus reperit, teſtante illorum figura peregrina è domeſtico panificio non prodiiſſe.

Annonam auget.

Per neceſſarium in Regionibus illis condimentum mel domi omninò defuerat: deſcendit ipſa in nomine Domini, ſecretiſſimo inſtinctu juſſa optimè ſperare de Dei protectione, cuppam invenit uſque ad ſummitatem recenti melle plenam tota Domo ſtupente, eóque magis quod novo prodigio mel cœlitus datum integris octo menſibus toti familiæ ſat fuit in uſum quotidianum. Infirmabatur Gaſpar Flores Virginis Genitor, mœrens etiam ob quinquaginta librarum debitum, qui præ inopia ſolvendo non erat; triſtabatur perplexa Mater importunitate creditoris augere anguſtias: Filia Templum adit, preces fundit, eique domum redeunti vir planè ignotus occurrit, ſimulque involutum ſtrophiolo argentum porrigit, & jubens, præſentem Parentum neceſſitatem illo ſublevari, ſtatim abſceſſit.

Et auream ſignit.

Roſa involucrum explicante ipſa librarum quinquagena, cujus Pater debitor erat, apparuit, quod Gaſpari narratum inſomnium videbatur, donec filia nummos uti acceperat, adnumeravit. Hæc ſunt ſubſidia, quæ Sponſus divinus Parentibus ipſius ſub ſpecie Cœleſtis lapidicidæ huic novellæ ſponſæ inter parafernalia, & antidora ſe miniſtraturum olim pollicitus erat.

Prophetiæ dono illuſtris.

§. 41. Teſtimonio etiam Domini noſtri Jesu Christi, quod eſt ſpiritus Prophetiæ, fuit illuſtris, nam integro ferè decennio ante fundationem, quandoque per ſymbola, & figuras, aliàs manifeſtè, & in proprio typo non ſolùm fuit *illi* divinitus demonſtratum Monaſterium, quod Limæ ſub Sanctæ Catharinæ Senenſis patrocinio numeroſo Sacrarum Virginum Collegio dicandum erat, ſed etiam primam ibi futuram Monialium Præfectam, & Cœnobii fundatricem Luciam Guerram à Daga ex vultu agnovit, ſpiritu ſuo imbuit, & oſculo pacis quodammodo initiavit, dicens ei: Euge Mater, ingenti ſuo te operi Deus reſervavit. Ex Virginis ſpiritu hauſit felix Matrona divinos ſenſus, & religioſi ſtatus cœleſte deſiderium. Sed obſtabant ſuperſtes Maritus, & numeroſa familia, quos omnes paulò poſt Deus ab hac luce evocavit, necnon innumera, & potentiſſima alia fundationis poſt obitum Virginis impedimenta ſuſtulit, duroſque animos olim averſos ad favorem pii operis flexit. Quibus ſublatis Lucia ampliſſimis ſuis facultatibus Cœnobium fundavit, dotavit, ac denique ſe ipſam dedit, cum ſacro velo nomen Sororis Luciæ de Sanctiſſima Trinitate aſſumens, ac prima novelli ſui aſceterii præfecturam geſſit, Religionis ſpiritum mirificè propagavit, demúmque ſanctimoniæ fama celebris obdormivit in Domino. Ipſa Maria Oliva Roſæ genitrix, quæ antea hoc ei vaticinanti filiæ acerbè contradixerat, anno Domini 1629. poſt Mariti obitum in novello Monaſterio ſexagenaria devotè filiabus Sancti Patris Dominici aggregata fuit, & aſſumpto cum habitu nomine Mariæ de Sancta Maria, emiſſa poſtmodum profeſſione, optimo fine quievit. In quo etiam promiſſa Sponſi providentia aff[uit], carente enim illa dote neceſſaria, unus ex reſervatis ab ipſa fundatrice gratuitæ receptioni pro dignioribus, ſed egenis perſonis, locus ei obtigit, cæteràque omnia ad amuſſim, etiam minima, ut Sancta Virgo prædixerat, evenerunt. Joannes Villalobos Societatis Jesu jurata fide teſtatus eſt, ſuo ſe experimento ſpiritum propheticum in ea deprehendiſſe, aperiente illi Virgine arcanum negotium, quod aliter, ac cœlitus, innotuiſſe non poterat. Simillimum quid cum eadem Antonius à Vega ejuſdem Societatis vir integerrimus, ſibi eveniſſe narravit. Secretam cogitationem quam nulli unquam aperuerat, neque apertura erat filia Quæſtoris, accuratè ei Roſa recitavit, & ſaluberrima documenta præſcripſit. Mariæ de Meſſa Uxoris Medori Angelini Pictoris conſilium, quod occultiſsimè inierant de profectione in Hiſpanias commemoravit; ſummam pecuniariam quam pro arbitratu conſtituerant, dixit ambobus

ſat eſſe, mirante muliere, & atteſtante plus à Virgine dici non potuiſſe, ſi in amborum colloquio tertia ſtetiſſet. Joanni Miguel Ordinis Sancti Dominici Limam revertenti ſeriatim, & exactè narravit ea, quæ illi in aliena regione acciderant, quæque humanitus non potuerant in Roſæ notitiam perveniſſe, quin & abditiſſimas ſuæmet conſcientiæ latebras Virgini patuiſſe evidenter agnovit. Plurima alia hujuſmodi, ac etiam mirabiliora commemorantur hujus Sponſæ Chriſti vaticinia: quibus omnibus correſpondebat eventus, comprobans in ejus anima plenitudinem gratiæ, non tantùm ſanctificantis, ſed etiam gratis datæ, & Spiritum Sanctum inhabitare.

Poſtremum ſibi diem vaticinatur

§. 42. Præſcia diei quo ad Sponſi thalamum properare ex hac lachrymarum valle debebat, (quod Matri celare nequivit) quotannis feſtum D. Bartholomæi Apoſtoli, quod erat terminus ſuæ mortali peregrinationi conſtitutus, ſingulari devotionis ſtudio colebat, & in ejus pervigilio ſuo non contenta jejunio, aliquos innocentes pueros, ut ſecum jejunarent adduxit, in eo etiam poſt ejus obitum perſeverantes, eo quod ſic à Roſa inſtitui fuiſſent. Triennio ante deceſſum gravi morbo decubuit, ut jam extremo funeri matura, & deficiens, cum à Confeſſario, ac domeſticis collachrymaretur, hunc intrepida juſsit intempeſtivum abigere mœrorem, & certum eſſe tunc ſe non morituram: quo dicto innotuit ſui tranſitus terminum divina revelatione compertum habuiſſe. Quin & quatuor ante obitum menſibus Quæſtoris Gundiſalvi uxoris atrociſsimos ſuæ extremæ infirmitatis dolores futuros narravit, & immaniſſimam, ac ardentiſſimam ſitim inſtare prænunciavit. Locum etiam integro anno antea eidem Matronæ prædixerat in eodem cubiculo, in quo mortalitatis debitum perſolvit, rogans ne alteri fœminæ præter ipſam, & genitricem ſuam corpuſculum veſtiendum, & feretro imponendum committeret. Triduo ante ſuum extremum decubitum cellam hortenſem adiit, & Cygni more exorſa modulos decantando commendabat Deo, & Sancto Dominico genitricem ſuam, quam deſolatam relinquebat. Credidit Mater audiens luſus eſſe metricos, ſed Kalendis Auguſti propheticè ea prænunciata fuiſſe cognovit. Sub noctis enim medium audita fuit miſerè ejulare, & corpuſculo ſuper ſolum extenſo, rigentibus membris inventa. Rogata vellet ne medicum? Reſpondit, Cœleſtem. Frigidus ſtagnabat ſudor, & in omnibus membris, & juncturis arctabatur doloribus, & pœnis, quas olim ei ſponſus in viſione oſtenderat futuras multò graviores cæteris omnibus, quas in vita pertulerat.

Lecto decumbit.

Gravibus arctatur doloribus.

Juſſa ſemel à Confeſſario, aliàs à Matre enarrare ſuos dolores, licèt omnium fere ægritudinum vim, & nomina per experientiam cognoviſſet, hunc tamen non niſi per ſimilitudines candentis ferri tempora adigentis, & pugionis igniti à ſiniſtro latere meditullium corporis tranſverberantis, in quo Crucifixi erat expreſſio, & candentis galeæ caput includentis, explicare non potuit, ſimulque ſingulos nervos, juncturas oſſa, ac medullas contundi, reſolvi, & aruiſſe dixit, ac denique non habere nomen, nec noſſe tormentum, cui eos compararet. Aperuit inſuper Confeſſario, fruſtrà Medicos in exploranda hujus infirmitatis ſpecie laborare, quam nec pulſus, nec aliud extrinſecum ſignum indicaret, ac proindè non alia, quàm immedicabilis Jobi patientia ſibi opus eſſe, ut quoquo modo ſingulos Crucifixi Sponſi ſui dolores membratim experiretur. Rogavit, & obtinuit per aliquot dies ſolitariam quietem, & ſilentium, ut intimiùs ſuos dolores intingeret extremis cruciatibus Crucifixi amoris, cui ſe membratim confixam in Cruce ſentiebat. Augebantur in dies hujuſmodi ſupplicia, ut mirum fuerit eam tam potenti, varia, & cumulata dolorum catervâ, citiùs deficiendo, non ſuccubuiſſe, ſed paulatim reſolvebatur, quia glorioſiſſimum Martyrii genus ei erat lentè, & articulatim mori. Certa enim erat has pœnas æternæ gloriæ pondus in ipſa operaturas; ſciebat hunc eſſe calicem, quem Sponſus biberat, & ipſi, ut Sponſæ, miſcuerat, ac tandiu ante ei præmonſtraverat, undè conſtanter, & jucundè, velut è manu Chriſti Domini porrectum, totum ebibit: blanda, & devotiſſima cum dilecto miſcebat colloquia, tantumque cum domeſticis Dominum rogavit, ne dolores ei mentis liberum uſum impedirent.

Quos immedicabiles tradicit.

Et ſumma ſiti laborat

Sitis immaniſſima præ cæteris, ut prædixerat, intimè eam cruciabat, nec aquæ potus ſitienti dabatur, obſiſtente Medicorum præſcripto, undè pœnaliter areſcenti Virgini hoc etiam cum moriente Sponſo tolerandum ſuperfuit, clamare: Sitio. Propiùs accedente acceptabili tempore, quo Roſa iſta è terris in Sponſi Paradiſum, depoſitis mortalitatis exuviis transferenda erat, pluries advocatis Confeſſariis tenerrimam cõſcientiam, & ſemel generaliter de tota vita exomologeſi purgavit ſemper cum pœnitudinis ſingultibus, & lachrymis, ita ut compuncti audientes mirarentur, in ſæviſſimis cruciatibus non flentem, leviſſimas imperfectiones tam latè deflere. Triduò ante felicem obitum ſupplex voce flebili Divinum viaticum, & extremam petiit unctionem: delato Euchariſtico Epulo inſtar corruſcantis auroræ gratiosè rubuit, & gaudio ſuo impar in altiſſimam ecſtaſin rapta fuit. Sacerdoti tamen Sanctiſſimam Hoſtiam porrigenti, & de more roganti aptè, & expeditè reſpondit, ſic; & alacri omnium ſenſuum officio oleum infirmorum moribunda accepit, quo potiùs ad triumphum, quàm ad agonem ſenſit ſe animari.

Euchariſtico convivio, & Oleo Infirmorum roborari petit

Sæpiùs etiam coram adſtantibus voce clara orthodoxæ fidei profeſſionem emiſit proteſtans, ſe ut vixerat, ita mori Sanctæ Romanæ & Univerſalis Eccleſiæ filiam: Sacrum ſui Ordinis ſcapulare, ut proprium ſuæ Religioſæ militiæ vexillum, quo Deipara Virgo naſcentem Prædicatorum Ordinem inſigniverat, expanſum ſuper ſtragulas videre voluit. Inviſente eam Priore Dominicani Cœnobii Limæ, cui per quinquennium aliàs ſuæ conſcientiæ latebras aperuerat, humilibus precibus ab eo obtinuit perlegi formulam exactam, qua jam moriens veniam à Deo exoraret pro omnibus, qui eam quocumque modo in ſuæ vitæ decurſu læſiſſent, cujus verba voce ſequebatur Virgo Crucifixum ſtringens, nec ſatiari poterat illis tenerrimis vocibus: Pater ignoſce illis. Anima verè tanto Sponſo digna, quæ ut eſſet plenè Cruciformis, Divinum in Cruce Agnum pro ſuis adverſariis extremè deprecantem eſt imitata. A domeſticis Quæſtoris Gundiſalvi voce humili, & flebili oravit condonari, ſi qua in re ulli unquam nocuerat, lachrymantibus omnibus, qui ejus innocentiam, & puritatem tot experimentis comprobaverant. Oblato chirographo, in quo ſepulchrum apud ſuos Religioſos poſtulabat cum omni animi ſubmiſſione, nihil minùs, quam de ſui corporis cura ſollicita ſubſcripſit. Sponſum rogabat ne ceſſaret eam exquiſitis ardoribus excoquere donec ei matureſceret in fructum, qui ejus menſæ inferri mereretur. Sub hoc fine vitæ crebriora fuere raptuum dulciſſima intervalla, in quibus excelſa, & jucunda de ſuavitate Dei, ac læta de Regione Æternitatis libamina prægustaſſe innotuit. Ultimam utriuſque Parentis benedictionem ſummè exoptavit, eamque venerabunda recepit: Sic & à Quæſtore Gundiſalvo, ejuſque Uxore, quos veluti parentes coluerat, benedici voluit.

Benedictionem à Parentibus quærens.

Duobus germanis ſuis fratribus inter ſalutaria monimenta parentum curam, & reverentiam ſeriò commendavit, ac ſi diceret unicuique illorum ad imitationem Crucifixi Sponſi: Ecce Mater tua. Ambas etiam Quæſtoris filias ob innocentiam ab ea ſummè dilectas, ad virtutes, præcipuè Genitorum amorem, & venerationem hortata eſt: reliquoſque domeſticos officii, ac Chriſtianæ pietatis admonuit, ut jam non fœmina, ſed Apoſtolus prædicare videretur.

Ad Parentum amorem adſtantes adhortans.

A Joanne de Lorenzana poſtremo ejus Confeſſario parante ſe in nocte pervigilii Sancti Bartholomæi ad Matutinarum officium accedere, ſciens ſibi non ſupereſſe ampliùs, niſi quatuor horas, ſupremam benedictionem ex corde efflagitavit, monens ea ipſa nocte, ineunte feſtivitate, ſe ad feſta ſempiterna abituram. Quod vultu adeò ſereno, & læto protulit, ut appareret

verè

verè Virgo prudens, & ſapiens in veſtibulo Paradiſi expectans cum lampade, ut dilectus ejus Sponſus veniret, cujus in intimo cordis vocantis vocem ſentiens candelam benedictam nutu petens, Crucis ſignaculo frontem, os, & pectus communivit, mandavitque ſubtrahi cervical, ut capite ad nudum lignum inclinato ſentiret in cruce ſe mori. Spiritum denique ſuum in manus patris commendans fixis in Cœlum oculis ut eum Sponſo intraret, pronuncians Jeſus, Jeſus, Jeſus mecum ſit, quietiſſimè exſpiravit. Hæc verba quemadmodum illi fuerant in infantia prima orandi formula, ita his ipſis in ſuæ infantilis innocentiæ teſtimonium decedens, Limæ ad limen ſupernæ Patriæ evolavit ætatis ſuæ trigeſimo ſecundo, menſe quinto vix inchoato.

Et Ieſum invocans exſpirat.

§. 43. Virgineum Roſæ cadaver cum ſpirare deſiiſſet, adhuc ex vivo vultus colore, & rubentibus labiis reſpirans credebatur, donec innotuit haud ampliùs ineſſe halitum ex applicato ori ejus ſpeculo, cujus ſicut fuit hic ultimus uſus, ſic etiam fuit primus. Repentino prodigio omnes invaſit arcanus lætitiæ ſenſus, ut Mater ipſa aptans cadaver (ſicut eis vivens filia obtinuerat) & tota domus hilariter non exequiis defunctæ, ſed nuptiali gaudio intereſſe viderentur; ſic etiam extraneis quotquot aderant intimè, & ſecretè inhæſit jucunditatis ſtimulus. Mendicorum tantummodò Limenſium ejulatibus, & lachrymis publicis fuit celebratum hoc funus, conquerente egenorum turba veram pauperum nutricem, & matrem fato acerbiſſimo immature ſibi ereptam fuiſſe.

Mortuam mendici lugent.

§. 44. Viſa fuit Angelorum numeroſa caterva, & ante obitum circa grabatum decumbentis, & poſt circa feretrum defunctæ alternante concentu feſtivè tripudiare. Quæſtoris conjux aulam, in qua expoſuerant Virginis corpus, undique luminoſo illapſu cœleſtis gloriæ totam micare conſpexit. Sic implebatur, quod Chriſtus Dominus futurum eſſe revelaverat, mortem ſcilicet Roſæ, & ſepulturam ejus fore glorioſam. Devotæ fœminæ ſacrorum hymnorum ſonoro cantu per vices exultabant, proteſtantes non næniis, ſed feſtis ibi locum eſſe debere. Mirabili conſenſu, & occulto inſtinctu maxima hominum multitudo clareſcente jam die implevit Quæſtoris Palatium. Confeſſarii coram feretro in voces jubilationis, & benedictionem eruperunt, teſtantes cunctis baptiſmalem gratiam nulla unquam lethali noxa ab ea interpunctam fuiſſe, ſed immaculatam totius vitæ innocentiam, & virginei candoris infantilem puritatem Cœlo ad ſequendum Agnum quocumque ierit, vim intuliſſe.

Splendores circumdant.

§. 45. Ad exequias vulgata jam fama innumerabilis utriuſque conditionis hominum multitudo convenit, & pia variorum titulorum ſodalitia ſpontè, & religioſorum Mendicantium Ordines proceſſere. Mox & Metropolitanum Collegium, & Regius Senatus cum omnibus Magiſtratibus. Sacrum Corpus deferebant inſueto honore Eccleſiæ Cathedralis Canonici, ſuccedentibus in hoc munere certatim Religionum Superioribus. Ad Eccleſiæ valvas viſus eſt vultus Virginis vividiori, & venuſtiore colore rutilare, ut etiam de hac dictum à Chriſto Domino appareret: Non eſt mortua puella, ſed dormit. Viſum eſt etiam à plurimis ſimulachrum Deiparæ Sanctiſſimi Roſarii luce, & ſplendoribus corruſcare. Quo evulgato plures alii advenientes, prodigium non ſolùm eminus, ſed etiam cominus ſic ſe habere conſpexerunt. Certatim omnis ætas, & ſexus Coronis, Roſariis, & quacumque re devota, quæ ad minùs fuiſſet, ſacrum corpus contingere ſuppliciter conabatur. Reſonabat undequaque Eccleſia valdè ampla continuis vocibus Roſam Beatam & Sanctam acclamantibus, donec ſepulturæ pretioſum depoſitum mandatum fuit. Poſt quæ creſcente devota Populi frequentia ob eximia curationum beneficia, quæ in dies crebreſcebant, ſolemniores exequiæ celebratæ fuerunt, quibus Prorex, & major multitudo interfuit feſtivis applauſibus & publicæ lætitiæ ſignis, tam Incolis, quàm Advenis novæ Cælorum Civi acclamantibus: paulò poſt inſtantiſſimè poſtulantibus Primatibus Civitatis Sacrum illud corpus in locum celebriorem transferri, decreto Archiepiſcopi Limenſis extractum, inventum fuit corruptioni non ſubjacuiſſe, & æquè ex eo cœleſtem illum odorem prodire, quemadmodum quando primò repoſitum fuit. In hac celebritate nemo erat, quem ſub Virginei cadaveris præſentia recens geſtorum memoria medullitus non compungeret, multis lachrymæ devotionis fluebant, nomen ipſum Roſæ ab omnibus aperto reverentiæ ſigno recipiebatur. Depoſitum fuit decentiſſimè corpus à dextera Aræ Majoris, verùm ob copioſam multitudinem offerentium ibi vota, alius locus ſacris exuviis collocandis eligendus fuit, ipſum videlicet Sanctæ Catharinæ Senenſis Sacellum. Debebatur enim tam ſimili filiæ ſinus Seraphicæ ſuæ Matris ad quietem.

Innumera multitudo ad exequias convenit.

Et Roſam Sanctam inclamat.

Cujus corpus tandem tumulatur.

§. 46. Interea Limam pervenere literæ hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ut ex formula à Congregatione Rituum præſcripta examinarentur Teſtes de vita, & geſtis hujus Ancillæ Dei, quod cœptum anno Domini 1630. ob multitudinem Teſtium, qui fuere numero centum octoginta tres, non potuit abſolvi niſi in menſe Majo anno 1632. Fuere pro viſitatione Reliquiarum Roſæ de more deputati inſpectores, qui aperta arca lignea repererunt Virgineum Corpuſculum poſt quintumdecimum expletum ab obitu annum conſumptis indumentis, oſſibus integris, & adhuc ſicca hinc inde carne obductis, quæ odorem roſarum exhalabant.

Quod poſt 15. annos incorruptum Roſas olet.

§. 47. Maximis ſignis oſtendere voluit Omnipotens Deus, quàm ſublimem gloriæ gradum in Cœlis obtineat Roſa, quorum illa celeberrima, & crebra fuere, quæ Cœli, Terræque creationem excedunt, converſiones ſcilicet peccatorum, quæ à Deo precibus hujus Virginis obtentæ inſignes fuerunt: ad ſolum enim virginei corpuſculi contactum in feretro quamplurimi repentinis compunctionis ſtimulis ita fuere perculſi, ut ſtatim elatis vocibus deteſtati fuerint ſua ſcelera, prorumpentes in lachrymoſam criminum confeſſionem, audiente, ſpectante, & mirante maxima circumſtantium turba. Mater Virginis Maria de Oliva coram Judicibus recenſuit, poſt exequias filiæ complures ad ſe devotas acceſſiſſe perſonas, etiam Religioſas, anteà ignotas, liberali ſubſidio ſuam egeſtatem ſublevantes, & profitentes ſe tributa pendere virgini Roſæ, cujus interceſſionibus vitæ ſuæ optimam mutationem debere ſciebant.

Et ſolo contactu pœnitentiam inducit.

§. 48. Bartholomæus Martinez quondam hujus Virginis Confeſſarius ex certa ſcientia aperui in judicio, quemdam profligatæ vitæ hominem, longiſſima annorum ſerie ſacrilegè frequentantem Sacramenta, Roſæ jam tumulatæ precibus commendatum fuiſſe, & mox illum ſenſiſſe divinæ gratiæ motionem, qua cor ejus liqueſcens, generalem totius vitæ exomologeſim amariſſimè perfecit, & adeò conſcientiam ejus timor Domini pervaſit, ut poſtmodum quoſcumque defectus tanquam pergrandes exceſſus, eluere feſtinaret. Conſtat etiam, duas probroſæ vitæ peccatrices ad Roſæ hujus odoriferam famam compunctas jugum impuritatis feliciter excuſſiſſe, & in calle virtutis conſtanter fixiſſe pedem.

Roſa tumulata interceſſione plures convertuntur.

§. 49. Limenſes, & alii in univerſa Peruana Regione Sacramentalis pœnitentiæ Miniſtri, communicatis indiciis generatim ſtupuere de tanta mutatione morum in Populo à die, qua Roſa in Sponſi ſui Paradiſo recepta fuit. Nam certatim fœminæ abjecto veſtium luxu ſimplicioris modeſtiæ habitum ubique ſumpſerunt: Regularium clauſtra cruentis flagellorum ictibus undique pœnitentiam reſonabant. Fuitque tam publicè notum hoc prodigium, ut in Tribunali jurejurando aſſertum fuerit, à tempore, quo Peruvia noſtris detecta fuit, nullum unquam ibi claruiſſe concionatorem, qui tot, ac tantis ſtimulis gentes illas ad virtutem impulerit, & tam univerſalem

Ejuſque concives Sanctiorem vitam amplectuntur.

lem pœnitentiæ ſpiritum, & devotionis incendium excitarit, ut Roſa ſuis aſpectibus, contractibus, & precibus.

Alii temporalia bona aſſequuntur

§. 50. Franciſco, & Alexandro de Coloma germanis fratribus matertera erat Maria de Xuara mulier opulenta, ſed animo implacabiliter in cognatos quamvis paupertimos adverſo, & implicato, quorum primus alebat ſuis impenſis ſex conſobrinas, & duos conſobrinos omnes in parva ætate conſtitutos. Impendebat utrique neceſſitas proficiſcendi, & relinquendi parvulos in ſumma egeſtate, Franciſcus Sacerdos erat, Roſæ patrocinium implorat, poſtridie Matertera illum accerſit, quem toto decem, & octo annorum ſpatio videre abnuerat, conſobrinos calamitoſos jubet adducere, & advocato Notario, reſciſſo priori inofficioſo teſtamento, gratificato Franciſco inſtituit parvulos conſobrinos ex aſſe hæredes, & Roſæ debitæ grates perſolvuntur.

Ejus vaticinia confirmantur.

§. 51. Ludovica Barba audierat à Confeſſario Roſam Vaticinatam fuiſſe ſe aſſecuturam habitum Religioſum Sancti Dominici, quem ipſe horreſcebat: diu parvi fecit dictum Virginis imò averſabatur eventum hujus Oraculi, tandem Cœleſtis Religioſæ vitæ inſpipiratio eam invaſit, Roſæ ſepulchrum adiit, ei cauſam ſupplex commendat, repentè illius cordi ignitum Sacri habitus Dominicani deſiderium immittitur, in numerum ſororum Tertiarum adſcribitur, divinis ſolatiis repletur, hoc unum dolens, quod tamdiu corde obſtinato tantam felicitatem reſpuiſſet.

Incredula Sanctitatem Roſæ efferent ſanatur.

§. 52. Ludovica de Mendoza encomia Sanctitatis hujus Virginis nec credere, nec concipere eſſe vera poterat, aut volebat; repentino angore correpta in manibus, & pedibus ſummè dolens ſenſit, ſpiritum ſuum caligine, & pavore concuti, evidenter agnovit, ab unica ſua incredulitate hæc provenire, ſupplex proteſtatur ſe credere, & toto corde fateri, quod Roſa verè Sancta ſit, & repentè conquievit tempeſtas, & ſenſit recedere atroces illos paroxyſmos.

§. 53. Præter prædicta ſpiritualia beneficia multa alia, & inſignia miracula in curandis corporibus patrata narrantur, quibus Sanctitas, & merita hujus Virginis ſatis ſuperque comprobata ſunt; ex Proceſſibus enim authoritate Apoſtolica confectis, & formaliter à Sacra Congregatione Rituum diſcuſſis, referente dilecto filio noſtro Decio Cardinali Azzolino hujus Cauſæ Ponente non ſolùm conſtat de fama Sanctitatis, & virtutibus Theologalibus, & Cardinalibus cum annexis in gradu heroïco, ſed præterea ex concludentibus probationibus tanquam ritè, & rectè admiſſa fuere ſequentia miracula.

Morbus immedicabilis.

§. 54. Maria Sanchez aliàs de Jeſu novennis puella, quæ, cum ſexennis eſſet, fortuitò in terram prolapſa, ita nervis, & oſſibus offenſa fuit, ut contractis cruribus, eorumque ſenſu deperdito, omni prorsùs ſtandi, & ambulandi potentia deperdita continuò immobilis affixa lectulo per triennium, creſcente ætate, magis viribus deſtituebatur, fruſtra omnibus adhibitis naturalibus remediis, ejus parentes humili corde voverunt eam in ſepulchro prædictæ Virginis ad obtinendam ſalutem per novenam ponere, & in ultima novenarii die, dum votum perſolverant, infantula ſupra ſepulchrum ſtatim in pedes ſurrexit, cunctis admirantibus, tam expeditè deambulans, ac ſi nunquam hujuſmodi læſionem paſſa fuiſſet.

Brachium aridum repente ſanatur.

§. 55. Iſabellæ Duran apoplexia in paralyſim terminata brachium exſiccarat, omnemque illius uſum à quinque circiter menſibus cruciabiliter ademerat, quod ad inutile pondus, & continuos tantummodò dolores geſtabatur ab humero prædenſis faſciis obvolutum; applicavit illud corpuſculo Roſæ jam jam tumulando mox faſcias explicuit, palam clamitans, integerrimè ſe curatam, publicéque in miraculi fidem robuſtè jactavit brachium geſtu, motuque expeditiſſimo, ac ſi nunquam languiſſet.

Idem Æthiops experitur.

§. 56. Æthiopi cuidam ſervo Didaci de Ayala ex nervorum attritione, & tenaci plica, brachium dextrum, ac manum à pluribus annis denegabant officium. Itaque ad famam defunctæ Roſæ cum reliqua turba penetravit in Eccleſiam Divi Dominici, commendavit ſe Sanctæ Virgini exporrexit, illicò ſanatum brachium, illudque in ſublime elatum magnis vocibus oſtentavit multitudini circumfuſæ. Qui ſervum familiariùs noverant acceſſere propiùs gratulabundi, nec dedignati oſculis fatigare manum beneficio Roſæ jam patulam, & redivivam.

Attritam Roſa veſtes ſaluti reddunt.

§. 57. Magdalena Chimillo Nobilis Inda (utpote de ſtirpe Regulorum Chincenſium) ab umbilico deorſum corporis contractione, ariditate crurium, & pedum miſerè per plures languebat annos, & non niſi in aliorum manibus huc, & illuc poterat deferri: omnibus fruſtrà adhibitis medicamentis, in illo deploratæ ſalutis ſtatu cor erexit ad ſuperna, devotè ſe commendavit dictæ Virgini, & ejus veſtium allatis particulis tetigit partes læſas, atque in inſtanti perfectam recuperavit ſalutem, omnibuſque admirantibus propriis pedibus adiit immediatè Prædicatorum Eccleſiam, ibique publicas gratias dictæ Virgini reddidit.

Moribunda ſtatim vires recuperat.

§. 58. Maria de vera dyſenteria, febri maligna, dolore ſtomachi, & lethali vomitu per octo dies laborabat in extremis, ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ſe commendavit prædictæ Roſæ interceſſioni, cujus amplexa eſt imaginem, & ſtatim ſana viſa eſt cum totali virium recuperatione, atque è lecto exiliens illico Altare ornavit, ibique appoſuit Imaginem, & ob recuperatam ſanitatem gratias egit.

Clemens IX primus ad Aras extulit, & in Peruani Regni Patronâ elegit.

§. 59. His igitur, & plurimis aliis ſignis coruſcante per Orbem Roſæ ſanctitate, & ejus exigentibus meritis, felicis recordationis Clemens Papa Nonus Prædeceſſor noſter indulſit, ut hæc Dei Serva ubique terrarum Beatæ nomine nuncuparetur, & celebrata ſolemni ritu ejus beatificatione, eam Civitatis Limæ, & totius Regni Peruani principaliorem Patronam authoritate Apoſtolica decrevit, & declaravit, ejuſque feſtum ab omnibus illic degentibus de præcepto ſervari mandavit & ejus nomen apponi in Martyrologio Romano. Nos quoque videntes eam ubique omnium Populorum ſolemni plauſu devotiſſimè honoratam, hujuſmodi Patronatum pro omnibus Provinciis, Regnis, Inſulis, & Regionibus terræ firmæ totius Americæ, atque Philippinarum, & Indiarum, fecimus extenſum, formatiſque authoritate Apoſtolica Proceſſibus de his, quæ ſupervenerant, eorumque validitate approbata, & per creſcentibus venerationis, & devotionis Populorum piis affectibus, novis oſtentis, & miraculis accedentibus, ex quibus poſt maturam diſcuſſionem quatuor admiſſa fuere; duo ſcilicet ex proceſſu Sueſſano, & duo alia ex proceſſu Panormitano.

Clemens X. ad totam Americam & Philippinas, & Indias extendit.

In extremis laborans illicò ſanitatem recipit.

§. 60 Primum in perſona Joannis Zelilli ab imminenti morte mirabiliter præſervati; hunc enim per quatuor menſes oppreſſerat febris hectica tertiæ ſpeciei progreſſa in exquiſitum maraſmum cum ulcere pulmonis, tuſſi marcidum cruorem excreante, ac roſione gutturis pariter ulcerati, quibus acceſſerat febris putrida, & maligna, Unde æger ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ad extremum vitæ fugientis agonem perductus jacuit ſine motu, ceſſavit arteriarum pulſus, & conſona trium Medicorum voce jam faucibus mortis hærere conclamabatur: ſed implorato Beatæ Roſæ potenti auxilio, modicum pulveris è ſepulchro ejuſdem Beatæ hauſit è cochleari aqua reſolutum, & illico ſalutem cum priſtino vigore integerrimè recuperavit. Alterum in Candida Roſetta, Vexilliferi Aloyſii il ſecondo de Carvajal Hiſpani uxore, cui in præmortui fœtus miſerabili partu nimius pro ſecundinarum emiſſione conatus per triduum adhibitus unà cum illis matricem foras extruſerat, quæ deindè frigoribus in ſtatu marmoris obduruit, nigra, viſuque horrida, & prægrandis (ut potè trium librarum pondere gravis) moleſtiſſimo cruciatu ſic permanſit foris per octennium, donec Beatæ hujus (cui impensè Candida ſe commendarat (imagine papyracea ventri applicita

Pariens imagine Roſa ventri applicita.

ſenſit

Sana in continenti redditur.

ſenſit in continenti ægra, matricem in alvum rediiſſe: unde confeſtim ſana, & robuſta lecto exſiliit, ac per domum viſa eſt præ gaudio ſaltitare.

§. 61. Alia ſidem bina miracula ex Proceſſu Panormitano, videlicet unum in ſanatione mirabili Fratris Seraphini Pugliſii ex Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Vir iſte Religioſus maligna febri lethaliter exuſtus, ac decimoſeptimo ſuæ infirmitatis die omnino derelictus à Medicis conſtanter aſſeverantibus hora quinta, aut ſexta noctis proximè inſequentis exſpiraturum, jamque amiſſa loquela, & viſu luctans cum ultimo agone, mox ut opem Beatæ Roſæ toto corde imploravit, eandem habuit manifeſtè conſpicuam, ſubitoque valens, incolumis, & vegetus cum ſtupore omnium evaſit.

A Medicis derelictus ope Roſæ incolumis evadit.

§. 62. Noviſſimum denique in Angela Gilaja, quæ duplici febre tertiana continua, & maligna cum ingenti capitis, ac ſtomachi dolore, flatuumque copia per dies 27. dirè excruciata, demum à Medico Palam conclamata properabat ad mortem, perque ſex horarum ſpatium laborans in agone, hortatu matris invocavit opem Beatæ Roſæ, oleoque ex lampade coram iſtius Altari pendula deſumpto in ſtomachi regione, collo, & pectore peruncta ſtatim & incontinenti priſtinæ ſaluti cum omnimoda fractarum virium reparatione fuit reſtituta.

A mortis agone ad vitam ſtatim revocatur.

§. 63. Cum igitur jam nihil deeſſet eorum, quæ Sacroſanctæ functioni Canonizationis hujus dilectæ Chriſti Domini Sponſæ Roſæ neceſſaria erant ex Sanctorum Patrum authoritate, Sacrorum Canonum Decretis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ antiqua conſuetudine, ac novorum Decretorum præſcripto: rogantibus Chariſſimis in Chriſto filiis noſtris Regina Marianna Regente, ac etiam Carolo II. itidem Hiſpaniarum Rege, toto Ordine Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici, Regno Peruano, & omnibus Provinciis Americæ, accedentibus etiam precibus Venerabilium Fratrum noſtrorum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum, juſtum & debitum eſſe cenſuimus, ut prædictam Beatam, quam ipſe Dominus de die in diem magis clarificat è Cœlis, Nos quoque venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris: propterea annuimus, ut hodierna die publicè in Sacroſancta Baſilica Principis Apoſtolorum Miſſæ Sacro peracto, ejus Canonizatio haberetur, eademque die in prædicta Sacroſancta Vaticana Baſilica, in qua ſolemni ritu cum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus noſtris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia manè convenimus, repetitis ter pro Canonizationis Decreto Nobis per dilectum filium Ludovicum tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem Portocarrero precibus, poſt Sacros hymnos, Litanias, aliaſque preces Spiritus Sancti gratia ritè implorata.

Quare ad Regum, & aliorum ſupplicationem.

§. 64. Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, & fidei Catholicæ exaltationem, authoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Beatorum Apoſtolorum, ac Noſtra, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia exiſtentium conſilio, ac unanimi conſenſu, Beatam Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam, de cujus vitæ Sanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentia plenè conſtat, Sanctam eſſe diffinivimus, ac Sanctarum Virginum Catalogo adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore decernimus, diffinimus, & adſcribimus, ſtatuentes ab Eccleſia Univerſali quolibet anno die trigeſima menſis Auguſti memoriam ejus inter Sanctas Virgines recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Roſa Sanctarum Virginum Albo adſcribitur.

§. 65 Eadem authoritate omnibus, & ſingulis verè pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis in die feſto ipſius Sanctæ Roſæ ad ſepulchrum, in quo ejus corpus requieſcit, viſitandum acceſſerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus in forma Eccleſiæ conſueta.

Ad illius ſepulchrum accedentibus indulgentias elargitur his Pont.

§ 66. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Chriſtum Dominum Patris ſempiternum Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confeſſionibus venerati, ſacroque hymno Te Deum ſolemniter decantato, peculiari in honorem Sanctæ Roſæ oratione precati ſumus per ejuſdem merita, atque ad altare Sancti Petri Apoſtoli Miſſam celebravimus cum ejuſdem Sanctæ commemoratione, omnibuſque Chriſti fidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

§. 67. Cum omni igitur humilitate pro tam inſigni beneficio benedicimus, & glorificamus Deum Patrem Omnipotentem, cui benedictio, & honor, & gloria, & poteſtas in ſæcula ſæculorum: aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem Electæ ſuæ à peccatis noſtris faciem avertens miſereatur noſtri, & reſpiciat nos, quibus oſtendit miſericordiam ſuam in medio Templi ſui, dum novum nobis propugnaculum totius Americæ contra antiquas Diaboli inſidias, & infidelitatis errores dedit, & omnibus apud divinam Suam Majeſtatem Protectricem, & Advocatam conceſſit ad Sanctæ Eccleſiæ tranquillitatem, fidei Catholicæ incrementum, & infidelium lumen, & converſionem.

Ejuſdem gratiarum actio.

§. 68. Cæterum, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: volumus eorum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem ubique fidem haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

§. 69. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, relaxationis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1671 pridie Idus Aprilis, Pontificatus Noſtri anno primo.

D. P. A. 1. die 12. Apr

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego Franciſcus Epiſc. Oſtienſis Cardinalis Barberin. S.R.E. Vicecancellarius.

† Ego F. M. Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Brancatius.

†

† Uldericus Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Carpineus.

†

† Ego Virginius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Urſinus.

†

†

†

†

†

†

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis. Presbyt. Cardinalis Cybo.

† Ego Fridericus tit. Sancti Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia,

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Cardin. Odeſcalcus.

†

†

† Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. Sancti Marci Presbyt. Cardinalis Ottobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chryſogoni Card. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Preſbyt. Card. Sanctacrucius.

† Ego Joan. Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Cardin. Spada.

† Ego Franciſcus tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albicius.

† Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Presbyt. Cardinalis Pius.

† Ego Carolus tit. Sancti Euſebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius titul. S. Mariæ de Populo Presbyt. Card. Chiſius.

†

†

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.

†

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.

†

†

†

†

†

† Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.

†

† Ego Carolus tit. S. Suſannæ Presbyt. Cardinalis

† Caraffa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis.

† Ego Cæſar tit. S. Joan. ante Portam Latinam Preſbyt. Card. Raſponus.

†

†

†

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Presbyt. Card. Robertus Victor.

†

†

†

†

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Preſb. Cardinalis Roſpiglioſus.

† Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Preſb. Cardinalis Portocarrerus.

†

†

† Ego Joannes tit. S. Bernardi Preſb. Cardinalis Bona.

† Ego Camillus tit. S. Mariæ in Dominica Preſb. Card. Maximus.

† Ego Gaſpar tit. S. Pudentianæ Preſb. Card. Carpineus.

†

† Ego Fridericus tit. S. Agathæ Diaconus Cardinalis Haſſia.

† Ego Carolus Sancti Cæſarei Diac. Card. Carolus Barberinus.

† Ego Decius Sancti Euſtachii Diaconus Cardinalis Azzolinus.

†

†

† Ego Paulus tit S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.

†

†

† Ego Sigiſmundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Sigiſmundus Chiſius.

†

† Ego Bonacurſius S. Mariæ de Scala Diaconus Card. Bonacurſius.

Conſtitutio, ut Romanis, aliiſque Nobilibus Status Eccleſiaſtici liceat exercere commercia ſine præjudicio Nobilitatis. XXXVIII.

CLEMENS PAPA X. *Edit. A.D. 1671.*

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem omnium Chriſti fidelium patrem, & Paſtorem, non ſolùm ſpiritualibus Dominici gregis ſibi divinitus commiſſi utilitatibus jugi vigilantia conſulere, ſed etiam temporalibus ſuorum, & Apoſtolicæ Sedis, etiam quoad temporalia ſubditorum commodis paterno ſtudio providere, ſicut Reipublicæ conducibile fore in Domino arbitramur. *Exordium.*

§. 1. Cùm itaque commerciis, & negotiationibus, honeſtarumque artium exercitio Reipublicæ floreant, induſtria vigeat, ſegne otium, ex quo plurima mali ſeges ſurgere ſolet, exterminetur, omniumque rerum ad vitam neceſſariarum copia paretur; horumque commodorum intuitu in pleriſque Italiæ, aliiſque florentiſſimis Chriſtiani Orbis ditionibus lege cautum, ſive laudabili conſuetudine introductum ſit, ut nullum per commercia nobilitati præjudicium inferatur. *Cauſa Conſt.*

§. 2. Nos dignam munere noſtro, paternæque erga noſtros, & Sedis prædictæ ſubditos charitati congruentem rem facturi Nobis videmur, ſi Romanæ quoque, quam peculiari dilectione proſequimur, cæterarumque Civitatum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis Nobilitati operam, atque induſtriam honeſtè, utiliterque exercendi, ac patrimonium ſine cujuſquam injuria augendi parem tribuamus poteſtatem. Motu itaque proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ Petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnibus, & ſingulis, tam Romanis quam Bononienſibus, Ferrarienſibus, Avenionenſibus, Anconitanis & Beneventanis, cæterarumque Civitatum, Provinciarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum quorumcunque Nobis, & dictæ Sedi, tam mediatè, quàm immediatè ſubjectorum Nobilibus præſentibus, & futuris, cujuſcumque ſtatus, gradus, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ut lanificii, & ſerici artes, ac argentariam, ſeu nummulariam, necnon mercaturas, negotiationes, & commercia quæcumque terra, mari, vel flumine exercere, noſtraque, & Sedis præfatæ, ac Almæ Urbis noſtræ, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum vectigalia conducere, omniaque, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna facere, & exequi liberè, & licitè poſſint, & valeant dummodo tamen merces minutatim per ſeipſos minimè vendant; ita ut propterea nullum omninò eorum Nobilitati, dignitati, gradui, conditioni, titulis, præeminentiæque & prærogativis præjudicium inferatur, aut illatum quoquo modo dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi unquam poſſit, ſed ipſi omnes, & ſinguli, eorumque filii, poſteri, & deſcendentes quicumque in eodem omninò Nobilitatis, & dignitatis gradu ſint, & remaneant, etiam ad effectum conſequendi habitum, & crucem fratrum Militum de Juſtitia, Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolimitani, ac Sancti Stephani, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium quorumcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignorum, eorumque privilegiis, prærogativis, præeminentiis, honoribus, juribus, & gratiis fruendi, & gaudendi, ac quoad alia omnia, & ſingula, tam Eccleſiaſtica, quàm profana, ſive ſæcularia, ad quæ nobiles quomodolibet admitti, & recipi conſueverunt, ſeu poſſunt, & debent, non ſecus ac ſi nihil prædictorum unquam exercuiſſent, tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus. *Statuit ut in rubrica.*

§. 3. Decernen

Clauſula præſervativa. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmiſſis forſan intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint; nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juſta, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris, ſeu ſtatutorum, ſtabilimentorum, & ordinationum Capitularium, conſuetudinum, & uſuum, ac privilegiorum Hoſpitalis, aliorumque Ordinum militarium hujuſmodi reduci, aut adverſùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari; ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Nec aliter judicari poſſe decernit. §. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, alióſve Officiales, & Miniſtros, ac memorati Hoſpitalis, aliarúmque Militiarum, & Ordinum Militarium hujuſmodi Magnos Magiſtros, ſeu Adminiſtratores, Conventus, Conſilia, & Tribunalia quæcumque, cæteroſque quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, ac fel. record. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita ut præſentes literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, illiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibúſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac Urbis, & quarumcunque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, necnon dicti Hoſpitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, & locorum piorum quorumvis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorúmque reformationibus, & novis additionibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, ſtylis etiam quantumvis inveteratis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, ac Hoſpitali, aliiſque Militiis, & Ordinibus militaribus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, Congregationibus, aliiſque locis quibuſvis, illorumque reſpective Communitatibus, & Univerſitatibus, Magnis Magiſtris, & Adminiſtratoribus, Conventibus, Capitulis, etiam generalibus, Fratribus, Militibus, Equitibus, Nobilibus, & aliis perſonis quibuſlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter, ac exactiſſimè, & accuratiſſimè expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpectivè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè, ac pleniſſimè, & ampliſſimè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cõſtitutionem publicari mandat. §. 6. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde afficere, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides. §. 7. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. Pl. A. 15. die 15. Maii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Maii 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1671. Indictione nona, die verò 20. menſis Maii, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ X. anno ejus ſecundo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Laurentium Signium Sanctiſſ. D.N. Papæ Curſ.

Agabitus de Magiſtris Mag. Curſ.

XXXIX. Confirmatio Brevium Urbani VIII. & Innocentii X. quibus duabus vicibus quolibet anno mandatur Prædicatoribus verbi Dei Commendatio locorum Terræ Sanctæ.

Specialiter hoc decrevit Urbanus VIII. Conſt. 195. Salvatoris: *Innocentius X. Conſt.* 10. Salvatoris, *confirmavit.*

CLEMENS PAPA X. Ad futuram rei memoriam.

Edita A.D. 1671.

Proœmium. SAlvatoris, & Domini noſtri, qui pro humani generis redemptione ſeipſum exinanivit factus obediens uſque ad mortem, vices licèt immeriti gerentes in terris, inter multiplices, graviſſimáſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam præcipuè paſtoralis ſollicitu-

dinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam ſalubris myſterii monumenta, quæ in Civitate Hieroſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur.

Breve Urbani VIII. quid conſtituat.

§. 1. Cùm itaque fel. record. Urbano Papa VIII. prædeceſſori noſtro aliàs expoſito, quòd Eccleſiæ, & alia loca pia in Civitate Hieruſalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiſtentia ferè diruta erant, & quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum tyrannidem, & pro ſanctæ Fidei Catholicæ in eiſdem locis conſervatione contracto, admodum gravata reperiebantur; idem Urbanus prædeceſſor, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, & Congregationum & inſtitutorum Regularium Generalibus commiſerit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in ſuis ſacris Concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis neceſſitates eorumdem ſacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs prout in ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die 3. Februarii 1634. deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberiùs continetur.

Ab Innoc. X. confirmatur.

§. 2. Et ſicut pro parte dilectorum Ludovici à Juſtitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ à Fonte Majore pro Hiſpania, & Petri Meron Fratrum expreſsè profeſſorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum pro Gallia, reſpectivè Commiſſariorum ejuſdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi quo præfatæ Urbani Prædeceſſoris literæ, quæ à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædeceſſore pariter noſtro confirmatæ fuerunt, exactiùs obſerventur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari deſiderent.

Confirmat prout in rubr.

§. 3. Nos eorumdem ſacrorum monumentorum conſervationi, & manutentioni conſulere volentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei Præpoſitorum conſilio, prædictas Urbani Prædeceſſoris literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illáſque innovamus, & obſervari mandamus, ſalva ſemper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Præcipit Eccleſiaſticis Superioribus obſervantiam.

§. 4. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archepiſcopi, & Epiſcopi prædicti in relatione ſtatus ſuarum Eccleſiarum, quando viſitabunt Limina Apoſtolorum, facienda, referant, ſe prædictis Urbani Prædeceſſoris, & præſentibus noſtris literis paruiſſe, contrariis non obſtantibus quibuſcunque.

Tranſumptis fidem addit.

§. 5. Volumus inſuper, quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 19. Jun.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Junii 1671. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XL. Extendit, & ampliat Indultum Cardinalis, & Nuncii in Regno Portugaliæ de recitando Officio, & Miſſa celebranda in tota ditione illius Regis in honorem Beati Gundiſalvi de Amarante Ordinis Prædicatorum ad univerſam Sancti Dominici Religionem.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium humilitati noſtræ divinitus commiſſum ſalubriter exequi adjuvante Domino ſatagentes, pia ſublimium, Religioſarúmque perſonarum vota, ad augendam in terris Beatorum in Cœlis cum Domino noſtro Jeſu Chriſto regnantium venerationem laudabili ſtudio tendentia libenter exaudimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, ſpiritualemque Chriſti Fidelium conſolationem, atque ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Cauſa hujus Conſt.

§. 1. Alias ſiquidem commiſſo per felicis recordationis Pium PP. IV. Prædeceſſorem noſtrum ad preces claræ memoriæ Sebaſtiani cum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illuſtris bonæ memoriæ Henrico tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portugalliæ nuncupato, & Proſpero Epiſcopo Roſſanenſi tunc Sedis Apoſtolicæ in Regno Portugalliæ cum poteſtate Legati de Latere Nuncio, quatenus examinato per ipſos Proceſſu antea confecto de mandato recolendæ memoriæ Julii PP. III. prædeceſſoris pariter noſtri, vel alio deſuper ſervatâ formâ Sacrorum Canonum de novo conficiendo, conjunctim præcedentes, conſtito priùs de crebris miraculis quæ Omnipotens Deus interceſſione Beati Gundiſalvi de Amarante Sacerdotis expreſsè profeſſi Ordinis Prædicatorum in Regno Portugaliæ nati, & vita functi, tam in illius vita, quàm poſt felicem illius obdormitionem operari dignatus fuerat, concurrente ad Eccleſiam ubi requieſcit corpus illius à claræ pariter memoriæ Ioanne Rege Portugalliæ illuſtri ipſius Sebaſtiani Regis prædeceſſore magnificè extructam, & dotatam ex diverſis Regnis, & Provinciis incredibili frequentia Chriſti Fidelium, corúmque in eundem Beatum Gundiſalvum devotione in dies magis invaleſcente, concederent, ut in omnibus, & ſingulis Eccleſiis, tam ſæcularium, quam regularium Regnorum ipſi Sebaſtiano Regi ſubjectorum officium, horæ canonicæ, & miſſa de dicto Beato Gundiſalvo ad inſtar aliorum Sanctorum Confeſſorum in die obitus ipſius liberè, & licitè recitari, & celebrari poſſent, prout in ipſius Pii Prædeceſſoris literis deſuper in forma Brevis die 3. Septembris 1560. expeditis latiùs continetur.

Indultum Card. & Nuncii.

§. 2. Idem Henricus Cardinalis, ac Proſper Epiſcopus Nuncius in executionem literarum hujuſmodi, conſtito prius de præmiſſis juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem, per eorum ſententiam latam die 16. Septembris ſequentis anni 1561. auctoritate Apoſtolica, qua fruebantur in hac parte, conceſſerunt, & indulſerunt, ut ex tunc in omnibus, & quibuſcunque Eccleſiis, & Monaſteriis, etiam Sæcularium omnium Regnorum, & Dominiorum Portugalliæ poſſet liberè, & licitè recitari officium, & horæ canonicæ, ac Miſſæ celebrari in honorem dicti glorioſi Gundiſalvi de Amarante eodem prorsùs modo, & forma, quo, & qua recitantur, & celebrantur in honorem aliorum Sanctorum Confeſſorum.

Ad preces Principis Portugalliæ.

§. 3. Cùm autem, ſicut pro parte dilectiſſimi in Chriſto filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de las Minas Coronæ Portugaliæ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ordinarium Nobis nuper expoſitum fuit, creſcente in dies populi erga præfatum Beatum Gundiſalvum devotione, tam idem Petrus Princeps, quàm dilectus filius Joannes Thomas de Roccaberti Magiſter Generalis dicti Ordinis pro ſingulari, quem erga memoratum Beatum Gundiſalvum gerunt, devotionis affectu indultum præfatum ad univerſum Ordinem S. Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium extendi ſummoperè deſiderent, Nobis propterea idem Petrus Princeps, & Joannes Thomas Magiſter Generalis, tam ſuo, quàm univerſi Ordinis præfati nomine humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

m[illegible] ut in [illegible]

§. 4. Nos igitur laudabili dicti Petri Principis pietati favorabilem aſſenſum paterno affectu præbere cupientes, ac præfatum Joannem Thomam Magiſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, &

eorum

eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, qui rem maturè perpenderunt, conſilio, Indultum recitandi officium, & horas Canonicas, ac celebrandi Miſſam de dicto Beato Gundiſalvo, tanquam de Sancto Confeſſore non Pontifice, conceſſum ut præfertur, ad univerſum Ordinem, tam Fratrum, quàm Monialium Sancti Dominici, modo, & forma præmiſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorū fides. §. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam, impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 10. Iulii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Julii 1671. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

XLI. Quòd Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum, & Moniales Capucinæ, cu juſlibet menſis die non impedita Officium S. Claræ recitare valeant.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitùs Apoſtolicæ ſervitutis officio pia Chriſti Fidelium, illorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipati, bonoque Chriſti odore de bona converſatione fragrantes, uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei adſpirante superni favoris auxilio proferre jugiter ſatagunt, vota ad augendam in terris cœleſtis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratiis proſequimur opportunis.

Supplicatio. §. 1. Cùm itaque, ſicut dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quàm Moniales Capucinæ nuncupatæ pro ſingulari eorum erga Sanctam Claram devotionis affectu Officium de illa ſingulis menſibus recitare plurimùm deſiderent.

Concedit ut in rubrica. §. 2. Nos piis eorum votis favorabilem aſſenſum hac in re præbere volentes, dictumque Miniſtrum Generalem à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis, tam Fratribus, quàm Monialibus prædictis, ut officium de eadem Sancta Clara ſingulis menſibus aliqua die non impedita officio novem Lectionum, ſub ritu ſemiduplici recitare liberè, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, [illegible] irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 20. Iul. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Julii 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XLII. Quòd electiones Priorum, Subpriorum, Sacriſtarum, & Procuratorum à Communitatibus Conventuum Provinciarum in Brevi expreſſarum non fiant, ſed in Definitoriis Capitulorum Provincialium, earumdemque electionum abrogationes à Priore Generali approbari debere ſtatuit.

Dilecto filio Matthæo Orlando Priori Generali Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

CLEMENS PAPA X. *Edita A. D. 1671.*

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Motiva. CUm, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, ſeptem Provinciæ Ultramontanæ tui Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, nempè Germaniæ inferioris, Aquitaniæ, Provinciæ Toloſæ, Germaniæ Superioris, Vaſconiæ, & Flandro-Belgicæ, ut factionibus, aliiſque malis, quæ ex electionibus Priorum per Communitates Conventuum fieri ſolitis, in detrimentum obſervantiæ regularis, ac ſalutis animarum, & religioſæ quietis promanant, occurrerent, eaſdem electiones abrogaverint, eaſque in Definitorio earundem Provinciarum reſpectivè tranſtulerint: Tu verò etiam Subpriorum, ac Sacriſtarum, & Procuratorum ſingulorum Conventuum Provinciarum hujuſmodi electiones abrogari eorumdem Conventuum quieti, & regulari obſervantiæ conducibile fore exiſtimes, per Conſtitutiones autem Ordinis præfati à fel. record. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris confirmatas pro Provinciis Reformatis ordinatum reperiatur, ut hujuſmodi electiones Priorum, Subpriorum, Sacriſtarum, & Procuratorum à Communitatibus Conventuum fiant: Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut tibi in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Concedit ut in rubr. §. 1. Nos igitur votis tuis, ad promovendum regularis obſervantiæ, religioſæque tranquillitatis bonum laudabiliter tendentibus favorabiliter annuere volentes, Teque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes

ſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi abrogationes electionum Priorum à memoratis ſeptem Provinciis Ultramontanis factas, ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica confirmandi, & approbandi, ac ut in poſterum in prædictis ſeptem Provinciis Priores, Subpriores, Sacriſtæ, & Procuratores ſingulorum Conventuum, non amplius per Communitates ipſorum Conventuum, ſed in Definitoriis Capitulorum provincialium, & quatenus aliquod ex dictorum officialium muneribus extra tempus ejuſmodi Capitulorum vacaverit, in Congregatione annua Definitorii uniuſcujuſque Provinciæ reſpectivè eligantur, dicta auctoritate ſtatuendi, & ordinandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Præceptum de obſerv.

§. 2. Statutum autem ſic à te faciendum ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari mandamus.

Derogatio contrariorũ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, ac Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 2. die 31. Iul.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 31. Julii 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XLIII. Statuit, quòd Fratres exteri Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorùm in Conventibus S. Franciſci ad Ripam Tyberis, & S. Petri in Monte Aureo de Urbe ultra quindecim dies morari non valeant.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Conſt.

CUm fel. record. Alexander VII. & Clemens IX. Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, ut incommodis, quæ Conventus S. Franciſci ad Ripam Tyberis, & S. Petri in Monte Aureo de Urbe Fratrum Minorum Ordinis ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, ex diuturna in eis Fratrum exterorum manſione patiebantur, occurrerent, Guardianis, ſeu Superioribus eorumdem Conventuum mandaverint, ut in poſterum Fratres exteros dicti Ordinis ad Urbem prædictam ex devotione, vel ad negotia petractanda acceſſuros, aut tunc in ea forſan degentes, non permitterent in dictis Conventibus, nec in eorum quolibet reſpectivè ultra quindecim dies commorari, ſub pœnis tam dictis Guardianis, & cuilibet illorum pro tempore, quàm iiſdem Fratribus, ſi Sacerdotes forent, privationis vocis activæ, & paſſivæ, & officiorum ipſo facto, ſi autem Laïci, carcerationis, aliiſque ipſorum Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum reſpectivè arbitrio infligendis; Procuratori verò Generali ejuſdem Ordinis, ut ab iis qui negotia intra dictum tempus abſolvere nequirent, ſcripturas ea concernentes ſibi conſignari, eademque negotia ſedulò pertractari, ac expediri curaret: Et (ſicut accepimus prænarratæ ordinationes non ea, qua par eſt, cura ſerventur, ſed illis fraus fiat, Fratribus exteris prædictis poſt moram quindecim dierum in dictis Conventibus reſpectivè peractam, ad Conventus extra Urbem non ſine horum quoque Conventuum gravamine, ſecedentibus, & paulò poſt ad eandem Urbem redeuntibus, quaſi eis non eſſet interdictum in Conventibus ſupradictis, ſeu eorum altero per alios quindecim dies moram trahere.

Statuit ut in rub.

§. 1. Hinc eſt, quod nos eorumdem Conventuum indemnitati, & levamento quantùm cum Domino poſſumus, conſulere cupientes, ac memoratorum Alexandri, & Clementis prædeceſſorum veſtigiis inhærentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero quicumque Fratres exteri dicti Ordinis ad Urbem prædictam devotionis, vel negotiorum cauſa pro tempore acceſſuri in ſupradictis S. Franciſci, & S. Petri in Monte Aureo Conventibus, ſeu eorum altero ultra quindecim dies commorari, nec ipſorum Conventuum Guardiani, ſeu Superiores reſpectivè nunc, & pro tempore exiſtentes id permittere ullo modo audeant, ſeu præſumant, ſub pœnis quoad Fratres Sacerdotes, ſeu Clericos, ac Guardianos, ſeu Superiores prædictos, eorúmve quemlibet privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac officiorum per eos obtentorum ipſo facto incurrendis; quoad Laïcos verò, ſeu Converſos, carcerationis, aliiſque noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis, tenore præſentium prohibemus, & interdicimus.

Ab exteris quid agendũ declarat.

§. 2. Præcipientes ſub eiſdem pœnis, ut Fratres exteri, qui in eiſdem Conventibus, ſeu eorum altero moram quindecim dierum ſpatio traxiſſe de præſenti reperiuntur, ſtatim atque præſentes literæ ibidem publicatæ fuerint, inde diſcedant ad proprias Provincias reverſuri. Quod ſi negotia habuerint, quæ tam citò nequeant expediri, ſcripturas illa concernentes conſignent dilecto filio eorum Procuratori Generali, qui eadem negotia ſedulò pertractari, & quamprimùm fieri poterit, expediri curet.

Eludentibus pœnas addit.

§. 3. Porrò ſi quis præſentem prohibitionem eludere tentaverit, ad Conventus extra Urbem tantiſper ſecedendo, & in eandem Urbem regrediendo, quaſi ſibi in Conventibus præfatis, ſeu eorum altero per alios quindecim dies commorari liceat; tam ipſe, quàm Guardiani, ſeu Superiores prædicti, qui ejuſmodi eluſoriis conatibus non obſtiterint, pœnis ſupradictis omninò ſubjaceant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§. 5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinis, & Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 2. die 27 Iul.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XLIV. **Quòd Clerici Regulares Congregationis Theatinorum Officium de Purificatione Beatæ Virginis Mariæ cum Octava quotannis recitare valeant.**

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AD Paſtorale faſtigium, nullo licèt meritorum ſuffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, pia Chriſti Fideliũ vota, eorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, propriæ, alienæque ſaluti laudabiliter incumbunt, ad augendam in terris Glorioſiſſimæ Virginis Deiparæ Mariæ, Patronæ, & Advocatæ noſtræ venerationem tendentia libenter exaudimus, eaque favoribus, & gratiis proſequimur opportunis.

§. 1. Cùm itaque, ſicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi Officium de Purificatione ejuſdem B. Mariæ Virginis, quam in Patronam elegerunt, cùm Octava recitare poſſe plurimum deſiderent.

Supplicatio. §. 2. Nos eorum deſiderio hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus etiam dilecti filii nobilis Viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregis, dum Oratoris munere pro Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Carolo Hiſpaniarum Rege Catholico ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam fungebatur, ac dilectæ in Chriſto filiæ nobilis mulieris Ducillæ Feriæ ejus conjugis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Clericis Regularibus prædictæ Congregationis Theatinorum, ut ipſi Officium de Purificatione memoratæ Virginis Glorioſiſſimæ Mariæ quotannis die ſecunda Februarii cum Octava recitare liberè, & licitè poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Indulget, prout in rubr.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorũ fides. §. 5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 20. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Quomodo ſit intelligendum indultum de Officio B. Staniſlai Societatis Jeſu recitando, & Miſſa in Poloniæ Regno, & Magno Ducatu Lituaniæ celebranda, nimirum in Eccleſiis prædictorum Regni, & Magni Ducatus quibuſcumque, etiam non Societatis Jeſu: extra verò dicta loca ad ſolam ejuſdem Societatis Religionem recitari Officium, & Miſſam celebrari poſſe declarat. XLV.

Indultum, de quo in rubrica, habes ſupra in Conſtit. 12. In Apoſtolico, *hujus Pont.*

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1671.

Motivũ. ALiàs piis, enixiſque Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Michaëlis Poloniæ Regis Illuſtris, ac dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum Societatis Jesu, precibus Nobis humiliter porrectis favorabilem aſſenſum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de Beato Staniſlao Koſtka Polono ejuſdem Societatis quotannis die 13. Novembr. in univerſo Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lituaniæ, necnon in Eccleſia S. Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis noſtræ, ubi ejuſdem Beati Staniſlai corpus requieſcit, ac aliis omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis Jesu, Miſſa etiam à Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, & à Religioſis ejuſdem Societatis ubicumque terrarum exiſtentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confeſſorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani liberè, & licitè poſſent, & valerent, auctoritate Apoſtolica conceſſimus, & indulſimus, & aliàs prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 16. Auguſti 1670. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, continetur.

§. 1. Cùm autem ſicut pro parte Presbyterorum Societatis præfatæ, Nobis nuper expoſitum fuit, à pluribus exiſtimatum fuerit, Miſſam, & Officium hujuſmodi non potuiſſe, neque poſſe celebrari, niſi in Eccleſiis dictæ Societatis, nec extra eas in prædictis Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lituaniæ, attentis verbis dictarum Literarum, per quæ in omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis, Miſſam etiam à Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus celebrari poſſe indulgetur: Nobis propterea dilectus filius Procurator Generalis ejuſdem Societatis humiliter ſupplicari fecit, ut ad tollendum omne dubium, de opportunæ declarationis gratia, in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, Literas noſtras præfatas, quoad Regnum Poloniæ & magnum Ducatum Lituaniæ, de omnibus Eccleſiis, & perſonis intelligi debere; ita nempè, ut in univerſo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lituaniæ hujuſmodi omnes Sacerdotes, tam Sæculares, quàm Regulares cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, ac Clerus univerſus poſſint, & valeant eadem die 13. Novembris Miſſam, & officium de eodem Beato Staniſlao Koſtka Conſtitutionem quomodo intelligendam declarat.

in

in eorum propriis Eccleſiis, & Domibus religioſis, aliiſque locis ſacris celebrare, & reſpectivè recitare; in aliis verò locis extendi ad ſolas Eccleſias Presbyterorum Societatis præfatæ; juxta facultatem in aliis literis conceſſam, dicta auctoritate tenore præſentium declaramus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſimè ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis pro tempore exiſtentis munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 19. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Septembris 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XLVI. Prohibet omnibus, & ſingulis Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum pro quacumque re obtinenda recurſum ad perſonas extra eundem Ordinem.

De hac materia vide quæ indicavi tibi ad Conſtit. 113. Admonet, *Alexand. VII. Ubi ad rem plura videre poteris: & ad Conſt.* 17. Eccleſiæ, *hujus Pont.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere in eam præcipuè curam ſollicitis ſtudiis incumbimus, ut regularem obſervantiam, religioſamque tranquillitatem inter Religioſos viros, eos præſertim, quos ſuave Chriſti jugum ſub arctioris vitæ inſtituto amplexos, cæteris modeſtiæ, atque humilitatis, & religioſitatis exemplo prælucere decet, quantùm nobis ex alto conceditur, tueri, atque conſervare ſatagamus.

Supplicatio. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus præſentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, ſive permiſſiones viſitandi eorum parentes, ſeu propinquos, aut loca ſacra quæcumque, vel ut ad dignitates, officia, aut munera quælibet ejuſdem Ordinis, aut ad ſtudia promoveantur, ſive ut ab uno ad alium locum tranſire, vel in aliquo particulari Conventu permanere eis liceat, vel ut cum eis diſpenſetur, ad hoc ut ante peractum ſepternale ſtudium in Concionatores aſſumi, munuſve Concionatoris exercere, aut ut ante completum in eodem Ordine ſeptennium ad ſacrum Presbyteratus Ordinem promoveri valeant, ſive ad alia ſimilia conſequenda, tam pro ſe, quàm pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarumcunque perſonarum extra eundem Ordinem exiſtentium, etiam quavis eccleſiaſtica, vel mundana dignitate, præeminentia, & poteſtate fungentium, aut aliàs ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignarum favores, ſuffragia, vel interceſſiones recurrere, illiſve uti audeant quovis modo, vel præſumant, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac graduum, & officiorum quorumcunque per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quævis alia in poſterum obtinenda pœnis per contraventores ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò prohibemus, & interdicimus. *Prohibet ut in rub.*

Clauſulæ præſervativæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores præſentium deputat. §. 3. Quocirca memorato Miniſtro Generali harum ſerie committimus, & mandamus, ut ipſas præſentes literas in omnibus, & ſingulis Ordinis præfati Provinciis, & Conventibus quamprimum publicari curet, ne quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit.

Contrariis derogat. §. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 2. die 2. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XLVII. Quòd Abbas Generalis Congregationis Vallis Umbroſæ pro tempore exiſtens Mozzettam, & Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitios etiam in Capellis Pontificiis deferre, & geſtare poſſit.

Simile Indultum conceſſit alteri Congregationi Alex. VII. Conſt. 102. *& Conſt.* 174. Decet.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem ad ea, per quæ perſonarum eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim Congregationum Monaſticarum, quæ Sanctorum, & Romanorum Pontificum, aliorúmque Virorum pietate, &

& doctrina præſtantium numero decoratæ exiſtunt, ornamento, divinique cultus celebritati, & decori perampliùs conſulitur, libenti animo attendere, ac in his ſui Paſtoralis officii Partes favorabiliter impartiri, prout locorum, & temporum, ac perſonarum hujuſmodi Dei ſervitio [illegible] qualitatibus, & circumſtantiis debitè [illegible] ad devotionis Chriſti Fidelium augmentum, [illegible] propagationem, necnon Altiſſimi laudem, & gloriam [illegible] proſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Supplicatio. §. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Theodori Baldini moderni Abbatis Generalis Congregationis Vallis Umbroſæ Ordinis S. Benedicti petitio continebat, quòd, cùm inter Congregationes Monachorum Italiæ dicti Ordinis Congregatio prædicta duorum Summorum Pontificum, ac Plurium Sanctorum numero, & Viris inſignibus pietate, & doctrina præſtantibus decorata, ac etiam ex antiquitate, & à Sede Apoſtolica diverſis favoribus, & gratiis inſignita exiſtat, ita ut illius Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Paſtoralibus, cæteriſque Pontificalibus Inſigniis utatur, & fruatur, ac potiatur, & gaudeat, plurimùm tamen decori, & Dignitati Abbatis Generalis primodictæ Congregationis videretur convenire, ipſum Theodorum, & pro tempore exiſtentes primodictæ Congregationis Abbates Generales à Nobis, & dicta Sede aliqua digniori prærogativa decorari, & illuſtrari. Quare pro parte dicti Theodori, & pro eo dilecti filii noſtri Leopoldi S.R.E. Cardinalis Medices nuncupati, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ejuſdem Congregationis Vallis Umbroſæ, ejúſque Abbatum generalium pro tempore exiſtentium decori conſulere, aliaſque in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui Eccleſiarum quarumlibet & Congregationum decorem, divinique cultus, & Chriſti fidelium devotionis augmentum noſtris potiſſimùm temporibus ubique augeri ſinceris deſideramus affectibus, eundem Theodorum, ac ejus Succeſſores pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac honeſtis ipſius Theodori votis hac in parte favorabiliter annuentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium ſuper Ritibus Eccleſiaſticis Præpoſitorum, eidem Theodoro, & pro tempore exiſtentibus Abbatibus Generalibus primodictæ Congregationis, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in Romana Curia, quàm extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Theodorum, & pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos pro tempore reſidere, & morari contigerit, ac in quibuſvis Viſitationibus, Capitulis, & Seſſionibus, necnon quibuſvis actibus, & Proceſſionibus etiam coram Nobis, & Romanis pro tempore exiſtentibus Pontificibus ſucceſſoribus noſtris, etiam in Capellis Pontificiis Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipſius Congregationis Vallis Umbroſæ unà cum Pileo, & Bireto Prælatitiis induere, geſtare, & deferre, illiſque uti, frui, & gaudere liberè & licitè poſſit, & valeat, ac poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem impartimur; decernentes ipſum Theodorum, ac pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos ſuper delatione, geſtatione, & uſu Mozzettæ, Mantellettæ, Pilei, & Bireti prædictorum à quoquam ſub quovis prætextu, occaſione, vel cauſa, quantumvis juridica, & legitima, vel quæſito colore, & ingenio nullatenus impediri poſſe, neque debere.

Confirmat prout in rub.

Clauſula præſervativa. §. 3. Præſentes quoque ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eiſdem Theodoro, & pro tempore exiſtentibus Abbatibus Generalibus in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari debere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium [illegible] revocationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis [illegible] poſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis [illegible], & quoties illas emanare contigerit, toties præſentes in [illegible] num, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo ſub quacumque poſteriori Data per dictum Theodorum, ac pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore.

Clauſula ſublata. §. 4. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, & honore fulgentes, ac cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obſtantibus quibuſvis etiam in Synodalibus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Vallis Umbroſæ hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis. §. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, impartitionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire, ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D. P. A. 2. die 2. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1671. ſexto nonas Octobris, Pontificatus noſtri Anno ſecundò.

XLVIII.

Indulgentiam plenariam largitur omnibus Chriſti fidelibus, qui Miſſæ de Nomine Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, die 17. Septembris quotannis celebrandæ in Eccleſiis Provinciarum, & Regnorum Regis Hiſpaniarum, interfuerint.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ALiàs emanarunt à Nobis ad ſupplicationem chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Marianæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregem, qui tunc munere Oratoris ad præſtandam Nobis chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli earumdem Hiſpaniarum Regis Catholici obedientiam apud Nos, & Sedem Apoſtolicam fungebatur, humiliter porrectum, literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor alterius Brevis refertur. §. 1. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Præclara chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Marianæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ in Deum pietas, ac eximia omnique laudum præconio digna erga Glorioſiſſimam Virginem Deiparam MARIAM devotio, aliæque Chriſtianæ virtutes ſingulari erga Nos, & hanc Sanctam Sedem obſervantiæ, & devotioni conjunctæ, quibus bonorum omnium largitor Altiſſimus eandem Marianam Reginam multipliciter inſignivit, promerentur, ut piis illius votis ad augendam in terris ejuſdem Beatiſſimæ, atque auguſtiſſimæ Virginis Cœli Reginæ venerationem, tendentibus Apoſtolicæ benignitatis aſſenſum libentiſſimè præbeamus. Cum itaque, ſicut dilectus filius nobilis Vir Petrus de Aragonia

Dux Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Prorex, & Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam miſſus, pro parte prædictæ Marianæ Reginæ Nobis nuper exponi fecit, eadẽ Mariana Regina pro ſingulari ſua erga Sanctiſſimum MARIÆ nomen pietate, ejus cultum ubique terrarum in dies propagari, ac proinde Officium de nomine ejuſdem Beatiſſimæ Virginis MARIÆ cum Lectionibus, & Officio in Toletana Diœceſi recitari ſolitis, quotannis 17. Septembris recitandum, ad univerſum Clerum, tam Sæcularem, quàm Regularem utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi ſubjecta à Nobis extendi ſummopere deſideret: Nos piis ipſius Marianæ Reginæ votis quantùm cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis per memoratum Petrum Ducem, Proregem, & Oratorem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, petitam extenſionem prædicti Officii de nomine Beatiſſimæ Virginis MARIÆ quotannis die 17 Septembris recitandi univerſo Clero, tam Sæculari, quàm Regulari utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia memorato Carolo Regi ſubjecta prædicta auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcúmque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 26. Januarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

Concedit ut in rubrica.

§.2. Nunc autem ad augendam Fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, piiſque memoratæ Marianæ Reginæ precibus Nobis pro parte prædicti Petri Ducis & Proregis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti Fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui Miſſæ ſolemni in quacumque Eccleſia Provinciarum, Regnorum, Statuum, Regionum, & Dominiorum prædicto Carolo Regi ſubjectorum prædictorum dicta die 17. Septembr. quotannis celebrandæ interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.3. Cæterum volumus pariter, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 1. die 7. Octobr.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Octobris 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatii Apoſtolici. XLIX.

De horum Notariorum materia plura videre poteris in repertorio, verbo Notarii.

CLEMENS PAPA X.

Edita A.D. 1671.

Exordium.

MOtu proprio, &c. Romanus Pontifex in ſupremo dignitatis Apoſtolicæ culmine Divinâ diſponente clementiâ conſtitutus, illud in primis propenſis, & indefeſſis ſtudiis curare, & excogitare debet, ut nimirum ſuis etiam futuris temporibus, non ſolùm incommodis publicis, ſed etiam litigantium expenſis, ac defatigationibus, in quantum fieri poteſt, conſulatur, & obvietur, & illa interdum quæ à Prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente providè pro Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Iurium, redituum, & bonorum recto, & firmo regimine, & nonnullorum Sedis Apoſtolicæ Officialium indemnitate, & majori perſonarum ad Romanam Curiam pro Juſtitia conſequenda confluentium ſublevamine, & commoditate, ſancita ſunt, novis emergentibus rationibus revocare & immutare, aliaque deſuper diſponere, & ordinare conſuevit, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Sixtus IV. numerum Auditorũ & Locumtenentium reducit.

§.1. Dudum ſiquidem fel.rec. Sixtus Papa IV. Prædeceſſor noſter, poſtquam per quaſdam ſuas literas motu proprio, & ex certa ſcientia Apoſtolica auctoritate ſtatuerat, & ordinaverat, quod Sacri Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditorum, & eorum Locatenentium numerus, qui tunc quatuordenarius erat, ex tunc deinceps duodenarius exiſteret, quodque ſi qui ſupra dictum ſtatutum numerum nominatorum Auditorum & Locatenentium, tales eſſe deſinerent, & illorum officia in ſe ipſis extincta penitus eſſent, & eſſe cenſerentur, illiſque aggregari, & ultra dictum duodenarium numerum in Auditorem, vel Locatenentem admitti nemo poſſet, prout in dictis literis pleniùs continebatur, attendens non minùs rectè, quam prudenter, quòd ſi quemadmodum Auditorum, & Locatenentium eorumdem numerus erat providè limitatus ita Notarii Cauſarum ejuſdem Palatii coram eiſdem Auditoribus, & Locatenentibus ſcribentes certo determinato numero eorundem Auditorum, & Locatenentium numero correſpondente includerentur, ipſique Collegium conſtituerent, & Apoſtolicæ Sedis Officiales eſſent, ac in proceſſionibus, & aliis publicis actibus, ad quos alii ejuſdem Sedis Officiales convocari conſueverunt, intereſſent, eorúmque officia perpetua exiſterent, & ex tot proborum, & peritorum virorum Collegio, Curia prædicta plurimùm illuſtraretur, ipſique Notarii quandam honoris, & dignitatis prærogativam ſe aſſequutos fore gauderent, mitioreſque in exigendis debitis eorum ſalariis ſe litigantibus exhibere valerent, quod eatenus abſque eorum detrimento, & quod officia ipſorum magnis cum impenſis acquiſita temporibus, & brevi quodam

tempore

temporis peritura erant, facere non potuerant, & exinde litigantes ipſi non modicum reportarent expenſarum ſublevamen, motu ſuo proprio, ac irrefragabili, & perpetuò valitura Conſtitutione ſancivit, ſtatuit, & ordinavit, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus numerus dictorum Notariorum eſſet quadraginta octo; numero videlicet dictorum Auditorum; & Locatenentium meritò correſpondens, qui ad inſtar aliorum Sedis prædictæ officialium Collegium conſtituerent, quòd que ne illi, qui de Officiis Notariorum eorumdem diſponere catenus conſueverant, illorum diſpoſitione fraudarentur, aut ad quos ipſorum Officiorum diſpoſitio pertinere debebat, dubium aliquod inſurgere valeret, & in futurum ex ſingulis quatuor officiis ſingulorum quatuor Notariorum coram ſingulis ex duodecim Auditoribus, ſeu Locatenentibus prædictis pro tempore ſeribentium, unum Romani Pontificis, & aliud Viceeancellarii, aliud verò Camerarii S.R.E. & reliquum Auditoris officia appellarentur, & decedentibus aliquibus ex Notariis ſupradictis illa ex officiis Notariorum ſic decedentium, quæ Romani Pontificis per Romanum Pontificem, quæ Vicecancellarii per Vicecancellarium; ac quæ Camerarii per Camerarium, quæ vero Auditorum officia extitiſſent per Auditores prædictos pro tempore exiſtentes aliis idoneis conferrentur, ac alias prout in literis deſuper confectis etiam pleniùs continetur.

Eiſque correſpondentes Notarios aſſignato.

§.2. Cùm autem ad aures noſtras non ſine gravi animi noſtri diſplicentia pervenerit, quod à longæva annorum ſerie Collegium dictorum Notariorum Palatii Apoſtolici Auditorum ob defectum, & diminutionem non modicam Cauſarum, litium, & negotiorum, &c. Temporum injuriis, & calamitatibus provenientem etiam ratione onerum eidem Collegio per piæ mem. Paulum Papam V. Prædeceſſorem noſtrum motu ſimili, prævia quarumcunque nonnullorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionum officiorum Notariorum hujuſmodi ſcripturas non vacare diſponentium revocatione omnes, & ſingulas omnium officiorum prædictorum ſcripturas catenus factas & in futurum conficiendas, etiam unà cum titulo vacaviſſe, & vacare debuiſſe declarando, ex voto tamen tūc Rotæ Auditorum impoſitorum, aliorumque eiſdem Notariatuum officiis incumbentium, annuis, vel menſtruis præſtationibus per aliquot annos decurſis, & forsā non ſolutis, per eoſdem ſolvi ſolitis, in graviſſimum dictæ Cameræ, aliorumque intereſſe habentium præjudicium & detrimentum, dictique Collegii ſplendoris etiam damnoſum vilipendium ſatisfacere, & correſpondere non valeat, quodque ſcripturæ vltra continuas litigantium, & curialium incommoditates, quas ipſi ob diverſas Notariorum prædictorum in variis, & remotis ac ab invicem ſeparatis Urbis partibus ſitas manſiones per ipſos Notarios habitatas ſæpè numero patiuntur, in dictis Notariorum Domibus conſervatæ quandoque deperdi poſſint, ac etiam realiter nonnullæ non ſine maximo litigantium præjudicio forſan deperditæ fuerint, proptereâque in Congregatione ſuper præmiſſis à rec. mem. Alexandro Papa VII. ſimiliter prædeceſſore noſtro deputata, quod attentis ſupradictis narratis numerus Notariorum hujuſmodi ad minorem numerum reduceretur ipſique Notarii ſic reducendi in uno, & eodem loco cohabitare, & inibi in Archivio ad id deſtinando omnes, & ſingulas ſcripturas conſervare tenerentur, ſalvis in reliquis erectionibus prædictis, licèt fruſtrà, & abſque ullo effectu decretum fuerit.

Alexander VII. Notariorum reductionem decernit, ſed non ſortitur effectum.

§.3. Nos igitur, quibus cura, & ſollicitudo boni publici inſidet, dicti Alexandri Prædeceſſoris veſtigiis in hoc inhærendo, non ſolùm prædictis, verùm etiam pro majori, & publica Curialium, & litigantium utilitate, ac commoditate, illorumque minori diſpendio, necnon aliis rationabilibus de cauſis in Congregatione noviſſimè per nos particulariter deputata cum dilectorum filiorum noſtrorum Prodatarii, ac Vicecancellarii & Procamerarii S. Romanæ Eccleſiæ necnon trium Apoſtolici Palatii hujuſmodi Auditorum ab eadem Rota ad effectum hujuſmodi deputatorum interventu, habita, maturè diſcuſſis [illegible], motu ſimili etiam ex voto poſterioris Congregationis hujuſmodi numerum quadraginta octo officiorum Notariatuum hujuſmodi ad quatuor officia vacabilia Notariorum hujuſmodi duntaxat, reliqua quadraginta quatuor officia hujuſmodi, & illorum titulos motu pari ſupprimentes; & annullantes perpetuò reducimus: Primi videlicet per Vincentium ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices; Secundi verò per Carolum ad Vicecancellarium, & Tertii per Jacobum Philippum ad Camerarium S.R.E. necnon quarti officiorum hujuſmodi de cætero vacaturorum per Petrum infraſcriptos reſpectivè poſſeſſorum collationes ad dictos Auditores pro tempore exiſtentes reſpectivè ſpectare, & pertinere declaramus, ac in dictos quatuor Notarios unum Collegium conſtituentes ex voto ejuſdem poſterioris Congregationis Vincentium Cicellium; Carolum Bonamici, Jacobum Philippum Cæſarini, & Petrum Franciſconium dilectos filios triginta ſeptem officia hujuſmodi reſpectivè ad præſens obtinentes; ita ut ipſi reliqua undecim officia hujuſmodi per Antonium Carronium, & Hieronymum Aloyſium Roſignanum, ac Æmilium Gottum, etiam dilectos filios reſpectivè ad præſens poſſeſſa, juſto, & competenti, & per poſteriorem Congregationem hujuſmodi conſtituendo; & beneviſo pretio, habita tamen ratione qualitatum præſentium temporum, & conſimilium officiorum hujuſmodi hiſce temporibus, & forſan non ita pridem factorum venditionum, & aliorum particularium cum conditione & pacto tamen omnia, & ſingula onera aliàs quadraginta octo Notariis hujuſmodi incumbentia ſupportandi, à dictis Antonio, & Hieronymo, Aloyſio, & Æmilio emere; dicti verò Antonius, & Hieronimus, Aloyſius, ac Æmilius prædicti dicta undecim officia ſic ſuppreſſa vendere reſpectivè teneantur, motu ſimili nominavimus.

Quatuor exemptioni mandat hic pōt, ad quatuor reducit.

Quique ſint declarat, eiſque officia ſuppreſſa emere jubet.

§.4. Volumus autem, quòd Antonio, & Hieronymo, Aloyſio, ac Æmilio prædictis, aut aliquo illorum dicti undecim officia, ſeu illorum aliqua, ut præfertur ſuppreſſa vendere recuſantibus, ſeu recuſante, ſtatim facto depoſito pretii ut præfertur beneviſi penes Sacrum Montem Pietatis Urbis, in creditum illorum venditio legitimè facta cenſeatur eo ipſo, & quod de cætero ipſi Antonius, & Hieronymus, Aloyſius, ac Æmilius Notarii, tam ſcribendo, quàm in cauſis dicti Tribunalis ſe ingerendo, aut immiſcendo denominari; aut appellari nullatenus poſſint prohibemus.

Suppreſſis vendere recuſantibus quid agendum ſtatuit.

§.5. Quinimò ipſi in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrio infligendis pœnis, quatenus ipſi ſtatim facto depoſito pretii hujuſmodi omnes, & ſingulos libros ſcripturas; & regiſtra cæteraque ſingula Notariorum hujuſmodi officia concernentia dictis quatuor Notariis, ut præfertur nominatis reſpectivè conſignare debeant, præcipimus, & mandamus.

Ipſoſque ad conſignationem ſcripturarum ſub certis pœnis compellit.

§.6. Cæterum pro dictorum quatuor Notariorum, dictique illorum Collegii honoris, & dignitatis prærogativa conſervanda, ut ipſi omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, indultis, prærogativis, conceſſionibus, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus aliàs dicti quadraginta octo Notarii ante ſuppreſſionem, & reductionem prædictas quomodolibet utebantur, fruebantur, & potiebantur, pari modo, & abſque aliqua prorſus differentia frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, ſupportatis tamen oneribus prædictis, motu pari concedimus, & indulgemus.

Privilegia ad 4. Notariorum favorem confirmat.

§.7. Præſentes quoque, & deſuper conficiendas literas etiam ex eo, quod ſinguli nominati prædicti præmiſſis non conſenſerint, nec forſan ad ea omnia, & ſingula vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & ſubſtantiali defectu, etiam ex eo quod ſuper præmiſſis ſolemnitates & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex alio quolibet capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua

Clauſula præſervativa.

reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa quantumvis juſta rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ de effectum validitatis prædictorum ſpecialiter, ac individuè exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, vel aliis ſuperius expreſſis, ſeu illas è nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, ſeu juſtitiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, aut conceſſo, quempiam uti, ſeu juvare in judicio, & extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis, diſpoſitionibus, pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuóque validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata.

§.8. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices, etiam S. Romæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata, &c. judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, perpetuum ſilentium ſuper litibus, & controverſiis aliàs per dictos Notarios contra quoſvis alios in dicti Sacri Palatii Apoſtolici Auditorio, aut alio Tribunali coram quovis Judice præmiſſorum occaſione quomodolibet ſuſcitatis imponendo, motu ſimili, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & indultis, privilegiis ſupradictis Collegio, illiúſque ſingularibus perſonis quomodolibet conceſſis, necnon piæ mem. Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri gratias Cameram prædictam concernentes in eadem Camera regiſtrari debere diſponentibus, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus, deſuper in genere vel in ſpecie editis, etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & quibuſcumque etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & decretis etiam irritantibus roboratis, & aliàs in contrarium prædictorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Solam ſignaturam fidem facere ſtatuit.

Et quòd ſingulorum officiorum hujuſmodi conceſſorum, & literarum tenores, etiam veriores habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint in literis, & de ipſius ſuppreſſione, reductione, annullatione, conceſſione, voluntate, indulto, declaratione, & derogatione, aliiſque præmiſſis ut ſupra, quæ hîc pro ſufficienter, & ad partes repetitis habeantur, ut ſupra in literis, & cum clauſula Ad perpetuam rei memoriam latiſſime extendendis, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum etiam denominationes, qualitates, nuncupationes, invocationes, aliorúmque neceſſariorum major & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis. Volumus autem, quod ſola præſentis motus proprij ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula contraria, D. P. cæteriſque contrariis quibuſcumque, ut ſupra non obſtantibus, ſeu ſi videbitur per Breve noſtrum, ſeu Officium de Curia expediri poſſint.

Fiat E.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, decimo Kal. Novemb. Anno ſecundo. *D. P. An. 2. die 23. Octob.*

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1671. Indictione nova, die verò 31. menſis Maii, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ X. anno ejus ſecundo. Supradicta cedula Motus proprii Sanctiſſimi affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, ut moris eſt, per me Ioannem Antonium Bettarellum Apoſt. Curſ.

Ioſeph Pizzardus Mag. Curſ.

Confirmatio, & Renovatio Conſtitutionum à Summis Pontificibus editarum ſuper ſolutione Cõmunium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione unionum, cum revocatione privilegiorum, ac Congregationis deputatione. L.

Similem confirmationem, & renovationem Conſtitutionum Pii, & Sixti V. habes in Conſtit. 26. Urbani, Aliàs, *ubi multa circa materiam annotata videre poteritis.*

CLEMENS PAPA X.

Edita A.D. 1671. Cauſa Coſt.

MOtu proprio, &c. Poſtquam nonnullæ à diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris Cameræ Apoſtolicæ, & Collegii Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apoſtolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantium indemnitati conſulere, ac illorum jura manutenere, necnon illorum damnis pleruínque ex incuria illorum jurium Exactorum provenire ſolitis obviare cupientibus ſuper ſolutione communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum Monaſteriorum, Prioratuum, aliorúmque Beneficiorum Eccleſiaſticorum certis modo, & forma tunc expreſſis qualificatorum Conſtitutiones editæ emanaverant.

Paulus IV. Quindennia non ſolventes de præterito abſolvit.

§.1. Fel. Record. Paulus Papa IV. Prædeceſſor noſter ſingulas literas piæ mem. Eugenii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri, nonnullas Congregationes Regulares à ſententiis cenſuris, & pœnis, quibus ob non ſolutionem mediorum, ſeu integrorum fructuum primi anni Monaſteriorum, & Beneficiorum per ipſum Eugenium prædeceſſorem hujuſmodi, vel Sedem Apoſtolicam eorum Monaſteriis, Prioratibus, Eccleſiis, & Beneficiis, ſive locis eatenus unitorum innodatæ erant per ſuas literas abſolvit, & quaſcumque obligationes per eas dictæ Cameræ propterea factas, ac medio, ſeu integros fructus hujuſmodi eis liberaliter remiſit, & de illis, ac aliis quibuſcumque, quæ prædictæ Cameræ eatenus ſolvere quomodolibet obligatæ erant, generalem quietantiam fecit concernentes, pro eo quod per literas prædictas ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus, & per conſequens Collegio Cardinalium hujuſmodi, & Officialibus Romanæ Curiæ cauſam ab ipſis Romanis Pontificibus habentibus præjudicare non potuiſſet

Sed quia ſucceſſoribus Pont. & officialibus Curia præjudicare non potuit.

tuiſſet, ac rec. mem. Leonis X. & Clem. VII. Rom. Pontificum ſimiliter prædeceſſorum noſtrorum tanquam contra ordinationes, ſtatuta, decreta, & declarationem ſanct. mem. Pauli, & Julii II. pariter prædeceſſorum noſtrorum; ac cauſa non cognita, & non vocatis, nec auditis, quorum intererat, emanatas, ad viam, & terminos juris reducens, & reductas eſſe decernens: Motu ſimili, &c. omnes, & ſingulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & ſubmiſſiones de quibuſvis Monaſteriis, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officiis, & Beneficiis Eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum, ſeu Militiarum regularibus, quibuſcumque Collegiatis Eccleſiis, ſeu earum menſis Capitularibus, vel Collegiis, Univerſitatibus, & utriuſque ſexus Congregationibus, etiam ſæcularibus, necnon Domibus, Fabricis, Hoſpitalibus, & aliis piis locis, etiam illis à ſolutione hujuſmodi exemptionem habere præſumentibus, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoſcumque Pontifices prædeceſſores ſuos quocumque tempore etiam ante ſanct. mem. Martinum Papam V. etiam Prædeceſſorem ſuum, & ipſum Paulum IV. prædeceſſorem hujuſmodi ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis perpetuò factas, & de cætero per ſucceſſores ſuos Romanos Pontifices ſimiliter perpetuò faciendas ſub literis Pauli II. prædeceſſoris hujuſmodi, includi, & comprehendi.

In futurum vult omnes ſub Paulo II.

§. 2. Et propterea, tam quaſcumque Congregationes, quàm quoſvis alios, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & ſubmiſſiones hujuſmodi factæ fuerant, etiamſi ſe ſuperinde in Camera non obligaviſſent, ad ſolutionem communium, & minutorum ſervitiorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione earumdem unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & ſubmiſſionum ſingulis quindecim annis à die, quo illæ ſuum effectum ſortitæ fuiſſent, aliàs juxta tenorem literarum Iulii III. Prædeceſſoris hujuſmodi faciendam teneri, & obligatos eſſe, & ad id, necnon ad ſe communibus, & minutis ſervitiis, ac Annatis, & aliis juribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu ſolvendis in forma ſolita obligandum etiam per ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam privationis, & diſſolutionis unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & ſubmiſſionum prædictarum in literis Pauli, Julii II. ac Julii III. prædeceſſorum hujuſmodi contentas, cogi, & compelli poſſe, necnon Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Officia, & Beneficia unita hujuſmodi onus ſolutionis Communium, & minutorum ſervitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum ſemper habuiſſe & habere decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Ioanni Michaëli Sanctæ Mariæ Saraceno, & Virgilio Sancti Simeonis tituli de Spoleto nuncupatis Presbyteris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, tunc in humanis agentibus, ut omnes, & ſingulas cauſas coram eis inter Procuratorem Fiſcalem dictæ Cameræ, Officiales prædictos ex una, & quaſcumque Congregationes, ſeu alias perſonas ex altera partibus, ſuper ſolutione Communium, & minutorum ſervitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, vel eorum occaſione pro tempore pendentes juxta ejus Conſtitutionis tenorem terminarent, & deciderent, quodque omnes, & ſinguli, in quorum favorem uniones, aliáque prædicta emanaſſent, infra terminum eis à dictis Joanne Michaële, & Virgilio Cardinalibus præfigendum, omnia, & ſingula Monaſteria, & alia beneficia eccleſiaſtica unita hujuſmodi, unà cum illorum fructuum annuo valore Joanni Michaëli, & Virgilio Cardinalibus prædictis notificaſſe, & intimaſſe debuiſſent, & ad id per ſententias, cenſuras, & pœnas in literis ejuſdem Pauli Prædeceſſoris contentas cogi, & compelli poſſent, decrevit, ſtatuit, & ordinavit, irritanti decreto deſuper appoſito, & aliàs prout in dictis literis, ſub datum decimo Kalend. Februarii Pontificatus ſui anno quarto, pleniùs continetur.

Et Iulii III. literis comprehendi.

§. 3. Et ſucceſſivè ſanct. mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter providè conſiderans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Cameræ Apoſtolicæ debitorum exactio in recognitionem univerſalis dominii introducta eſſet antiquiſſima, & quindenniorum uſus, & ſolutio ideò adinventi fuerant, ne Cameræ prædictæ ex Monaſteriorum, aliorumque beneficiorum unionibus, quæ amplius vacare non ſperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Cameræ, & eorumdem Cardinalium Collegio, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantibus jura præſervare, illorumque indemnitati conſulere invigilans, Motu pari, &c. omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum, Eccleſiarumque Capitula, Congregationes, Univerſitates, Collegia, Hoſpitalia, ac Pia loca, & quoſvis alios, in quorum favorem, tam ſæcularium, quàm quorumvis Ordinum Regularium, & Monaſteria, Prioratus, Præpoſituræ, necnon dignitates, & alia quæcumque Beneficia eccleſiaſtica unita, annexa, & incorporata, ſeu applicata exiſterent, & illorum uniones eis factæ reperirentur, quantumcunque exempta, & privilegiata exiſterent, etiamſi ſuperinde in Camera Apoſtolica ſe non obligaſſent, dummodo Monaſteria, ſeu Beneficia ipſa poſſiderent, ad ſolutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, ſeu applicationum prædictarum ſingulis quindecim annis à die, qua illæ ſuum ſortitæ fuiſſent effectum, faciendam teneri, & obligatos eſſe, & ad id per ſententias, cenſuras, & pœnas in ſingulis Pauli II. & aliorum Prædeceſſorum ſuorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli poſſe decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Epiſcopo Maceratenſi Cameræ Apoſtolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc exiſtenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quàm mulierum ſæculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, ſeu Collegia, & Pia loca hujuſmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque Beneficia eccleſiaſtica, quæ ipſa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta poſſiderent, & quo titulo illa poſſediſſent, illorumque annexos valores ſub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii V. prædeceſſoris hujuſmodi contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, prout in literis Pii V. Prædictis hujuſmodi etiam pleniùs continetur.

Pius V.

§. 4. Et deinde etiam ſanct. mem. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiebant, proveniebat, ac propterea æquum eſſe cenſuerat, quòd in unionibus per Sedem Apoſtolicam factis locum obtineret, illud idem, & fortius in unionibus per ipſos Ordinarios factis, & faciendis obſervaretur: & licèt in Conſtitutionibus, & literis prædeceſſorum ſuorum comprehendi viderentur, tamen, ut cuivis diſputandi occaſio præcideretur, Motu pari, &c. ſtatuit, & declaravit, quòd uniones, annexiones, incorporationes, ſubmiſſiones de quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm Regularibus, etiamſi Monaſteria Monialium, & Hoſpitalia fuiſſent, quæ tamen tempore ipſarum unio-

Et Sixtus V. ſolutionem Quindenniorum fieri præcipiunt.

num cura, conventu, & hoſpitalitate caruiſſent, & quorum ſingulorum, vel ſi plura Beneficia unicis literis comprehenſa eſſent, quorum quodlibet annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera ſec. com. æſt. val. ann. non. exceſſiſſet, dummodo tamen omnium ſimul illum tranſcenderet, cuicúmque Eccleſiæ, Monaſterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini Militiæ, Hoſpitali, Seminario, aut alio loco Pio, tam per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, necnon per Sedis Apoſtolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoſcumque ſubdelegatos, aut aliàs quomodolibet Apoſtolica auctoritate, per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte hactenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamſi manualia, & de jure Patronatus Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illuſtrium beneficia illa fuiſſent, ſub dictorum Prædeceſſorum Conſtitutionibus, & Ordinationibus omninò comprehendi, & includi, & ab omnibus comprehenſas, & incluſas eſſe cenſeri voluit, & ad ſolutionem Quindenniorum teneri, & obligatos eſſe, & ad id cogi, & compelli poſſe declaravit, mandavítque bon. mem. Alexandro Glorierio, Cameræ Apoſtolicæ Clerico, & Annatarum tunc Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & ſingula Cathedralium etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, & alia loca Pia prædicta moneret, & requireret, ut profiterentur medio juramento omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica, quæ vigore ſimilium unionum quomodolibet poſſidebant, illorúmque annuos valores juxta prædicti Sixti V. prædeceſſoris Conſtitutiones, cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Brevis, ſub dat. 14. menſis Maii 1586. ſimiliter pleniùs continetur.

Quod confirmat Vrb. VIII.

§. 5. Poſtremò fel. rec. Urbanus Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, cùm ſicut acceperat, & ſicut ei etiam innotuerat, adeſſent quamplurimæ uniones, & applicationes, à dicto tempore citra factæ, quarum notitia à Camera, & Cancellaria Apoſtolica deſiderabatur, volens propterea, tam Cameræ prædictæ, quàm eorumdem Cardinalium Collegio, ac Officialibus de Annatis participantibus conſulere: Motu ſimili quaſcumque, tam ſub plumbo, quàm in forma Brevis, & Motus proprii literas dictorum Pii V. & Sixti V. necnon quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum ſuorum, ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione proviſionum, ſeu unionum perpetuarum quorumcunque Beneficiorum Eccleſiaſticorum per Sedem Apoſtolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clauſulis, decretis, derogationibus, ac cenſuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & ſingula per quoſcumque Judices, Executores & Commiſſarios in præmiſſis, & circa ea quomodolibet geſta, & executa, & inde legitimè ſecuta quæcumque, quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum illic inſerti eſſent, pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habens auctoritate Apoſtolica confirmavit, & approbavit, necnon illis opportunæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjecit, omnéſque & ſingulos juris, & facti, ac alios defectus, ſi qui forſan intervenisſent in eiſdem, ſupplevit, atque illas, & illa, quatenus opus eſſet, innovavit, mandans propterea bon. mem. Magiſtro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui antea piæ mem. Gregorio Papa XV. etiam prædeceſſore noſtro omnes, & ſingulas cauſæ inter quoſdam Gaſparem Rivaldú Cancellariæ Apoſtolicæ Generalem Subcollectorem ex una & quaſcumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca Pia, & quaſvis alias perſonas ex altera partibus ſuper ſolutione Annatarum, communium, & aliorum jurium Quindenniorum commiſſæ reperiebantur, & aliis in ejus locum per dictum Urbanum, vel ejus ſucceſſores ſubrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, ſeu applicationum prædictarum omnia, & ſingula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorúmque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi manualia, & de Jurepatronatus, ut præfertur, fuiſſent quavis auctoritate Apoſtolica, ſeu ordinaria, aut ſubdelegata eis unita, & conceſſa, quæ ipſa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore unionum hujuſmodi poſſidebant, illorumque annuos valores ſub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti prædeceſſorum hujuſmodi contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, cum poteſtate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hoſpitalia, & alia loca pia prædicta, necnon Quindenniorum, & jurium debitores in literis ejuſdem Urbani prædeceſſoris comprehenſos, etiam per edictum publicum, conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibuſvis, & quoties opus fuiſſet ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam ſimili edicto inhibendi, ipſóſque debitores ad indicandum Beneficia unita, & ſolvendum Quindennia decurſa, etiamſi ad id in Camera Apoſtolica non ſe obligaviſſent, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam perſonalis appoſitionem, quoties opus fuiſſet per dictum Hieronymum, & illi ſubrogandos ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redditruum, & proventuum Beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ipſi debitores poſſidebant, pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachij ſæcularis, cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummariè, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos, qui ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur, incurrerant, iiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatisfactione abſolvendi, & liberandi, aliáque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis neceſſaria fuiſſent, ſeu quomodolibet opportuna, ac aliis in literis Apoſtolicis ejuſdem Urbani prædeceſſoris, ſub datum Idibus Iunii anni Domini 1624. Pontificatus ſui anno primò, etiam pleniùs continetur.

§ 6. Cùm autem, ſicut accepimus, exactiones jurium ratione Quindenniorum hujuſmodi decurſorum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam non ſine maximo illius damno, & præjudicio, non ſolùm neglectæ fuerint, imò etiam diverſæ Regularium, & forſan ſæcularium perſonarum Congregationes, &c. ſub literis prædictis minimè comprehendi contendant, & propterea, ac forſan aliis frivolis prætextibus, Communia, minuta, ſervitia, Annatas, & alia jura Cameræ, & collegio, ac Officialibus prædictis ratione unionum eiſdem Monaſteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Eccleſiaſticis hactenus factarum debita, licèt ſolutio hujuſmodi in recognitionem univerſalis Dominii introducta ſit antiquiſſima, ut præfertur, cenſuras, & pœnas in ſingulis literis prædictis contentas damnabiliter incurrendo, in maximum animarum ſuarum periculum, & Cameræ, ac Collegii, Officialiúmque prædictorum detrimentum perſolvere recuſent: Nos verò prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærendo, nolentes Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, cui diverſa impenſarum onera pro Eccleſiæ Romanæ ſtatu conſervando quotidie incumbunt, jura pro poſſe noſtro negligere, quinimò, tam illius, quàm Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apoſtolicæ Officialium de Annatis participantium indemnitatibus de cætero obviare, necnon illorum commodis, & utilitatibus conſulere, ac illorum jura illæſa, ut tenemur, ſervare volentes: Motu ſimili omnia, & ſingula

privilegia

privilegia, immunitates, & exemptiones per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros quibuſvis Congregationibus, & quibuſvis aliis ratione ſolutionis Communium, Quindenniorum, aliorúmque jurium prædictorum Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ hactenus quomodolibet conceſſa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc eſſe, & fore decernentes, quaſcumque, tam ſub plumbo, quàm in forma Brevis, & Motus proprii literas eorumdem Pauli IV. & Pii, ac Sixti V. atque Urbani VIII. necnon quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, ac aliorum jurium, tam ratione proviſionum, ſeu unionum perpetuarum quorumcunque beneficiorum eccleſiaſticorum per dictam Sedem factarum, & in poſterum faciendarum editas, confirmatas, & innovatas, cum omnibus clauſulis, Decretis, derogationibus, ac cenſuris, & pœnis in illis inflictis, comminatis, & contentis, necnon omnia, & ſingula per quoſcumque Judices, Executores, & Commiſſarios in præmiſſis, & circa ea quomodolibet geſta, & executa, & inde legitimè ſecuta quæcumque, quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum hic inſerti eſſent, pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui deſuper forſan quomodolibet intervenerint in eiſdem, ſupplemus, atque illas, & illa, quatenus opus ſit, innovamus; ac omnes, & ſingulas uniones de quibuſvis Monaſteriis; & aliis Beneficiis eccleſiaſticis, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, quibuſcumque Eccleſiis etiam Parochialibus, & utriuſque ſexus Congregationibus, tam ſæcularibus, quàm Regularibus, & aliis Piis locis, nullis penitus excluſis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & ante ipſum Martinum prædeceſſorem, & Nos ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis perpetuò factas, & de cætero, tam per Nos, quàm ſucceſſores noſtros ſimiliter perpetuò faciendas ſub literis Pauli prædeceſſoris hujuſmodi comprehendi, & includi.

Confirmatio, & approbatio, de qua in rubrica.

§. 7. Ideóque quaſcumque Congregationes, & quoſvis alios, in quorum favorem uniones hujuſmodi factæ fuerint, etiamſi ſe ſuperindè in Camera non obligaverint, ad ſolutionem Communium & minutorum ſervitiorum, & Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & officialibus ratione earundem unionum, ut præfertur, faciendam teneri, & ad idem, necnon de Communibus, & aliis juribus prædictis ſolvendis obligandum, etiam per ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam privationis, & diſſolutionis unionum hujuſmodi cogi, & compelli poſſe, omnia, & ſingula in contrarium diſpoſita tanquam nulla, & irrita revocantes, nulliúſque valoris, & momenti eſſe, & fore declarantes, Motu ſimili, &c. ſtatuimus, & decernimus, & inſuper ne de cætero in dubium revocari contingat ut cumque per quæcunque loca pia, tam ſæcularia, quàm quorumvis Ordinum regularia, Quindennia, & alia jura ratione penſionum perpetuarum hactenus per quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos in favorem dictorum locorum piorum, ſeu illorum fabricam ſuper quorumcunque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac etiam Canonicatuum, & præbendarum diſtributionibus quotidianis reſervatarum, & in poſterum per Nos, & ſucceſſores noſtros reſervandarum, & locis piis aſſignatarum, & aſſignandarum, ſummam tamen vigintiquatuor ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ Apoſtolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis perſolvere debeant, & teneantur, Motu pari, &c.

Congregationes omnes ad hujuſmodi ſolutionem teneri ſtatuit.

§. 8. Ad quodlibet dubium è medio tollendum, & pro majori dilucidatione, litiumque remotiori occaſione quaſcunque Congregationes, Parochialia, cæteraque prædicta loca pia, in quorum favorem ſimiles penſiones perpetuò, ut præfertur, reſervatæ fuerint, & in poſterum reſervari contigerit, etiamſi ſe perindè in Camera non obligaverint, ad ſolutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione penſionum perpetuarum hujuſmodi, licèt à quibuſcunque oneribus Ordinariis, & extraordinariis impoſitis, & in futurum imponendis liberarum immunium, & exemptarum, eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata exiſtere, & ad idem per ſupradictas pœnas, etiam privationis, caſſationis, extinctionis, & annullationis ſimilium penſionum cogi, & compelli poſſe declaramus.

Et compelli poſſe declarat.

§. 9. Necnon in ſecuriorem, & faciliorem omnium, & ſingulorum prædictorum executionem, Dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Annatarum Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & ſingula quarumlibet Eccleſiarum Capitula, Congregationes, Collegia, aliáque loca prædicta moneat, ut profiteantur medio juramento omnia, & ſingula Beneficia eccleſiaſtica, quæ vigore ſimilium unionum, & penſiones perpetuas hujuſmodi quomodolibet poſſident, ac percipiunt, illorumque annuos valores juxta prædictorum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, & alia Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis proficua, & neceſſaria faciendi, mandamus, ut pro faciliori indagatione unionum hujuſmodi omnia, & ſingula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Superiores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, & quæcunque alia bene[illegible] Eccleſiaſtica quomodolibet eis unita, & con[illegible] & penſiones perpetuas illis reſervatas, & aſſignatas, quæ, & quas ipſa Capitula, Collegia Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore unionum hujuſmodi poſſident, & percipiunt reſpectivè, illorumque, & illarum valores annuos ſub privationis, & aliis in ſupradictis literis contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in dicta Curia, & extra eam moneat; & requirat, cum poteſtate dicta Capitula, & Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, & alia loca pia, necnon Quindenniorum, & jurium debitores etiam per Edictum publicum, conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, tam ni dicta Curia, quàm extra eam, citandi, monendi, & requirendi, ac eis & quibuſvis aliis, & quoties opus fuerit ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, ac pecuniariis ejus arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, & extinctionis, & annullationis penſionum reſervatarum hujuſmodi, etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum beneficia unita, ac penſiones reſervatas hujuſmodi, & ſolvendum quindennia decurſa, etiamſi in Camera prædicta non ſe obligaverint, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, & penſionum hujuſmodi reſervationum per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm perſonalis appoſitionem, quoties opus fuerit per dictum Judicem, & illi ſubrogandos ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum eccleſiaſticorum, & penſionum hujuſmodi, quæ ipſi debitores poſſident, & percipiunt pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii Sæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummariè, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſolâ facti veritate inſpecta, & alias more Camerali precedendi, ac eos, qui ſententias, cenſuras & pœnas prædictas, ut præfertur, incurrent, iiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatisfactione, abſolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis fuerint quomodolibet opportuna.

Executorem deputat.

§. 1. Necnon ut dilecti filii noſtri moderni, & pro tempore exiſtentes S.R.E. Cardinales, qui illius hono-

Congregationem pro Quindenniorum exactione inſtituit.

robilia membra, & de negotiis in Conſiſtoriis noſtris tractari ſolitis, apprimè informati exiſtunt, quoſque in partem Apoſtolicæ ſollicitudinis evocavit Altiſſimus, ſtatum illorum juxta Cardinalatus ſublimitatem decentius tenere, & expenſarum onera, quæ eos jugiter de neceſſitate ſubire oportet, faciliùs perferre valeant, particularem Congregationem, in qua præ cæteris dilecti filii noſtri Petrus tit. S. Marci Otthobonus, & Carolus tit. *Sanctæ Priſcæ* Pius, ac Carolus tit. S. Euſebii Gualterius, necnon Gaſpar tit. Sanctæ pudentianæ de Carpineo, atque Angelus Sancti Angeli in foro Piſcium Diaconus Celſus reſpectivè nuncupati, etiam S. R.E. Cardinales, & pro tempore exiſtentes Sacri Collegii Camerarii, illorúmque immediati ſucceſſores, ac Annatarum Judex Cameræ Apoſtolicæ Clericus, necnon etiam dicti Collegii Secretarius pro tempore exiſtentes dictam Congregationem conſtituentes, aliiſque per Nos, & ſucceſſores noſtros in locum illorum ſubrogandi intereſſe poſſint, & valeant, pro actione Quindenniorum omnium, & ſingulorum beneficiorum, ut præfertur unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & penſionum perpetuarum reſervatarum hujuſmodi per quaſcunque Congregationes, & alia loca pia hujuſmodi debitorum facienda motu ſimili, &c. conſtituimus, & deputamus.

Eique privilegia elargitur.

§. 11. Necnon eidem Congregationi omnia, & ſingula privilegia, indulta, & facultates hactenus Annatarum Judici Apoſtolica auctoritate conceſſa, etiam cum auctoritate, & poteſtate, prævia tamen avocatione cujuſlibet cauſæ, ſeu cauſarum coram quocumque Judice ſuper præmiſſis vertentis, ſeu vertentium, dictas, & alias ſolutiones Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium prædictorum concernentes introductas, & in poſterum introducendas cauſas, juxta literarum prædictarum formam, & [illegible]oſitionem, etiam cum facultate requirendi voto [illegible]acræ Rotæ Auditorii, in cauſis tamen eidem Congregationi benviſis dumtaxat, cauſas, etiamſi ſuper juribus competentibus Collegio una, vel plures latæ fuerint ſententiæ dicto Collegio non audito, audiendi, decidendi, cognoſcendi, fineque debito terminandi, necnon quaſcumque Congregationes, aliaque loca pia hujuſmodi, in quorum favorem Monaſteria, & alia beneficia unita, ac penſiones perpetuæ hujuſmodi reſervatæ fuerint ad inſtantiam dictæ Congregationis ad librorum computorum exhibitionem, appellatione, recurſu & reclamatione penitus commotis compellendi facultatem motu pari, &c. concedimus, & communicamus, etiam cum poteſtate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hoſpitalia, & alia loca prædicta, necnon eorumdem quindenniorum, & jurium debitores in præſentibus noſtris literis comprehenſos etiam per Edictum publicum, conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi ab eis, & aliis quibuſvis, & quoties opus fuerit ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, caſſationis penſionum prædictarum etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum beneficia unita, & penſiones aſſignatas hujuſmodi, & ſolvendum quindennia decurſa, etiamſi ad id in Camera Apoſtolica non ſe obligaverint, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm perſonalis appoſitionem per eos, & in eorum loco ſubrogandos quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum eccleſiaſticorum, quæ ipſi debitores poſſidebunt, pro quantitate eorum debiti ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii ſæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, & alias more Camerali procedendi, & eos qui ſententias, cenſuras, & pœnas, ut præfertur, incurrerint, ab eiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatiſfactione abſolvendi, & liberandi, aliáque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis neceſſaria fuerint, ſeu quomodolibet opportuna.

Clauſulas præſervativas apponit.

§. 12. Præſentes quoque, & deſuper conficiendas literas, etiam ex eo, quod Superiores Congregationum, & Monaſteriorum; & cæteri quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullò unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, ac ſubſtantiali, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quævis alia reſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, ſeu occaſione, vel cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperius expreſſis relatis in literis ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſùs illos reſtitutionis in integrum, apertionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conceſſo, aut impetrato uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Non aliter judicari poſſe decernit.

§. 13. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis inſtantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, &c. Motu pari, &c. decernimus.

Contrari derogat.

§. 14. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon etiam quatenus opus ſit, Congregationum, & Monaſteriorum, & quorumvis aliorum locorum piorum ſtatutis, etiam juramento, &c. roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, &c. ſub quibuſcumque tenoribus & formis etiam Motu ſimili, &c. & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſve efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibúſque, & aliis decretis innovatis. Quibus omnibus, &c. etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque, cum clauſulis opportunis.

Papæ ſubſcriptio.

Fiat Motu proprio E.

§. 15. Et quòd dictarum literarum, & inde ſecutorum quorumcunque tenores, etiam veriores, ac Dat. earumdem, necnon litis, & cauſæ, ſi quæ ſint, ſtatum, & merita,

bomina

nominaque & cognomina Iudicum, & Collitigantium ſingulorum Monaſteriorum, & Congregationum, & aliorum locorum piorum unitorum hujuſmodi denominationes, & qualitates habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint; & de perpetuis confirmatione, approbatione, roboris adjectione, defectuum ſuppletione, innovatione, ſtatuto, decreto, mandato, declaratione, deputatione, conſtitutione, conceſſione, communicatione, derogatione, & aliis præmiſſis, ut ſupra latiſſimè extendendis, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam denominationum, nuncupationum, invocationum, aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis in forma gratioſa, cum clauſula perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam; etiam per officium Contradictarum, aut alias per Cancellariam, aut de Curia, ut vocant, ſeu per S. viam ſecretam, abſque aliquo alio ſigno, ſeu contraſigno expediendis, & relaxandis, ſeu ſi videbitur ſola præſentis Motus proprii Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Præſentibus robur addit.

§. 16. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, manu Datarii noſtri ſubſcriptis, & etiam impreſſis fides adhibeatur.

Tranſumptorum fides.

Fiat E.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſeptimo Kalendas Novembris Anno ſecundo.

D.P. An. 2. die 16. Oct.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Ieſu Chiſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo, die verò 21. menſis Novembris, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ X. anno ejus ſecundo, ſupradicta Confirmatio, & Renovatio Conſtitutionum affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Carolum Franceſchinum Apoſtolorum Curſorem.

Publicatio.

Ioan. Antonius Bertarellus pro Mag. Curſ.

L I.

Quòd de cætero omnes, & ſinguli Definitores perpetui Provinciarum Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci poſt finitum lecturæ, prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus Exprovincialium præeminentiis fruantur, ac ſi Provincialatus munere functi fuiſſent: & alia circa præcedentiam inter eos declarat.

Vide ad præſentem materiam Conſtit. 89. Inſcrutabili, *ab Alexandro VII. editam.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſolicitudinis munere ſingulorum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Eccleſiæ, & Religionis obſequium operam, ſtudiùmque ſuum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter conſulimus, ſicut rationi conſentaneum eſſe arbitramur in Domino.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus à Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, quòd in eodem Ordine reperiuntur Definitores perpetui, qui Patres Provinciæ locari ſolent in quinque ſpecies diſtincti, nempe aliqui propter geſtum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum ſpatio in [illegible] fiunt quæ primæ Claſſis [illegible] Collegiis, vel Univerſitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo, quod verbum Dei eodem temporis ſpatio in pulpitis [illegible] Eccleſiis per diverſa dicti Ordinis [illegible] prædicaverint, alii quia cum in ſacra Theologia Magiſtri eſſent, per annos duodecim Magiſtri Noviciorum munere functi ſint, & reliqui ex decreto fel. recordationis Alexandri Papæ VII. Prædeceſſoris noſtri, qui pariter Magiſterii in ſacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decurſum Inquiſitores hæreticæ pravitatis fuerint, ſeu partim Lecturam, ut ſupra, & partim Inquiſitionis officium exercuerint; Inter præfatos autem Definitores perpetuos, ſive Patres Provinciæ ea eſt differentia, quòd qui propter geſtum Provincialatum tales ſunt, tametſi juvenes, cæteros Definitores perpetuos, ſeu Patres Provinciæ hujuſmodi, antea longè inſtitutos præcedant; Hæc verò differentia à dilectis pariter filiis Miniſtro Generali, ac Definitoribus Generalibus perpetuis, & Aſſiſtentibus dicti Ordinis maturè conſiderata, ſimulque perpenſis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Noviciorum inſtitutioni præſunt, & Tribunali Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis inſerviunt, qui plerumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum diſcipuli, aut alii meritis, & qualitate inferiores, qui ſubinde eos præcedunt non ſine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipſi Miniſter Generalis, ac Definitores Generales, & Aſſiſtentes, re cum dilecto filio noſtro Giberto S.R.E. Cardinale Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore communicata, illoque aſſentiente cenſuerunt rem omnem ex noſtra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejuſdem Ordinis ad ſtudioſos labores reddantur ſegniores, ſed ad illos potius in Eccleſiæ obſequium, & dicti Ordinis decorem alacriter ſuſpiciendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Miniſtri Generalis, ac Definitorum Generalium, & Aſſiſtentium nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſos Miniſtrum Generalem, ac Definitores Generales, & aſſiſtentes, necnon Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero omnes, & ſinguli Definitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis poſt finitum lecturæ, ſeu prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus per Conſtitutionem ejuſdem Ordinis, ſeu præfatum Alexandri Prædeceſſoris decretum reſpectivè præſcriptum, ab exiſtente pro tempore Miniſtro Generali Ordinis hujuſmodi per patentes ejus literas, cæteroquí canonicè hactenus inſtitui, & in futurum inſtituendi illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativi, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac ſine ulla prorſus differentia, perindè, ac ſi Provincialatus munere functi fuiſſent, atque ita inter eos, & Exprovinciales præfatos ſervetur æqualitas, & quoad Ordinem præcedentiæ ſola prioritas, ſive antianitas Definitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indulget ut in rubrica.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illi ad quos, ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari

Decretum irritans

§. 4. Sicque

Hoc aliter judicari posse decernit. §. 4. Siquenin præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptorũ fides. §. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 1. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Decembris 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

LII.

Exemptio nonnullorum familiarium ſuorum à ſpolio.

Simile privilegium inter alia conceſſit Dapiferis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Clemens IX. Conſtit. 5. & hic idem Pont. Conſt. 4. Nos volentes.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex gratiarum Diſpenſator, ſuos, & Apoſtolicæ Sedis devotos, & fideles, præſertim illos, qui ei, & Sedi præfatæ grata familiaritatis obſequia jugiter impendunt, ſpecialis benevolentiæ favoribus complecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus debitè penſatis, cenſet rationi, & æquitati eſſe conſentaneum.

Motiva. §. 1. Hinc eſt, quod Nos quorumdam familiarium noſtrorum, quorum nomina infra ſunt expreſſa, indemnitati quantùm cum Domino poſſumus conſulere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam præter, & ultra quaſcumque alias ſimiles, vel diſſimiles generales, vel ſpeciales gratias, facultates, exemptiones, indulta, & privilegia eiſdem familiaribus infra nominatis hactenùs à Nobis, vel Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſas, & conceſſa, & in poſterum etiam à Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis pariter Pontificibus concedendas, & concedenda, quas omnes, & ſingulas, ac omnia, & ſingula perinde ac ſi illarum, & illorum omnium tenores præſentibus expreſſi, ac de verbo ad verbum inſerti forent, in ſuo robore, & firmitate remanere & eſſe, nec per illas, aut illa eiſdem præſentibus, vel per præſentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, ſeu ea invicem confundi, ſeu impediri, ſed etiam cumulativè procedendo, unam, ſeu unum per aliam, ſeu aliud coadjuvari, & ſuffragari poſſe, & debere decernimus, & declaramus, eiſdem familiaribus noſtris infra nominatis, & eorum cuilibet, quod eorum, & cujuſlibet eorum hæredes, donatarii, legatarii, & ſucceſſores, tam ex teſtamento, ſeu alia diſpoſitione, quàm ab inteſtato ratione ſanguinis eis, & cuilibet eorum ſuccedentes, ſive alii ab eis, & eorum quolibet, eorumque, & cujuſlibet eorum hæredibus, donatariis, legatariis, & ſucceſſoribus hujuſmodi cauſam quomodolibet habentes quicumque per Camerarium noſtrum pro tempore exiſtentem, Theſaurarium generalem, aut Commiſſarium, vel ſpoliorum, juriumque Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores, ſive alios quoſcumque Officiales, & Miniſtros ipſius Cameræ, ſeu quoſcumque alios, tam ratione quorumcunque beneficiorum eccleſiaſticorum quomodolibet nuncupatorum, & qualitercumque qualificatorum, etiam perſonalem reſidentiam requirentium, per eos hactenus obtentorum, & in poſterum obtinendorum, cujuſcumque valoris, & annui redditus, etiam maximi, exceſſivi, & inexcogitabilis exiſtant, quàm etiam ratione quarumcunque penſionum annuarum ſuper quibuſvis fructibus, redditibus, & proventibus eccleſiaſticis Apoſtolica auctoritate eis hactenùs reſervatarum, ſeu in eos ſimili auctoritate tranſlatarum, ac de cætero, eademque auctoritate eis reſervandarum, aut in eos transferendarum, ad quamcunque ſummam, etiam maximam, & inexcogitabilem aſcendant, nullo unquam tempore ſuper rebus, & bonis per eos, & quemlibet eorum reſpectivè pro tempore relictis, etiam ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum ſuorum diſpoſitione ipſi, & eorum quilibet reſpectivè ubivis locorum, in qualibet Mundi parte, tam continua, quàm interpolata illorum inibi manſione, ac etiam extra loca debitæ reſidentiæ, ac etiam iter agendo ab humanis decedant, moleſtari, perturbari, aut inquietari nullatenus poſſint, nec debeant, ita ut de omnibus, & quibuſcunque rebus, & bonis ſuis, ac per eos, & eorum quemlibet acquiſitis, & acquirendis, tam ex præfatis jam obtentis, & obtinendis beneficiis, quàm etiam ex præfatis eis jam reſervatis, ſeu reſervandis, ac in eos tranſlatis, & transferendis penſionibus, ut præfertur, tam inter vivos, quàm cauſa mortis, & in ultima voluntate, ac in favorem quorumcunque (non tamen perſonarum à jure prohibitarum, & incapacium) diſponere, ſeu illa etiam ab inteſtato tranſmittere liberè, & licitè valeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. *Diſpoſitio bonorum ſuis familiaribus liberam concedit.*

Inhibet Judicibus contra prædicta quid minimum attentare. §. 2. Diſtrictius inhibentes eiſdem Camerario, Theſaurario, Commiſſario, aliiſque Sedis, & Cameræ præfatarum Officialibus, & Miniſtris, ſeu aliis quibuſcunque, ne in bonis, & rebus per eos, & eorum quemlibet reſpectivè pro tempore relictis, beneficiorum, vel penſionum hujuſmodi occaſione, vel prætextu manus injicere, aut aliquam illorum deſcriptionem, ſeu inventarium, aut depoſitum, vel ſequeſtrum, ſeu quid ſimile facere, vel attentare quoquo modo audeant, vel præſumant.

Decretum irritans. §. 3. Ac decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, illiſque, & eorum cuilibet, ac hæredibus, & ſucceſſoribus eorum, aliiſque præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari; & ſic per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon præfatos Camerarium, Theſaurarium, Commiſſarium, præſidentes Clericos, & alios quoſcumque Cameræ, & Sedis præfatarum Miniſtros, & Officiales, ac quoſvis alios, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, Regula noſtra de non tollendo jure quæſito, nec-

non

non fel. recordationis Pii PP. IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ præfatæ concernentibus in eadem Camera præſentandis, & regiſtrandis faciendis, ac præſentes inibi præſentari, & regiſtrari nullo unquam tempore neceſſe ſit, & aliis etiam noſtris, ac quibuſvis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Cameræ, illiuſque Officialibus, & Miniſtris, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac decretis, etiam Motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ac ex cauſa, & titulo oneroſis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nomina familiarium.

§. 6. Nomina autem familiarium noſtrorum ſunt, quæ ſequuntur; videlicet: Venerabiles Fratres Alexander Creſcentius Patriarcha Alexādrinus, cubiculi noſtri: Bernardinus Roccius Archiepiſcopus Damaſcenus, Palatii noſtri Apoſtolici reſpectivè Præfecti: Stephanus de Auguſtinis Archiepiſcopus Heracleæ Eleemoſynarius ſecretus noſter, & Joſeph Euſanius Epiſcopus Helenepolitanus Sacrarii noſtri Præfectus, ac dilecti filii Magiſtri Joannes Gualterius Sluſius Leodienſis Secretarius Brevium noſtrorum Secretorum, & Proſper Bottinius Lucanus Auditor, in utraque Signatura noſtra Referendarii, Prælati domeſtici noſtri, necnon Joſephus Vallemanius Pincerna, Franciſcus Polinus, Nicolaus Gentilis Camerinenſis Architriclinus, Carolus Balduccius Tuſculanus Veſtiarius, Aſcanius Paganellus Venantius Benignius, Octavianus Cambius Camerinenſis, Antonius Simon Baglionus Piſaurenſis notarum arcanarum Secretarius, Floridus Salvatorius Civitatis Caſtelli Medicus ſecretus, Dominicus Panti Piſaurenſis, Pomponius Cavallus Ravennatenſis, Joannes Angelus ab Altaemps Romanus, Marius Thaddæus Ilcinenſis, Marius Spinula Ianvenſis, literarum noſtrarum in forma Brevis ad Principes Secretarius, Nicolaus Piccolomineus Senenſis Secretarius libellorum ſupplicum Nobis porrectorum, Octavius Falconerius Florentinus, Petrus de Joanne Syracuſanus, Nicolaus Antonius Fili ab Altamura, Hugo Hubertus de Servient Gratianopolitanus, & Gulielmus Baro de Furſtenbergh Colonienſis, Cubicularii ſecreti noſtri, ac Sanctes de Pilaſtris Subdatarius noſter, Riccardus Crucianus Camerinenſis Caudatarius, Antonius Maria Martorellus Tuſculanus Crucifer, Joſephus Barbarius Camerinenſis, & Ferdinandus Conſalvius Auximanus, Cappellani ſecreti noſtri, Franciſcus Ceriolus Magiſter Domus noſtræ, Bruno Bellozzius Aſculanus, Petrus Bajos Turnacenſis, Evangeliſta Cæſaris Romanus, Simon de Amicis Camerinenſis, Sebaſtianus Mirolius Civitatis Caſtellanæ, & Bartholomæus de Leone Cordubenſis reſpectivè Civitatum, vel Diœceſis Clerici; ſeu Preſbyteri, vel Laici cubiculi noſtri Auditores.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Decembris 1671. Pontificatûs Noſtri Anno ſecundo. *D. P. An. 2. die 11. Dec.*

LIII.

Conceſſio Indulgentiarum Viſitantibus Eccleſias Ordinis S. Auguſtini in diebus, quibus feſtivitates SS. Auguſtini, Monicæ, Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanovâ celebrantur.

Conſimilem Indulgentiam Eccleſias Ordinis Sancti Benedicti viſitantibus conceſſit hic idem Pont. Conſtit. 54. Commiſſæ.

CLEMENS PAPA X. *Edita A.D. 1671.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſti Fidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

UNigeniti Dei Filii Redemptoris, & Domini Noſtri Jesu-Christi, qui è ſinu Patris deſcendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo ſervitutis eriperet, & ad primævam divinæ Imaginis, atque ſimilitudinis nobilitatem reformaret, ſaluberrimorum præceptorum, vitæque magiſterio Nos inſtruxit, vices nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio, gerentes in terris, glorioſos cœleſtis Regni Incolas, illos præſertim qui tanquam ſplendidiſſimæ lucernæ ſuper candelabrum in domo Domini poſitæ, divinorum eloquiorum arcana reſerarunt, & Eccleſiam univerſam ſalutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice ſurgentium copia locupletarunt, ſincera devotione proſequimur, & Fidelium erga illos pietatem ſpiritualium gratiarum, quarum diſpenſatio Nobis à Domino credita eſt, muneribus fovere atque incitare ſtudemus, ſicut ad ipſorum fidelium ædificationem, Eccleſiæque utilitatem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſa Conſtitutionis.

§. 1. Itaque eximia, omniſque humanæ laudis præconium longè ſupergreſſa S. Auguſtini Epiſcopi, & Confeſſoris, Eccleſiæ Doctoris præcellentiſſimi, qui ſpiritu Dei plenus hæreſum, errorumque tenebras, tanquam fulgentiſſimum Chriſtianæ eruditionis jubar profundiſſimis, ſuiſque Sole clarioribus ſcriptis profligavit, & hominum corda eo, quo ipſe ardentiſſimè flagrabat, charitatis igne ſuccendit, decora grato, devotóque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ ejus genitricis, cujus piis lachrymis, & apud Deum gemitibus tanti, tamque ſublimis Doctoris converſionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova Archiepiſcopi Valentini, qui religioſam vitam in Ordine Eremitarum ejuſdem Sancti Auguſtini profeſſi, vitæ ſanctitate, & miraculis, quæ Divina bonitas eorum interceſſione operari dignata eſt, eximiè claruerunt, aliorúmque Sanctorum dicti Ordinis profeſſorum præclara merita, pia meditatione conſiderantes, necnon Venerabilis Fratris Joſephi Euſanii Epiſcopi Helenopolitani, Sacrarii noſtri Apoſtolici præfecti, qui in minoribus conſtitutus Profeſſionem regularem in Ordine prædicto emiſit, ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benignè inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti Fidelibus verè pœnitentibus, & Confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis, tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in futurum quandocunque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus in eo-

rumdem

rumdem Sanctorum Augustini, & Moniçæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova festis diebus, necnon die 13. Novemb. qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi annis ſingulis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptis fidem addit. §. 2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 18. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Decembris 1671. Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

LIV. Indulgentias elargitur illis, qui in Eccleſias Ordinis Sancti Benedicti in diebus feſtis ejuſdem, ac SS. Scholaſticæ, Placidi, & Mauri, ac in die, quo commemoratio omnium Sanctorum Ordinis prædicti celebratur, viſitabunt.

Ad materiam vide Conſtitut. 53. Unigeniti, *hujus Pontificis.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſti Fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem

Proœmium. Commiſſæ Nobis à Domino noſtro Jesu-Chriſto diſpenſationis ratio exigit, ut cœleſtium munerum theſauros ad augendam in terris Sanctorum in cœlis regnantium, qui tradita ſibi talenta non defoderunt in terram, ſed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem, fideli prudẽtia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare ſtudeamus.

Motiva. §. 1. Itaque præclara Sancti Benedicti Abbatis, qui deſpectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cœleſtis gratiæ benedictione repletus, ſanctæ converſationis ſtudiis, miraculiſque eximiè claruit, & Monachorum Regulam ſcripſit diſcretione præcipuam, ſermone luculentam, ſub qua numeroſa Religioſorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo hodieque ſtrenuè militant; Sanctæ quoque Scholaſticæ ejus Sororis, quæ ſpecioſis virginitatis, pietatis, aliarúmque virtutum monilibus exornata in amplexum Sponſi Cœleſtis evolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis ejuſdem Sancti Benedicti Martyrii gloria decorari meruit; & Mauri Abbatis Monaſtici Inſtituti in Galliis Propagatoris eximii; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati Profeſſorum in Eccleſiam Dei merita pio, devotóque animi affectu recolentes: necnon dilecti filii Ildephonſi de Mier Monachi expreſsè profeſſi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hiſpaniæ dicti Ordinis, in ſacra Theologia Magiſtri, Supplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti Fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcunque Monaſteriorum, tam Monachorum, quàm Monialium Regulam S. Benedicti profitentium, hactenus erectis, & in poſterum erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, in eorumdem Sanctorum Benedicti, & Scholaſticæ, ac Placidi, & Mauri Feſtis diebus, necnon die decimatertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri ſolet, à primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi annis ſingulis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. *Conceditur in rubro.*

Tranſumptorum fides. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 19. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Decembris 1671. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

LV. Declarat Electiones duas Monachorum Ciſtercienſium Congregationis Hiſpaniæ in Abbatẽ, non poſſe ſibi immediatè ſuccedere.

Ciſtercienſium Ordinis pro reformatione Conſtitutionem edidit Alexander VII. 171. In ſuprema, *ubi aliqua ad materiam reperies.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex debito paſtoralis officii, quo Catholicæ Eccleſiæ regimini divinâ diſpoſitione præſidemus, ad ea peculiares vigilantiæ noſtræ curas libenter convertimus, quæ proſpero Chriſti Fidelium ſub ſuavi monaſtici inſtituti jugo vota ſua reddere Deo laudabiliter ſtudentium gubernio, quietique religioſæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Petitio. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Dionyſius Mantilla Procurator generalis Congregationis S. Bernardi Hiſpaniæ Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, quod cum in ultimo Capitulo generali dictæ Congregationis die 6. Maii proximi, & ſequenti celebrato, tam noſtræ die 14. Februarii itidem proximè præteriti, quàm fel. recordationis Clementis PP. IX. prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literæ de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper reformatione dicti Ordinis deputatorum die 14. Octobris 1669. reſpectivè ad reſtituendam, tuendámque in eadem Congregatione religioſæ tranquillitatis ſerenitatem emanatæ, cum omni reverentia acceptatæ, & unanimi conſenſu executioni demandatæ fuerint, dilecti pariter filii Generalis Reformator, & Diffinitores dictæ Congregationis in eodem Capitulo congregati Nobis ſupplicandum eſſe cenſuerint, ut earumdem literarum obſervantiam nonnullis ſalubribus ſtatutis munire, atque ſtabilire vellemus. Quare dictus Dionyſius Procurator Generalis Reformatoris, & Diffinitorum prædictorum nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Generalis Reformatoris, ac Deffinitorum, & Dionyſii Procuratoris Generalis votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas

ſonas à quibuſ[illegible] onis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſi[illegible] cenſuris, & [illegible] quavis [illegible], vel [illegible] quomodolibet [illegible] exiſtunt, [illegible] præſentium tantum conſequendum harum [illegible] abſolventes; & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati.

Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & Ordinamus, ut de cætero eorum Monachorum dictæ Congregationis, qui triennio immediatè præcedenti fuerint Abbates aliquorum Monaſteriorum ipſius Congregationis, fieri non poſſint reelectiones in Abbates Monaſteriorum aliorum ejuſdem Congregationis, ita ut Monachus, qui in fine triennii proximè antecedentis functus fuerit munere dignitatis Abbatialis, non poſſit triennio immediatè ſequenti eligi in Abbatem, neque in Monaſterio in quo fuerit Abbas in fine triennii proximè præcedentis, neque in alio Monaſterio Congregationis prædictæ. Nolumus enim duas electiones ejuſdem Monachi in Abbatem ſibi immediatè ſuccedere, unam ſcilicet triennio proximè antecedenti in uno Monaſterio, alteram verò triennio proximè ſubſequenti in eodem Monaſterio; vel in alio. Ab hac tamen lege excipimus Abbatiam Monaſterii Palaziolenſis, cujus Abbas eſt Generalis Reformator, & eligi debet, tam ex Abbatibus, quàm ex aliis Monachis habilibus totius Congregationis prædictæ.

Declarat ut in rubr.

Excipit Abbatiam Palaziolenſem.

Cæterùm qui triennio antecedenti fuerit Generalis Reformator, & Abbas Palaziolenſis, non poſſit eligi in Abbatem alicujus Monaſterii ejuſdem Congregationis triennio immediatè ſequenti.

§. 3. Porrò Abbates à Monachis Conventualibus Monaſteriorum dictæ Congregationis ampliùs non eligantur, ſed Abbatum hujuſmodi electio in Diffinitorio celebretur hac forma, videlicet, ut poſt electionem Diffinitorum, Viſitatorum, Suppletorum, Secretarii Capituli, & Promotoris Congregationis prædictæ eligantur canonicè ſex Electores, qui eo ipſo, quod aſſument officium Electoris, non habeant vocem paſſivam in ulla electione Abbatum celebranda in eodem triennio. Hi autem ſex Electores cum Generali Reformatore, & ſex Diffinitoribus canonicè eligant Abbates pro quibuſlibet Monaſteriis Congregationis prædictæ, ita ut qui in electione Abbatis cujuſlibet Monaſterii ex tredecim prædictis vocalibus, videlicet Generali Reformatore, ſex Diffinitoribus, & dictis ſex Electoribus majorem partem ſuffragiorum habuerit, ſit electus Abbas illius Monaſterii, cujus Abbatiæ celebratur electio.

Abbates à quibus eligendi ſunt.

Prædicti autem Generalis Reformator, ſex Diffinitores, & ſex Electores debeant eligere Abbates, tam pro Monaſterio Matritenſi S. Annæ, ac Collegii Salmanticenſis, & Complutenſis, quàm pro cæteris Monaſteriis totius Congregationis prædictæ. Et ſimiliter omnes prædicti debeant eligere Procuratores generales Curiæ Romanæ, Matriti, Valliſoleti, Corunæ.

§. 4. Ex dictis verò ſex Electoribus tres debeant eſſe oriundi ex Terris ſitis citra montes, pro ut de Diffinitoribus decrevit memoratus Clemens prædeceſſor; Et ſicut ex eadem Domo Matrice non poſſunt eligi duo Diffinitores, ita nec duo Electores filii ejuſdem Domus Matricis eligi poſſint.

Electores qui eſſe debeant.

§. 5. Quòd ſi morte, promotione, renunciatione, aut privatione aliqua Abbatia vacaverit, Monachi illius Monaſterii, cujus Abbas obierit, aut renunciaverit, vel privatus fuerit, duorum dierum naturalium ſpatio, qui numerari debeant à defuncti morte, renunciatione à Generali Reformatore admiſſa, atque Conventui juridicè notificata, aut privatione per diffinitivam ſententiam confirmata, & intimata, cum ſuo Præſidente, vel Præpoſito in ſuo Capitulo congregati, ad electionem Abbatis ejuſdem Monaſterii procedant, & ex Monachis ejuſdem Monaſterii, ſive fuerint ex Domibus, quæ vulgò nuncupantur Matrices, ſive ex aliis Monaſteriis dictæ Congregationis, qui habiles ſint, conditionéſque requiſitas juxta leges ejuſdem Congregationis habeant, ſibi [illegible] Abbatem eligant, [illegible] que aut Conventui Præſidens electionem [illegible] confirmet. Si autem Monachus aliquis [illegible] profectus ſit, qui ſuffragium, & vocem activam habeat, vel longè à Monaſterio degat [illegible] fundi Monaſterii ejuſdem administratione, qui ſpatio prædictorum duorum dierum naturalium non poſſit intereſſe electioni, ad ipſam electionem vocari non debeant. Sed ſtatim electio fiat intra ſpatium duorum dierum naturalium ab illis Monachis Conventualibus, qui intra prædictum ſpatium in Monaſterio fuerint præſentes. Si verò intra prædicti temporis ſpatium Abbas electus non fuerit à Monachis Conventualibus Monaſterii, ad Generalem Reformatorem proviſio Abbatis ejuſdem Monaſterii devolvatur.

Monachi quando eligere poſſint Abbatem.

§. 6. Cæterum ſi quis Monachorum Congregationis prædictæ, contra præſentium literarum diſpoſitionem quidquam facere, vel attentare præſumpſerit, poenam privationis vocis activæ; & paſſivæ eo ipſo abſque alia declaratione ſe noverit incurſurum.

Obſervantiam præſentium mandat.

Volumus autem, & dicta auctoritate præcipimus, ut in proximè futuro Capitulo generali memoratæ Congregationis, omnes Capitulares antequam ad aliquam electionem procedant, jurent ſuper Sancta Dei Evangelia obſervare omnia, & ſingula per præſentes literas ſtatuta, & Ordinata. Ipſæque præſentes literæ inter Diffinitiones juratas collocentur, & in ſingulis Capitulis generalibus in poſterum quandocumque celebrandis omnes Capitulares jurejurando ſe ad illarum obſervantiam adſtringant antequam ad ullam electionem procedant, ut moris eſt jurare Diffinitiones quæ in Congregatione prædicta nuncupantur juratæ.

§. 7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, & de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§. 9. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Congregationis, ejuſque Monaſteriorum, ſeu Collegiorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis; & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Contrariis derogat.

§. 10. Demùm volumus pariter, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorū fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Decemb. 1671. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

D. P. A. 2. die 24. Dec.

LVI. **Confirmatio Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatis B. M. Virginis de Monte Carmelo à Paulo concessarum.**

Edita A. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Causa const. CUm, ſicut accepimus, aliàs fel. record. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter Confraternitati Sanctiſſimi Scapularis nuncupatæ ſub invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ejuſque Confratribus, & Conſororibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui Eccleſiam, ſeu Capellam, vel Oratorium, in qua, ſeu quo Confraternitas hujuſmodi canonicè inſtituta fuiſſet, in feſto principali Commemorationis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis die decimaſexta menſis Julii, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediatè ſequenti celebrari ſolito devotè viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, Plenariam, ac eiſdem Confratribus, & Conſororibus etiam verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui proceſſioni in una Dominica cujuſlibet menſis per dictam Confraternitatem, de licentia Ordinariorum locorum fieri ſolitæ devotè interfuiſſent, & ut ſuprà oraviſſent, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, necnon aliàs pœnitentiarum relaxationes eiſdem Confratribus, & Conſororibus certa pietatis, & charitatis opera peragentibus, miſericorditer in Domino perpetuò conceſſerit, prout in literis Apoſtolicis dicti Pauli Prædeceſſoris deſuper expeditis pleniùs dicitur contineri

Confirmat ut in Rubrica. §. 1. Nos, ut Confraternitas hujuſmodi majora in dies ſuſcipiat incrementa, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ſupplicationibus quoque dilecti filii Matthæi Orlandi Ordinis ejuſdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter ſuper hoc porrectis inclinati, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædeceſſorem dictæ Confraternitati, ejuſque Confratribus, & Conſororibus, ut præfertur, conceſſas animabus Chriſti Fidelium, quæ Deo charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii, ſervata in reliquis ejuſdem Pauli Prædeceſſoris literarum deſuper emanatarum forma, & diſpoſitione, applicari poſſe, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium miſericorditer in Domino, etiam perpetuò concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Tranſumptorum fides §. 6. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 2. Ianu. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Januarii 1672. Pontificatûs Noſtri Anno ſecundo.

Confirmat Decretum Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ nimirum non licere Parochis occaſione aſſociationis cadaverum ingredi Regularium Eccleſias, ſed teneri dimittere cadavera ad januam Eccleſiarum. Cætera verò munia in hujuſmodi miniſteriis per Regulares eſſe expedienda. LVII.

Conſimilem Conſtitutionem habes ſuprà in Alexand. VII. Aliàs pro 96.

CLEMENS PAPA X. *Edita A. D. 1672.*
Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod eadem Congregatio die 16. Decembris 1661. ſuper controverſiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentinæ, & Monachos Monaſterii S. Sixti Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti occaſione funerum erant exortæ, inter alia decreverat, ſervanda eſſe decreta, & declarationes alias factas, ſcilicet Parochis in aſſociatione, ſeu occaſione aſſociationis cadaverum non licere ingredi Eccleſiam Monachorum prædictorum, ſed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Eccleſiarum, ibique ſolùm poſſe benedicere, & dare ultimum vale, officia verò & munia, quæ in hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmiſſis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat. *Cauſa Conſtitutionis.*

§. 2. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quòd eædem rationes militarent ad favorem dicti Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia, ideoque ſupplicato, ut Congregatio præfata reſolutionem, ſive deciſionem hujuſmodi extenderet ad aſſociationem per Parochos fieri ſolitam cadaverum defunctorum, quæ in Eccleſiis fratrum hujus Ordinis ſepeliuntur, idque ad tollendas controverſias, quæ in aliquibus Parochiis ea occaſione inter Parochos, & Fratres Ordinis hujuſmodi naſcuntur, non ſine ſcandalo, ac fraternæ, & chriſtianæ charitatis detrimento: emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit Oratoribus dandam eſſe infraſcriptam declarationem aliàs editam, nempe Parochis in aſſociatione, ſive occaſione aſſociationis Cadaverum non licere ingredi Eccleſias Regularium, ſed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Eccleſiarum, ibique ſolùm poſſe benedicere, & dare ultimum vale: Officia verò, & alia munia, quæ in hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmiſſis omninò deinceps fieri, & exequi præſentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Romæ 27. Novemb. 1671. F. M. Cardin. Brancaccius.

Loco † ſigilli.

§. 3. Cùm autem, ſicut præfatus Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſideret: Nos ſpecialem ipſi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus

quomodo

quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Approbatio, de qua in rubr.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 2. die 18. Ian.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Januarii 1672. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

LVIII. Approbat decreta Sacræ Congregationis conſultationibus Epiſcoporum, & regularium præpoſitæ, ſcilicet, Parochos cujuſcumque Diœceſis majorem petere non poſſe eleemoſynam ab hæredibus eorum, qui ſepeliri volunt in Eccleſiis Regularium, quàm ſi in eorum Eccleſia parochiali ſepeliri peterent: & functiones funeralium ſuper cadavera defunctorum, in Eccleſiis Regularium ſepelienda ad ipſos Regulares, non ad Parochos ſpectare.

Ne jam dicta otioſè repetam, vide quæ annotantur ad materiam in Urbano VIII. Conſt. 23. Alias ſel. *Tom.* 4.

Edita A.D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

ALiàs pro parte tunc exiſtentis Commiſſarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Congregationi tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ ſupplicato, ut prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Leverano Brunduſinæ Diœceſis, omnibuſque aliis Parochis, & Presbyteris; ne auderent accipere majorem eleemoſynam pro defunctis, qui ſepelirentur in Eccleſiis dictorum fratrum, quàm accipiebant pro iis, qui in ipſorum Parochorum, & Preſbyterorum ſæcularium Eccleſiis ſepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris ſequentis, videlicet.

Decretum Sacr. Congr.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ ut proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri ſolent, cenſuit injungendum, prout præſentis Decreti tenore injungit Archiepiſcopo Brunduſino, cæteriſque locorum Ordinariis, ne permittant, ut Parochi, aliique de Clero ſæculari majorem poſthac eleemoſynam ſibi attribui faciant ab hæredibus defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium prædictorum ſepulturam ſibi elegerint, quàm percipere poſſent ſi in Parochiali, ſeu alia ipſius Cleri ſæcularis Eccleſia ſepeliri voluiſſent, contrariis quibuſcumque non obſtantibus, &c. Die 7. Decemb. 1640. Et ſubindè cùm tunc exiſtentes Fratres Provinciæ Dalmatiæ dicti Ordinis Congregationi præfatæ expoſuiſſent; functiones funerales defunctorum, quorum cadavera in eorum Eccleſiis ſepulturæ mandabantur, ad eos, non autem ad Parochos ſpectare. Congregatio præfata die 31. Auguſti 1657. aliud decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Aliud decretum.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, juxta aliàs reſoluta cenſuit, functiones funeralium ſuper cadavera defunctorum, quæ in Eccleſiis Regularium contingit ſepeliri, poſtquam ad eaſdem Eccleſias pervenerint ad ipſos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proindè ita in Cratorum Eccleſiis circa præmiſſa ſervandum eſſe, prout ſervari mandat, & præcipit, contrariis non obſtantibus quibuſcumque, die 31. Auguſti 1657.

Confirmatio hic Pont.

§. 3. Cùm autem ſicut pro parte dilecti filii Franciſci Mariæ à Caſtro S. Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati nobis nuper expoſitum fuit, ipſe Decreta hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſideret: Nos ſpecialem ipſi Franciſco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium, inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 2. die 18. Ian.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Ianuarii 1672. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LIX. Subdit Miniſtro Generali Minorum de Obſervantia Conventum S. Bonaventuræ Lugdunenſem, ab ejuſdem obedientia ſe ſubtrahere tentantem.

De his Fratribus plura annotata in Repertorio invenies, in verbo Fratres.

Edita A.D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Cauſa diſpoſitionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Maria Rhini à Polito Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quòd cum ante triennium tunc exiſtentes Fratres Conventus Sancti Bonaventuræ Civitatis Lugdunenſis Provinciæ ejuſdem Sancti Bonaventuræ dicti Ordinis, ut malè ordinatæ eorum

 vitæ

vitæ reformationem evitarent, ſe, & diſtinctum Conventum juriſdictioni Miniſtri Generalis Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum ſubjicere tentarent, Congregatio tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam ſuper ejuſmodi novitate recurſus habitus fuerat, decrevit eundem Conventum ſub juriſdictione Miniſtri Generalis dicti Ordinis Minorum de Obſervantia, ſicut antea, remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam novi ulterius tentatum, præterquam quod cum dictus Franciſcus Maria Miniſter Generalis ad viſitandas, & reformandas Galliæ Provincias dicti Ordinis juſſu noſtro profectus fuiſſet, Fratres Conventus præfati, & cum illis ainè eorum Guardianus, interceſſione Venerabilis Fratris Archiepiſcopi Lugdunenſis literas commendatitias à Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Ludovico Francorum Rege Chriſtianiſſimo obtinuerint ad hoc, ut eis licentia aſſumendi ſtatum Sæcularem, cum eorum Conventus, ſeu Eccleſiæ in Collegiatam Eccleſiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur.

§. 1. Verùm his ad notitiam dicti Franciſci Mariæ Miniſtri Generalis deductis, ipſe Franciſcus Maria Miniſter Generalis eundem Ludovicum Regem adiit, & ab ejus pietate obtinuit revocationem dictarum literarum, atque ita excluſa fuit novitas Religioni perniciosa, ſublataque occaſio mali exempli, quo Fratres aliorum Conventuum ad ſimilia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas averſatur, evitandæ cauſa, adduci potuiſſent.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dilecti filii Fratres dicti Conventus Lugdunenſis pro majori eorum parte cum dilecto pariter filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis anteſignano uniti ad tantam devenerint inſolentiam, ut ſub prætextu, ſeu ſpe literarum Apoſtolicarum, per quas eorum Profeſſio annullaretur, obedientiam non ſolùm eorum Miniſtro Provinciali, ſed etiam Viſitatori, & Commiſſario Delegato Reformatori à Nobis nominato negare præſumpſerint; dictus verò Franciſcus Maria Miniſter Generalis, ne dictus Conventus, qui ex primariis Ordinis præfati exiſtit, & in quo Sancti Bonaventuræ Eccleſiæ Doctoris, qui ibidem Sanctæ converſationis meritis refulſit, & in Domino obdormivit, caput (ut piè creditur) aſſervatur, in profundum malorum deſcendat, ac pernicioſo exemplo alios quoque ejuſdem, & aliarum Franciæ Provinciarum Conventus in ruinam trahat, opportunè in præmiſſis à Nobis provideri, & ut infrà indulgeri ſummoperè deſideret.

§. 3. Nos ipſius Franciſci Mariæ Miniſtri Generalis votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eùmque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, inhærentes decreto aliàs, videlicet die 31. Maii 1669. edito, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus dictum Conventum S. Bonaventuræ Lugdunenſis Civitatis perſeverare debere, ut antea, ſub omnimoda juriſdictione Miniſtri Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum. Ac propterea ſtrictè mandamus Guardiano, cæteriſque ejuſdem Conventus Fratribus, ut in omnibus eiſdem Miniſtro Generali, necnon Miniſtro Provinciali ipſius Provinciæ, ac Viſitatori, itidemque Reformatori ad præſcriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilii Tridentini, Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant, atque obediant. Et adverſus parere recuſantes, prout juris fuerit, animadverti dicta auctoritate harum ſerie præcipimus.

Declaratur in rubr.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque ju. reſpectivè inviolabiliter obſervari.

Decretum irritans

§. 5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Provinciæ, & Conventus, ac Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1672. Pontificatus noſtri Anno tertio.

D.P. An. 3. die 17. Febr.

LX.

Beatificatio Servi Dei Pii Papæ V. ejuſque Miſſæ, & Officii certis in locis conceſſio.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1672.

UNigenitus Dei filius, in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ, & ſcientiæ abſconditi, cùm ſanctos, atque electos ſuos, eos præſertim, quos gregis ſui Paſtores conſtituit ſecundùm cor ſuum, creditæ diſpenſationis munere piè, fideliterque peracto, non ſolùm æternæ beatitudinis præmiis donat in cœlis, ſed etiam illorum ſanctitatem ſequentibus ſignis teſtatam, celebrémque facit in terris, humilitati noſtræ, quam Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio præficere dignatus eſt, luculenta proponit exempla, quæ ipſo donante, atque adjuvante pro modulo infirmitatis noſtræ humiliter ſequi conntamur. Unde cùm inter Dominici gregis Paſtores Apoſtolici zeli, atque vigoris gloria, Paſtoraliſque charitatis, & vigilantiæ laude, & Sanctæ humilitatis, aliarúmque omnium virtutum fulgore quaſi ſtella matutina in medio nebulæ longè, latéque reſplenduerit Dei ſervus fel. rec. Pius PP. V. prædeceſſor noſter, Sacerdos magnus, qui in vita ſua ſuffulſit domum, & in diebus ſuis corroboravit templum: meritò adducimur, ut illius honorem, atque venerationem, ad omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ decus, Catholicæque fidei præſidium, ac ſpiritualem fidelium ædificationem, quantùm Nobis ex alto conceditur, promovere ſtudeamus.

Exordium.

§. 1. Cùm itaque maturè, diligentérque diſcuſſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum proceſſibus, dudum de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis, ac etiam ſubinde repetitis ſuper vitæ ſanctitate, heroïciſque virtutibus, & aliis chariſmatibus, quibus idem ſervus Dei Pius PP. V. prædeceſſor noſter multipliciter claruiſſe, ac miraculis, quæ ejus interceſſione, ac ad manifeſtandam illius ſanctitatem à Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, eadem Congregatio

Confectis proceſſibus, & probatis virtutibus,

coram

coram Nobis conſtituta, præviis etiam Conſultorum ſuffragiis unanimiter cenſuerit, poſſe quandocumque Nobis placeret, memoratum ſervum Dei Beatum declarari, atque indulgeri, ut de eo tanquam de Confeſſore Pontifice in quibuſdam locis Officium, & Miſſa recitari, & celebrari poſſint.

Pium PP. V. Beatum declarat.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis multorum Orthodoxorum Regum, aliorumque Principum, ac totius Ordinis Sancti Dominici, in quo præfatus ſervus Dei Pius PP. V. dum in minoribus conſtitutus erat, Profeſſionem regularem emiſit, ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut idem Servus Dei Pius PP. V. in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque corpus, & reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur; imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, atque de eo ſub ritu ſemiduplici in omnibus Eccleſiis, tam ſæcularibus, quàm regularibus utriuſque ſexus recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore Pontifice ſingulis annis, juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, die 5. Maii, quæ prima eſt non impedita poſt diem primam ejuſdem menſis, qua ſpiritum Creatori reddidit.

Officium, & Miſſam certis in locis deſignat.

§. 3. Hæc verò, nempe recitationem officii, & Miſſæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet in Alma Urbe noſtra, ubi ejuſdem Servi Dei corpus in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris requieſcit: tum in Oppido Boſchi Dertonenſis Diœceſis, ubi natus eſt, necnon in Civitatibus, & Diœceſibus Montis Regalis Provinciæ Taurinenſis, ac Sutrinenſis, & Nepeſina, ubi ſedit Antiſtes, ac in univerſo Ordine Sancti Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium; & quantùm ad Miſſas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus. Præthereà primo dumtaxat anno à datis hiſce literis, & quoad Indias à die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Eccleſiis Urbis, ac Civitatum, & Diœceſum, & Ordinis prædictorum, reſpectivè ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servi Dei cum officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori, die quoad Urbem à dilecto filio noſtro in eadem Urbe Vicario in ſpiritualibus generali, extra illam verò ab Ordinariis reſpectivè conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum dictæ Urbis celebrata fuerint eadem ſolemnia, pariter celebrandi facimus poteſtatem. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 2. die 27. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Aprilis 1672. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXI.

Declarat ut indulta per fel. record. Urbanum Papam VIII. conceſſa Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus Tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Gallicanæ, tunc temporis exiſtentibus, intelligantur emanata ad favorem etiam hodiernorum, & per ſubſequentia perpetua tempora futurorum hujuſmodi Congregationis Oblatorum, ſeu Servientium prædictorum, quos ſuffragia ferre non poſſe, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis conditionis ſtatuit.

Ne pluries dicta otioſè repetam, te remitto ad ea quæ notavi ad Conſtit. 35. Decet Romanum, *Innocentii X. ubi aliqua ad præſentem materiam reperies.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cœlitus Paſtoralis officii ſollicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſti Fidelium, qui à fluctibus ſæculi in portum vitæ religioſæ confugerunt, curam gerentes, enatas inter eos controverſias, quæ amabilis concordiæ, fraternæque charitatis ſerenitatem obnubilare poſſent, opportunæ proviſionis remedio recidere, ac illorum ſtatui, & quieti, quantùm Nobis ex alto conceditur, conſulere ſtudeamus.

Cauſa Conſtitut.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. record. Urbanus Papa VIII. prædeceſſor noſter ad ſedendas inquietudines, atque animi perturbationes, quas major pars tunc exiſtentium Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium Tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Gallicanæ in ſuo hujuſmodi ſtatu patiebatur, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 26. Auguſti 1641. emanatas literas cum eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus ſuper quarto voto per eos emitti ſolito, de non procurando alio quàm ſuo Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium hujuſmodi ſtatu, ad effectum infraſcriptum auctoritate Apoſtolica diſpenſavit, quartúmque votum hujuſmodi illis relaxavit; necnon eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus tunc in dicto Ordine exiſtentibus, quod ipſi poſtquam per ſeptem annos continuos ab eorum Profeſſione numerandos, ac per alterius anni ſpatium in aliquo recollectionis loco à Miniſtris Provincialibus, & Definitoribus deſignato in dicto Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium ſtatu permanſiſſent, ab ipſis Miniſtris Provincialibus, & Definitoribus hujuſmodi in Capitulo, aut Definitorio Provinciali ad caputium, & ſtatum laicalem admitti, & inter ipſos Fratres laïcos ejuſmodi Ordinis juxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos à ſua profeſſione expleverant, juxta Conſtitutiones præfatæ Congregationis Gallicanæ ſedere poſſent, conceſſit, & indulſit. Ea tamen lege, ut nec ejuſmodi Fratres Oblati, ſeu Servientes ad caputium, & ſtatum laïcorum aſſumpti, nec laïci qui nondum ſuffragiorum jure potiti fuerant, nec denique alii, qui deinceps ad ſtatum laïcalem in dicto Ordine admitterentur, ullo ſuffragorum jure gaudere valerent, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis ſtatus, & conditionis. Voluit inſuper dictus Urbanus prædeceſſor, & pariter indulſit, ut ſi quis ex dictis Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus hujuſmodi poſt ſupradictos ſeptem à ſua profeſſione annos ſuum hujuſmodi ſtatum immutare nollet, de Superiorum ſuorum conſenſu in eo permanere, necnon eiſdem privilegiis, quibus alii

gaviſuri

gaviſuri eſſent, qui accepto caputio ſtatum ſuum mutaviſſent, gaudere liberè, & licitè poſſet, & aliàs prout in præfatis Urbani prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Supplicatio. §. 2. Cum autem, ſicut dilecti filii Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, ſuper præmiſſis, ſeu eorum occaſione ſubinde in eadem Congregatione variæ exortæ fuerint controverſiæ, ſuper quibus aliæ ab eodem Urbano prædeceſſore die 25. Maii 1644. ac à rec. mem. Innocentio X. die 6. Aprilis 1648. & Alexandro VII. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus pariter noſtris die 19. Decembris 1659. ac die 13. Septembris 1660. & die 11. Aprilis 1661., reſpectivè expeditæ fuerunt pariter in forma Brevis literæ, ac tandem die 4. Maii 1663. Decretum à Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & regularium præpoſita emanavit, nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati ſufficienter proviſum reperiatur, ſed prænarratæ perturbationes, & inquietudines denuò reviviſcentes novum in præſens paternæ charitatis, & providentiæ noſtræ præſidium expoſcant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declarat ut in rubr. §. 3. Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliíſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ac aliarum literarum, & decreti præfatorum tenores præſentibus ſimiliter pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium ſuper hoc negotio à Nobis ſpecialiter deputatorum, qui dilectum etiam filium Procuratorem Generalem, ſeu Commiſſarium Curiæ Familiæ Ultramontanæ Ordinis S. Franciſci audiverunt, ac rem maturè examinarunt, conſilio, diſpenſationem, relaxationem, & indulta, quæ memoratus Urbanus prædeceſſor per ſuas literas primodictas præfatis Fratribus Oblatis tunc temporis exiſtentibus, ſicut, ſupraſcriptum eſt conceſſit dilectis filiis hodiernis, & per ſubſequentia perpetua tempora futuris Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariformiter concedimus: Statuentes ut non ſolùm Fratres Oblati, ſeu Servientes, qui eo tempore quo primodictæ Urbani Prædeceſſoris literæ emanarunt, in præfata Congregatione Gallicana erant, ſed etiam alii hodierni, & per ſubſequentia perpetua tempora futuri Fratres Oblati, ſeu Servientes Congregationis hujuſmodi, necnon quicumque alii, qui ad ſtatum laicalem in eadem Congregatione immediatè, ſeu in ingreſſu Religionis aſſumentur, nullo unquam tempore ſuffragiorum jure gaudere valeant, niſi in receptione Noviтiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis ſtatus, & conditionis, ac ſuper controverſiis præfatis perpetuum partibus ſilentium eadem auctoritate harum ſerie imponimus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obſtantibus præfatis aliis Urbani, ac Innocentii, & Alexandri prædeceſſorum literis, & decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliíſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 3. die 12. Maii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Maii 1672. Pontificatûs noſtri Anno tertio.

SERIES